

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK THAILAND

การวิเคราะห์การไร้ภาษาในการเขียนข่าว และบทบรรณาธิการ
ของหนังสือพิมพ์รายวันสี่ฉบับ ในระยะเวลาสามเดือน

ปริญญาโท

ของ

บัญชา เรืองศรี

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการ ศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษามหาบัณฑิต
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๓๑ สิงหาคม ๒๕๑๖

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปฏิญานี้เรียบร้อยแล้วเห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้.

ดร. ประจักษ์

ประธาน

อ. ประจักษ์

กรรมการ

สิงหาคม ๒๕๑๖

ประกาศกฤษฎีกา

ตลอดเวลาของการศึกษาชั้นกว่าและวิจัย เพื่อทำปริญญานิพนธ์นี้ ผู้เขียนได้รับทราบ
ทั้งเกราะ และอนุเกราะจากบุคคลหลายท่าน ความกรุณา ความเสียสละ และความหวังดี ๆ
ซึ่งมีมาจากบรรดาท่านผู้มีพระคุณเหล่านี้ ผู้เขียนตระหนักและซาบซึ้งอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ผู้เขียนรู้สึกสำนึกและตั้งใจในความกรุณาของท่านรองศาสตราจารย์ คุณงาม จุลลิกะบาส ที่ให้ความ
อุปการะ สนับสนุนการศึกษาเล่าเรียนของผู้เขียน พระคุณเป็นที่สูง และท่านผู้ใจเอาจริงเ็นใจ และ
ชี้แนะเพื่อการเริ่มงานวิจัย สำหรับปริญญานิพนธ์นี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ วิฑู โปวงษ์ ซึ่งได้อำนวยความสะดวกในการศึกษาเล่าเรียน
ของผู้เขียนเสมอมา เป็นพิเศษ ยิ่งไปกว่าการควบคุมและให้การปรึกษาเรื่องงานวิจัยนี้ ผู้เขียนขอ
ขอบพระคุณ อาจารย์สมบูรณ์ ชิตพงษ์ ที่ให้ความเมตตาให้คำปรึกษา ให้ความรู้ในการวิจัย ทั้งตรวจ
แก้และแนะนำโดยตลอดมา และก็นั่นสำหรับบุคคลซึ่งแวดล้อมชีวิตของผู้เขียน ทั้งที่เป็นญาติ
เป็นเพื่อนสนิท มิตร คอลเลกทั้งบรรดา ผู้ให้ความช่วยเหลือทำนอง ๆ อันมิได้เอ่ยมาไว้ที่นี่ ขอได้รับ
ความขอบคุณจากผู้เขียนโดยทั่วกัน

นันทิณี เรืองศรี

สารบัญ

บทที่

หน้า

๑

บทนำ

๑

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

๔

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

๕

ในบทคัดย่อเฉพาะที่ไว้ในกรวิจัย

๖

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๗

สมมุติฐานในการวิจัย

๘

ประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้า

๙

๒

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

๑๐

๓

วิธีดำเนินการค้นคว้าและการวิจัย

๑๑

การสุ่มตัวอย่างทั้งสี่วิธีประจำวัน

๑๒

การสร้างและทดสอบแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

๑๖

– การสร้างแบบทดสอบโคลงผสมประพันธ์

๑๖

– การวิเคราะห์แบบทดสอบ

๑๗

– การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

๑๘

– กลุ่มตัวอย่าง

๑๘

– การทดสอบและการตรวจวิเคราะห์คะแนน

๑๖

– สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑๗

– การตรวจความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

๑๐

– การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

๑๑

๗. การวิเคราะห์ลักษณะความหมายและโครงสร้างของภาษา

๑๓

– การกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ภาษา

๑๓

– เกณฑ์ในการวิเคราะห์ลักษณะความหมายของภาษา	๕๓
– เกณฑ์ในการวิเคราะห์ภาษาทางคำโครงสร้าง	๖๓
– เกณฑ์รวมในการวิเคราะห์ภาษา	๖๗
– การวิเคราะห์และการให้สัญลักษณ์	๖๘
– ตัวอย่างการให้สัญลักษณ์ของการวิเคราะห์ภาษา	๗๐ ก.
– การแจแนข้อมูลจากผลการวิเคราะห์ภาษา	๖๙
๔) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๗๒
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์	๗๒
ผลการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน	๗๕
ผลการวิเคราะห์ภาษาในกลุ่มตัวอย่าง	๗๗
ความสัมพันธ์ระหว่างเกณฑ์ระดับความยากง่ายกับองค์ประกอบของภาษา	๘๕
การสร้างสมการพยากรณ์	๘๘
– การเลือกตัวพยากรณ์	๘๘
– การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์	๘๙
– การหาน้ำหนักของตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อเกณฑ์	๙๑
– การสร้างสมการพยากรณ์	๙๒
– ตัวอย่างการใช้สมการพยากรณ์	๙๖
๕. สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	๙๙
ผลการวิจัย	๑๐๒
ข้อเสนอแนะ	๑๐๓
บรรณานุกรม	๑๑๑
ภาคผนวก	๑๑๓

บัญชีการวาง

การวาง	หน้า
๑ แสดงปริมาณมวลประชากรของมหาวิทยาลัย	๓๐
๒ แสดงปริมาณมวลประชากรของชาว	๓๑
๓ แสดงผลการสุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัย	๓๒
๔ แสดงผลการสุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างชาว	๓๓
๕ แสดงรายชื่อหัวเรื่องของมหาวิทยาลัยที่ถูกสุ่มตัวอย่าง	๓๔
๖ แสดงรายชื่อหัวเรื่องของชาว ที่ถูกสุ่มตัวอย่าง	๓๕
๗ แสดงค่าความยากง่าย (P) เฉลี่ย และค่าความยากมาตรฐาน (Δ) เฉลี่ย ของแบบทดสอบซึ่งสร้างจากมหาวิทยาลัย	๔๓
๘ แสดงค่าความยากง่าย (P) เฉลี่ย และค่าความยากมาตรฐาน (Δ) เฉลี่ย ของแบบทดสอบซึ่งสร้างจากชาว	๔๓
๙ แสดงค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทย ป. ๓	๔๔
๑๐ แสดงจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	๔๕
๑๑ แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบมหาวิทยาลัย แบบทดสอบชาว กับแบบทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทยชั้น ป. ๓	๕๑
๑๒ แสดงค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ความแปรปรวน (s^2) ค่าความคลาดเคลื่อนของการวัด ($S.E._{mcas}$) ของแบบทดสอบมหาวิทยาลัยและชาว	๕๒

ตาราง	หน้า
๑๓ แสดงสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ภาษา	๖๔
๑๔ แสดงอันกับควมยากง่าย และกำลังดีพื้นฐานของแบบทดสอบบทบรรณาธิการ	๗๔
๑๕ แสดงอันกับควมยากง่าย และกำลังดีพื้นฐานของแบบทดสอบข่าว	๗๖
๑๖ แสดงการย่อยละของคำชนิดต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์ลักษณะความหมาย ของภาษา จากบทบรรณาธิการ	๗๘
๑๗ แสดงการย่อยละของคำชนิดต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์ภาษาทางโครงสร้าง จากบทบรรณาธิการ	๗๙
๑๘ แสดงการย่อยละของคำชนิดต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์ลักษณะความหมาย ของภาษา จากข่าว	๘๐
๑๙ แสดงการย่อยละของคำชนิดต่าง ๆ โดยการวิเคราะห์ภาษาทางโครงสร้าง จากข่าว	๘๑
๒๐ แสดงอันดับปริมาณซึ่งได้จากค่าเฉลี่ยของค่า ๒๐ ชนิด	๘๒
๒๑ แสดงการย่อยละของถ้อยคำบรรยาย คำอุปสรรค คำแปลก คำกริยาช่วย คำขยาย และคำเชื่อมต่อ จากบทบรรณาธิการและข่าว	๘๔
๒๒ เปรียบเทียบและแสดงการสัมพันธ์ระหว่างปริมาณองค์ประกอบของภาษากับเกณฑ์ ระดับความยากง่ายของหนังสือพิมพ์รายวัน	๘๗
๒๓ แสดงความสัมพันธ์ภายในขององค์ประกอบของภาษาซึ่งใช้เพื่อวัตถุประสงค์	๘๘

ตาราง

หน้า

๒๔	แสดงการสถิติต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างสเปกตรัม	๕๑
๒๕	แสดงเกณฑ์การวัดความยากของบทบรรณาธิการ และข่าว	๕๕

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
๑	แสดงขั้นตอนของวิธีการดำเนินการค้นคว้าและวิจัย
๒	แผนภูมิเปรียบเทียบสภาพการอ่านและวิธีโคลง
๓	แสดงตัวอย่างการให้สัญลักษณ์ของการวิเคราะห์ภาพ

บทนำ

มนุษย์สามารถสร้างสรรค์อารยธรรมและวัฒนธรรมต่าง ๆ ขึ้นมาได้ก็เพราะการสื่อสาร ความเจริญของเผ่าพันธุ์มนุษย์ อาจพิจารณาได้จากความก้าวหน้าทางการสื่อสารด้วยภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาพูดซึ่งเป็นอุปกรณ์การสื่อสารสิ่งแรก ๆ ของมนุษย์ เมื่อเจริญขึ้นมนุษย์ก็ค้นคว้า ประดิษฐ์วิธีการสื่อสารให้ประณีตยิ่งขึ้น สามารถส่งเนื้อหาของการสื่อสารได้ละเอียดถี่ถ้วนและมี รัศมีกว้างยิ่งขึ้น (Mead, Margaret, 1949 : 320) การสื่อสารในหมู่มนุษย์นั้นถึงถึงการ พิมพ์ก็คือนำข้อความสาร, ข้อเท็จจริง, ความคิดเห็นและท่าทีต่าง ๆ จากบุคคลหนึ่งหรือหลายคน ไปยังอีกบุคคลหนึ่งหรือหลายคน อันก่อให้เกิดการติดต่อสัมพันธ์กันขึ้น และเพราะการสื่อสารนี้เอง ที่ทำให้สังคมมนุษย์ก่อตัวขึ้นได้ (Sapire, Edward, 1959 : 27) เมื่อสังคมเจริญขึ้น ภาวะ ต่าง ๆ ในสังคมก็สลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น "การสื่อสารมวลชน" จึงอุบัติขึ้น การสื่อสารมวลชน คือการสื่อสารซึ่งผู้รับเป็นมวลชน มวลชนคือกลุ่มชน ซึ่งไม่อาจกำหนดความหมายได้แน่นอน ไม่มีตัวคน แต่เป็นสภาวะซึ่งรับรองว่ามีอยู่ในสังคม "การสื่อสารมวลชน" เป็นสายใยซึ่งสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันในสังคมปัจจุบัน (นราธิปพงศ์ประพันธ์, พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่น ๒๕๐๗ : ๒๗)

สื่อที่ใช้ในการสื่อสารมวลชนที่มนุษย์ใช้ในสังคมปัจจุบันนี้มีหลายชนิด สื่อเก่าแก่ที่สุดคือ สิ่งพิมพ์และภาพซึ่งสื่อความหมายผ่านทางตา สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี ได้แก่ หนังสือพิมพ์รายวัน และรายสัปดาห์ นิตยสาร หนังสือ เอกสาร จดหมายและป้ายประกาศ วิทยุ เป็นสื่อมวลชนที่สื่อความหมายผ่านทางหู ส่วนภาพยนตร์และโทรทัศน์ เป็นสื่อมวลชนที่ สื่อความหมายผ่านทางทั้งหูและทางตา วิทยุกระจายเสียงก็ใช้ โทรทัศน์และภาพยนตร์ก็ใช้ นิตยสารและหนังสือพิมพ์รายวันก็ใช้ สื่อเหล่านี้ต่างก็เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อมวลชน ต่างกันไปตาม แต่ละลักษณะของสื่อมวลชนแต่ละอย่าง (ประวัทย์ สุกประเสริฐ, ๒๕๑๐ : ๕)

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อมวลชนที่ราคาถูกที่สุด แพร่หลายและเข้าถึงคนส่วนใหญ่มาก หนังสือพิมพ์จึงเป็นตัวแทนสังคมที่ทั้งประโยชน์และโทษ สังคมบางแห่งเจริญขึ้น เพราะอิทธิพล

จากหนังสือพิมพ์ ซึ่งให้ความรู้ ขาว และการบันเทิง, ตลอดจนเป็นปากเสียงให้กับประชาชน และ
รัฐบาลในสังคมประชาธิปไตย ในทางตรงกันข้ามโทอันเกิดจากหนังสือพิมพ์ก็มีเป็นอันมาก
ตัวอย่างเช่น สงครามโลกครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ สาเหตุหนึ่งที่ถูกกระตุ้นสงครามในบรรดาสาเหตุ
ทั้งปวงนั้น ส่วนหนึ่งเกี่ยวเนื่องมาจากข้อเขียนและการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์ชั้นแนวหน้า

ของโลกหลายฉบับ (จารไน แกล็กอล, ๒๕๑๒ : ๗)

๑) บทบาทของหนังสือพิมพ์นั้นนอกจากจะทำหน้าที่เป็นสื่อมวลชนโดยตรงแล้ว เราอาจพิจารณา
หนังสือพิมพ์ในฐานะวรรณกรรมของมวลชนได้ด้วย หนังสือพิมพ์เป็นวรรณกรรมที่มีผู้อ่านเป็นมวลชน
ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ทั่วประเทศ หนังสือพิมพ์เป็นครู เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หนังสือพิมพ์
เป็นครูเพราะเป็นสื่อให้ชุมชนเข้าใจเกี่ยวกับโลก มวลชนได้ทราบเหตุการณ์สำคัญ ๆ ในโลก
ทุกวันอย่างที่เราเรียกว่าหน้าต่างของโลก (Window of the world) ทั้งนี้เพราะหนังสือพิมพ์
ทำให้เราได้ทราบและเข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก หนังสือพิมพ์ที่ดีนั้นไม่ควรอยู่สูงกว่า
ประชาชนมากนัก เพราะประชาชนจะอ่านแล้วไม่เข้าใจ จะเข้าถึงประชาชนไม่ได้ และเมื่อ
เป็นดังนี้จะเรียกว่าเป็นเครื่องสื่อมวลชนไม่ได้ หนังสือพิมพ์ที่ดีต้องอยู่ระดับเดียวกับประชาชน
หรือสูงกว่าประชาชนเพียงเล็กน้อย และหนังสือพิมพ์ที่ดีนั้นคือ หนังสือพิมพ์ที่นำเอาสาระสำคัญ
ที่ประโยชน์มาทำให้เป็นเรื่องราวง่าย ๆ ให้คนธรรมดาอ่านแล้วเข้าใจ ซึ่งการกระทำดังนี้
เป็นหน้าที่ของสื่อมวลชนทุกประเภท (ถนอม ศิริสัมพันธ์, ๒๕๐๘ : ๑๑๓)

ในสังคมสมัยใหม่ การศึกษาของมวลชนได้ขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง
เครื่องมือสื่อสารมวลชนมีบทบาทมากยิ่งขึ้น หนังสือพิมพ์จำเป็นแก่ชีวิตมากยิ่งขึ้น จำนวนผู้อ่าน
หนังสือพิมพ์ก็เพิ่มขึ้น นั่นก็คือ การอ่านจะทวีความสำคัญแก่ชีวิตยิ่งขึ้น ฉะนั้นการสอนอ่านใน
โรงเรียนจึงกำหนดความมุ่งหมายเพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่ผู้เรียน ให้รักการอ่านไปจน
ตลอดชีพ ไม่ใช่สอบเพื่อเอาคะแนนคราวหนึ่ง ๆ เท่านั้น (กุหลาบ มลลิกะมาส, ๒๕๑๒ : ๒๕๔)
และเพื่อให้บรรลุถึงจุดประสงค์ดังกล่าว ครูจึงต้องใช้ประโยชน์จากเครื่องมือสื่อสารมวลชนให้มากที่สุด
เพื่อให้การเรียนการสอนสัมพันธ์กับชีวิตมากที่สุด ตามหลักสูตรระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาฉบับ
ปัจจุบัน ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งร่างและใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๓ การสอนอ่านซึ่งเป็น
แขนงหนึ่งของรายวิชาการศึกษาภาษา ไม่มีแบบเรียนกำหนดไว้ แต่ได้แนะนำครูไว้ว่า ครูควรนำ

วัสดุสื่อสารมวลชน ในฐานะ เป็นวรรณกรรมชนิดหนึ่งมาให้นักเรียนอ่านเป็นการเพิ่มเติม เพราะ สิ่งที่น่าสนใจคือ แบบเรียนวรรณคดีเล่มเดียวกันนั้นแม้ว่าเคยไป นักเรียนจะขาดโอกาสฝึกอ่านภาษาปัจจุบันและเรื่องราวที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันไปเสีย ครูจึงควรเลือกข้อความที่น่าสนใจจากที่ต่าง ๆ มาให้นักเรียนอ่าน เช่น หนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร วารสาร และหนังสือประเภทต่าง ๆ รวมทั้งหนังสืออ่านประกอบที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, ๒๕๐๔ : ๕๐)

การที่ครูจะสอนวิชาการใช้ภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนอ่านให้โดยมีความหมายต่อชีวิตประจำวัน และปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับผู้เรียน ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรดังกล่าวข้างต้นนั้น ผู้สอนจะต้องเริ่มต้นด้วยการเลือกวัสดุสื่อสารมวลชนซึ่งมีอยู่มากชนิดและมากปริมาณนั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการสอนอ่านด้วย ข้อที่เป็นเรื่องยากและเป็นภาระหนักข้อหนึ่งสำหรับผู้สอนก็คือการเลือกวัสดุประกอบการสอนให้มีระดับความยากง่าย เหมาะแก่ระดับพินิจความรู้ของผู้เรียน ก่อนที่ครูจะเลือกและตัดสินใจ ครูจะต้องทราบและมีเกณฑ์แน่นอนสำหรับเป็นเครื่องช่วยในการวินิจฉัยว่าความพอเหมาะพอดีนั้นเกิดจากอะไร มีองค์ประกอบอะไรในวัสดุ นั้นซึ่งที่เป็นเครื่องกำหนดหรือบ่งบอกระดับความยากง่ายของวัสดุชิ้นนั้น ๆ สิ่งที่ต้องคำนึงควบคู่กันไปกับตัวแบบฝึกหัดสำหรับใช้สอนอ่านก็คือ เกณฑ์สำหรับใช้ในการคัดเลือกเพื่อแยกระดับความยากง่ายของวัสดุการอ่านเหล่านั้น ซึ่งในปัจจุบันนี้ ถึงแม้ว่าหลักสูตรจะเล็งเห็นหนักทางไวยากรณ์ และไต่เปลี่ยนมาเน้นหนักทางวิชาการใช้ภาษาก็ตามเครื่องอนุเคราะห์ครูในวิชาการใช้ภาษาก็ยังขาดแคลนมาก (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ๒๕๐๔ : ๘๘)

สำหรับการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับการสร้างเกณฑ์วินิจฉัยความยากง่ายของภาษาสำหรับประเทศไทย ยังขาดผู้วิจัยเรื่องเช่นนี้โดยตรง ผู้วิจัยสนใจปัญหาใหญ่มากีใครที่จะมีส่วนในการสร้างเครื่องมือทางภาษาสำหรับอนุเคราะห์ครูสอนวิชาการใช้ภาษาบ้าง จึงได้ทดลองสร้างเกณฑ์ดังกล่าวนี้กับภาษาหนังสือพิมพ์ก่อนเป็นเบื้องต้น ซึ่งในอนาคตคงจะมีผู้สนใจอื่น ๆ ใฝ่มาร่วมขยายวงเขตของงานวิจัยลักษณะนี้ คืบไปถึงวัสดุสื่อสารมวลชนชนิดอื่น ๆ ให้เป็นประโยชน์กว้างขวางออกไป

สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยเลือกวิจัยภาษาหนังสือพิมพ์รายวันก็เพราะตระหนักในคุณสมบัติและอิทธิพลของหนังสือพิมพ์รายวันดังกล่าวแก่ชาวคนไทย หนังสือพิมพ์เป็นวัสดุสื่อสารมวลชนที่แพร่หลายกว้างขวางในสังคม เป็นวัสดุการอ่านที่มีราคาถูกกว่าชนิดอื่น ๆ รวมทั้งเป็นวรรณกรรมที่มวลชนส่วนใหญ่อ่านมากที่สุดในชีวิตประจำวัน และที่สำคัญที่สุดอีกประการหนึ่ง คือ หนังสือพิมพ์รายวันเป็นวัสดุประกอบการอ่านที่หลักสูตรกำหนดให้ใช้ประกอบการสอน (ศึกษาธิการ, กระทรวง ๒๕๐๓ : ๑๑) จึงเมื่อประมวลเหตุผลดังกล่าวทั้งหมดนี้ประกอบกันเข้า ทำให้ผู้วิจัยเลือกหนังสือพิมพ์รายวันเป็นแหล่งข้อมูลเป็นวัสดุสำหรับการวิจัย

การวิจัยนี้มีลักษณะเป็นงานวิจัยแบบทดลองศึกษาเบื้องต้น เพราะเป็นงานวิจัยที่ผู้วิจัยดำเนินการสำรวจแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งถ้าพิจารณาตามลักษณะของงานแล้ว การศึกษาก่อนหน้านี้ในการวิจัย ความน่าอ่านของภาษา (Readability) ซึ่งกระทำกับหนังสือพิมพ์รายวันในลักษณะนี้ควรวิจัยเป็นโครงการใช้ผู้วิจัยร่วมวิจัยกันหลายคน จึงจะศึกษาข้อเท็จจริงทุก ๆ ด้านของภาษาหนังสือพิมพ์รายวันได้อย่างกว้างขวาง ทุกแง่มุม ดังนั้นในการวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงได้กำหนดแผนงานและข้อเรื่องให้แคบกระชับลง กำหนดการะ และปริมาณงานให้อยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสมและสมควรแก่การที่ผู้วิจัยจะดำเนินการได้โดยลำพัง ผู้วิจัยจึงเสนอและกำหนดแผนงานวิจัยเฉพาะลงไปในเรื่องการวิเคราะห์ การใช้ภาษาในการเขียนข่าว และบทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์รายวันจากสำนักพิมพ์สี่แห่ง ซึ่งออกแล้ว ในช่วงระยะสามเดือนแรกของปี พ.ศ. ๒๕๑๔ โดยแสดงรายละเอียดไว้แล้วในบทต่อ ๆ ไป

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาระดับความยาก - ง่ายของภาษา ข่าว และบทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์รายวัน
๒. เพื่อศึกษาองค์ประกอบทางโครงสร้าง และทางความหมายของภาษาที่ทำให้ภาษาข่าว และบทบรรณาธิการ มีความยาก - ง่ายต่างกัน
๓. มุ่งสร้างเกณฑ์ขึ้นเป็นปรนัย เพื่อช่วยครูในการตรวจสอบความยากง่ายของภาษาข่าว และบทบรรณาธิการ เพื่อประโยชน์สำหรับผู้สอนรายวิชาภาษาไทย

๔. เพื่อเสนอแนะและกำหนดแนวทางแก่ครูและบุคลากรในการสอนและสร้างแบบฝึกหัดการใช้ภาษาจากภาษา ชาว และบรรณารักษ์การของหนังสือพิมพ์รายวัน

ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้

การวิจัยนี้อยู่ในขอบเขตจำกัดดังนี้

๑. หนังสือพิมพ์รายวันกลุ่มตัวอย่าง

หนังสือพิมพ์รายวัน กลุ่มตัวอย่างที่กำหนดใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการวิจัยเลือกใช้หนังสือพิมพ์รายวัน ๔ ชื่อ ทยอยกันคือ

ก. หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ข. หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ค. หนังสือพิมพ์ไทย

ง. หนังสือพิมพ์สยามรัฐ

หนังสือพิมพ์รายวันกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นแหล่งข้อมูลนี้ ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างนับเรียงไปแต่ละรายฉบับ ตั้งแต่ฉบับวันที่ ๑ มกราคม สลับไปจนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

รวม ๓๑๔ ฉบับ

๒. คอลัมน์ กลุ่มตัวอย่าง

จากหมวดประชากรในข้อ ๑ การวิจัยนี้เลือกวิจัยเฉพาะคอลัมน์ ๒ คอลัมน์ คือ

ก. ชาว และ

ข. บรรณารักษ์การ

๓. การสุ่มตัวอย่างคอลัมน์กลุ่มตัวอย่าง

จากคอลัมน์กลุ่มตัวอย่างในข้อ ๒ การวิจัยนี้ไม่อาจวิจัยหนังสือพิมพ์ทุกฉบับได้ จึงใช้วิธีสุ่มจับคู่ชาวและบรรณารักษ์การเลือกเฉพาะคอลัมน์ชาว และบรรณารักษ์การ ซึ่งมีที่มาของชาว เหตุการณ์ และข้อเท็จจริงรวมกัน ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมในการเปรียบเทียบและอภิปรายผล ขึ้น - ตอน และกลวิธีในการสุ่มตัวอย่างในข้อนี้จะกล่าวรายละเอียดในบทที่ ๓

๔. นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียน, นักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ แบ่งออกได้ ๓ กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

ก. นักศึกษาวิทยาลัยกฎหมายจอมบึง ชั้นปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๑๖

จำนวน ๘๙ คน นักศึกษากลุ่มนี้ เป็นนักศึกษาทุน ซึ่งจังหวัดต่าง ๆ ทั่วทุกภาคการศึกษาส่งมาศึกษาวิชาครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) ในหลักสูตร ๕ ปี ของวิทยาลัยครูนั้น

ข. นักศึกษาของโรงเรียนการศึกษามัธยมศึกษาตอนกลาง ชั้นระดับ ๓ (เทียบ ป. ๓ ของโรงเรียนการศึกษามัธยมศึกษา) ปีการศึกษา ๒๕๑๖ โดยเลือกสุ่มตัวอย่างมา ๔ โรงเรียน รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น ๑๒๑ คน

ค. นักเรียนโรงเรียนเทศบาล ใช้โรงเรียนเทศบาลวัดไผ่เงินโชติณาราม ยานนาวา เลือกนักเรียนชั้น ป.๓ จำนวน ๓๕ คน เพื่อทดลองใช้ข้อสอบฉบับปรับปรุงตรวจสอบความยาวของข้อสอบกับเวลาในการทำแบบทดสอบ และศึกษาปัญหาวิธีการดำเนินการทดสอบในขั้นแรก ๆ ของการทดสอบ

รวมกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ใช้ในการวิจัยนี้ ๒๔๕ คน

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยนี้ มีดังนี้ คือ

๑. การวิเคราะห์

กล่าวว่าการวิเคราะห์ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ หมายถึง ขบวนการ แยก, การจัดพหุ การกำหนดหน้าที่ในทางโครงสร้างภาษาให้แก่คำ ตลอดจนการกำหนดลักษณะความหมายให้กับคำ ทุกคำ ในข้อความกลุ่มตัวอย่าง

๒. ภาษา ขาว

หมายถึงถ้อยคำที่บอกข้อเท็จจริงบริสุทธิ์ อาจมีการอธิบายขยายความหรือแปลความหมาย แต่ไม่มีข้อคิดเห็นเจือปน เนื้อหาชนิดนี้ปรากฏอยู่ในข้อความที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างคอลัมน์ขาว

๓. ภาษา บพรรพการ

หมายถึง ถ้อยคำที่แสดงทัศนคติของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ ซึ่งปรากฏจากข้อความในกลุ่มตัวอย่าง คอสมันบพรรพการ

๔. หนังสือพิมพ์รายวัน

หมายเหตุ ถึงหนังสือพิมพ์รายวัน ๔ ชื่อด้วยกันคือ หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ เกลียวสัปดาห์ไทย และสยามรัฐ ซึ่งได้ออกจำหน่ายแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ เท่านั้น

๕. คำรูปธรรม (Concrete Words)

คือ คำที่ให้ความหมายและความเข้าใจในทางวัตถุ ซึ่งผู้อ่านนึกสัมผัสรับรู้ประกอบไปด้วย การนึกเห็นภาพ, การแตะต้อง, การชิม, การดมกลิ่น และการได้ยิน ถ้าเป็นคำบอกกริยา ก็สามารถกำหนดอาการเป็นแนวทางให้ปรากฏได้ และมีลักษณะชี้เฉพาะเจาะจง

๖. คำนามธรรม (Abstract Words)

คือ คำที่ให้ความหมายแต่ในทางความคิดล้วน ๆ ผู้อ่านคำชนิดนี้จะรับรู้ได้โดยใจคิดเพียงอย่างเดียว และเป็นคำที่มีลักษณะคลุมเครือ ไม่จำกัดเจาะจง

๗. คำศัพท์บัญญัติ (Technical Terms)

คือ คำเฉพาะสาขาวิชา ที่คณะผู้รู้ในแต่ละสาขาวิชาร่วมกันตกลง กำหนดความหมายขึ้น เพื่อใช้สื่อความคิดในเฉพาะวงวิชาการสาขาต่าง ๆ

๘. คำสแลง (Slang Words)

คือ ถ้อยคำที่เข้าใจกันเฉพาะคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง นิยมใช้กันเป็นกราว ๆ ไป คำชนิดนี้เป็นภาษาอยู่ในระดับ ภาษาปาก (Vulgate)

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบว่า

๑. วิธีการ โคลส (Cloze Procedure) นั้น สามารถดัดแปลงหลักการมาประยุกต์ใช้สร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension Test) กับภาษาไทยได้อย่างดี

๒. คะแนนจากแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านที่สร้างขึ้นโดยอิงหลักการของวิธีการโคลส นั้นมีค่าสหสัมพันธ์สูงกับคะแนนจากแบบทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาไทย ชั้น ป.๗ ถึง ๓ ชุด คือ แบบทดสอบความหมายคำ แบบทดสอบอ่านไทย และแบบทดสอบการใช้ภาษา

๓. ในข้อถามที่คัดลอกมาจากหนังสือพิมพ์รายวัน ซึ่งมีปริมาณคำจำกัดเท่ ๆ กัน เมื่อวิเคราะห์การใช้ภาษา แสดงปริมาณของคำชนิดต่าง ๆ ตามลักษณะโครงสร้างแล้ว คำแต่ละชนิด มีลักษณะการปรากฏแตกต่างกันอย่างไร ? คำชนิดใดปรากฏมากที่สุด คำชนิดใดปรากฏน้อยที่สุดในเงื่อนไขเช่นใด

๔. ในทำนองเดียวกันกับข้อ ๓ ถ้าวิเคราะห์คำตามลักษณะทางความหมายแล้ว ก็ะทราบว่า คำที่มีความหมายแบบใดปรากฏมากที่สุด แบบใดปรากฏน้อยที่สุดในเงื่อนไขเช่นใด

๕. ได้ตัวพยากรณ์ซึ่งสามารถใช้เป็นเครื่องตัดสินความยากง่ายของภาษานักหนังสือพิมพ์ สำหรับครูและผู้อ่าน รายวิชา การใช้ภาษา ในระดับชั้น ม.ศ. ๑ ชั้น ป.๗ และการศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ ๓

๑ สมมุติฐานในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีสมมุติฐานในการวิจัยดังนี้

๑. ลำดับความยากง่ายของแบบทดสอบความเข้าใจทางการอ่านทุก ๆ ชุด ย่อมมีความสัมพันธ์กับปริมาณคำรูปธรรมในแบบทดสอบนั้น ๆ

๒. ปริมาณคำรูปธรรมและค่านามธรรมในแบบทดสอบน่าจะมีความสัมพันธ์กันในทางนิเสธ

๒ ประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้านี้มีประโยชน์หลายประการ คือ

๑. ได้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งสร้างโดยใช้วิธีการ โคลส (Cloze Procedure) และเป็นแบบทดสอบซึ่งมีค่าความเที่ยงตรง และค่าความเชื่อมั่นสูง อาจนำไปใช้วัดผลสัมฤทธิ์ การสอนอ่าน ทั้งชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้อย่างดี

๒. ได้ตัวอย่างขอเขียน ซึ่งระบุค่าต่าง ๆ ไว้ดังนี้

ก. ปริมาณของกษนิคต่าง ๆ ตามลักษณะทางโครงสร้างและทางความหมาย

ข. คะแนนแสดงระดับความยากง่าย ซึ่งเพิ่มกับเกณฑ์มาตรฐานแล้ว

๓. ได้ผลการวิเคราะห์ทางสถิติที่แสดงค่าสหสัมพันธ์ขององค์ประกอบภายในของภาษา
หนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะระบุว่ามีองค์ประกอบใดบางที่ส่งผลต่อความยากง่ายของภาษา
หนังสือพิมพ์ในเงื่อนไขเช่นใด

๔. ได้สูตรสำเร็จในการพยากรณ์ ค่าความยากง่ายของภาษาเขียนร้อยแก้ว โดยเฉพาะ
ภาษาข่าวและบทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์รายวัน

๕. ได้เกณฑ์ ระดับความยากง่ายมาตรฐานของภาษาข่าวและภาษาบทบรรณาธิการ
สำหรับชั้น ป. ๗ และการศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๓

๖. ได้ทราบผล การประเมินผล ลักษณะความยากง่ายในการเสนอเนื้อหาข่าวของภาษาข่าว
และภาษาบทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์รายวันกลุ่มตัวอย่าง

๗. เป็นแนวทางเบื้องต้นสำหรับผู้สนใจจะศึกษา บุคคลเบี่ยงเบนทางการศึกษาค้นคว้าให้
กว้างขวางยิ่งขึ้นต่อไปอีก

บทที่ ๒

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยภาษาหนังสือพิมพ์รายวันในทัศนความน่าอ่านของภาษา (Readability) ศึกษาเฉพาะลงไปในเรื่องการตรวจวัดความยากง่ายของภาษา และพยายามจะไขข้อสมมติภายในองค์ประกอบนั้นเป็นเครื่องอธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ ซึ่งการวิจัยลักษณะนี้ยังไม่มีผู้ใดวิจัยกับภาษาหนังสือพิมพ์มาก่อนในประเทศไทย การวิจัยเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยเท่าที่ทักกันมาแล้วทั้งหมดนั้น วิจัยกันในเชิงสำรวจทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์หนังสือพิมพ์ ไม่เกี่ยวกับการวิเคราะห์การใช้ภาษาแต่อย่างใด

การวิจัยในเชิงสำรวจเท่าที่ทักกันมาแล้วในประเทศไทย คือ

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๓

สำนักข่าวสารออเมริกันวิจัยเรื่อง นิสัยการใช้สื่อมวลชนของนิสิตศึกษามหาวิทยาลัย (Basic Communication Habits of Thai Students)

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๗

เกษม ศิริสัมพันธ์ วิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือพิมพ์รายวัน"

เบญจมา แสงวรา และ อุบล บรรณกร สุวาท วิจัยเรื่อง "การสำรวจเรื่องราวทางวิทยาศาสตร์ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์ในจังหวัดพระนคร - ธนบุรี"

พ.ศ. ๒๕๐๖"

วัฒนา มงคลประสิทธิ์ วิจัยเรื่อง "อิทธิพลของสื่อมวลชน ที่มีผลต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๐๗"

สมเกียรติ โสมภัก วิจัยเรื่อง "เนื้อเรื่องในหนังสือรายวันที่นักเรียน ม.ศ. ๓ สนใจ

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๘

จุฑาวัฒน์ กิติเวช วิจัยเรื่อง "การศึกษาความสนใจ และทัศนคติที่มีต่อหนังสือพิมพ์รายวัน ของเยาวชนโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนคร"

นพพร ปรีพุกมะ วิจัยเรื่อง "การศึกษาความสนใจของนิสิตมหาวิทยาลัย ในจังหวัดพระนครต่อเรื่องต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวัน"

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐

สุภา จ้างโชติ วิจัยเรื่อง "การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อผลการเรียน สังคมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนคร"

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๒

จารไน แกลโกศล วิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์เนื้อหาข่าวการศึกษาของหนังสือพิมพ์รายวันของไทย"

รมย์ อุปรมย์ วิจัยเรื่อง "ความสนใจของอาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีต่อหนังสือพิมพ์รายวัน ฉบับภาษาอังกฤษและภาษาไทยในกรุงเทพฯ"

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๓

ประคอง นาควานิช วิจัยเรื่อง "การศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดพระนคร - ชลบุรี"

ประสิทธิ์ กาพย์กลอน วิจัยเรื่อง "การศึกษาเรื่องนิสัยการอ่าน รสนิยม และความสนใจในเรื่องราวต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสารและวารสารของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา ๒๕๑๒"

โสมภาพรชน นามวงศ์ วิจัยเรื่อง "การใช้หนังสือพิมพ์รายวันเป็นอุปกรณ์การสอนของครูสังคมศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในพระนคร - ชลบุรี"

กองการวิจัย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จัดพิมพ์ผลการวิจัยเรื่อง "รายงานการสำรวจประมวลคำจากหนังสือพิมพ์"

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕

สมควร กวียะ ไก่วิจัยและจัดพิมพ์ผลการวิจัยออกมาในรูปนามานุกรม ชื่อ "นามานุกรม
ทรัพยากร สื่อสารมวลชนในประเทศไทย"

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยความน่าอ่าน

การวิจัยความน่าอ่าน (Readability) ในต่างประเทศมีผู้วิจัยไว้เป็นจำนวนมาก
ในการวิจัยทางหนังสือมวลชนในต่างประเทศถือว่า การวิจัยความน่าอ่านเป็นแขนงที่สำคัญมาก
แขนงหนึ่ง โดยจัดให้อยู่ในจำพวกการวิจัยทางความรู้แบบของการเสนอเนื้อหาการสื่อสารมวลชน

คำว่า "ความน่าอ่าน" (Readability) นั้น แคลร์ ก็ักวิจัยคนสำคัญคนหนึ่งในวงการ
นี้ อธิบายไว้ว่า คำคำนี้มีที่ใช้อยู่ ๓ ลักษณะ คือ

๑. หมายถึง ลักษณะการบ่งชี้ ความสวยงามมีระเบียบของการคัดลายมือ หรือความ
เรียบร้อย ความมีศิลปะในการพิมพ์ (To indicate legibility of either handwriting
or typography)

๒. หมายถึง ลักษณะที่ชวนอ่านอ่านของข้อเขียนอันเกิดจากกฤตลักษณะน่าสนใจในตัวเนื้อหา
ของข้อเขียนนั้นเอง หรือ หมายถึงฝีมือการเขียนชวนเพลินของผู้เขียนนั้น ๆ เอง (To indicate
ease of reading due to either the interest - value or the pleasantness of writing)

๓. หมายถึง ลักษณะที่ทำให้ข้อเขียนอ่านเข้าใจง่าย อันเป็นผลเนื่องมาจากแบบสำนวน
การเขียนในข้อเขียนนั้น ๆ (To indicate ease of understanding or comprehension due
to the style of writing) (Klare, 1969 . 1)

การวิจัยเรื่องการวิเคราะห์การใช้ภาษาในการเขียนข่าวและบทบรรณาธิการฯ ของ
ผู้เขียนนั้น จัดอยู่ในลักษณะที่ ๓ ของการวิจัยความน่าอ่านตามทัศนะของ แคลร์ ข้างต้นนี้

การวิจัยความน่าอ่านโดยทั่ว ๆ ไปในต่างประเทศนั้นมักจะมุ่งประโยชน์หลัก ๆ ๒ ประการ
คือ

๑. เพื่อจัดทำตำราเรียนให้เหมาะสมกับชั้นเรียน

๒. และเพื่อศึกษาค้นหาองค์ประกอบใด ๆ ที่ทำให้การสื่อสารเข้าใจยาก หรือค้นหาว่า

องค์ประกอบอะไรที่ทำให้หนังสือมีความยากง่ายต่างกัน องค์ประกอบอะไรที่ทำให้รูปแบบ
 พงทํานองการเขียน (Style) ต่างกัน ในหนังสือประโยชน์เน้นไปทางการศึกษาผู้ใหญ่และ
 การปรับปรุงเครื่องมือสื่อสารให้ยากง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้อ่าน
 (Berelson, 1952 27)

ในการวิจัยนี้เน้นนำหลักและเจตนาลงไปในประโยชน์ประเภทที่ ๒ ของที่ยกมาแสดง
 ข้างต้นนี้

หนึ่ง แนววิธีการศึกษาเพื่อตรวจวัดความน่าอ่านนั้นแบ่งออกเป็น ๓ วิธี คือ

๑. การศึกษาหาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบภายในของข้อเขียนนั้น ๆ ในเชิงปริมาณ
 (Quantitative Associational Studies)

๒. การสำรวจความเห็นของผู้อ่านและผู้รู้ (Survey of Expert and Reader
 Opinion)

๓. การศึกษาทดลององค์ประกอบใด ๆ เพียงองค์ประกอบเดียว (Experimental
 Studies of One Factor)

ทุกวิธีล้วนมุ่งค้นหาค่าขององค์ประกอบที่ทำให้ข้อเขียนมีความยากง่ายต่างกัน ค้นหาวิธีที่เชื่อมั่น
 ใดมากที่สุดที่จะวัดหรือตรวจสอบคุณภาพขององค์ประกอบนั้น ๆ และทุกวิธีก็มุ่งที่จะสร้างสูตร ซึ่ง
 แสดงถึงความสัมพันธ์กันขององค์ประกอบเหล่านั้น พรหมทั้งแสดงระดับทักษะทางการอ่านที่จะเข้าใจ
 ข้อเขียนในระดับความยากง่ายนั้น ๆ (Chall, 1958 : 155)

การวิจัยเรื่องการวิเคราะห์การใช้ภาษาในการเขียนข่าวและบทบรรณาธิการนี้
 ใช้แนววิธีแรก คือการศึกษาหาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบภายในว่า มีองค์ประกอบใดบ้างที่ส่ง
 ผลต่อความยากง่ายของภาษาข่าวและภาษาบทบรรณาธิการ ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมกันมากที่สุดใน
 หมู่นักวิจัยขณะนี้ กล่าวคือในประวัติวิวัฒนาการของการวัดความน่าอ่าน ในระยะ ๓๑ ปี
 (ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๒๒ - ๑๙๕๓) มีนักวิจัยใช้วิธีแรกถึง ๒๕ ราย (Chall, 1958 155)

ก่อนที่จะกล่าวถึงรายชื่อ และแสดงประวัติวิวัฒนาการของการวิจัยครั้งนี้โดยละเอียดจะ
 กล่าวสรุปความเคลื่อนไหวในวงการนี้คร่าว ๆ พอเป็นสังเขป เพื่อเกริ่นนำให้เข้าใจวิวัฒนาการ
 ของวงการวิจัยครั้งนี้พอเป็นเบื้องต้นเสียก่อนในขั้นแรก

การวิจัยความยาวนานตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๒๒ จนถึงปัจจุบัน (ค.ศ. ๑๙๗๒) แบ่งออกได้เป็น ๔ ระยะ คือ ระยะแรกระหว่าง ค.ศ. ๑๙๒๒ - ๑๙๔๔ งานวิจัยในระยะนี้เน้นในการศึกษาคำศัพท์เพียงองค์ประกอบเดียว นักวิจัยได้หาวิธีต่าง ๆ ที่จะประมาณค่าความยากง่ายของคำศัพท์ และต่างก็ใช้วิธีนี้แตกต่างกันไปตามประสบการณ์และความเห็นเฉพาะตน ผลการวิจัยจึงมีมาตรฐานต่างกันและขัดแย้งกันเอง

ระยะที่สอง คือ การวิจัยของ วอชเบอร์น และ โวเจล เป็นระยะหัวเลี้ยว คือ ในปี ค.ศ. ๑๙๔๔ นักวิจัยทั้ง ๒ ท่านนี้ ได้พิมพ์สูตรสำเร็จ วินเนทกา ขึ้น ในยุคนี้นักวิจัยเริ่มใช้วิชาสถิติวิเคราะห์ข้อมูล และศึกษาองค์ประกอบหลายตัว กล่าวคือใช้วิธีหาคาสหสัมพันธ์ เพื่อหาความสัมพันธ์และความเที่ยงตรงขององค์ประกอบที่วัด ใช้สมการสหสัมพันธ์หาคาสหสัมพันธ์พยากรณ์ความยาวนานขึ้นจากองค์ประกอบรวมที่หาคาสหสัมพันธ์สูงกับข้อเขียนซึ่งเป็นตัวเกณฑ์ (Criterion Passage) งานวิจัยชิ้นที่เด่นที่สุดของยุคที่ ๒ นี้คือ การวิจัยของ เกรย์ และ เลิบริ ซึ่งพยายามศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ถึง ๔๒ ตัว ในท้ายที่สุดของการวิเคราะห์ก็คัดออกเหลือเพียง ๕ องค์ประกอบ ได้แก่ คำสรรพนาม คำยากบอกมีด้อยคำง่าย (สำหรับเด็ก) ความยาวของประโยค คำแปลก (สำหรับเด็ก) และบุพบทวลี และได้ไว้ตัวพยากรณ์เพียง ๕ ตัวนี้ เท่านั้นในการสร้างสูตรสมการพยากรณ์

การวิจัยความยาวนานในช่วงระยะที่สาม กำหนดเอาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๔๔ - ๑๙๕๓ ระยะนี้นักวิจัยพยายามจะเพิ่มขององค์ประกอบให้น้อยที่สุดในการสร้างสูตรโดยถือเอาการวิจัยของ ลอร์จ เป็นผู้เริ่ม ยุคนักวิจัยเริ่มตระหนักว่า ความยากง่ายของข้อเขียนนั้นเกิดจากองค์ประกอบหลายอย่างก็จริง แต่องค์ประกอบเหล่านั้นสัมพันธ์กันอย่างยิ่ง หากจะลดลงใช้เพียง ๒ - ๓ องค์ประกอบ ก็น่าจะให้การพยากรณ์ที่เที่ยงตรงได้ และที่สำคัญการวิจัยขององค์ประกอบแต่น้อยยอมทำให้สะดวกแก่ใช้ในการนำสูตรนั้นไปใช้ในชีวิตประจำวัน ลอร์จ ได้เพิ่มให้เห็นว่าสูตรที่มี ๓ องค์ประกอบ ของเขาให้การพยากรณ์ได้ดีเท่าของ เกรย์ และ เลิบริ ซึ่งมี ๕ องค์ประกอบ และต่อมา เดล กับ ซัลด์ และ เฟลส (๑๙๔๘) ก็ค้นพบว่าสูตรที่มีเพียง ๒ องค์ประกอบ ก็ใช้ได้ก็เท่าของ ลอร์จ การวิจัยในยุคหลังจึงสร้างสูตรที่มีเพียง ๒ หรือ ๓ องค์ประกอบ เท่านั้น

และองค์ประกอบสำคัญ ๒ ตัว ที่ปรากฏในทุก ๆ สูตร คือ ความยากของศัพท์ และความยาวของประโยค

ระยะที่สี่ เป็นระยะของการศึกษาความเฉพาะทาง แกลร์ เรียกระยะนี้ว่าเป็นยุคสูตรสำเร็จเฉพาะทาง (Specialized Formulas) (Klare, 1969 : 66) นักวิจัยที่เป็นผู้เริ่มกำหนดแนวโน้มให้กับวงการคือ ฟรีทซ์ โพรปส์ และ วิลเลียม คอคเคิล โดยนักวิจัยทั้งสอง มีความเห็นว่สูตรสำเร็จต่าง ๆ ในยุคก่อน ๆ ไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ตรวจพยากรณ์ความยากง่ายของภาษาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบต่าง ๆ ทั้งคู่จึงได้สร้างเกณฑ์ใหม่ แล้วทดลองคำนวณเปรียบเทียบผลกับสูตรเดิมของ เกล - ซัลด์, เฟลท, ลอร์จ, จอเรนซ์ และ ยอร์คแมน ทั้ง ๕ สูตร โดยกระทำกับแบบทดสอบมาตรฐาน ๒ ชุด คะแนนที่ได้จากสูตรของนักวิจัยนี้มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ย จากสูตรทั้ง ๕ สูตรนั้น ถึง ๐.๘๕ นับเป็นความสำเร็จอย่างยิ่ง

ยุคของการสูตรสำเร็จเฉพาะทางนี้ เริ่มมาตั้งแต่ ปี ค.ศ. ๑๙๓๕ จนถึงปัจจุบันนี้ นับเป็นประวัติวิวัฒนาการของการวัดความอ่านโดยย่อของวงการนี้ในทางประเทศ ส่วนในประเทศไทยกับภาษาไทยนั้น ยังไม่มีผู้วิจัยในขั้นนี้มาก่อน

ต่อไปนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดของวิวัฒนาการในการวัดความอ่านตามลำดับปีที่นักวิจัยสำเร็จ (Chall, 1958 . 36 - 54)

ปี ค.ศ. ๑๙๒๓ ลิฟลี่ (Lively) และ เพรสเสย์ (Pressey) ใช้หนังสือ ๑๑ เล่ม หนังสือพิมพ์ ๑ ฉบับ เลือกคำมาจากแหล่งละ ๑,๐๐๐ คำ โดยจัดระดับความยากตั้งแต่บทเรียนเกรด ๒ ถึงชั้นวิทยาลัยศึกษาองค์ประกอบ ๓ ประการ ของคำศัพท์ คือการหลากหลาย (Diversity) ความยาก (โดยใช้วงศัพท์ง่าย ๑๐,๐๐๐ คำ ของ Thorndike) และรวมกันของความยากและการหลากหลายในคำศัพท์ สูตรหรือวิธีการที่ใช้ ๆ Index Number ที่กำหนดค่านำหนักปานกลางของความยากตามแนวของ ลอร์นไค

ปี ค.ศ. ๑๙๒๗ เกบอช (Keboch) วิจัยคำราประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา ๕ เล่ม โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ๔๕ หน้า ระดับความยากชั้นเกรด ๗ โดยมุ่งหมายตรวจสอบความแตกต่างของคำรา เขาพยายามศึกษาศัพท์ใน ๓ ด้าน ศึกษาระดับความยากโดยใช้วงศัพท์ของ ลอร์นไค

ศึกษาความแตกต่าง (Variable) ของความยากระหว่างหนังสือแต่ละเล่ม และศึกษาดัชนีค่านอกวงศัพท์

ปี ค.ศ. ๑๙๕๔ คอลซ์ (Dolch) วิจัยแบบเรียนสอนอ่านแก่ชั้นเริ่มเรียนจนถึงชั้นเกรด ๔ ศึกษาคำศัพท์ในเรียงทาง ๆ คือ การหลากหลาย (Diversity) และความยาก (Difficulty) รอยละของคำแปลก คำซึ่งเด็กไม่รู่มาก่อน (โดยให้บัญชีคำของ Buckingham - Delch) อัตราส่วนของคำยากต่อคำทั้งหมด ระดับของความยาก ความถี่ของการปรากฏของคำในแต่ละระดับชั้น เขาถือว่าการจะตัดสินความยากง่ายนั้นจะต้องศึกษาคุณสมบัติของคำศัพท์พร้อมกันไปทั้ง ๕ ด้าน หากกระทำเพียงด้านเดียวจะได้นัยซึ่งผิดความจริง

ปี ค.ศ. เกี่ยวกับที่ คอลซ์ วิจัยแบบเรียน วอชเบิร์น (Washburne) และ โวเจล (Vogel) วิจัยนโยบายสำหรับเด็ก ระดับความยากตั้งแต่เกรด ๓ ถึงเกรด ๕ ซึ่งวัดได้โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์คะแนนเพื่อวัดความสามารถในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ๑,๐๐๐ คำ เล็กมาจากหนังสือนวนิยาย ๑๕๐ เล่ม โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ กล่าวคือ การหลากหลาย (Vocabulary Diversity) ความยาว โครงสร้างของประโยค ท่อนที่ของคำ การสร้างอนุเจต และโครงสร้างทั่ว ๆ ไป และได้สรุปออกมาเป็นสูตรสำเร็จ ซึ่งมีความเที่ยงตรง ($r = .845$) คือ

$$X_1 = .085X_2 + .101X_3 + .604X_4 - .411X_5 + 17.43$$

$$X_1 = \text{คะแนนการอ่านที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน}$$

$$X_2 = \text{จำนวนคำแปลกใน ๑,๐๐๐ คำ}$$

$$X_3 = \text{จำนวนพหูพจน์ใน ๑,๐๐๐ คำ}$$

$$X_4 = \text{จำนวนคำนอกวงศัพท์ของ}$$

$$X_5 = \text{จำนวนประโยคง่ายในกลุ่มตัวอย่าง ๗๕ กลุ่ม}$$

ในปี ๑๙๕๕ ลีเวอร์รังก์ (Lewerong) วิจัยบทความซึ่งคัดตอนมาจากบางส่วนของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ของ Stanford และบทความวิจัยของ จอนส์ คิวอี้ มีระดับความยากตั้งแต่เกรด ๒ จนถึงชั้นมหาวิทยาลัย องค์ประกอบความยากในการอ่านที่ศึกษาคือ คำศัพท์ คำซึ่งขึ้นต้นด้วยอักษร w, h, b มักเป็นคำง่าย คำซึ่งขึ้นต้นด้วยอักษร e และ l มักเป็นคำยาก

ผลการค้นคว้าพบวาระของคำซึ่งชนคนควยอักษรดังกล่าวนี้ ตัวอักษรดังกล่าวนี้มีัยสำคัญทางสถิติเพิ่มและลดตามระดับชั้น กระจายเป็นรูปโค้งปกติ

ในปี ๑๙๓๐ จอห์นสัน (Johnson) วิจัยคำกริยาเขียนทั้งประถม บัญชีคำของ Thorndike และแบบทดสอบมาตรฐานของโรงเรียนชั้นประถม ระดับความยากของศัพท์ที่ใช้วิจัยนั้นอยู่ระหว่างเกรด ๑ จนถึงเกรด ๘ โดยศึกษาจำนวนวาระของคำหลายพยางค์ ใ้พบวาบึงการวาระของคำหลายพยางค์ในข้อเขียนใด ๆ ยิ่งสูงขึ้นเท่าใด ก็แสดงว่าข้อเขียนนั้นยิ่งยากมากขึ้นเท่านั้น การศึกษาครั้งนี้ได้ให้ปกติ (Norm) ของคำหลายพยางค์จากเกรด ๑ จนถึงเกรด ๘ ภาย

ในปี ๑๙๓๑ แพตตี และ เพนเตอร์ (Patly, Painter) วิจัยความยากของภาษาในคำกริยาเรียนวิชาต่าง ๆ มีภาษาอังกฤษ วิชาสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และวิชาคณิตศาสตร์ ระดับความยากของศัพท์ตั้งแต่เกรด ๕ ถึงเกรด ๑๒ โดยสุ่มตัวอย่าง ๓ บรรทัด จากทุก ๕๐ หน้า จากแบบเรียนในชั้นมัธยม เขาพยายามศึกษาหาความสัมพันธ์ของความยาก พบว่าขึ้นอยู่กับทั้งความถี่ของการปรากฏและการหลากหลายคำศัพท์ร่วมกับเกณฑ์วัดความยากของคำศัพท์ ใช้สูตรคือ

$$\text{กรณีจำนวน (Index Number)} = \frac{A.W.W.V.}{R.}$$

A.W.W.V. ความถี่เฉลี่ยของคำนี้จำนวนคำทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งปรากฏในดัชนีคำของ ออร์นโดล์

R = จำนวนของคำแปลกในกลุ่มตัวอย่าง

ค่าของกรณีนี้ยิ่งต่ำลง ยิ่งได้ก็แสดงว่าข้อเขียนนั้นยากขึ้นเพียงนั้น

ในปี ๑๙๓๔ โอจีแมน (Ojemann) วิจัยหนังสืออ่านสำคัญสำหรับผู้ใหญ่ซึ่งมีระดับความยากตั้งแต่เกรด ๖ ถึงระดับวิทยาลัย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ๑๖ กลุ่ม กลุ่มละ ๔๐๐ คำ โดยศึกษาองค์ประกอบของคำศัพท์ยาก องค์ประกอบของเรียงความและองค์ประกอบของประโยค ความสัมพันธ์ระหว่างคำรูปธรรม คำนามธรรม อุปสรรคของการแสดงออก (Obscurity) ความไม่สัมพันธ์ภาพในการแสดงออก (Incoherence in Expression) ผู้วิจัยได้จัดลำดับกลุ่มตัวอย่างตามระดับความยาก ซึ่งเหมาะที่จะนำไปใช้เป็นตัวอย่งในการจัดระดับข้อเขียนอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในแนวเดียวกัน

ในปี ๑๙๓๔ เดลล์ (Dale) และ ไทเลอร์ (Tyler) วิจัยหนังสืออ่านสำหรับผู้ใหญ่ซึ่งมีระดับความยากต่ำกว่าเกรด ๓ ลงมา โดยเลือกกลุ่มหัวข้อตัวอย่าง ๗๕ กลุ่ม กลุ่มละ ๑๐๐ คำ ผู้วิจัยกำหนดระดับความยากง่ายของกลุ่มตัวอย่างใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านองค์ประกอบความยากที่ศึกษาวิจัยนั้น มี ๒๕ องค์ประกอบ เช่น คำศัพท์เฉพาะ (Technical Vocabulary) คำง่าย คำยากที่ไม่ใช่ศัพท์เฉพาะ แบบและความสามารถของประโยคอนุประโยค และ บทบาทลีบรรณสรพนาม คำพยางค์เดี่ยว และอื่น ๆ อีกมาก (เช่นคำพ้องต้นทวน w, h, b, c และ 1 เป็นต้น)

สูตรที่ใช้พยากรณ์ ความยากง่ายของข้อเขียน ค่าความเที่ยงตรง $r = .511$

$$X_1 = -9.4X_2 - .4X_3 + 2.2X_4 + 114.4 - 9.0$$

X_1 = จำนวนรอยละของผู้ใหญ่ซึ่งมีความสามารถในการอ่านจำกัดต่อการที่จะอ่านและความเข้าใจข้อความยาว ๆ

X_2 = จำนวนของศัพท์บัญญัติ

X_3 = จำนวนคำยากซึ่งมิใช่ศัพท์บัญญัติ นอกวงศัพท์ ๗๕ คำ ของ Dale

X_4 = จำนวนอนุประโยคซึ่งไม่จบในตัว

ในปี ค.ศ. ๑๙๓๔ แมค กุสส์กีร์ (Mc Chusky) วิจัยหนังสือหลายประเภท มีนวนิยาย การเมือง เศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยา จิตวิทยา ฟิสิกส์ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างมาก ๖ กลุ่ม กลุ่มละ ๕๕๐ - ๕๖๕ คำ ระดับความยากของข้อเขียน ตั้งแต่เกรด ๔ ขึ้นไปทั้งสิ้น วิธีกำหนดระดับความยากง่ายใช้อัตราเร็วในการอ่านของนิสิตวิทยาลัย ๓๐ คน เป็นเครื่องกำหนด การศึกษาองค์ประกอบของความยาก ผู้วิจัยศึกษาองค์ประกอบ ๘ ประการ คือ จำนวนของความคิด (Number of Ideas) ความยาวของคำกำหนดโดยตัวอักษร ความยาวของประโยค ชนิดของคำ คำศัพท์เฉพาะ กับคำศัพท์ธรรมดา คำอุปสรรคกับคำนามธรรม ผลการวิจัยได้แยกความแตกต่างระหว่างข้อเขียนที่ง่ายกับยากที่ชัดเจน ข้อเขียนที่ง่าย เช่น นวนิยาย ใช้ประโยคสั้น ง่าย ใช้ศัพท์ง่าย เป็นคำอุปสรรค ซึ่งคุ้นเคยกันในชีวิตประจำวัน ส่วนข้อเขียนที่ยากใช้คำศัพท์เฉพาะ คำซึ่งไม่คุ้นเคย กำนามธรรมและมีโครงสร้างประโยคซับซ้อน

ในปี ค.ศ. ๑๙๓๔ ทอร์นไคค์ (Thorndike) วิจารณ์หนังสือสำหรับเด็กที่เป็นนวนิยายและสารคดี โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง แต่ ๑๐,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ คำ จากหนังสือที่มีระดับความยากเพิ่มขึ้นเขียนเกรด ๔ ถึงเกรด ๕ การกำหนดระดับความยากง่ายของข้อเขียนกลุ่มตัวอย่างโดยถือว่าร้อยละของคำที่เด็กตามชั้นเรียนแต่ละชั้นไม่รู้จัก การศึกษาองค์ประกอบของความยากง่ายถือคำศัพท์เป็นสำคัญ ผลวิจัยพบว่าหนังสือที่ใช้อ่านเพื่อความบันเทิง เช่น นวนิยาย จะมีคำยากหรือคำที่ไม่รู้จักไม่เกิน ๑ คำ ในทุก ๑๐๐ คำ หรือจะมีคำที่ไม่รู้จัก ๑ คำ ต่อการที่รู้จัก ๑๐๐ คำ

ในปี ค.ศ. ๑๙๓๕ เกรย์ (Gray) และ เลียร์รี่ (Leary) เลือกวิจารณ์นวนิยาย และสารคดีสำหรับเด็ก มีการวัดระดับความยาก แต่เกรด ๒ จนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างข้อเขียน ๔๔ ชิ้น แต่ละชิ้นมีความยาว ๑๐๐ คำ โดยศึกษาองค์ประกอบของความยาก ๘๒ องค์ประกอบ เช่น คุณสมบัตินี้ของคำ ของประโยค ของอนุเจต และของข้อเขียนทั้งหมด โดยส่วนรวม ใ้คำที่ต้องประกอบที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออก ๑๔ องค์ประกอบ และตัดอีก ๒๐ องค์ประกอบออกเพราะเป็นกรณีที่จะหาพบได้ยากในข้อเขียนที่เลือกมา ที่เหลืออีก ๔๔ องค์ประกอบนั้นเกี่ยวกับ คำศัพท์ โครงสร้างประโยค การอ้างอิงบ่งชี้บุคคล ความซับซ้อนของความคิด (Idea Density) การวิจัยนี้ให้สถิติทางสหสัมพันธ์

สูตรสำเร็จที่คำนวณได้ ค่าความเที่ยงตรง $r = 6435$

$$X_1 = -.01029X_2 + .009012X_5 - .02094X_6 - .03313X_7 - .01485X_8 + 3.174$$

X_1 = ค่าคะแนนเฉลี่ยของการอ่านซึ่งผู้ใหญ่อ่านจะทำให้เด็กถูกทดสอบด้วยข้อความในหนังสือกลุ่มตัวอย่าง

X_2 = จำนวนของคำยากนอกวงศัพท์ของ Dale ๗๒๔ คำ

X_5 = จำนวนบรรทัดบรรทัดที่ ๑, ๒, และ ๓

X_6 = ความยาวเฉลี่ยของประโยค (นับคำ)

X_7 = จำนวนรอยละของคำแปลก

X_8 = จำนวนชกบพบพหุวิธี

ในปี ค.ศ. ๑๙๓๔ วอชเบอว์น (Washburn) และ เมอร์เฟทท์ (Morphett) ได้ปรับปรุงสูตรสำเร็จของ วินเนทกา Winnetka ซึ่งทำไว้แต่ปี ๑๙๒๕ โดยวิจัยวรรณคดีสำหรับเด็ก ซึ่งมีความยากง่ายตั้งแต่เกรด ๑ ถึงเกรด ๕ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ๑,๐๐๐ คำ จากหนังสือ ๑๕๐ เล่ม โดยพิจารณาองค์ประกอบของความยากเช่นเดียวกันกับที่เคยทำไว้ในปี ๑๙๒๕ และได้สูตรสำเร็จใหม่ บ่งชี้ความเที่ยงตรง $r = .56$

$$X_1 = .00255X_2 + .0458 - .0307X_4 + 1.294$$

X_1 = การจัดระดับชั้น (Grade Placement)

X_2 = จำนวนของคำต่าง (Different Words) ต่อ ๑,๐๐๐ คำ

X_2 = จำนวนของคำแปลก (Different Uncommon Word) ต่อ ๑,๐๐๐ คำ

(นอกวงศัพท์ ๑,๕๐๐ คำแรกของ Thorndike)

X_4 = จำนวนประโยคง่าย ต่อประโยค ๙๕ ประโยค

ในปี ค.ศ. ๑๙๓๔ เดลลองค์ (Delong) วิจัยแบบสอบอ่านสำหรับชั้นอนุบาล โดยเลือกข้อเขียนกลุ่มตัวอย่าง จากชั้นอนุบาลหนึ่ง ๒๗ ชั้น อนุบาลสอง ๓๔ ชั้น ชั้นเกรดหนึ่ง ๔๔ ชั้น เกรด ๒ อีก ๒๕ ชั้น เขาศึกษาองค์ประกอบของความยากโดยศึกษามาตรฐานของระดับความยากใน ๖ ระดับ โดยวัดจำนวนรอยละของคำเป็นเกณฑ์ ทั้งนี้โดยถือตามระดับความยากตามที่กำหนดไว้ในบัญชีคำของ Stone เป็นหลัก

ในปี ค.ศ. ๑๙๓๔ พรอม ๆ กับ เดลลองค์ (Delong) และ สโตน (Stone) ก็วิจัยแบบสอบอ่าน แต่เขาวิจัยเฉพาะแบบเรียนชั้นเกรด ๑ องค์ประกอบของความยากง่ายที่เขาศึกษา คือ (๑) อัตราส่วนของคำใหม่ต่อคำทั้งหมด และ (๒) จำนวนรอยละของประโยคสมบูรณ์ในแต่ละบรรทัดโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ๑๒ ชั้น จากแบบเรียนเริ่มหัดอ่าน

ในปี ค.ศ. ๑๙๓๔ และปี ค.ศ. ๑๙๔๔ ลอร์จ (Lorge) ก็วิจัยแบบฝึกหัดการอ่านซึ่งเป็นแบบเรียนของบริษัท McGill - Grabbs มีการวัดความยากง่ายตั้งแต่เกรด ๓ ถึงเกรด ๑๒ โดยเลือกข้อความมา ๓๗๖ ชิ้น จากหนังสือชั้นเกรด ๒, ๓, ๔ และ ๕ โดยมีความยาวตั้งแต่ ๑๐๐ - ๒๕๐ คำ สิ่งที่เขาศึกษาคือองค์ประกอบของความยากของข้อเขียน ๕ ประการ ตามสูตรของ

เลียร์ - เกรย์ และผนวกคว้านำหนักคะแนนของคำศัพท์โดยถือตามน้ำหนักในบัญชีคำของ
ธอร์นไดค์ ๒๐,๐๐๐ คำ การจำแนกพวกคำศัพท์ตามแบบ มอร์ริส - ฮอลเวอร์สัน (Morris -
Holverson) ทั้ง ๘ ประเภท คำศัพท์จัดจำตามแนวของ เฟลช (Flesch) และทำอ้างอิง
บ่งชี้บุคคล (Personal Reference) ผลการวิจัยสรุปสำเร็จ มีความเที่ยงตรง .๗๗

$$C_{75} = .11X_2 + .07X_6 + .13X_8 + 1.61$$

C_{75} = ค่าความสามารถเฉลี่ยของการอ่านที่สามารถตอบคำถาม ๓ ใน ๔
ของคำถามทั้งหมดโดยถูกต้อง

X_2 = การยลของคำยาก (นอกไปจากวงศัพท์ของ Dale ๗๒๕ คำ)

X_6 = ความยาวเฉลี่ยของประโยค

X_8 = การยลของบุพบทวลี

ในปี ค.ศ. ๑๙๓๕ ยอร์กแมน (Yorkman) วิจัยคำรบบแบบเรียงตั้งแต่ระดับเกรด ๔
จนถึงมัธยมตอนปลาย โดยใช้แบบเรียนทุกเล่มยกเว้นภคิตศาสตร์ เขาก็ศึกษาองค์ประกอบของ
ความยากโดยใช้ดัชนีแสดงจำนวนคำที่ไต่มาจากจำนวนคำตั้งแต่คำที่ ๔ พ้นขึ้นไปของบัญชีของ
Thorndike ๒๐,๐๐๐ คำ ผลการวิจัยครั้งนี้ออกมาในรูปการจัดลำดับขึ้น ข้อเขียนที่เลือกมา
เสียใหม่โดยถือตารางที่สร้างขึ้นเป็นเกณฑ์ กล่าวคือ ข้อเขียนใดที่คำที่มีค่าสูงก็ยิ่งยากขึ้นตามส่วน
เขาพบว่าทุก ๆ ๑๐ พยางค์ขึ้น ข้อความจะทวีขึ้น ๐.๖ เกรด ขึ้นเวียน

ในปี ค.ศ. ๑๙๔๓ เฟลช (Flesch) ได้วิจัยหนังสืออ่านนับทั้งสารคดีสำหรับผู้ใหญ่
หนังสืออ่านรวมของบริษั McCall - Crabbs เขาพยายามศึกษาองค์ประกอบความยาก
ของหนังสืออ่านนับทั้งสารคดี (Magazine) พบว่าประกอบคว้านำนามพรรณนากับอีก ๓
องค์ประกอบ ตามสูตรของ Lorge ส่วนในหนังสืออ่านของ McCall Crabbs พบว่ามีองค์ประกอบ
ของความยาก ๓ ประการคือ คำที่อุปสรรคประกอบ (Affixed Morphemes) ความยาวของ
ประโยคโดยเฉลี่ย และทำอ้างอิงบ่งชี้บุคคล (Personal reference) เพื่อการสหสัมพันธ์เสร็จ
แล้วได้สรุปสำเร็จในการพยากรณ์ความยากง่าย มีความเที่ยงตรง $r = .74$

$$C_{75} = .1338X_1 + .0645X_2 - .0659X_3 + 4.2498$$

C_{75} = ค่าเดียวกับสูตรของ Lorge (๑๙๓๙ และ ๑๙๔๔) โดยระดับที่ขึ้นตั้งแต่เกรด ๔ ขึ้นไป

X_1 = ค่าความยาวเฉลี่ยของประโยค

X_2 = วิถีปัจจัยต่อ ๑๐๐ คำ

X_3 = ค่าอ้างอิงบุคคล

สูตรสำเร็จส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลจากหนังสืออ่านของ McCall Crabbs

ในปี ค.ศ. ๑๙๔๔ เดลล์ (Dale) และ ชาลล์ (Chall) วิจัยหนังสือสองประเภท มีหนังสืออ่านของบริษัท McCall Crabbs ซึ่งเมื่อเทียบระดับความยากตั้งแต่เกรด ๓ ถึง เกรด ๑๒ กับอีกประเภทหนึ่งเป็นหนังสือเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยระดับความยาก รวบรวมเกรด ๓ ถึง เกรด ๑๒ ทั้งสองก็ศึกษาคำซึ่งไม่คุ้นเคย (Unfamiliar Words) โดยถือตามบัญญัติคำ ๓,๐๐๐ คำ ของ Dale เป็นหลักศึกษาความยาวประโยคเฉลี่ยวิถีปัจจัยแบบของ Flesch ค่าอ้างอิงบุคคล (Personal Reference) ค่ายากนอกวงศัพท์ของ Dale ๗๖๙ คำ เมื่อหาค่าสหสัมพันธ์ ได้ สูตรสำเร็จ มีความเชื่อมั่น $r = .70$

$$C_{50} = .1579X_1 + .0496X_2 + 3.6365$$

C_{50} = ค่าระดับความสามารถในการอ่าน ที่สามารถตอบคำถามถูกต้องอย่างน้อยครึ่งหนึ่งของคำถามทั้งหมด

X_1 = ค่าร้อยละของคำที่ไม่อยู่ในบัญญัติคำของ Dale ๓,๐๐๐ คำ

X_2 = ค่าความยาวเฉลี่ยของประโยค

ในปี ค.ศ. ๑๙๔๔ ลอร์จ (Lorge) ได้กลับมาวิจัยตรวจสอบสูตรเก่าซึ่งเขาวิจัยได้ ในปี ๑๙๔๔ โดยศึกษาวิธีการเพิ่มทุกประการ ได้กาสูตรใหม่ซึ่งมีความเที่ยงตรง - .๖๗

$$C_{50} = .10X_2 + .06X_6 + .10X_8 + 1.99$$

C_{50} = ค่าระดับความสามารถในการอ่านที่ต้องคำถามให้ได้อย่างน้อยครึ่งหนึ่งของคำถามทั้งหมด

X_6 = คงเดิม

ในปี ค.ศ. ๑๙๔๘ เฟลช (Flesch) ก็หันกลับมาวิจัยซ้ำโดยใช้สิ่งพิมพ์ของโรงเรียน กำหนดค่าความยากง่าย จากเกรด ๓ ถึง เกรด ๑๒ โดยเลือกตามแนวเดิมแต่สำหรับกลุ่มตัวอย่าง วัตถุประสงค์งานนี้มี ๑๓ ชิ้น กราฟนี้ เขานิยามพยางค์คือ ๑๐๐ คำ นิยามค่าความยาวประโยค โดยเฉลี่ย คำบ่งชี้บุคคล และประโยคบ่งชี้บุคคล เมื่อหากาสหสัมพันธ์ แล้วโคสูตรสำเร็จซึ่งมี ค่าความเที่ยงตรง $r = .70$ สำหรับสูตรความอ่านง่าย (Reading Ease) ส่วนสูตรความน่าสนใจ ความเที่ยงตรง $r = .43$

$$\text{ความอ่านง่าย} = 206.835 - 8.46w1 - 1.015s1$$

$$\text{ความน่าสนใจ} = 3.635pw + 3.14ps$$

$$(w1 = \text{ความยาวของคำ } s1 = \text{ความยาวเฉลี่ยของประโยค})$$

$$(pw = \text{คำบ่งชี้บุคคล } ps = \text{ประโยคบ่งชี้บุคคล})$$

ทั้งกาจะแนบความถ่วงง่ายและความอ่านยากแตกต่างกันตั้งแต่ ๐ - ๑๐๐ ก่อ จากยากมาก และไม่สนใจไปจนถึงง่ายที่สุด และน่าสนใจที่สุด จากตารางที่สร้างขึ้นจะเห็นให้เขาคุ้นกับ อันกับความยากของหนังสืออ่านนั้นเชิงสารคดี และระดับชั้นเรียนเกรดต่าง ๆ

ในปี ค.ศ. ๑๙๔๘ ดอลช์ (Dolch) วิจัยหนังสืออ่านในโรงเรียน ซึ่งมีความยากแต่ ชั้นเกรด ๑ ถึงเกรด ๖ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบอ่าน ๑๐ ชิ้น ก็นิยามองค์ประกอบของ ความยากของข้อเขียนในเรื่องความยากของประโยคปานกลาง (Median Sentence Length) ความยาวประโยคที่เปอร์เซ็นต์ไทล์ ๕๐ คำยากนอกวงศัพท์ ๑,๐๐๐ คำ ของ Dolch เอง เขาพยายามจัดลำดับเพิ่มองค์ประกอบความยากแต่ละตัวกับระดับชั้นเรียน โดยยึดตารางที่สร้างขึ้น เป็นเกณฑ์

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๐ เฟลช (Flesch) ได้วิจัยหนังสืออ่านในโรงเรียนซึ่งกำหนดความยาก ซึ่งตั้งแต่ระดับเกรด ๓ ถึงเกรด ๑๒ โดยทำเนิรวีธีการเกี่ยวกับที่เคยวิจัยในปี ๑๙๔๘ ใช้ กลุ่มตัวอย่างข้อเขียน ๔๒ ชิ้น เขานิยามจำนวนรอยละของคำกระชับแน่นอน (Definite Words) (dw) ความยาวของคำ (Word Length) จำนวนพยางค์คือ ๑๐๐ คำ เมื่อหากาสหสัมพันธ์ แล้วโคสูตรสำเร็จ พยายามวัดกับความเป็นนามกรรพของข้อเขียนนี้ความเที่ยงตรง $r = .72$

$$r = 168.095 + .532dw - .811wl.$$

r = ระดับของความเป็นธรรมชาติ คำยิ่งต่ำลงเท่าใด ข้อเขียนนั้นก็ยิ่งง่ายลงเพียงนั้น

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๑ ฟาร์ร, เจนกินส์ (Farr, Jenkins) และ แพตเตอร์สัน (Paterson) ได้รวมกันวิจัยหนังสืออ่านสำหรับผู้ใหญ่ โดยกำหนดค่าความยากง่ายตามมาตรฐานของ เฟลช (Flesch) คณะวิจัยเลือกข้อเขียน ๓๖๐ ชิ้น จากหนังสือคู่มือต่าง ๆ ๒๖ เล่ม ขึ้นละ ๑๐๐ คำ คณะวิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของความยากของข้อเขียนในเรื่องจำนวนของคำพยางค์เดี่ยว (Nosw) ความยาวเฉลี่ยของประโยค (Sentence Length) ผลการวิจัยออกมาเป็นสูตร ซึ่งมีความเที่ยงตรง = .๘๓

$$\text{ดัชนีแสดงค่าความอ่านง่าย} = 1.599 \text{ Nosw} - 1.015sl - 31.517$$

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๒ กันนิง (Gunning) ได้วิจัยหนังสืออ่านสำหรับผู้ใหญ่กำหนดค่าระดับความยากตั้งแต่เกรด ๖ ถึงเกรด ๑๒ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นหนังสือความบันเทิงสารคดี หนังสือของบริษัท McCall - Crabbs ซึ่งกำหนดค่าระดับความยากไว้แล้ว กันนิงตรวจสอบซ้ำโดยใช้วิธีของ เฟลช เขาศึกษารายละเอียดของคำ สามพยางค์ และมากกว่าพยางค์ขึ้นไป และค่าความยาวเฉลี่ยของประโยคผลของการวิจัยออกมาเป็นค่าดัชนี Fox คือ

$$\text{Fox index} = .4 \times \left(\text{ร้อยละของคำสามพยางค์และมากกว่า ๓ พยางค์} + \text{ค่าความยาวเฉลี่ยของประโยค} \right)$$

$$\text{Fox index} = \text{ระดับชั้นเรียนของผู้อ่านที่เหมาะสมจะเข้าใจข้อเขียนนั้น}$$

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๓ สแพช (Spache) วิจัยแบบคัดอ่าน ๑๕๒ เล่ม เป็นหนังสือในระดับเกรด ๑ ถึงเกรด ๓ โดยสุ่มเป็นตัวอย่าง ๒๕ ชิ้น ขึ้นละ ๑๐๐ คำ โดยศึกษาการย่อยของคำยากนอกวงศัพท์ยากของ Dale ๗๖๔ คำ และค่าความยาวเฉลี่ยของประโยค เมื่อหาค่าสหสัมพันธ์แล้วได้สูตรหาค่าความเที่ยงตรง $r = .818$

สูตร ระดับชั้นเรียน = $0.141X_1 + .086X_2 + 0.839$

X_1 = ความยาวเฉลี่ยของประโยค

X_2 = จำนวนคำศัพท์ นอกวงศัพท์ ๗๕ คำของ เกล

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๓ โฟร์บส์ (Forbs) และ กอตเทิล (Cottle) ได้วิจัยแบบทดสอบมาตรฐาน การวัดความยากง่ายของข้อเขียนนั้น ตั้งแต่เกรด ๕ จนถึงชั้นมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมี ๒๗ ชิ้น ความยาวขึ้นละ ๓๐๐ คำ การวิจัยนี้ใช้ตารางจัดอันดับความยาก ซึ่งสร้างขึ้นโดยถือเอาการวัดความยากตามดัชนีค่าของ รอร์นไคท์ พิกัด ๔,๐๐๐ คำ เป็นหลัก เมื่อจัดลำดับตำแหน่ง และตรวจสอบแล้วมีความเที่ยงตรง ๐.๘๕

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๔ เฟลช (Flesch) ได้ตีพิมพ์ตารางสำเร็จเพื่อใช้ประกอบกับสูตรสำเร็จใหม่ ๒ สูตร คือ

"r" count = ผลบวกของคำรูปสรรพนาม คำซึ่งมีลักษณะความหมายเจาะจง

"e" score = ผลบวกของคำอุปมาพ้อง (sum of references of an energetic, forceful, or vivid nature)

สูตรสำเร็จนี้แสดงการะดับของคะแนน "r" และ "e" ในตารางสำเร็จตั้งแต่ระดับสูงจนถึงระดับต่ำ เหมาะสำหรับการใช้ตรวจสอบความชัดเจน และความมี "พลัง" ของภาษา ในนวนิยาย บทละคร บทความในวารสาร และสำหรับผลงานของนักเขียนอาชีพ

และในปีเดียวกันนี้ วีลเลอร์ (Wheeler) และ สมิท (Smith) ได้วิจัยและสร้างสูตรพยากรณ์ความยากง่าย สำหรับการสอนอาบิบาล์ประถมต้น โดยกระทำกับแบบสอนอาบิบาล์ ๕ ชุด การวิจัยนี้ใช้วิธีสำรวจความเห็นของผู้จัดทำพิมพ์แบบเรียน เป็นเครื่องกำหนด เกณฑ์ความยากง่ายของแบบเรียน สูตรของนักวิจัยผู้นี้คล้ายกับของ กัทนิง

สูตร ระดับชั้นเรียน = $10 (U - \text{length} \times \text{Poly} - \text{syllabic Words})$

$U - \text{length}$ = Unit length คือ หน่วยย่อย ๆ ของประโยค

เช่น ข้อความส่วนที่ถูกค้นด้วยเครื่องหมายวรรคตอน

Poly - syllabic Words คือ คำหลายพยางค์

การใช้สูตรนี้ต้องใส่ความถี่ไปกับตารางสำเร็จ

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๖ เอ็ดเวิร์ด บี ไทรด์ (Edward B. Tride) ได้สร้างสูตรสมการพยากรณ์สำหรับแบบเรียนในชั้นประถม โดยยึดเอาหนังสือ A Basic Vocabulary of Elementary School Children ซึ่ง รินส์แลนด์ เป็นผู้แต่ง เป็นหลักในการวิจัย ไทรด์ ใช้แบบทดสอบมาตรฐานในการอ่านของบริบท แมคคออลล์ - แกรบม์ โดยเลือกใช้ข้อความ ๑๐ บททดสอบกับนักเรียน ๔๐๖ คน

สูตรของ ไทรด์ บ่งชี้ความสัมพันธ์ทุก ๆ = .๗๖๑

$$C_{50} = 0.719X_1 + .1043X_5 + 2.9347$$

X_1 = ความยาวเฉลี่ยของประโยค

X_5 = เปอร์เซนต์คำแปลก แลวงศัพท์ของ รินส์แลนด์

สูตรของ ไทรด์ ไม่กำหนดชั้นเรียนแน่นอน C_{50} หมายถึงคะแนนของผู้อ่านผู้ซึ่งตอบคำถามในแบบทดสอบได้ ร้อยละ ๗๕ ของคะแนนเต็มของแบบทดสอบนั้น

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๘ เฟลช (Flesch) ได้เสนอสูตรชนิดใหม่ของเขาคืออีกหนึ่งแห่งเป็นสูตรสำหรับพยากรณ์ ความเป็นแบบแผน - ความสามัคคีธรรม (The dimension of "formality" to "popularity" in style of writing) สูตรนี้สร้างขึ้นจากนิคยสารรายสัปดาห์ ทั้งที่เป็นนิคยสารวิชาการ นิคยสารวิทยาศาสตร์ และนิคยสารวรรณคดี ลักษณะการใช้สูตรนี้ มีไว้ปฏิบัติดังนี้

ขั้นแรก สมมติว่าอย่าง ข้อความ ๕ ขึ้น ขึ้นละ ๑๐๐ คำ จากข้อความทุก ๆ ๓,๐๐๐ คำ ขึ้นต่อมา นี้ สิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

ก. ทุก ๆ คำซึ่งขึ้นต้นด้วยตัวอักษรตัวใหญ่ (Capital Letter)

ข. ทุกคำซึ่งถูกขีดเส้นใต้ หรือ เขียนตัวหนาพิเศษ (Italicized)

ค. ตัวเลขบ่งจำนวนทุกตัว

ง. เครื่องหมายวรรคตอนทุกเครื่องหมาย ยกเว้น วุลกาต (Comma เครื่องหมาย

ยัติภังค์ Hyphens) และมหัพภาคที่ตามหลังเครื่องหมายในข้อ จ.

จ. สัญลักษณ์ทุกกรณิก เช่น # \$ % & s

ฉ. เบื้องพิเศษเพียงจุดใดจุดหนึ่ง ที่ไว้เริ่มหรือจบอนุเจต

ชั้นสุดท้าย รวมกะแบบทั้งหมด แล้วเปิดตารางสำเร็จ (กระแนบ เริ่มจาก ๑ - ๓๕ คือ จาก เป็น "แบบแผน" ถึง สำนักรูธรรมก) สูตรนี้ เฟรต ก็มีเจตนาสร้างเพื่อนักเขียนเช่นกัน งานวิจัยสุดท้าย ในยุคนี้คืองานของ ริชาร์ด บรูมเมอร์ (Richard Bloommer) ซึ่งนักวิจัย ผู้ได้พิมพ์ขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๕๔ บรูมเมอร์ ปีเจตนาที่จะตรวจวัดระดับความเป็นเกมธรรมชาติ บรูมเมอร์ พบว่า คำขยาย (Modifiers) ทำให้ขอใช้มีลักษณะที่เฉพาะเจาะจง และใน ขณะเดียวกันก็ทำให้ขอความยากขึ้นด้วย ดังนั้นการนับปริมาณคำขยาย จึงน่าจะทำนายการระดับ ความยากของข้อเขียนได้ การวิจัยนี้กระทำกับผู้อ่าน ตั้งแต่ชั้นเกรด ๑ จนถึงเกรด ๖ จำนวน ๒๓ คน คำนวณสัมพัทธ์พหุคูณระหว่างระดับขึ้นกับคำขยาย (คำขยาย) สัมพัทธ์กัน = .๗๕ นั่นคือ ค่าความเที่ยงตรงในการทำนายสูงมาก

งานวิจัยในช่วงระยะหลังปี ค.ศ. ๑๙๕๕ คงจะมีต่อไปอีก และนักวิจัยคงจะเน้นการวิจัย เฉพาะทางเป็นพิเศษมากขึ้น เจาะจงที่จะวิจัยเพื่อวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงเรื่องมากขึ้นทุกที ตามลักษณะความเจริญของวิทยาการในยุคปัจจุบัน

การกำหนดขอบเขตการ

การตั้งเงื่อนไข
การวัดผลสัมฤทธิ์

การวัด Cloze
Comprehension test

การวิเคราะห์ข้อสอบ

การหาความสัมพันธ์
ค่าความเที่ยงของ test

การกำหนดเกณฑ์
ในการวัดผลสัมฤทธิ์

การวิเคราะห์ลักษณะ
ของข้อสอบที่มี
ความยากง่ายต่างกัน

การเปรียบเทียบ
ข้อสอบที่มี
ความยากง่ายต่างกัน

การหาความสัมพันธ์
ระหว่างผลสัมฤทธิ์
กับคะแนนสอบ

การหาความสัมพันธ์
ระหว่างผลสัมฤทธิ์
กับคะแนนสอบ

การหาความสัมพันธ์
ระหว่างผลสัมฤทธิ์
กับคะแนนสอบ

วิธีทำเนียบการทวน และการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าและวิจัย ครั้งนี้ทำเนียบไปตามลำดับขั้นของโครงการดังต่อไปนี้

๑. การกำหนดมวลประชากร และสุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์รายวัน
๒. การวิเคราะห์ลักษณะความหมาย และโครงสร้างของภาษาในกลุ่มตัวอย่าง
๓. การสร้างและทดสอบ แบบทดสอบ วัดความเข้าใจในการอ่าน
๔. การวิเคราะห์ทางสถิติ ตรวจสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างผลการวิเคราะห์ภาษา

กับผลการทดสอบ

๕. การสร้างสมการพยากรณ์ และเกณฑ์มาตรฐานกำหนดระดับความยากง่ายของภาษา
ชาว และภาษาบทบรรณาธิการ

๖. การทดลองใช้สมการพยากรณ์

๗. สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ

โครงการทั้ง ๗ ส่วนนี้ดำเนินการต่อเนื่องกัน และในแต่ละส่วนประกอบขึ้นซ้อนย่อย
อีก ดังกล่าวรายละเอียดเป็นสำคัญไป

๑. การกำหนดมวลประชากร และการสุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์รายวัน

ในส่วนนี้ประกอบด้วยขั้นตอน ๒ ขั้น คือ

ขั้นที่ ๑.๑ การสำรวจหาชาว และบทบรรณาธิการที่พิมพ์ร่วมกันเพื่อกำหนดมวลประชากร
กล่าวคือ ตั้งใจระบุไว้แล้วในขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าว่า การวิจัยนี้ประสงค์จะ
สร้างเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อกำหนดระดับความยากง่ายของภาษาชาว และภาษาบทบรรณาธิการ
ซึ่งต้องกำหนดเกณฑ์นั้น สำหรับแบบทดสอบซึ่งจะต้องสร้างขึ้นจากข้อความที่สุ่มตัวอย่างจาก
กลุ่มตัวอย่างมวลประชากร และอีกประการหนึ่ง การวิจัยนี้ประสงค์จะ เปรียบเทียบระดับความ
ยากง่ายของภาษาชาว และภาษาบทบรรณาธิการ ดังนั้นเพื่อให้การสุ่มตัวอย่างในขั้นต่อไปเป็นไป
อย่างเหมาะสมรัดกุม และเพื่อความมั่นใจเนื้อหาของภาษาชาว และภาษาบทบรรณาธิการอยู่ใน

ลักษณะที่เป็นเอกพันธ์และเพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการดำเนินการ
ขั้นแรกจึงกำหนดมวลประชากร (Population) ของกลุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์รายวัน โดยถือ
เอาลักษณะเนื้อหาของกลุ่มตัวอย่างเป็นเกณฑ์ ผู้วิจัยได้สำรวจและแยกประเภทหัวเรื่องของข่าว
และบทบรรณาธิการกลุ่มตัวอย่างออกเป็น ๕ หัวข้อ แล้วสำรวจจับคู่เฉพาะข่าวและบทบรรณาธิการ
ซึ่งมีเนื้อหาของเนื้อเรื่องร่วมกัน จึงปรากฏปริมาณ ซึ่งแยกแสดงไว้ในตาราง ๑ และ ๒

ตาราง ๑ แสดงปริมาณมวลประชากรจากบทบรรณาธิการ

ประเภท	เนื้อหา	ไทยรัฐ			เดลินิวส์			พิมพ์ไทย			สยามรัฐ			รวม
		มค.	กพ.	มีค.	มค.	กพ.	มีค.	มค.	กพ.	มีค.	มค.	กพ.	มีค.	
๑	เศรษฐกิจ	๒	๓	๑	(๔)	๔	(๖)	๔	(๔)	(๗)	๑	-	๒	๓๘
๒	การเมือง	๓	-	๒	-	-	(๔)	๑	-	๒	๑	-	๑	๑๔
๓	สงครามและกรณีพิพาท	-	-	๑	๒	๑	-	-	-	๑	๓	(๕)	(๕)	๑๕
๔	การเมืองและการบริหาร	๔	๔	(๖)	๕	๓	(๖)	(๖)	๔	๖	(๑๑)	(๕)	(๕)	๖๕
๕	การศึกษา	๑	๑	-	-	-	-	(๓)	๑	๑	-	๒	๒	๑๑
๖	อาชญากรรม	-	(๓)	๒	๑	๑	๑	-	๒	๑	-	๓	๑	๑๔
๗	การสาธารณสุข	(๔)	๑	๑	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	๗
๘	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	(๑)
๙	อุบัติเหตุ	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	(๑)
	รวม	๑๕	๑๒	๑๓	๑๒	๕	๑๗	๑๕	๑๒	๑๗	๑๖	๑๕	๑๗	๑๓๐

หมายเหตุ อักษรย่อ มค., กพ. และ มีค. ในงานวิจัยนี้ทุกแห่ง ให้หมายถึงเดือน มกราคม
กุมภาพันธ์ และ มีนาคมตามลำดับ

จากตารางนี้จะเห็นว่าในหัวข้อเรื่องประเภทที่ ๔ และ ๕ ของ ข้าราชการรวมกับ
 ข้าราชการการเมืองเพียงประเภทละ ๑ ครั้ง การวิจัยจึงตัดหัวเรื่องทั้งสองนี้ออกไม่นำไปรวมเพื่อ
 การสุ่มตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์และใช้สร้างแบบทดสอบซึ่งจะกล่าวต่อไปในขั้นที่ ๒

ตาราง ๒ แสดงปริมาณมวลประชากรของชาว

ประเภท	เนื้อหา	ไทยรัฐ			เกลิโนส			พิมพ์ไทย			สยามรัฐ			รวม
		มค.	กพ.	มีค.	มค.	กพ.	มีค.	มค.	กพ.	มีค.	มค.	กพ.	มีค.	
๑	เศรษฐกิจ	๒	๓	๑	๓	(๔)	(๕)	๔	(๕)	(๔)	๑	-	๒	๓๘
๒	การเมือง	(๓)	-	-	-	-	๒	๑	-	๓	๑	-	๑	๑๔
๓	สังคมและกรณีพิพาท	-	-	๑	๒	๑	-	-	-	-	๓	(๕)	(๗)	๑๕
๔	การเมืองและการบริหาร	๔	๖	(๗)	๕	๓	(๖)	(๖)	๔	(๗)	(๗)	(๕)	๕	๖๕
๕	การศึกษา	๑	๑	-	-	-	-	(๓)	๑	๑	-	๒	๒	๑๑
๖	อาชญากรรม	-	(๓)	๒	๑	๑	๑	-	๒	๑	-	๓	-	๑๔
๗	การสาธารณสุข	(๔)	๑	-	-	๑	๑	-	-	-	-	-	-	๗
๘	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	(๑)
๙	อุบัติเหตุ	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	(๑)
รวม		๑๕	๑๔	๑๔	๑๑	๑๐	๑๕	๑๔	๑๓	๒๐	๑๒	๑๕	๑๗	๑๗๐

จากตารางแสดงปริมาณมวลประชากรทั้งสองตาราง ตัดหัวเรื่องที่ ๔ และ ๕ ออก
 เพราะมีปรากฏน้อยเกินไปแล้ว มวลประชากรของทั้งชาว และ ข้าราชการการเมือง จึงมีกลุ่มละ ๑๖๔ คน
 เท่ากัน

ขั้นที่ ๑.๒ การสุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างเครื่องมือวิจัย

ขั้นนี้เป็นขั้นต้น เป็นการต่อมาจากขั้นแรก เป็นขั้นสุ่มตัวอย่างกำหนดตัวแทนของชาวและบรรพบุรุษจากมวลประชากร เพื่อนำไปใช้สร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน (ขั้นที่ ๓ - ๔ - ๕) และเพื่อการวิเคราะห์ภาษา (ขั้นที่ ๖ - ๗ - ๘) ซึ่งจะกล่าวในขั้นต่อไป การสุ่มตัวอย่างในขั้นนี้แบ่งเป็น ๒ ตอน คือ

๑.๒.๑ การสุ่มตัวอย่างกำหนดหาฉบับซึ่งเป็นตัวแทนของเนื้อเรื่อง แต่ละประเภท โดยกำหนดเกณฑ์ในการสุ่มตัวอย่าง ในอัตราส่วน ๑๐ : ๑ และในการสุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มคำนึงถึงความถี่ของการปรากฏจากตาราง ๑ และ ๒ ประกอบการพิจารณาในการสุ่มด้วย ผลการสุ่มตัวอย่างแสดงไว้แล้วในตาราง ๓ และ ๔

ตาราง ๓ แสดงผลการสุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างบรรพบุรุษ

ประเภท ที่	ประเภทของเนื้อเรื่อง	มวลประชากร					ปริมาณกลุ่มตัวอย่าง				
		ท	ก	พ	ส	รวม	ท	ก	พ	ส	รวม
๑	เกษตรกรรม	๖	๑๔	๑๕	๓	๓๘	-	๒	๒	-	๔
๒	การเกษตร	๕	๘	๓	๒	๑๘	-	๑	-	-	๑
๓	สงครามและกรณีพิพาท	๑	๓	-	๑๕	๑๙	-	-	-	๒	๒
๔	การเมืองและการบริหาร	๑๔	๑๔	๑๖	๒๑	๖๕	๑	๑	๑	๓	๖
๕	การศึกษา	๒	-	๕	๔	๑๑	-	-	๑	-	๑
๖	อาชญากรรม	๕	๓	๓	๓	๑๔	๑	-	-	-	๑
๗	การสาธารณสุข	๖	-	๑	-	๗	๑	-	-	-	๑
	รวม	๓๘	๓๘	๔๓	๔๘	๑๖๗	๓	๔	๔	๕	๑๖

หมายเหตุ อักษรย่อ ท ก พ และ ส ในงานวิจัยนี้ทุกแห่ง ให้หมายถึงชื่อหนังสือพิมพ์
รายวัน ไทยรัฐ เกลียวสัปดาห์ และสยามรัฐตามลำดับ

ตาราง ๕ แสดงผลการสุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างชาว

ประเภท พื้นที่	ประเภทของเนื้อเรื่อง	ขนาดประชากร					วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง				
		ท	ค	ง	ศ	รวม	ท	ก	ข	ด	รวม
๑	เกริ่นเรื่อง	๖	๑๖	๑๗	๓	๓๘	-	๒	๒	-	๔
๒	การแนะนำ	๖	๒	๔	๒	๑๔	๑	-	-	-	๑
๓	สงครามและการตีพิมพ์	๑	๓	-	๑๕	๑๙	-	-	-	๒	๒
๔	การแบ่งและการให้เกร	๑๗	๑๔	๑๗	๑๗	๖๕	๑	๑	๒	๒	๖
๕	การศึกษา	๒	-	๕	๔	๑๑	-	-	๑	-	๑
๖	อาชีพกรรม	๕	๓	๓	๓	๑๔	๑	-	-	-	๑
๗	การเล่าเรื่อง	๔	๒	-	-	๑๗	๑	-	-	-	๑
	รวม	๔๒	๓๖	๔๖	๔๔	๑๖๘	๔	๓	๕	๔	๑๖

๑.๒.๒ การสุ่มตัวอย่างหรือการสุ่มเพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบ (ข้อที่ ๓ - ๕)

หลังจากตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว ได้มีการสุ่มตัวอย่างโดยตรงกับขนาดประชากรจากแหล่งข้อมูล
รายวันแบบต่อเนื่องแบบการตรวจหาจุดแห่งชาติ ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลของการวิจัยนี้

การสุ่มตัวอย่างขอทราบในขั้นนี้ มีการสุ่มเลือกกลุ่มในสี่ลำดับต่าง ๆ ดังนี้

ก. มีการสุ่มเฉพาะข้อความ ๓๐๐ คำแรกของข่าวและบทบรรณาธิการนี้ ๆ

ข. เลือกกลุ่มเฉพาะเนื้อเรื่องตรงกับประเภทที่ระบุในตาราง ๓ และ ๔

ค. สุ่มในกรอบบังคับของจำนวนที่ระบุในตาราง ๓ และ ๔

การสุ่มตัวอย่างในขั้นสุดท้ายนี้ ปรากฏดังตาราง ๕ และ ๖ ต่อไปนี้

ตาราง ๕ แสดงรายชื่อของบรรดากรรมการที่ถูกยุบตัวบางส่วนเพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

ลำดับที่	หัวข้อเรื่อง	ประเภทของเนื้อหาเรื่อง	สำนักพิมพ์	ฉบับวันที่
๑	พลังศรัทธา	เศรษฐกิจ	เดลินิวส์	๔ มกราคม
๒	ประโยชน์กับปลาย	เศรษฐกิจ	เดลินิวส์	๕ มีนาคม
๓	อุตสาหกรรมขนาดใหญ่	เศรษฐกิจ	พิมพ์ไทย	๒๐ กุมภาพันธ์
๔	สินค้าไทย	เศรษฐกิจ	พิมพ์ไทย	๕ มีนาคม
๕	ปัญหาของรัฐ	การเมือง	เดลินิวส์	๑๔ มีนาคม
๖	เวียดนามโคตรทะเลสาบ	สงครามและกรณีพิพาท	สยามรัฐ	๑๓ กุมภาพันธ์
๗	การเจรจาทางสหรัฐ - โซเวียต	สงครามและกรณีพิพาท	สยามรัฐ	๑๔ มีนาคม
๘	วิสัยใจเย็นและสุภาพ	การบริหารและการเมือง	ไทยรัฐ	๓๐ มีนาคม
๙	แท็กซี่เกา	การบริหารและการเมือง	เดลินิวส์	๓๑ มีนาคม
๑๐	นโยบายทหาร	การบริหารและการเมือง	พิมพ์ไทย	๖ มกราคม
๑๑	เปิดอภิปรายทั่วไป	การบริหารและการเมือง	สยามรัฐ	๔ มกราคม
๑๒	ทำเกินกว่าเหตุ	การบริหารและการเมือง	สยามรัฐ	๒๓ กุมภาพันธ์
๑๓	มาตรการการเลือกตั้ง	การบริหารและการเมือง	สยามรัฐ	๒๕ มกราคม
๑๔	นักกีฬาเดิชอบวน	การกีฬา	พิมพ์ไทย	๒๕ มกราคม
๑๕	สังหารหมู่ราบกร	อาชญากรรม	ไทยรัฐ	๑๗ กุมภาพันธ์
๑๖	ข่าวโศกนาฏกรรม	การสาธารณสุข	ไทยรัฐ	๒๕ มกราคม

ตาราง ๒ แสดงรายชื่อหัวข้อข่าวที่ถูกส่งมาทางหนังสือเพื่อการสร้างแบบทดสอบ

ลำดับ	หัวเรื่อง	ประเภทของเนื้อเรื่อง	สำนักพิมพ์	ฉบับวันที่
๑	รากาน้ำนม	เกษตรกิจ	เดลินิวส์	๓ กุมภาพันธ์
๒	เรื่องของเหมืองแร่	เกษตรกิจ	เดลินิวส์	๑๖ มีนาคม
๓	ไทยเปลี่ยนนโยบายพัฒนา อุตสาหกรรม	เกษตรกิจ	พิมพ์ไทย	๒ กุมภาพันธ์
๔	บุญชูแห่งชาติ	เกษตรกิจ	พิมพ์ไทย	๕ มีนาคม
๕	รวมกลุ่มชาวสวน	การเกษตร	ไทยรัฐ	๑๑ มกราคม
๖	จี๊แกงกลาวหาสหรือลูกกาม จีน	สงครามและกรณีพิพาท	สยามรัฐ	๑๔ กุมภาพันธ์
๗	ปากีสถานตะวันออกเกิด วิกฤตการณ์	สงครามและกรณีพิพาท	สยามรัฐ	๔ มีนาคม
๘	ส.ส. โตเงินวัด	การบริหารและการเมือง	ไทยรัฐ	๑๔ มีนาคม
๙	รถไฟไทย	การบริหารและการเมือง	เดลินิวส์	๑๗ มีนาคม
๑๐	นายผู้พิพากษากรรกี- ธรรมราช	การบริหารและการเมือง	พิมพ์ไทย	๔ มกราคม
๑๑	ประชาธิปไตยฉบับใหม่ ๓ สมาชิก	การบริหารและการเมือง	พิมพ์ไทย	๓๐ มีนาคม
๑๒	สงขลาออกจาก ๑๒ เกาะแก่ง	การบริหารและการเมือง	สยามรัฐ	๕ กุมภาพันธ์
๑๓	รัฐบาลขึ้นเมื่อ ส.ป.ท. ยุชานก	การบริหารและการเมือง	สยามรัฐ	๒๔ มีนาคม
๑๔	วิทยาคับเอกชน	การศึกษา	พิมพ์ไทย	๓๐ มกราคม
๑๕	พบวีรชนเสียใจก่อน	อาชญากรรม	ไทยรัฐ	๒๐ กุมภาพันธ์
๑๖	บุหรี่ยาเสพติดขาย เทาไรกระบาค	การสาธารณสุข	ไทยรัฐ	๔ มกราคม

จากตาราง ๕ และ ๖ อาจพิจารณาลักษณะการกระจายของการสุ่มตัวอย่างได้ โดยเทียบกับความถี่ของการปรากฏของข่าว และแบบพหุภาคีการ ในตาราง ๑ และ ๒ ตามลำดับ กล่าวคือ ตัวเลขความถี่ในตาราง ๑ และ ๒ ทุกตัวที่ถูกรวบรวมได้เป็นเครื่องแสดงว่า กลุ่มความถี่นั้น ๆ เป็นกลุ่มหนึ่งที่ถูกสุ่มตัวอย่างเพื่อการสร้างแบบทดสอบ และถูกกำหนดรายชื่อ และรายละเอียดแฉกแสดงในตาราง ๕ และ ๖ ข้างบนนี้แล้ว

๒. การสร้างและทดสอบแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

เมื่อสุ่มตัวอย่างตามข้อ ๑.๒ แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการหาข่าวความถี่สุ่มได้มาสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน การทำเป็นงานในส่วนนี้ ๔ ลักษณะคือ

๒.๑ การสร้างแบบทดสอบ

๒.๒ การวิเคราะห์แบบทดสอบ

๒.๓ การหาค่าความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

๒.๔ การทดสอบและการตรวจให้คะแนน

ในที่นี้จะกล่าวถึงรายละเอียดของการทำทั้งงานแต่ละขั้นไป

๒.๑ การสร้างแบบทดสอบ

การสร้างข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension Test) ในการวิจัยนี้ ใช้วิธี โกลซ (Cloze Procedure) วิธีการนี้เป็นวิธีการที่ใช้กันแพร่หลายในต่างประเทศ เป็นผลการวิจัยสนับสนุนเป็นอย่างดี วิธี โกลซ เป็นวิธีการหาค่าการอ่านที่นักวิจัยพิสูจน์แล้วว่า เป็นวิธีการเพิ่มความเที่ยงตรงสูงใช้ได้แก่การวัดผลแบบปรนัยเลือกตอบ และใช้จำแนกความสามารถทางการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาได้อย่างดี (Bormuth J. R , 1967 : 299) ซึ่งเหมาะสมกับงานวิจัยนี้ เพราะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยเป็นเด็กเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๘ และนักศึกษาโรงเรียนการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ๓ (เพิ่มขึ้น ๒.๔)

วิธีการ โกลซ เป็นวิธีประเมินความสามารถการอ่านโดยใช้ลักษณะภายในของสิ่งที่อ่านนั่นเอง นั่นคือลักษณะเนื้อหาของกลุ่มบุคคลซึ่งมีความสามารถในการอ่านคงที่พอเป็นเครื่องชี้

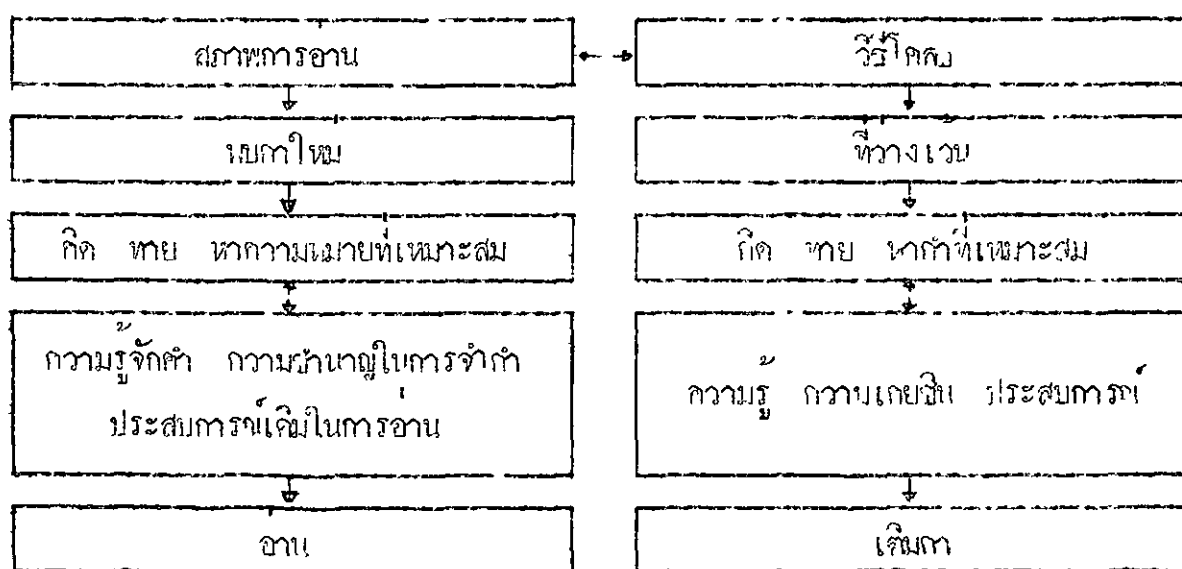
ระดับความยากง่ายของสิ่งที่ย่านั้น ๆ ได้ ทั้งนี้การสร้างแบบทดสอบนี้กระทำกับภาษาใน
กลุ่มตัวอย่างทั้ง ๓๒ ชุด จึงใช้วิธีการนี้โดยตลอด

การใช้วิธีการ โกลด์ ประเมินการสื่อสารนั้น ทำโดยใช้คำในภาษา (Word) เป็นหน่วยวัด
(Unit of Analysis) และการสร้างแบบทดสอบด้วยวิธี โกลด์ ก็คือ การสุ่มคำคำใดคำหนึ่ง
ของข้อความออก โดยถือว่าลักษณะของคำทุกชนิดเป็น เช่น สรรพนาม บุตรกรณ กริยา
หรือว่าอื่นๆ วิธีการสเปกัล ในการสุ่มคำออกจากข้อความใด ๆ ทั้งนี้เป็นการตรวจความหมายคำ
เหล่านี้ ว่ามีส่วนประกอบของหน่วยใด ๆ ต่อประโยคในการสื่อสารตามทฤษฎี ในการใช้วิธี โกลด์
นี้ก็คือ ให้ผู้รับสื่อเลือกคำที่แสดงวางที่แท้ของบุคคลที่ขาดหายไป ประสิทธิภาพของการสื่อสาร
จะประเมินได้จากความถี่ที่เลือกได้จำนวนจำนวนหรือโอกาสเลือกมาอย่างเพียงไร (Macgintie,
1970 : 105)

กระบวนการอ่าน และวิธีการ โกลด์

จันทอร์ บุรณบรรพต ได้เตรียมเพิ่มเติมไว้แน่ว่า การคิดและพยายามทำความเข้าใจ
มาเติมในช่องว่างของคำที่ขาดหายไปวิธี โกลด์ ก็เหมือนกับเกมคำใหม่ในสภาพการอ่าน
ผู้อ่านจะต้องคิด เคะหาหรือพยายามหาความหมายที่เหมาะสมมาเติมที่ว่างในนี้ เพื่อเป็นการทบท
วนเติมในช่องว่างให้ข้อความเหมาะสมกับ (จันทอร์ บุรณบรรพต, ๒๕๕๕ : ๙๘)

แบบฉบับเปรียบเทียบผลการการอ่านและวิธี โกลด์

การวางแผนทดสอบโกลย

แบบทดสอบโกลย บั้วสร้างดังนี้

๑. เลือกรอดความที่จะใช้ประเมินการอ่านให้มีความยาวอยู่ระหว่าง ๒๕๐ - ๓๐๐ ก
๒. การคัดทำออกวะอิศการางส้ม หรือคัดระทางคำที่ ๕ ถึงคำที่ ๑๐ โกลยงประโยกแรก และสุกท่ายไว้เพื่อเป็นเชอการานก
๓. บั้วใส่แทนที่ช่องว่างของและละคำที่คัดออก ใส่แทนที่นั้นต้องมีขนาดพาดรฐาแนว เทากันทุกช่อง

(Klare, 1969 : 85) (จั้เทอร บุดกษรรพค, ๒๕๑๕ : ๑๕) สำหรับแบบทดสอบ ที่สร้างขึ้นไปการวิจัยนี้ ก็ค้ค เป็นการกวมวิจ้คังคาวเกือบทั้งหมค พร้อมทั้งได้แบ่เก็บวิจ้การ รางองางช้แถวย คือ

ก. ในและละรอดความของกลุ่กรักอย่างทั้ง ๓๒ ฉบับ แบ่งหน่วยรอดความออกเ็น อนุประโยค หรือประโยคให้ได้ ๑๕ หน่วย เทากันทุกฉบับ (ฉบับใดที่อนุประโยคมากกว่า ๑๕ หน่วย ให้พิจารณาขม รวม เรือองไว้ให้อยู่ในรูปประโยค)

ข. เลือกลัคเฉพาะ คำกริยาหลัก ของและละหน่วยอนุประโยคหรือประโยคกวม

ขอ ก. รวมลัคชวอดความละ ๑๕ แ่ง

ค. ในและละช่องว่างแทนที่ด้วยเ็นกรงยา ๑๗ บั้วลัคเมตร ทุกมอ

ง. ใส่หมายเลขคำกับ รางางและขงขึ้นเรียงคำกับ ๑ - ๑๕ ากออนุประโยค แรกไปจนกรบ ๑๕ ของ และละรอดความนั้น ๆ

จ. กำหนดให้หมายเลขคำกับช่องว่างในข้อ ง. เป็นหมายเลขประจำข้อ แล้ว สร้างแบบทดสอบปรัยขบิคเลือกตอบ (Multiple Choice) กระทำกับรอดความและฉบับ ฉบับละ ๑๕ ข้อ รวมทั้งส้ ๔๕๐ ขว และละขบิควั้เกือบ ๕ ตัว กือ ก. ข. ค. ง. และ จ. โดยกำหนด ให้คำกริยาหลัก และละตัวที่ถูคคัดออกการขอ ข. เป็นตัวถูก

การสมเลือคคัดเฉพาะคำกริยาหลักนี้เก้นาตามลัคกษระรฐาขบิคของกรากาไทยซึ่งเ็น ภาษาค้คอดท้ว "คำกริยาเ็นค้คที่สำคัญที่สุด ปรัยขบิคอาจมีกริยาเืองค้คได้ยวก้ทำให้ความ เ็นที่เช้ใจได้" (บรารขม พันธะเบก, ๒๕๑๔ : ๑๔๓) (จำเรจ วรคกัจ, ลวง, ๒๕๕๕ : ๕๕) และโดยวิจ้การที่ให้อยูสมบัลัคเ็นเอกัคเร้ เ็นเหมาะสมสำหรับวิจ้การะห์แบบทดสอบ

ก็จะกล่าวต่อไป

แบบทดสอบ ใกล้เคียง ในชีวิตสร้างขึ้นโดยนักหลักและวิธีการวัดผลตามแนวของ
หนังสือ Taxonomy of Education Objective ของ เบนจามิน เอส. บลูม (Benjamin
S. Bloom) และหนังสือเทคนิคการวัดผลของ ดร. ชาลส์ แพร์กุกูล เกี่ยวกับคุณภาพของข้อสอบ
ที่สร้างที่ใกล้เคียงกับ บลูม อธิบายไว้ว่า เหมาะสำหรับนักเรียนระดับ Middle Grade และระดับ
ต่ำลงไป (Items. are appropriate for lower - to - middle grade levels;
Bloom, 1971 425) ซึ่งพอจะเห็นได้กับชั้น ม.ป. ๑ ลงมา

การปรับปรุง วิธีการ ใกล้เคียง ตามวิธีนี้ ทำให้การตรวจให้คะแนนมีลักษณะเป็นปรนัย
ซึ่งสะดวกแก่การวิเคราะห์แบบทดสอบ และการตรวจสอบความเชื่อมั่น ซึ่งก็จะกล่าวละเอียด
ต่อไป

ต่อไปนี้คือตัวอย่างแบบทดสอบ ใกล้เคียง ตามวิธีนี้ ซึ่งกระทำกับชาวไร่ที่ ๗ ใน
กลุ่มตัวอย่าง

/๔/มี.ค./ส./

ปากีสถานตะวันออกเกิดวิกฤตการณ์

รายงานข่าวจากปากีสถานตะวันออกว่า เมื่อวันอังคาร ประชาชนในดักกา เมืองหลวงของปากีสถานส่วนนั้นและในที่อื่น ๆ จำนวน ๑ เป็นการใหญ่ประท้วงประธานาธิบดียาฮยาخان ในกรณีสั่ง ๒ กำหนดเปิดประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญในวันพรุ่งนี้โดยไม่มีการกำหนด จักรมย์บุรีเราะห์มาน หัวหน้าพรรคอาวามี่ลิก ซึ่งเป็นฝ่ายชนะการเลือกตั้ง เมื่อต้นเดือนธันวาคม ๓ ให้ประชาชนหาเช่นนั้น และยัง ๔ ให้หยุดงานประท้วงด้วย เป้าเหตุให้โรงงาน และร้านค้ากับกิจการต่าง ๆ ๕ หมด หัวหน้าพรรคอาวามี่ลิกจะ ๖ ให้ประชาชนหยุดงานทั่วทั้งปากีสถานตะวันออกด้วย

ประธานาธิบดียาฮยาخانแถลงว่าที่ ๗ กำหนดเปิดประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ณ เมืองดักกาออกไปไม่มีกำหนดนั้น ก็เพื่อให้หัวหน้าพรรคอาวามี่ลิกกับหัวหน้าพรรคประชาชนในปากีสถานตะวันตกปรองดองกันได้ ในเรื่องที่ฝ่ายหลัง ๘ จักรมย์บุรีเราะห์มานจะให้ปากีสถานตะวันออกมีสิทธิปกครองตนเอง

อินทรี ๙ ประชาชนให้เลือกตั้งโดยสงบ

ในอินเดีย เมื่อวันพุธ นางอินทรี กานธี นายกรัฐมนตรีอินเดียได้ ๑๐ ให้ประชาชนในประเทศนั้นตั้งอยู่ในความสงบระหว่างมีการเลือกตั้ง การเลือกตั้งเริ่มมาแต่วันที่ ๑ เดือนนี้และจะ ๑๑ จัดต่อกันไปจนถึงวันที่ ๑๐ เดือนเดียวกัน

ที่เมืองอัลลีการ์ เมื่อวันพุธ อินทรีกับมุสลิม ๑๒ กันอีก ทำให้มีผู้เสียชีวิตไปอีก ๑ ส่วน ทักษิณคัตตาในเบงกอลตะวันตก มี ๑๓ อีก ๒ คน เพราะการปะทะกันระหว่างประชาชนกับตำรวจ ที่เมืองอัลลีการ์ในรัฐอุตร์ ประเทศนั้นมีคนเสียชีวิต ๑๔ เป็น ๔ รายแล้ว จนถึงวันพุธที่แล้ว ส่วนผู้ที่ ๑๕ เพราะเหตุร้ายระหว่างการเลือกตั้งในอินเดียครั้งนี้ อย่างน้อยมีจำนวนถึง ๒๕ ราย และบาดเจ็บอีกนับร้อยราย.

หลักการวางข้อสอบการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวกับการสร้างและทดสอบวัดความ
เข้าใจในการอ่านลักษณะที่ ๒ คือการวิเคราะห์แบบทดสอบ

๒.๒ การวิเคราะห์แบบทดสอบ

เมื่อสร้างแบบทดสอบตามข้อ ๒.๑ แล้ว นำแบบทดสอบไปลองสอบกับนักเรียนวิทยาลัยครู
ชุมพรเขื่อนบางล้นปีที่ ๑ วุฒิ ป. ๙ ซึ่งเพิ่งแรกเข้าเรียนวันแรก (วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ.
๒๕๑๖) จำนวน ๘๗ คน ชาย ๔๔ คน หญิง ๑๓ คน) นักศึกษาเหล่านี้อายุเฉลี่ย ๑๕ ปี ๑ เดือน
ทุกคนเป็นนักเรียนทุนจากอำเภอต่าง ๆ ๒ อำเภอ ใน ๒ จังหวัด ซึ่งกระจายอยู่ในภาคศึกษา
๕, ๖, ๗, ๘, ๑๐ และ ๑๒ นักศึกษาเหล่านี้ศึกษาอยู่ในชั้น ม.ก. ๑ ตามหลักสูตร ป.กศ.
๕ ปี ของวิทยาลัยครูแห่งนั้น

เมื่อแรกทดลองสอบแบบทดสอบทั้ง ๓๒ ฉบับนี้ กำหนดเวลาทำแบบทดสอบ ฉบับละ ๑๐ นาที
ใช้เวลาสอบรวม ๕ ชั่วโมง ๒๐ นาที ไล่แยกเวลาทดสอบออกเป็น ๒ วัน วันละ ๓ ชั่วโมง
เมื่อทดลองสอบแล้วก็นำมาตรวจให้คะแนน ทั้ง ๔๘๐ ข้อ แล้วทำการวิเคราะห์ตามเทคนิค ๒๗ %
ของกลุ่มสูง และ ๒๗ % ของกลุ่มต่ำ แล้วใช้ตารางของ จุง เทห์ เฟิน (Chung - Teh Fan)
หาค่าความยาก - ง่าย จำนวนจำแนกและความยากมาตรฐาน (Δ) เป็นรายข้อของแต่ละฉบับ
จนครบทั้ง ๓๒ ฉบับ

ในการวิเคราะห์ได้คัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .๒๐ ถึง .๔๐
ความคุมค่าความยากง่าย โดยข้อที่ยากเกินไปและง่ายเกินไปออกฉบับละ ๕ ข้อ เหลือคงไว้
ฉบับละ ๑๐ ข้อ เท่า ๆ กันทั้ง ๓๒ ฉบับ รวมคัดออก ๑๖๐ ข้อ เหลือคงไว้ ๓๒๐ ข้อ ในที่นี้
ได้แยกเสนอผลการวิเคราะห์แบบทดสอบออกเป็น ๒ ตาราง ตามลำดับดังนี้

ตาราง ๓ แสดงค่าความยากง่าย (p) เฉลี่ย และค่าความยากมาตรฐาน (Δ) เฉลี่ยของ
แบบทดสอบเรียงสร้างจากพบรณกร

ชุด	แบบทดสอบเรื่อง	p	Δ	ชุด	แบบทดสอบเรื่อง	p	Δ
๑	พลังศุภทาย	.๕๗๒	๑๒.๒๗	๘	เท็กมีเกา	.๕๖๘	๑๒.๓๐
๒	ประโยชน์เนื้ปลา	.๕๒๖	๑๒.๗๖	๑๐	นโยบายหาบเร่	.๕๖๗	๑๒.๓๐
๓	อุตสาหกรรมขนาดใหญ่	.๕๓๐	๑๒.๒๕	๑๑	เปิดอภิปรายทั่วไป	.๕๗๔	๑๒.๒๒
๔	สินค้าไทย	.๕๖๖	๑๒.๖๕	๑๒	ทำเกินกำหนด	.๕๓๐	๑๒.๒๔
๕	ปัญหาของรัฐ	.๕๕๒	๑๒.๔๔	๑๓	มาตรการการเลือกตั้ง	.๕๓๕	๑๒.๖๑
๖	เว็คตามโครกเขาคาว	.๕๓๒	๑๒.๒๓	๑๔	นักศึกษาเกินขอบ	.๕๕๓	๑๒.๓๘
๗	การเจรจาระหว่างสหรัฐ- โมเวียต	.๕๖๖	๑๒.๒๒	๑๕	สังหารปราบปราม	.๕๖๘	๑๒.๒๒
๘	วิสัยใจเย็น และสุทัย	.๕๓๔	๑๒.๒๑	๑๖	ยาพิษในอาหาร	.๕๖๘	๑๒.๒๒

ตาราง ๔ แสดงค่า p เฉลี่ย และค่า Δ เฉลี่ยของแบบทดสอบเรียงสร้างจากขาว

ชุด	แบบทดสอบเรื่อง	p	Δ	ชุด	แบบทดสอบเรื่อง	p	Δ
๑	ราคาน้ำมัน	.๖๒	๑๑.๖๗	๘	รถไฟไทย	.๖๓	๑๑.๑๒
๒	เรื่องของเหมืองแร่	.๖๐	๑๑.๘๗	๑๐	นายผู้พิพากษาเครือศรีธรรมราช	.๖๒	๑๑.๕๔
๓	ไทยเปลี่ยนนโยบายพลังงาน	.๖๒	๑๑.๗๖	๑๑	ประกาศปิดยอ์ปเปติ ๓ สมาชิก	.๖๕	๑๑.๔๒
๔	บุญญเนะรัฐภาค	.๖๔	๑๑.๕๖	๑๒	สงาคาออกจาก ๑๒ ตำแหน่ง	.๖๘	๑๑.๐๕
๕	รวมกลุ่มชาวสวน	.๖๔	๑๑.๔๐	๑๓	ระบุนิรัฐบาลย์มือ ส.ป.ท.	.๕๘	๑๒.๑๔
๖	จีนแดงกล่าวหาสหรัฐฯ	.๖๕	๑๑.๔๒	๑๔	วิทยาลัยเอกชน	.๖๔	๑๑.๕๓
๗	ปากีสถานกะวีเอดก	.๖๕	๑๑.๓๘	๑๕	พบวิชนสันติ์เคื่อง	.๖๔	๑๑.๔๖
๘	ส.ส. โก่เงินวัด	.๕๖	๑๒.๓๓	๑๖	บุหรืคราชีวิคณย์	.๖๓	๑๑.๖๐

งานสำคัญขึ้นไป หลังการวิเคราะห์แล้วคือการตรวจสอบค่าความเที่ยงตรง และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ซึ่งจะกล่าวเป็นลำดับไป

๒.๓ การดำเนินการเก็บรวบรวมเป็นข้อมูล

จะแยกกล่าวถึงหัวข้อตามลักษณะของงาน คือ

แบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้เป็นตัวแทนทดสอบค่าความเที่ยงตรง

แบบทดสอบมาตรฐานซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ แบบทดสอบทดสอบมาตรฐานที่แปดฉบับที่ ๗ ของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน ๓ ชุด คือ

- ก. แบบทดสอบความหมายคำ / ก (๕๐ ข้อ/๒๐ นาที)
- ข. แบบทดสอบภาษาไทยอ่าน / ก (๕๐ ข้อ/๓๐ นาที)
- ค. แบบทดสอบภาษา / ก (๕๐ ข้อ/๓๐ นาที)

แบบทดสอบเหล่านี้ สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา คณะวิชาวิจัยการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ได้รายงานความก้าวหน้าในการปรับปรุงครั้งที่ ๓ และประกาศสถิติผลของแบบทดสอบไว้ในหนังสือชื่อ รายงานความก้าวหน้าของโครงการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานที่แปดฉบับที่ ๗ ฉบับที่ ๒ (วิชา ก. แพร่ติด ก. อังกฤษ คำศัพท์ภาษาบาลี และ สมบูรณ์ วิทพงษ์, ๒๕๑๓ : ๒๒๖ - ๒๒๗) ในพื้นที่โดยยกสถิติเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบนักเรียนในภาคการศึกษา ๑, ๒ และ ๓ ดังแสดงไว้ในตาราง ๕

ตาราง ๕ แสดงการสถิติผลของแบบทดสอบมาตรฐานภาษาไทย ป. ๗

แบบทดสอบ	จำนวนผู้สอบ N	คะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$	ความเบี่ยง เบนมาตรฐาน	ความเที่ยง ตรงสูงสุด r_{tt}	ความเชื่อมั่น r_{tt}
ความหมายคำ / ก	๒๕๕๓	๑๘.๘๓๓๕	๖.๕๑๕๒	.๕๕๐	.๗๘๕๖
ภาษาไทยอ่าน / ก	๒๐๐๓	๑๕.๐๗๓๘	๕.๒๒๓๕	.๕๕๔	.๖๑๕๓
ภาษา / ก	๒๕๕๖	๒๒.๘๒๕๔	๖.๘๒๒๘	.๕๐๒	.๗๕๕๑

แบบทดสอบทั้ง ๓ ชุดนี้ ผู้วิจัยได้รับอนุญาตจากสำนักงานทดสอบวิทยาลัยการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ไปยื่นใบใส่ทดสอบระหว่างวันที่ ๑๒ - ๑๗ มิถุนายน ๒๕๑๒

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบเพื่อวิจัยนี้ นอกจากนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอดอนมิ่ง ราชบุรี ดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการขออนุญาต กองการศึกษาผู้ใหญ่ กระทรวงศึกษาธิการ กองการศึกษา จังหวัดพระนคร และฝ่ายการศึกษา และสวัสดิการสังคม เทศบาลกรุงเทพฯ ขอทำการทดสอบนักเรียนในสังกัดหน่วยราชการเหล่านั้น ได้รับอนุญาตและได้รับความร่วมมืออย่างดี รายชื่อโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ได้แสดงไว้แล้ว ในตารางที่ ๑๐

ตาราง ๑๐ แสดงจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละแห่ง

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน			ชั้นเรียน	วุฒิใหม่ ของ ผู้สอบ	สังกัดของโรงเรียน
	ชาย	หญิง	รวม			
วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมมิ่ง	๔๔	๑๓	๕๗	ม.ศ.๑	ป. ๗	กรมการฝึกหัดครู
โรงเรียนเทศบาลวัดไผ่เงินยานนาวา	๑๖	๑๔	๓๐	ป. ๗	ป. ๖	ฝ่ายการศึกษา เทศบาล กรุงเทพฯ
โรงเรียนผู้ใหญ่พลูไท	๑๕	๑๓	๒๘	ระดับ ๓	ป. ๔	กองการศึกษาผู้ใหญ่
โรงเรียนผู้ใหญ่วัดมหาธาตุ	๑๐	๒๓	๓๓	ระดับ ๓	ป. ๔	กองการศึกษาผู้ใหญ่
โรงเรียนผู้ใหญ่วัดเกาะสงคราม	๑๔	๑๕	๒๙	ระดับ ๓	ป. ๔	กองการศึกษาผู้ใหญ่
โรงเรียนผู้ใหญ่วัดราชสิงขร	๑๔	๑๓	๒๗	ระดับ ๓	ป. ๔	ศึกษาราชการจังหวัดพระนคร
รวม	๑๕๓	๑๐๐	๒๕๓			

หมายเหตุ ระดับ ๓ ของการศึกษามัธยมศึกษาใหม่ระดับตรงกับชั้น ป. ๗ ของโรงเรียนกรมสามัญศึกษา

การทดสอบและการตรวจให้คะแนน

ดังนี้

ก. การทดสอบ นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างโดยเรียงลำดับการสอบ

๑. แบบทดสอบ ความหมายคำ / ก	๒๐ นาที
๒. แบบทดสอบ ภาษาไทย อาน / ก	๓๐ นาที
๓. แบบทดสอบ ภาษา / ก	๓๐ นาที
๔. แบบทดสอบภาษาบทบรรณาธิการชุดที่ ๑ - ๔	๖๐ นาที
๕. แบบทดสอบภาษาบทบรรณาธิการชุดที่ ๕ - ๑๖	๖๐ นาที
๖. แบบทดสอบภาษาชาวสุกที่ ๑ - ๔	๖๐ นาที
๗. แบบทดสอบภาษาชาวสุกที่ ๕ - ๑๖	๖๐ นาที

การทดสอบแยกเป็น ๓ ครั้ง ครั้งแรกทดสอบตามรายการที่ ๑ - ๓ ใช้เวลา ๑ ชั่วโมง ๒๐ นาที ครั้งที่สองทดสอบตามรายการที่ ๔ - ๕ ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง และครั้งที่สามทดสอบตามรายการที่ ๖ - ๗ ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง แต่ละครั้งใช้เวลาห่างกันระหว่าง ๓ - ๗ วัน

อนึ่ง ในการสอบทุกครั้งที่รายการที่ ๔ - ๗ ผู้วิจัยได้แยกสอบชั่วโมงละ ๔ ชุด โดยกำกับเวลาให้ทำชุดละ ๑ ชั่วโมง โดยให้สอบไต่พัก ๑๐ นาที ทุกกระยะการสอบ ๑ ชั่วโมง และการสอบทุกครั้ง ผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสอบควบคุมตนเองทั้งสิ้น

ข. การตรวจให้คะแนน

แบบทดสอบตามรายการที่ ๑ - ๓ ของข้อ ก. ใช้แบบตรวจคำตอบ (Key)

เฉพาะแบบทดสอบนั้น ๆ จากสำนักงานทดสอบ วิทยาลัยวิชาการศึกษา เป็นเครื่องตรวจ

แบบทดสอบภาษาบทบรรณาธิการและแบบทดสอบภาษาชาวสุกตามรายการที่ ๔ - ๗ ซึ่งผู้วิจัยสร้างเอง ก็ใช้แบบตรวจคำตอบตรวจเช่นกัน

แบบทดสอบทุกฉบับเป็นข้อสอบแบบปรนัยเลือกตอบ เมื่อตอบถูกให้ข้อละ

๑ คะแนน ผิดหรือเว้นหรือตอบเกิน ๑ แห่ง ให้ ๐ คะแนน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. คะแนนเฉลี่ย (Mean) คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทางด้านภาษาแต่ละระดับนำมาหาคะแนนเฉลี่ย โดยแยกคะแนนเฉลี่ยเป็นของแบบทดสอบแต่ละระดับ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับการหาคะแนนเฉลี่ยในสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ = คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

(Spiegel M. R , 1961 . 45)

๒. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อการกระจายของข้อมูล หากความเบี่ยงเบนสูง ก็หมายถึงข้อมูลมีการกระจายมาก หากความเบี่ยงเบนต่ำ ก็หมายถึงข้อมูลมีการกระจายน้อย การหาคความเบี่ยงเบนมาตรฐานในสูตร

$$S D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}}$$

เมื่อ $S D$ = ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวที่ยกกำลังสอง

N = จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

(Spiegel M. R , 1961 77)

๓. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) ในสูตรของ คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) คือ

$$r_{tt} = \frac{NS_t^2 - M(N - M)}{S_t^2 (N - 1)}$$

เมื่อ r_{tt} = ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

$$\begin{aligned}
 N &= \text{จำนวนข้อของข้อสอบ} \\
 S_t^2 &= \text{ค่าความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากการสอบ} \\
 M &= \text{คะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการสอบ}
 \end{aligned}$$

(Richardson M. W ; Kuder C. F., 1939 · 685)

๔. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบแต่ละชนิด ขึ้นลงตามกันมากน้อยเพียงใด การคำนวณใช้สูตร

$$๔.๑ \quad r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ $r =$ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum XY =$ ผลรวมของผลคูณของคะแนน

$N =$ จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ และ $\sum Y =$ ผลรวมของคะแนน

$\sum X^2$ และ $\sum Y^2 =$ ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$$๔.๒ \quad \rho = 1 - \frac{6 \sum D^2}{N(N^2 - 1)}$$

$\rho =$ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลต่างของตำแหน่งของคะแนน

$\sum D^2 =$ ผลบวกของกำลังสองของผลต่างของตำแหน่งของคะแนนแต่ละคู่

$N =$ จำนวนตำแหน่ง

(Spiegel M. R., 1961 · 220 - 5)

๕. ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) เป็นค่าที่แสดงถึงประสิทธิภาพของตัวพยากรณ์ที่รวมกันแปรผันกับตัวเกณฑ์โดยวิธีคำนวณ โดยอาศัยค่าน้ำหนักเบต้า ซึ่งหาได้โดยวิธีถดถอยแล้วนำไปคำนวณค่าสหสัมพันธ์พหุคูณโดย

$$R = \sqrt{\beta_1^2 r_{I1} + \beta_2^2 r_{I2} + \dots + \beta_n^2 r_{In}}$$

เมื่อ R = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
 β_n = ค่าน้ำหนักเบตาของตัวแปรที่ n
 r_{In} = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์ที่ n กับตัวเกณฑ์

๖. สมการพยากรณ์ (Prediction Equation or Regression Equation)

ในรูปของคะแนนดิบ

$$\tilde{X} = b_1 X_1 + b_2 X_2 + \dots + b_n X_n + A$$

เมื่อ $\tilde{X}$ = คะแนนแสดงระดับความยากง่ายของภาษา

$b_1, b_2 \dots b_n$ = น้ำหนักคะแนนของตัวแปร

$X_1, X_2 \dots X_n$ = คะแนนของตัวแปร n ตัว

ค่าน้ำหนักคะแนน ($b.$, the Score Weight) ซึ่งใช้ในการสร้างสมการพยากรณ์

กรณีถดถอยสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple - Regression Equation) ในรูปของคะแนนดิบ ใช้สูตร

$$b_i = \frac{S_I}{S_i} \cdot \beta_i$$

เมื่อ b_i = น้ำหนักคะแนนของตัวพยากรณ์ที่ i

S_I = ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวเกณฑ์

S_i = ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ที่ i

β_i = น้ำหนักเบตาของตัวพยากรณ์ที่ i

ค่าคงที่ A ของสมการในรูปของคะแนนดิบ ใช้สูตร

$$A = \bar{X}_I - \sum b_i \bar{X}_i$$

เมื่อ $\bar{X}_1$ = คะแนนเฉลี่ยของตัวพยากรณ์ที่ 1

$\bar{X}_I$ = คะแนนเฉลี่ยของตัวเกณฑ์

(Peter C. , Van Voorhis W. R., 1940 : 369)

๗. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนาย (Standard Error of Estimate) คำนวณจากสูตร

$$SE_{est} = S_I \sqrt{1 - R^2}$$

เมื่อ SE_{est} = ความคลาดเคลื่อนของการทำนาย

S_I = ความเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวเกณฑ์

R = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

(Guilford J. P., 1956 : 400)

๔. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ค่า Multiple Correlation Coefficient
โดยใช้ F - test ซึ่งมีค่าดังนี้

$$F = \frac{R^2}{1 - R^2} \cdot \frac{N - K - 1}{K}$$

$$df_1 = K$$

$$df_2 = N - K - 1$$

เมื่อ N แทนจำนวน Subjects

K แทนจำนวน Predictors

(Walker, Hellen M., 1953 : 324)

๒.๔ การตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้น ๒.๓ ทำการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
โดยใช้แบบทดสอบทุกฉบับในวันเดียวกัน แล้วตรวจให้คะแนนแยกเป็น ๒ ฉบับ แล้วนำคะแนน
มาหาค่าสหสัมพันธ์กับแบบทดสอบมาตรฐานภาษาไทย ป. ๗ ทั้ง ๓ ชุด เพื่อทำการตรวจสอบ
ค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือ ดังปรากฏผลในตาราง ๑๑

ตาราง ๑๑ แสดงค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างแบบทดสอบบทบรรณาธิการ แบบทดสอบข่าว กับแบบทดสอบ
บทบรรณาธิการภาษาไทยที่ ป. ๗

แบบทดสอบ	จำนวนผู้สอบ	แบบทดสอบมาตรฐาน		
		ความหมายคำ / ก	ภาษาเขียน / ก	ภาษา / ก
บทบรรณาธิการ	๑๕๓	.๕๘๑๕**	.๕๕๕๓**	.๕๕๑๐**
ข่าว	๑๘๓	.๕๕๖๓**	.๕๘๒๑**	.๖๑๓๕**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางนี้แสดงว่า แบบทดสอบนี้สร้างขึ้นจากบทบรรณาธิการและข่าวมีความสัมพันธ์
กับแบบทดสอบมาตรฐานในระดับปานกลาง ค่าสัมประสิทธิ์ทุกค่ามีนัยสำคัญถึงระดับ .๐๑ นับว่ามี
ความเที่ยงตรงทางสภาพอย่างแท้จริง และจากตารางจะเห็นว่า แบบทดสอบข่าวมีความสัมพันธ์กับ
แบบทดสอบภาษา / ก มากกว่าข้ออื่น ๆ และในขณะที่เดียวกันก็มีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบความหมาย
คำ / ก น้อยกว่าข้ออื่น ๆ ด้วย

๒.๕ การหาความเที่ยงของแบบทดสอบ

การดำเนินการในขั้นนี้มีความสำคัญ เช่น เกี่ยวกับการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ
ในข้อ ๒.๔ คือการวิเคราะห์ผลการทดสอบรวมรวมผลจากข้อ ๒.๓ มาคำนวณ การคำนวณ
หาความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งสองชุดนี้ ในการวิจัยนี้ใช้สูตรของ กูเดอร์ - ริชาร์ดสัน
(Kuder - Richardson) ปรากฏผลดังแสดงในตาราง ๑๒ คือ

ตาราง ๑๒ แสดงค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ความแปรปรวน (s^2) ความคลาดเคลื่อนของการวัด (SE_{meas}) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในงาน

ประเภทเนื้อเรื่อง	บทบรรณาธิการ				ข่าว			
	r_{tt}^{**}	s^2	SE_{meas}	จำนวนข้อ	r_{tt}^{**}	s^2	SE_{meas}	จำนวนข้อ
การเมือง	.๔๔๘๑	๔.๘๔๓๓	๑.๕๐๖๓	๑๐	.๖๕๕๘	๖.๑๔๑๓	๑.๔๔๕๒	๑๐
การเมือง	.๔๓๖๘	๔.๑๑๕๖	๑.๕๒๑๘	๑๐	.๕๒๔๕	๔.๗๑๓๘	๑.๔๔๙๑	๑๐
การบริหาร	.๔๑๘๐	๓.๕๖๘๒	๑.๕๑๙๔	๑๐	.๕๖๑๒	๕.๐๓๘๘	๑.๔๖๖๘	๑๐
เศรษฐกิจ	.๕๕๐๔	๔.๘๑๐๘	๑.๔๘๖๘	๑๐	.๕๗๓๓	๕.๑๕๓๘	๑.๔๘๖๘	๑๐
เศรษฐกิจ	.๕๕๑๐	๔.๘๐๓๒	๑.๔๘๔๔	๑๐	.๕๖๘๐	๕.๑๒๓๓	๑.๔๘๕๗	๑๐
การศึกษา	.๕๒๐๘	๔.๖๓๖๘	๑.๔๘๐๒	๑๐	.๖๐๓๖	๕.๑๓๒๐	๑.๔๗๒๘	๑๐
การเกษตร	.๕๖๕๗	๕.๐๐๘๖	๑.๔๗๕๒	๑๐	.๕๗๑๖	๔.๓๒๐๒	๑.๕๑๐๘	๑๐
การแพทย์	.๕๓๕๐	๔.๗๔๑๐	๑.๔๘๕๗	๑๐	.๔๔๕๓	๔.๑๔๑๖	๑.๕๑๙๔	๑๐
สงคราม	.๔๓๓๕	๔.๑๐๗๖	๑.๔๘๑๘	๑๐	.๕๕๓๐	๔.๘๕๐๐	๑.๔๘๔๔	๑๐
การเมือง	.๖๔๑๐	๕.๗๔๓๖	๑.๔๘๐๗	๑๐	.๖๑๕๗	๕.๓๔๒๘	๑.๔๖๔๔	๑๐
การบริหาร	.๖๐๒๘	๕.๓๒๓๗	๑.๔๕๓๘	๑๐	.๕๘๑๖	๕.๖๖๘๒	๑.๔๖๘๑	๑๐
สาธารณสุข	.๕๕๖๒	๔.๘๓๔๔	๑.๔๗๐๖	๑๐	.๕๗๓๒	๕.๒๐๘๓	๑.๔๖๘๓	๑๐
อาชญากรรม	.๖๕๑๒	๕.๘๔๘๔	๑.๕๒๖๖	๑๐	.๕๕๑๐	๕.๓๖๖๓	๑.๔๘๔๔	๑๐
เศรษฐกิจ	.๖๓๒๓	๕.๕๓๒๓	๑.๔๖๖๐	๑๐	.๓๖๓๗	๓.๓๑๘๘	๑.๕๓๒๒	๑๐
เศรษฐกิจ	.๕๘๓๔	๓.๕๖๓๒	๑.๔๘๒๑	๑๐	.๗๑๓๐	๖.๕๓๓๖	๑.๔๑๖๖	๑๐
การเมือง	.๕๕๐๑	๔.๘๓๑๑	๑.๔๗๒๖	๑๐	.๕๕๑๘	๕.๓๐๓๘	๑.๔๗๑๘	๑๐
	N = ๒๕๕				N = ๒๕๕			

** มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๑

จากตาราง ๑๒ แสดงว่าแบบทดสอบทั้ง ๒๒ ชุดนี้ เป็นเครื่องมือวัดประสิทธิภาพ สามารถใช้วิจัยได้เป็นอย่างดี

๓. การวิเคราะห์ลักษณะความหมายและโครงสร้างของภาษา

ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ งานที่กระทำควบคู่กันไปกับการสร้างแบบทดสอบวาทภาษา
ชาว และบทบรรณาธิการในกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นตัวเกณฑ์ (Criteria) คือการวิเคราะห์ลักษณะ
ความหมาย และการวิเคราะห์โครงสร้างของภาษากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นตัวเกณฑ์ให้พร้อมกันไปด้วย
ในที่นี้จะแยกกล่าวถึงการดำเนินงานวิเคราะห์ตามลำดับขั้นดังนี้

๓.๑ การกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ภาษา

๓.๒ การวิเคราะห์และการให้สัญลักษณ์

๓.๓ การเจแนบข้อมูลจากผลการวิเคราะห์

การดำเนินงานแต่ละขั้นมีรายละเอียดดังนี้

๓.๑ การกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ภาษา

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ภาษาในการวิจัยนี้ มี ๒ แบบ คือ

๓.๑.๑ เกณฑ์ในการวิเคราะห์ลักษณะความหมายของภาษา

๓.๑.๒ เกณฑ์ในการวิเคราะห์ภาษาทางด้านโครงสร้าง

ต่อไปนี้จะกล่าวถึงเกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามข้อ (ก) ก่อน แล้วจึงจะกล่าวถึงเกณฑ์
ตามข้อ (ข) เป็นลำดับไป

๓.๑.๑ เกณฑ์ในการวิเคราะห์ลักษณะความหมายของภาษา

คำว่า "ภาษา" ในการวิจัยนี้ ตามที่ระบุไว้ในนิยามศัพท์ว่าหมายถึง
ถ้อยคำทุกคำที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ลักษณะความหมายของภาษา
ในที่นี้คือ การแยกจัดพวกความหมายของถ้อยคำ ความหมายของสัญลักษณ์ใด ๆ ออกเป็นประเภท
ความหมายของภาษา จึงเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการก่อนงานขั้นอื่น ๆ ในการวิเคราะห์ภาษา จึงจะ
แยกกล่าวถึงการแยกประเภทความหมายของภาษาออกไปต่างหากก่อนดังนี้

การแยกประเภทลักษณะความหมายของภาษา

เจ เอส ชัลล์ นักวิจัยทางด้านความอ่าน (Readability) คนสำคัญของ
สหรัฐอเมริกา อธิบายว่าการศึกษากันว่าในเรื่องความหมายของภาษา เป็นแขนงการวิจัยที่

สำคัญแขนงหนึ่งในบรรดาการวิจัยความอ่าน (Research in readability) ที่เกี่ยวกับ
คำศัพท์ ๓ แขนงการวิจัยคือ

๑. การวิจัยความหลากหลาย (Vocabulary Diversity) การวิจัย
ความถี่ของตรวจจ้ยจำนวนคำแปลก (Different words) ในแบบเรียนชั้นประถมเป็นสำคัญ
๒. การวิจัยคำศัพท์ยาก (Vocabulary Difficulty) การวิจัยคำนี้
ตรวจสอบความยากของศัพท์ โดยใช้บัญชีคำ (Words list) และความยาวของคำเป็นเกณฑ์
๓. การศึกษาความยากของศัพท์ในทางความหมาย (Semantic Diffi-
culty) วงการศึกษาวิจัยคำนี้ตรวจสอบความยากของศัพท์ ตามประเภทของลักษณะความหมาย
โดยจำแนกความยากง่ายของศัพท์ ในทางความหมายออกเป็น ๔ ลักษณะ คือ

ก. คำนามธรรม ตรงข้ามกับ ข. คำรูปธรรม
(abstract versus concrete words)

ค. คำคุ้นเคย ตรงข้ามกับ ง. คำไกลประสบการณ์
(nearness versus remoteness from

fundamental life experiences.

(Chall. J.S., 1958 : 157)

การแยกประเภทลักษณะความหมายของภาษา ในการวิจัยนี้กำหนดตาม
การวิจัยแขนงที่ ๓ ถึงกล่าวข้างต้นนี้เป็นส่วนใหญ่ ที่เปลี่ยนแปลงก็อดัก คำคุ้นเคยออกเพราะ
ไปอาจจะกำหนดเกณฑ์ที่แน่นอน ชัดเจน ในการตรวจสอบความคุ้นเคยได้ ส่วนคำไกลประสบการณ์
ก็ได้ออกแต่ได้แบ่งลักษณะย่อยออกเป็น ๒ พวก คือ คำศัพท์บัญญัติ (Technical Terms)
และ คำสแลง (Slang words) คำ ๒ พวกนี้ไ้ให้นยามศัพท์ไว้แล้ว

กล่าวโดยสรุปการวิจัยนี้แบ่งภาษาคตามลักษณะความหมายออกเป็น ๔ ลักษณะ คือ

- ๓.๑.๑ ก. คำนามธรรม (Abstract words)
- ๓.๑.๑ ข. คำรูปธรรม (Concrete words)
- ๓.๑.๑ ค. คำศัพท์บัญญัติ (Technical Terms)
- ๓.๑.๑ ง. คำสแลง (Slang words)

ลักษณะถ้อยคำภาษาทั้ง ๔ ประเภทนี้มีแนวในการพิจารณา ดังนี้ คือ

๓.๑.๑ ก.๑. ก่านามธรรมและคำรูปธรรม

ดังได้กล่าวไว้ในนิยามศัพท์แล้วว่า ก่านามธรรมคือคำที่ให้ความหมายแก่ในทางจิตล้วน ๆ ผู้อ่านกำหนดนี้จะรับรู้ได้โดยใจคิดเพียงประการเดียว และเป็นคำที่มีลักษณะคลุมเครือ ไม่จำกัดเจาะจง ตรงกันข้ามกับคำรูปธรรม ซึ่งเป็นคำที่ให้ความหมายและความเข้าใจในทางวัตถุ ซึ่งผู้อ่านนึกสัมผัสรับรู้ประกอบไปกับการนึกเห็นด้วยตา และต้องถว้ยมือหรือร่างกาย นึกชิมด้วยลิ้น นึกได้กลิ่นด้วยจมูก หรือนึกได้ยินด้วยหู ของผู้อ่านนั่นเอง ประกอบไปช่วยกับการคิด และถ้าเป็นคำที่บอกปริยาก็สามารถกำหนดอาการเป็นมาทางใจปรากฏได้ และที่สำคัญที่สุดก็คือ คำรูปธรรม มีลักษณะชี้เฉพาะเจาะจง (Definite) ไม่คลุมเครือ (Lambuth, D. 1964 : 32) (Morris, A.C., 1964 : 924) (Perrin P.C., 1955 : 246)

ระดั้มของความเป็นรูปธรรม - นามธรรมของก่านั้น นักวิจัยได้ให้แนวพิจารณาไว้ต่าง ๆ กัน มอร์ริสได้ให้ตัวอย่างไว้ว่าคำรูปธรรมคือคำที่เป็นชื่อของสิ่งต่าง ๆ เช่น คำว่า ต้นไม้ ถนน น้ำ แม่น้ำ ฯลฯ ส่วนก่านามธรรมคือคำซึ่งมุ่งแสดงคุณภาพ (Quality) หรือความคิดอันใดอันหนึ่ง เช่น คำว่า ความรัก ความหะเยอทะยาน ความเกลียด ความสงสาร (Morris, A.C., 1964 : 924)

เปอร์ริน ได้กำหนดแนวพิจารณาคำโดยถือความเฉพาะเจาะจง (Definite) เป็นเกณฑ์ โดยแบ่งคำออกเป็นสามพวก คือ ๑. พวกแรก คำรูปธรรม ได้แก่ คำชื่อเฉพาะของ คน สถานที่หรือสิ่งของ จัดเป็นพวกที่มีความหมายชัดเจนแน่นอนที่สุด เช่นคำว่า ทะเลสาบอวี่ อัมราฮ์ลินกอลด์น หอสมุดรัฐสภาอเมริกัน ฯลฯ พวกที่สอง คำสัมพัทธ์ (Relative words) คือคำซึ่งมุ่งแสดงคุณภาพ มีความหมายชัดเจนน้อยกว่าคำรูปธรรม และความหมายจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์แวดล้อม หรือขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้เขียนคำก่านั้น เช่นคำว่า ร้อน สวย ชื่อสัถย์ ใจ ฯลฯ พวกที่สาม ก่านามธรรมคือคำซึ่งอ้างอิงถึงความคิดรวบยอดต่าง ๆ เหตุการณ์ต่าง ๆ สัมพันธภาพในภาวะต่าง ๆ คำเหล่านี้มีความหมายไม่แน่นอนตายตัว เช่นคำว่า พลเมืองดี การศึกษา สติปัญญา วัฒนธรรม วัตถุวิสัย ศิลปะ วิทยาศาสตร์ เห็นได้ว่าขอบข่ายของความหมายในคำเหล่านี้กว้างขวางกว่าคำรูปธรรมที่กล่าวข้างต้นมาก คำเหล่านี้ต้องเรียนรู้ไว้จึงจะเข้าใจได้ถูกต้อง (Perrin, 1955 : 591)

แต่ จอห์นสัน ได้เสนอแนวการพิจารณาเกี่ยวกับความเป็นรูปธรรม - นามธรรม แสดงในรูปของการวาง ๔ ส่วน คือ

๑	๒	๓	๔
เก้าอี้ ข้างพลาญ นกสับ ปักกิ่ง	กิน นอน เขียน ร้อง	กตัญญู นุ่มนวล สง่า นาวางสาร	ความจริง หน้าที เกียรติยศ ฤทธิ์ธา

ข้อแรก แสดงระดับสูงสุดของความเป็นรูปธรรมของคำ (เฉพาะตารางนี้) ได้แก่
คำนามที่เป็นชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ วัตถุ สถานที่

ข้อที่ ๒ คำบอกกริยาอาการ เป็นคำรูปธรรม

ข้อที่ ๓ คำซึ่งแสดงหรือบอกถึงคุณภาพ (Quality) คุณภาพ (Attribute)
ลักษณะประจำ (Characteristics) หรือคุณลักษณะใด ๆ ที่รวม
กันอยู่หลายอย่าง

ข้อที่ ๔ เป็นคำซึ่งแสดงระดับความเป็นนามธรรมสูงสุด ได้แก่คำซึ่งบ่งบอกถึง
หลักการ (Principle) หรือบ่งบอกพลัง (Force) ในทางความรู้สึก
นึกคิด เป็นการกำหนดสภาวะที่ซับซ้อนที่สุด (เฉพาะตารางนี้)

(Johnson, 1956 : 99)

และรายละเอียดในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาคำรูปธรรม รุคอล์ เฟลช นักวิจัยคนสำคัญ
คนหนึ่งในสาขาวิชานี้ของสหรัฐอเมริกา กำหนดหลักการพิจารณาคำรูปธรรมไว้ว่า จะต้อง
เป็นคำที่มีลักษณะกระชับแน่นอน (Definite words) แบ่งออกได้เป็น ๑๖ ลักษณะ คำใดที่อยู่
นอกเหนือจากลักษณะทั้ง ๑๖ ขัณแล้ว จัดเป็นคำนามธรรมทั้งสิ้น (Flesch, 1951 : 54)

เกณฑ์ในการกำหนดคำรูปธรรมของ เฟลช มีดังนี้คือ

๑. ชื่อคนทั้งชายและหญิง เช่น ประธานาธิบดี แฮร์รี เอส ทรูแมน ฯลฯ

๒. คำนามซึ่งแสดงเพศอยู่ในตัว เช่น พ่อ, แม่, ปู่, นางพยาบาล ฯลฯ

๓. เวลาซึ่งขัดแย้งกับความปฏิบัติ หรือนาฬิกา เติบ วันที่ ๒๐ เมษายน เพียงคืน
พรุ่งนี้ ก.ค. ๑๙๖๓ ฯลฯ
๔. คำคุณศัพท์ และคำนามซึ่งระบุจำนวนชัดเจน เช่น ที่ ๑๑, สุกท้าย ฯลฯ
๕. คำกริยาสำคัญของประโยค (Finite verb) ไปจากความเป็นกาล (Tense)
ไหน ในกรณีที่คำกริยาช่วยให้มีคำกริยาช่วย
๖. คำ Present participles (ing) เมื่อใช้เป็น Progressive tense
๗. คำบุรุษสรรพนาม เช่น ฉัน ทาน เธอ ฯลฯ
๘. คำ here, there, then, และ now
๙. คำ who, whom, when, where, why และ how
๑๐. คำ this, that, these, those, each, some, both กับคำนาม
ซึ่งกล่าวเล่าขยาย
๑๑. คำ which และ what เมื่อเป็นประธานสรรพนาม
๑๒. คำบุรุษสรรพนามที่แสดงความเป็นเจ้าของทั้งหก เช่น my, your, hers.
๑๓. คำ that เมื่อใช้เป็นประธานสรรพนาม
๑๔. คำขานรับ, คำ Yes กับ No
๑๕. คำอุทานทุกคำ
๑๖. คำ Article "the" ที่ใช้ในกรณีแม่แจว

(Flesch, 1951 : 184 - 186)

การแบ่งพวกคำรูปธรรมของ Flesch ทั้ง ๑๖ ข้อ สำหรับภาษาอังกฤษดังกล่าวนี้ บางข้อ
ไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของภาษาไทย คือ ข้อ ๖ และ ข้อ ๑๖ ไม่มีในภาษาไทย ข้อ ๘
คำว่า "นี้, นั้น, โน้น" เป็นเพียงคุณศัพท์หรือเป็นคำบอกกำหนด การจับรวบเป็นข้อเกี่ยวกับข้อ ๑๐
คำ "ไหน" "อะไร" ในข้อ ๑๑ การจับรวบเข้าอยู่ในข้อ ๘ เพราะมีลักษณะเป็นประธานสรรพนาม
และคำบุรุษสรรพนามที่แสดงความเป็นเจ้าของในข้อ ๑๒ ไม่มีในภาษาไทย ควรตัดออก และขอบเขต
ของถ้อยคำบางพวก เช่น คำขานรับ คำอุทานของไทยที่ใช้อย่างกว้างขวางกว่าภาษาอังกฤษมาก การกำหนด

แนวพิจารณาการอุปสรรค ในการวิจัยนี้จึงจะไม่ยึดถือเกณฑ์กำหนดของภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์ตายตัว จะนำมาพิจารณาในฐานะเป็นแนวคิด หรือหลักการ เฉพาะในส่วนที่สอดคล้องรับรองตรงกับเท่านั้น ทั้งจะกล่าวต่อไป

แนวในการพิจารณาจัดประเภทของคำในภาษาไทย โดยถือความหมายเป็นหลัก นอกจาก จะพิจารณาจากผลการวิจัยในต่างประเทศ แล้วการวิจัยยังได้ศึกษาแนวในการแบ่งประเภทคำจาก คำว่าในภาษาไทยเท่าที่มีอยู่บ้าง คือ

รายงานการวิจัยฉบับที่ ๑ ของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเล็ก ได้วิจัย เรื่องพัฒนาการในการใช้ถ้อยคำของเด็ก (๒๕๐๒ : ๑๓) ได้แยกประเภทคำที่เด็กใช้เป็น ๔ ประเภทใหญ่ ๆ คือ

๑. ประเภทรูปธรรม (Concrete things) เช่น สิ่งของ สัตว์ คน ฯลฯ
๒. ประเภทกิจกรรม (Activities) เช่น วิ่ง ไปเที่ยว เยี่ยมพ่อกับแม่ ฯลฯ
๓. ประเภทนามธรรมทั่ว ๆ ไป (Abstract contents) เช่น เรื่องเกี่ยวกับเวลา ฤดูกาล ความรัก

๔. ประเภทเบ็ดเตล็ด ซึ่งไม่รวมอยู่ใน ๓ ประเภทข้างต้น เช่น นะ เก็ด ก็ ชี ฯลฯ

แต่ เอกสารประกอบการเรียนของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง หลักการเขียนภาษาความเรียง กล่าวถึงลักษณะของคำว่า

คำแยกออกไปตามลักษณะได้เป็น ๒ คือ

๑. คำรูปธรรม (Concrete) คือคำที่กล่าวแล้วให้รูปเป็นภาพเป็นตน

๑.๑ คำแสดงภาพ (Picture words) คือคำที่กล่าวแล้วให้ภาพ ได้แก่คำนาม และคำแสดงลักษณะต่าง ๆ เช่น สามเหลี่ยม สีแดง หอม เหม็น ยาว รี ฯลฯ

๑.๒ คำแสดงอาการ (Action words) ได้แก่ คำแสดงอาการเห็น การเคลื่อนไหว การกระทำและคำวิเศษณ์บอกอาการ เช่น เร็ว ช้า เงื่องหงอย ฯลฯ

๒. คำนามธรรม (Abstract) คือคำที่กล่าวแล้วทำให้เกิดความรู้สึก เช่น เสียใจ ดีใจ ขี้ กลัว ฯลฯ

และกำหนดบรรยายภาษาไทยชั้นสูง กล่าวถึงลักษณะของภาพที่พึงถึงการวิเคราะประเภทคำความแนว
นี้คือ แบ่งคำออกเป็น คำรูปธรรม คำนามธรรม คำแสดงอาการ คำแสดงภาพ โฉมกัน และ
โต้แย้งความเห็นไว้ว่า "คำแสดงภาพที่ถ้าจะกล่าวไทยสรุปก็คือ พวกคำรูปธรรม รวมกับคำแสดง
อาการนั่นเอง"

(เปลื้อง ๓ บรรทัด ๒๕๑๑ : ๑๓๖)

แม้ว่าการแบ่งประเภทของคำ ๒ ด้านหลังนี้จะไม่สอดคล้องกัน แต่ก็กล่าวลงรอยทีเดียวกัน
ว่า คำรูปธรรม คำแสดงภาพ คำแสดงอาการ นั้นอยู่ในกลุ่มเดียวกัน แยกพวกตรงกันข้ามกับคำ
รูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับการจัดประเภทของ มอริส เปอริน, วอห์นสัน และเฟลช จึงกล่าวเป็น
ลำดับมานี้

การกำหนดแนวในการพิจารณาศัพท์ภาษาไทยว่าคำใดเป็นคำนามธรรม คำใดเป็นคำรูปธรรม
ในการวิจัยนี้ได้นำเกณฑ์สรุปจากบทวิจารณ์วิจัยและคำพูด ซึ่งกล่าวข้างต้นเป็นเกณฑ์ ดังนี้คือ

ก. คำรูปธรรม

คือคำที่มีความหมายจำเข้าไปในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ใน ๙ ลักษณะนี้

๑. คำที่มีความหมายวัตถุตายตัว เช่น : "พ.ศ. ๒๔๘๘" "วันพุธ" "ประเทศไทย"
"จังหวัดราชบุรี" "กรมทรัพย์สินทางบก" ฯลฯ

๒. คำที่เป็นชื่อ คน สัตว์ วัตถุ สิ่งของ สถานที่ เช่น : "พุทธศาสนิกชน"
"นักกีฬาราม" "รถไฟ" "ประจักษ์ศิลป" "ประจักษ์ศิลปสมาคม" ฯลฯ

๓. คำที่บอกกิริยาอาการ เช่น : "กลาน" "กิน" "เขยิบ" "โซเซ"
"กระโดด" "กระโดด" "เล่น" "กระแทก" "กระซิบ" "ร้อง" ฯลฯ

๔. คำที่ให้เสียง เช่น : "กรอกรอ" "โกรกรอ" "เปรี้ยว" "โอย"
"กราว" "ตูบ" "กรอกรอ"

๕. คำที่ให้แสงและภาพ เช่น : "ริบหรี่" "วอแว" "วูบวาบ" "ร้องแรง"
(หอย) "รุ่งเรือง" (ขาว) "โกล้งโกล้ง" (เขว) ฯลฯ

๖. คำที่ให้รสและกลิ่น หวาน เปรี้ยว เค็ม มัน ขม เผ็ด หอม ฯลฯ
เห็น ฯลฯ

๗. คำที่บอกคุณภูมิและสมบัติ ร้อน เย็น หนาว ชุ่มชื้นและ เป็ม สาก
แข็ง เหลว จืดชืด เรียบ ฯลฯ

ข. กำนามธรรม

ก่อกำไย ๆ ก็คำที่ให้ความหมายไว้ว่าอยู่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งใน ลักษณะนี้

๑. คำซึ่งมีความหมายคลุมเครือ เช่น : เกวะหร่าย ทำดี ไว้ไว้ไว้ ความ
ช่วยเหลือ เครื่องมือเครื่องใช้ ทรัพย์สิน ฯลฯ

๒. คำซึ่งบ่งถึงกิริยาทางความคิดที่ไม่อาจกำหนดทิศทางแน่ชัดได้ เช่น : สงสาร
นิยาม ยกย่อง ละเลย หวัง กาทะเน มันิวิ มนชิน ฯลฯ

๓. คำซึ่งบ่งแสดงถึงคุณสมบัติและคุณภาพของสิ่งใด ๆ เช่น : สวยงาม ดี จั่ว
กลมกลืน ประเสริฐ ขำ แฉก สกปรก สบขาว ฯลฯ

๔. คำซึ่งบ่งแสดงถึงลักษณะที่รวมกันของคุณภาพ หรือคุณสมบัติ หรือลักษณะประจำของ
สิ่งใด ๆ เช่น : นิสัย บุคลิก จรรยา สักขวน รูปทรง ธรรมชาติ พลเมือง ฯลฯ

๕. คำซึ่งอ้างอิงไปสู่ความรู้สึกโดยรวมของ พฤติกรรม กับสัมพันธภาพในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
เช่น : ความจริง ความสามัคคี โชกอะตา เกียรติยศ หน้าที่ ความรัก กตัญญู ฯลฯ

๖. คำซึ่งมีความหมายเป็นเรื่องราวเฉพาะที่เปรียบเทียบไปบริบท (Context) ที่นั้น ๆ
มิได้ให้ความหมายตามพจนานุกรม เช่น : อัมชู ก้ำขุม กุกกัม หีบดำ ฯลฯ

๓.๑.๑ ก. คำศัพท์บัญญัติ (Technical Terms)

ก่อกำเฉพาะวิชาซึ่งกะเนนรู้ในแต่ละสาขาวิชาการว่ากันตกลง
กำหนดความหมายขึ้นเพื่อใช้สื่อความคิดในเฉพาะวงวิชาการ วิชาต่าง ๆ เช่น ศัพท์บัญญัติวิชาการศึกษา
ศัพท์บัญญัติทางการแพทย์ในวงการแพทย์ หรือในวงการอื่น ๆ เช่น เกียรติคุณ ป่าไม้ นักกฎหมาย
นักวิทยาศาสตร์ ก้อน นักวิจิตร นักเคมี นักชีววิทยา นักสถิติศาสตร์ นักเศรษฐศาสตร์ ฯลฯ
ต่างกับศัพท์บัญญัติในเฉพาะแต่ละสาขาวิชาของตน

คำศัพท์บัญญัติจึงเป็นคำศัพท์ที่ทราบและเข้าใจกันในวงแคบ ดังนั้นจึงนับเป็นคำศัพท์ที่แปลกและเข้าใจยากสำหรับคนเผ่ามัญญะบรรดา เพราะเป็นคำศัพท์ที่อยู่ห่างไกลจากประสบการณ์พื้นฐานในชีวิตประจำวันของคนทั่วไป คำศัพท์เหล่านี้เมื่อมาปรากฏในภาษาหนังสือโบราณวัน จึงเป็นคำที่ยากสำหรับสาธารณชน

ต่อไปนี้คือตัวอย่างคำศัพท์บัญญัติ

ศัพท์บัญญัติวิชาการศึกษา : เดกัถภาพ เจกนคคิ มัณฑภาพ ระเบียบ ฯลฯ

ศัพท์บัญญัติเศรษฐศาสตร์ : มุลลัตถัถันณ อูปทาน อูปสงค์ กลโกถลาถ ฯลฯ

ศัพท์วิทยาศาสตร์ : กัมมัณฑภาพ สัมพรรคภาพ กระแสชลัม ฯลฯ

ศัพท์จิตวิทยา : จินตภาพ พิษาน สมรรตพล บุตรรก ฯลฯ

ศัพท์ปรัชญา : ฉัณฐมถ มโนธรรม อโธมนิยฯ ลมะวัย ฯลฯ

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะวินิจฉัยว่า คำใดเป็นคำศัพท์บัญญัติ โดยเหวี่ยงรอบคำนั้น ๆ กับ ปทานุกรม พจนานุกรม หรือประมวลศัพท์บัญญัติต่าง ๆ ซึ่งบางรายการ เช่น ราชบัณฑิตยสถาน หรือกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดจนหนังสือซึ่งคณะผู้รู้ในเฉพาะสาขาวิชาการต่าง ๆ ได้เรียบเรียงขึ้น ทั้งนี้รายชื่อในภาคผนวก ก. หายปริญญานิพนธ์

๓.๑.๑ ง. คำสะแลง (Slang words)

คำสะแลงเป็นคำในระดัภาษาปาก (Vulgate) ภาษาถิ่นมีลักษณะรวบรัดกับคำศัพท์บัญญัติในข้อที่ว่า คำสะแลงเป็นคำแปลก เป็นคำประเภทห่างไกลจากพื้นฐานประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของมวลชน (Remoteness from fundamental life-experience) เข้มเคี้ยวกัน แต่เป็นคำแปลกที่คำกว่ามาตรฐานที่ตัวของภาษา การวิจัยจึงรวมเอาคำภาษาโสมน และคำตลาดในภาษาเขียน ตลอดจนถ้อยคำที่ผิดแบบแผนที่ดีของภาษามันรวมเป็นคำพวกเดียวกันกับคำสะแลงด้วย ดังตัวอย่าง

คำสะแลง ถึกถอก, กระจอก (ขึ้นเลว) แรวอ่าว (เหี้ย) ถึง, บั (ชมอารมณ์มาก)
 เมี้ยว (กดโกง) เอ็งย (เพี้ยะเมี้ยว) ฯลฯ

คำโสมน ชูเปอร์ช่วย กลิ่นสะอาด หยอยอย่าให้เซต ฯลฯ

คำตลาด ไม่เจอะ (ไม่พบ) หามไม่ถึก (หาที่เปรียบมิได้) ฯลฯ

เนื่องจากภาษาข้าวเป็นภาษาทั้งแบบแผน (ภาษามหรรณพการ เป็นภาษาแบบแผน)

(McCracken J.M., 1963 : 146) คำสะแลงมีโอกาสมะปนเข้ามาได้ โดยเฉพาะในภาษาข้าว ผู้วิจัยได้ทำบัญชีคำไว้ทุกคำเท่าที่พบในกลุ่มตัวอย่าง (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ข.)

๓.๑.๒ เกณฑ์ในการวิเคราะห์ภาษาทางด้านโครงสร้าง

ทั้งนิยามไว้แล้วคำๆ ภาษามในการวิจัยนี้หมายถึงด้วยคำที่ผู้เขียนไว้ในข้อความ กลุ่มตัวอย่าง และได้นิยามคำว่า "วิเคราะห์" ไว้แล้วว่า หมายถึงขบวนการของการจัดหมวดหมู่ การกำหนดหน้าที่ในทางโครงสร้างภาษาให้แก่คำทุกคำในกลุ่มตัวอย่าง เพราะฉะนั้นเกณฑ์ที่จะกล่าวถึงในข้อ ๓.๑.๒ นี้ ก็คือ ระเบียบในการแบ่งหมวดล้อยคำและการกำหนดหน้าที่ให้แก่คำตามระเบียบทางภาษาศาสตร์ ความถูกต้องในการวิเคราะห์และกำหนดลักษณะทางความหมาย ในข้อ ๓.๑.๑

การจัดแบ่งล้อยคำออกเป็นหมวดคำต่าง ๆ ในวิชาภาษาศาสตร์สมัยใหม่ไปเอาความหมาย มาเป็นหลัก ก็จะอาศัยรูปคำและตำแหน่งหน้าที่ของคำในประโยค หรือความสัมพันธ์ของคำที่เรียงกัน เป็นเกณฑ์ ระเบียบวิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์ภาษาในการวิจัยนี้ ทั้งหมดได้ทำเป็นตามแบบวิธีวิเคราะห์ ในวิทยานิพนธ์เรื่อง Inter - sentence relations in modern conversational Thai.

(วิจิตรนั ภาณุพงศ์ , ๒๕๐๓ : ๑๒๐ - ๑๒๑)

การจัดหมวดคำตามระเบียบวิธีนี้ เริ่มต้นด้วยการศึกษาว่าคำพวกใด มักปรากฏในตำแหน่งใดของประโยค การที่จะทราบว่าคำไหนปรากฏที่ใหม่นั้น ใจวิธีสังเกตคำเหล่านั้นจากประโยคทั้งประโยค และจากตัวอย่างเป็นว่าขอบเขตของจะตั้งเป็นข้อสมมุติฐานขึ้นได้ว่าคำพวกไหนมักจะปรากฏในตำแหน่ง หน้า หรือ หลัง คำพวกไหนบ้างเสียก่อน ต่อไปจึงนำเอาคำเหล่านั้นมาใช้เป็นหลักในการแบ่งคำพูดออกเป็นหมวดต่าง ๆ โดยจัดให้คำต่าง ๆ ที่ปรากฏในตำแหน่งเดียวกันให้อยู่ในหมวดคำเดียวกัน

(วิจิตรนั ภาณุพงศ์ , ๒๕๐๓ : ๑๒๑)

หมวดคำในภาษาไทย

ภาควิชานิพนธ์เรื่อง Inter - Sentence relation in Modern Conversation

Thai แบ่งคำออกเป็น ๑๕ หมวด คือ

๑. คำนาม ตัวอย่าง : พ่อ นกิกา วิทยาย บ้าน
๒. คำกริยา
 - ก. คำกริยาอกรรม : เกิด คม หลับ โท
 - ข. คำกริยาสกรรม : กิน เขียน เข้า ทำ
 - ค. คำกริยาทวิกรรม : ใจ แวก เต็ม สอน
 - ง. คำกริยาอกรรมยอย : เกา ขาว เย็น คม
๓. คำสรรพนาม : หมู่ กูๆ เรา ฉัน
๔. คำกริยาช่วย
 - ก. คำช่วยหน้ากริยา : เพิ่ง ก็อ ยัง คง
 - ข. คำช่วยหลังกริยา : อยู่ แล้ว
๕. คำหน้าและหลังกริยา
 - ก. หน้ากริยา : ไป มา
 - ข. หลังกริยา : ไป มา ไว้ เสีย
๖. คำลักษณนาม : ลูก ใบ เต็ม แฉ่น
๗. คำที่เกี่ยวข้องกับจำนวน
 - ก. คำบอกจำนวนแท้ : หนึ่ง สอง หลาย บาง ทุก ก็
 - ข. คำบอกลำดับที่ : ที่สอง ที่สาม ที่สี่ แรก หลัง
๘. คำบอกกำหนด : นี่ โน่น แท้ โน่น
๙. คำบอกเวลา : ก็น วัน พรุ่ง ตอน
๑๐. คำחסอม : บาน ร้าง เตี้ยง รูป

๑๑. คำกริยาวิเศษณ์ : จัง ม่อย กัน เหมือนกัน
 ๑๒. คำบุพบท : ใบ กลับ วาก ถอด
 ๑๓. คำเชื่อม : ที่ ซึ่ง กระทั่ง เมื่อ นอกจาก
 ๑๔. คำพิเศษณ์ : ปกติ ที่จริง โดยทั่ว ๆ ไป ส่วนมาก
 ๑๕. คำปฏิเสธ : ไม่
 ๑๖. คำลงท้าย : เอะ หรือ คอก จัง

(วิจิตร ภาณุพงศ์, ๒๕๑๓ : ๑๒๐ - ๑๓๖)

การวิเคราะห์วลี

วลีเป็นหน่วยชนิดหนึ่งในทางไวยากรณ์ของภาษาประกอบด้วยคำตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไป ฉะนั้นงานวิเคราะห์คำในการวิจัยนี้ จึงมีขอบข่ายครอบคลุมไปถึงการวิเคราะห์วลีออกเป็นคำด้วย
 วิทยานิพนธ์เรื่อง Inter - sentence relation in Modern Conversational Thai ซึ่งใช้เป็นหลักในการกำหนดแนววิเคราะห์ ได้จำแนกวลีออกเป็น ๕ ชนิด คือ (วิจิตร ภาณุพงศ์, ๒๕๑๓ : ๔๖ - ๑๑๘) คือ

- ก. นามวลี
- ข. กริยาวลี
- ค. วิเศษณ์วลี
- ง. สถานวลี
- จ. ทาสวลี

ในวลีแต่ละชนิดได้แบ่งหน่วยโครงสร้างออกเป็นหน่วยย่อยดังนี้คือ

- ก. นามวลี มีส่วนประกอบอยู่ทั้งหมด ๕ หน่วย คือ

๑. หน่วยหลัก (H) ซึ่งอาจจะเป็นคำนาม หรือสรรพนาม หรือมีคำ "กะ" หรือ "กับ" หรือ "ของ" เชื่อมนามก็ได้เช่น : รม. ฉัน แบกะลูก ขนมนของเก็ก

๒. หน่วยกริยากรรมน้อย (M_1) ซึ่งอาจเป็น

ก. กริยากรรมน้อยตัวเดียว เช่น : ใหญ่ เล็ก ในตัวอย่าง รวใหญ่
น้องเล็ก

หรือข. คำลักษณนามกับกริยากรรมน้อย เช่น : เดมิใหญ่ กันเล็ก ในตัวอย่าง
ปีกละใหญ่ รบนกันเล็ก

๓. หน่วยจำนวน (Q) ซึ่งอาจจะเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งใน ๑๒ แบบ ตามแบบ
โครงสร้างของนามวลี เช่น แบบที่ ๑๒ H Q $\bar{D}$ D=เนื้อ / สมอง / ใหญ่ / น้
หรือ = เหล้า / สามชก / เล็ก / ที่เปิดแล้ว

๔. หน่วยกำหนด (D) อาจจะเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

ก. คำบอกกำหนด เสียงโท ที่ น้ หรือ โน้ คำใดคำหนึ่ง

ข. คำลักษณนาม กับคำบอกกำหนดเสียงตรี น้ น้ โน้

ค. คำ "ที่" "ซึ่ง" กับประโยคลดฐานะ เช่น : กับที่เราเพิ่งซื้อ

ง. คำลักษณนามกับคำ "ที่" หรือ "ซึ่ง" กับประโยคลดฐานะ เช่น :
คนที่เราเพิ่งซื้อ ในตัวอย่าง รบนคนที่เราเพิ่งซื้อ

๕. หน่วยคำพิเศษ (M_2) ประกอบด้วยคำพิเศษเป็นหลักอยู่หนึ่งคำเสมอ เช่น :
โทษทัณฑ์ ในตัวอย่าง อาชญาโทษทัณฑ์ ไป

ที่วิ ในตัวอย่าง ถั่วนี้ ที่จริงไม่ควรซื้อ

ปกติ ในตัวอย่าง ผู้ชายไทย ปกติใจแวมของหวาน

๖. กริยาดี เป็นหน่วยโครงสร้างอยู่ ๔ หน่วย

๖.๑ หน่วยแกน (Nucleus)

๖.๑.๑ กริยาตาเดียว ตัวอย่างเช่น : เขิน หนาว สะอาด

๖.๑.๒ กริยาตาก่อนกริยา เช่น : ไปเอา มาเอา

๖.๑.๓ กริยาหลังกริยา เช่น : เอาไป เอามา เอาไว้

๖.๑.๔ กริยาสองสามคำเรียงกัน เช่น : มองเห็น ลองคิดดู

๖.๑.๕ กริยาตาเชื่อมกริยา เช่น : คิดให้ดี ล้างให้สะอาด

๒. หน่วยช่วยกริยาหน้าหน่วยแทน (Aux₁)

๒.๑. กราช่วยกริยาคำเดียว เช่น : คง หมุน กำลัง หมุน

๒.๒. คำช่วยกริยา ๒ - ๓ คำ เช่น : กำลัง จะ หมุน คง กำลัง จะ หมุน

๒.๓. คำช่วยกริยา ๒ เช่น : คง ไป หมุน

๒.๔. คำว่า "ไป" คำเดียว เช่น : ไม่ หมุน

๓. หน่วยช่วยกริยาหลังหน่วยแทน (Aux₂) เช่น :

กำลัง อยู่ อยู่แล้ว เช่น : นั่ง อยู่ เปิด อยู่แล้ว มาแล้ว

๔. หน่วยขยาย (Modifier) เช่น :

คำกริยาวิเศษณ์ คำเดียว ตัวอย่าง : ดู น้อย ก็ เหลือ เกิน

คำกริยาวิเศษณ์ สองคำ ตัวอย่าง : ดู น้อย เหลือ เกิน ไป เอง เสมอ

ค. วิเศษณ์วิ มีคำวิเศษณ์คำเดียว

เช่น : ตามปกติ ในตัวอย่าง ตาม ปกติ รวดอย่างนี้เสมอ

: ตามธรรมดา ในตัวอย่าง ตาม ธรรมดา ร่าง นี้ เปิด ตลอด วัน

: นกตัว ในตัวอย่าง นก ตัว เล็ก ยังไม่ หลับ

ง. สถานวลี ประกอบด้วยบุพบทคำเดียวหรือหลายคำมาหาหน้าตาม

ตัวอย่าง : บน โต๊ะ ที่ หนังสือ อยู่ เด่น โผล่

: ที่ ใน รถ เมล์

: บน หลัง ตู้

จ. กาลวลี ได้แก่

๑. คำบอกเวลา ๒ - ๓ คำเรียงกัน

เช่น : เมื่อ เช้า เมื่อ วาน ก่อน เที่ยง

๒. คำบอกเวลา แล้วมีคำบอกกำหนดตามมา

เช่น : เมื่อ วาน นี้ ปี ใหม่

๓. ที่กำหนดจากวิธีในข้อ ๑ แล้วมีกำหนดเวลาประกอบเข้าประจำ ๑ - ๒ กำหนด

เช่น : กอ ๒ โมง, เกอ ๔ ทุ่ม

: เชื้อกลไกเงาเข้า เข้าสองเจ็ดก้อม

๔. กำหนดเวลา ๑ กา กำหนดเวลา ๒ กา กำหนดเวลา ๒ กา กำหนดเวลา ๒ กา

เช่น : เกอ ๒ วันก้อมนี้, เกอ ๓ ปีกลไกเงา

๕. กำหนดเวลา ๑ หรือ ๒ กา กำหนดเวลา ๑ กา

เช่น : วันหนึ่ง มีแสง วันจันทร์ห้า

๖. กำหนดเวลา ๑ กา กำหนดเวลา ๑ กา กำหนดเวลา ๑ กา

เช่น : ชักวันหนึ่ง อีกปีเดียว

(วินิจฉัย ภาณุพงศ์, ๒๕-๑๓ : ๔๓ - ๑๑๕)

๓.๑.๓ เกอหรือการวิเคราะห์ภาษา

เกอหรือการวิเคราะห์ลักษณะความหมายของภาษาในข้อ ๓.๑.๑ และ
เกอหรือการวิเคราะห์ภาษา ทางคำโครงสร้างในข้อ ๓.๑.๒ ที่กล่าวไว้ข้างนี้เป็นเกอหรือในทาง
ทฤษฎี แต่ในทางปฏิบัติ การดำเนินการวิเคราะห์ภาษาในงานวิจัยที่ให้ความสำคัญเรื่องทั้งสอง
ประเภทนี้ต่างกัน โดยในงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติของระดับความเป็นรูปธรรม -
ภาษาธรรมชาติของคำที่คิด เกอหรือกับความหมายของภาษาที่จริงหรือที่จริง เป็นความหมาย
หลักของการวิจัย ทั้งการวิเคราะห์ภาษาในงานวิจัยทั้งสองข้อเกอหรือการวิเคราะห์ลักษณะ
ความหมายของภาษาในข้อ ๓.๑.๑ เป็นเกอหรือหลัก ส่วนเกอหรือการวิเคราะห์ทางคำโครงสร้างนี้เป็น
เกอหรือรอง

และในการปฏิบัติจริงในการดำเนินการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้รวมเกอหรือทั้ง ๒ เข้าด้วยกัน
เป็นเกอหรือรวม โดยให้รวมหมวดหมู่ของประกอบทางภาษาทางหัวข้อในเกอหรือรอง ซึ่งสามารถรวม
กันได้ เพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติจริง

หัวข้อในเกอหรือการวิเคราะห์ภาษามทางคำโครงสร้าง ซึ่งปรึกรวมเข้าเป็นเกอหรือรวมที่

๑. การนิยามกรรม คำกริยากรรม การนิยามวิกรรม รวบรวมเป็นหมวดคำกริยา แล้ว
แบ่งเป็น การกริยา รูปธรรม และกริยาภาษาธรรม

๒. การนิยามกรรมย่อย ๑ ๒ ชนิด คือ จิต รูปธรรม และวิภังคกรรม

๓. เมื่อเห็นข้อกริยาที่ผู้เขียน ได้กล่าว : "เป็น" "ก่อ" "ไม่" ฯ ทั้งนี้เพราะจัดเข้า
พวกที่ ๑ และ ๒ ไม่ไว้

๔. คำช่วยหน้ากริยา คำปฏิเสธ และคำนำกริยา รวมเป็นหมวดคำหน้ากริยา

๕. คำช่วยหลังกริยา คำถามหลังกริยา รวมเป็นหมวดคำหลังกริยา

๖. คำบอกจำนวนนับ รวมกับคำบอกลำดับที่ เป็นหมวดคำบอกจำนวน

๗. คำหยาบ รวมกับ คำงาม อยู่ในหมวดคำงาม ซึ่งแบ่งออกเป็น คำนาปรูปธรรม
กับคำนามนาธรรม

๘. คำที่เชื่อมรวมกับคำอื่น อยู่ในหมวดคำเชื่อม

๓.๒ การวิเคราะห์และการให้บัญญัติ

จากเกณฑ์กำหนดในการวิเคราะห์หลักและถ้อยคำในข้อ ๓.๑.๑ และเกณฑ์ใน
การวิเคราะห์หลักตามทางคำไวยากรณ์ข้อ ๓.๑.๒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์คำ
ทั้งในข้อ ๓.๑.๑ และในคำหลักที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์รวม ๑๔ ชนิด คือ

ตาราง ๑๓ แสดงสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ภาพ

	สัญลักษณ์	ลักษณะองค์ประกอบ		สัญลักษณ์	ลักษณะองค์ประกอบ
๑		ความ - รูปธรรม	๑๒	ล.ก.	กำลังกริยา
๒		นามธรรม	๑๓	๒	วิตรรกกริยา
๓		คำกริยา - รูปธรรม	๑๔	๑	คำกริยาวิเศษณ์
๔		นามธรรม	๑๕	pp	คำบุพบท
๕		[กริยากรรม] - รูปธรรม	๑๖	+	คำสันธาน
๖		- นามธรรม			คำวิเศษณ์
๗		คำกิตติ นัยคดี	๑๗	↗	การบอกตำแหน่ง
๘		คำสละสลวย	๑๘	X	คำที่เกี่ยวข้องกับจำนวน
๙	Pro	คำสรรพนาม			คำบอกจำนวน
๑๐	Ec	คำลักษณะนาม			คำบอกลำดับที่
๑๑	น.ก.	คำช่วยหน้ากริยา คำหน้ากริยา คำปฏิเสธ	๑๙	↓	คำลงท้าย

การใช้สัญลักษณ์

ผู้วิจัยได้กระทำการวิเคราะห์ภาพไปเรียบร้อยแล้ว แล้วทำการวิเคราะห์ คำและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ลงบนแผ่นกระดาษใส่นี้ ก็คงไปที่ละคำ ๆ จนหมดข้อความในแต่ละฉบับ ถึงตัวอย่างในหน้า ๓๐ - ๓๖ ก.

๓.๓ การแจกแจงข้อมูลจากการวิเคราะห์

เมื่อวิเคราะห์เสร็จแล้วขั้นต่อไปคือการแจกแจงผลการวิเคราะห์จากสัญลักษณ์ ลงมาเป็นตัวเลขแสดงปริมาณขององค์ประกอบแต่ละชนิดนั้น ๆ แล้วคำนวณปริมาณแต่ละหน่วยตัวเลขให้เป็นร้อยละ เพื่อสะดวกในการเปรียบเทียบผลการวิจัย (ตารางแสดงรายละเอียดของปริมาณองค์ประกอบ จะแสดงรายละเอียดไว้ในตอนที่ ๔ ว่าด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล)

12/30 1A 1

$$C \quad V_g \quad T$$

$$Ab \quad PP \quad C \quad + \quad C \quad Ab \quad PP \quad C \quad T$$

$$PP \quad C \quad N_e \nearrow + PP \quad Pro \quad V_c \quad V_c \quad \sigma \quad Ab \quad Me \quad V_g \quad C$$

$$PP \quad Ab \quad V_c \quad V_g \quad Ab \quad V_g \quad C \quad PP \quad C \quad V_c \quad PP \quad V_g \quad Ab$$

$$C \quad C \quad + \quad N_e \quad V_g \quad Ab \quad + \quad C \quad V_g \quad PP$$

$$Ab \quad V_g \quad + \quad N_e \quad V_g \quad T \quad V_g \quad \sigma \quad Ab \quad C \quad + \quad C \quad PP$$

$$Ab \quad V_c \quad Me \quad C \quad N_e \quad V_g \quad V_g \quad PP \quad Ab \quad T \quad \sigma \quad C$$

$$C \quad \sigma$$

$$C \quad V_c \quad + \quad V_g \quad Ab \quad V_g \quad C \quad PP$$

$$C \quad V_c \quad PP \quad V_g \quad Ab \quad + \quad C \quad PP \quad C \quad PP \quad C$$

$$V_g \quad \sigma \quad PP \quad Ab \quad + \quad N_e \quad Me \quad V_g \quad C \quad N_e \quad C \quad T \quad V_g$$

$$Pro \quad \sigma$$

$$C \quad V_g \quad Ab \quad N_e \quad T \quad PP \quad Me$$

$$PP \quad C \quad + \quad C \quad C \quad C \quad N_e \quad V_g \quad PP \quad Ab$$

$$PP \quad Ab \quad V_g \quad PP \quad Ab \quad + \quad V_g \quad T \quad T \quad V_c \quad PP \quad + \quad C \quad C$$

$$N_e \quad V_g \quad V_c \quad \sigma \quad PP \quad + \quad C \quad C \quad C \quad \sigma$$

$$PP \quad C \quad + \quad C \quad C \quad + \quad C \quad V_c \quad \sigma \quad V_g \quad PP \quad V_g \quad Ab \quad PP \quad N_e \quad C$$

$$PP \quad C \quad V_g \quad PP \quad V_g \quad Ab \quad \sigma \quad N_e \quad + \quad C \quad \sigma \quad + \quad Ab \quad + \quad C \quad PP$$

$$C \quad PP \quad C \quad V_g \quad C \quad V_g \quad Ab \quad V_g \quad N_e \quad + \quad C \quad PP \quad + \quad PP \quad V_g \quad Ab$$

$$C \quad + \quad Ab \quad V_g \quad + \quad T \quad PP \quad C \quad N_e \quad + \quad Me \quad V_g \quad Ab \quad + \quad N_e \quad + \quad V_c$$

$$C \quad \sigma \quad N_e$$

๔. การสร้างเกณฑ์การฐานและผลการพยาบาล

เมื่อดำเนินการหาข้อวัตนะและแนวความเข้าใจในการอ่าน ตามข้อที่ ๒ และวิเคราะห์องค์ประกอบทางภาษิตตามข้อที่ ๓ แล้ว จึงนำผลคะแนนจากการทบทวนข้อที่ ๒ มาดำเนินการสร้างเกณฑ์ระดับความยากง่ายของภาษาข้อความในกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบแต่ละชุด จากการทดสอบตามข้อที่ ๒ เป็นหลัก ในการจัดอันดับ (rank Order) จึงจะกล่าวโดยละเอียดในบทที่ ๕ ว่าด้วยผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อจัดอันดับความง่าย - ยาก ของแบบทดสอบแล้ว จึงนำผลการจัดอันดับดังกล่าวไปจัดเรียงลำดับคะแนนแสดงปริมาณขององค์ประกอบ (ตามข้อ ๓.๓) จากง่ายที่สุดถึงยากที่สุด หรือระดับที่สัมพันธ์ระหว่างอันดับของตัวเกณฑ์ กับอันดับของการเรียงลำดับของปริมาณองค์ประกอบในทางสถิติค่าบวก แล้วเลือกเฉพาะองค์ประกอบตัวที่ส่งผลต่อการแก้ปัญหามากที่สุด มาคำนวณทางสถิติเพื่อสร้างผลการพยาบาลตามสูตรทางสถิติเรียบร้อยแล้ว ในข้อ ๓.๖. หัวข้อสถิติที่ใช้ในการวิจัย

รายละเอียดของการจัดอันดับเกณฑ์ และการสร้างสูตรผลการพยาบาล จะกล่าวโดยละเอียดในบทที่ ๕ ว่าด้วยผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๕. การทดลองโปรแกรมพยาบาล

การทดลองโปรแกรมพยาบาลในขั้นนี้เป็นการดำเนินการกับข้อความตัวอย่าง ซึ่งจะกล่าวละเอียดในบทที่ ๕

๖. สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้ายของงานวิจัยนี้ จะแยกกล่าวโดยละเอียดในบทที่ ๕

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ได้นำข้อมูลทั้งหมดของการวิจัยมาจัดเป็นหมวดหมู่ และทำการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคทางสถิติเพื่อหาคำตอบจากข้อมูลเหล่านั้น การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ แบ่งเป็นหัวข้อใหญ่ ๆ ตามลักษณะของงาน ๔ ลักษณะ คือ

๑. การศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
๒. การวิเคราะห์ภาษาในกลุ่มตัวอย่างชาว และบทบรรณาธิการ
๓. ความสัมพันธ์ระหว่าง เกณฑ์ระดับความยากง่ายกับองค์ประกอบของภาษา
๔. การสร้างสมการพยากรณ์ทำนายระดับความยากง่ายของชาว และบทบรรณาธิการ
๕. ตัวอย่างการวิเคราะห์สมการพยากรณ์

จะได้กล่าวถึงผลการวิเคราะห์แต่ละลักษณะ เป็นลำดับไป

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

เนื่องจากการวิเคราะห์นี้เกี่ยวข้องกับข้อมูลและสูตรสถิติหลายประเภทหลายชนิด จึงได้กำหนดอักษรย่อ และสัญลักษณ์ที่ต้องใช้บ่อย ๆ เพื่อให้ความหมายตรงกันเสียก่อน คือ

X	แทน	คะแนนดิบ
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบ
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
s^2	แทน	ความแปรปรวน
N	แทน	จำนวนนักเรียน

n	แทน	จำนวนแบบทดสอบ
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
β	แทน	เบตาเวช
b	แทน	สกลรเวช
SE _{meas}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด
SE _{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนาย
C	แทน	% คำถาม – รูปธรรม
Ab	แทน	% คำถาม – นามธรรม
T	แทน	% การตีพิมพ์
Pro	แทน	% การสรรพนาม
N _c	แทน	% การลักษณะนาม
V _c	แทน	% คำกริยา – รูปธรรม
V _g	แทน	% คำกริยา – นามธรรม
ด.ก.	แทน	% การหลังกริยา
M _c	แทน	% คำกริยาอาการน้อย – รูปธรรม
M _g	แทน	% คำกริยาอาการน้อย – นามธรรม
X	แทน	% คำบอกจำนวน
*	แทน	ค่าสถิติที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕
**	แทน	ค่าสถิติที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑
/ท	แทน	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
/พ	แทน	หนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย
/ค	แทน	หนังสือพิมพ์เดลินิวส์
/ส	แทน	หนังสือพิมพ์สยามรัฐ

๑. ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งสร้างขึ้นตามวิธี โคลซ (Cloze Procedure) ผสมปรนัยตามแนววิธีที่กล่าวไว้ในบทที่ ๒ ข้อ ๒ และดำเนินการทดสอบตามข้อ ๒.๓ ในบทที่ ๓. โดยทดสอบกับนักเรียน ทั้งหมด ๒๕๗ คน เสร็จสิ้นแล้ว และได้วิเคราะห์ทางสถิติคำนวณได้ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความแปรปรวน (s^2) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (r_{tt}) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของแบบทดสอบ (SE_{tests}) โดยได้แยกชุดเสนอผลของแบบทดสอบซึ่งสร้างจากบทบรรณาธิการในตาราง ๔ และจากข่าวในตาราง ๕

ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในตาราง ๔ และ ๕ ได้จัดเรียงลำดับตั้งแต่คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดจนถึงสูงสุด และให้ค่าอันดับไว้ตั้งแต่ อันดับที่ ๑ ถึงอันดับที่ ๑๖ นั่นคือเรียงลำดับตั้งแต่ฉบับที่ยากที่สุด ไปหาฉบับที่ง่ายที่สุดของกลุ่มในแต่ละชุด อันดับต่าง ๆ ตั้งแต่อันดับที่ ๑ ถึงที่ ๑๖ กำหนดให้เป็นอันดับความยากและกำหนดให้ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของแต่ละชุดเป็นเกณฑ์ระดับความยากง่ายของบทบรรณาธิการ และข่าวตามลำดับ คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของเกณฑ์ระดับความยากง่ายทั้ง ๒ ชุดนี้ คือตัวเกณฑ์ ซึ่งจะใช้กล่าวอ้างถึงในการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละฉบับ ของแต่ละชุดซึ่งแสดงในตาราง ๔ และ ๕ ทุกฉบับ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ตาราง ๑๔ แสดงค่าอันดับความยากง่าย ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความแปรปรวน (s^2) ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) และความคลาดเคลื่อนของการวัด (SE_{meas}) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งสร้างขึ้นจากแบบทบทวนการ ๑๖ ฉบับ

ประเภทเนื้อเรื่อง	เรื่อง	อันดับความยาก	$\bar{X}$	s^2	r_{tt}	SE_{meas}
การเกษตร	ปัญหาของรัฐ /ค	๑	๔.๖๓๐๓	๔.๓๒๐๖	.๔๗๑๖	๑.๕๑๐๘
กรณีพิพาท	การเจรจาสหรัฐ-โซเวียต /ส	๒	๔.๗๕๓๑	๔.๑๕๑๖	.๔๕๒๑	๑.๕๑๙๙
การเมือง	ท่าเกินกว่าเหตุ /ส	๓	๔.๗๖๒๖	๖.๑๕๑๗	.๖๕๙๘	๑.๔๔๕๒
เศรษฐกิจ	พลังสุดท้าย /ค	๔	๔.๗๖๖๕	๕.๑๕๓๙	.๕๗๓๓	๑.๔๘๒๘
เศรษฐกิจ	ประโยชน์เปลี่ยนแปลง /ค	๕	๔.๘๙๔๘	๕.๑๒๒๓	.๕๖๙๐	๑.๔๘๕๗
สงคราม	เว่ยตามไครูกา /ส	๖	๔.๙๖๔๙	๔.๘๙๐๐	.๕๕๓๐	๑.๔๙๔๘
การเมือง	มาตรการเลือกตั้งฯ /ส	๗	๔.๙๙๖๑	๔.๗๖๗๘	.๕๒๘๕	๑.๔๙๙๑
เศรษฐกิจ	สินค้าไทย /พ	๘	๕.๑๑๖๗	๓.๗๑๔๘	.๓๖๓๗	๑.๕๓๗๒
การกีฬา	นักกีฬาเงินชวบน /พ	๙	๕.๑๓๒๐	๕.๖๖๙๖	.๖๐๓๖	๑.๔๗๒๙
เศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ /พ	๑๐	๕.๑๓๒๙	๖.๙๙๓๖	.๗๑๓๐	๑.๔๑๖๖
สาธารณสุข	ยาพิษในอาหาร /จ	๑๑	๕.๑๘๖๗	๕.๒๐๙๓	.๗๓๓๒	๑.๓๖๔๓
การบริหาร	แท็กซี่เกา /ค	๑๒	๕.๒๔๙๐	๕.๐๓๘๙	.๕๖๑๒	๑.๔๘๖๘
การเมือง	วินัยใจเย็นฯ /ท	๑๓	๕.๓๕๒๙	๔.๕๘๑๒	.๖๑๕๗	๑.๖๖๔๔
อาชญากรรม	สังหารหมู่ราษฎร /ท	๑๔	๕.๓๖๖๓	๔.๙๓๕๘	.๕๘๑๐	๑.๔๘๘๙
การเมือง	เปิดอภิปรายทั่วไป /ส	๑๕	๕.๔๓๕๗	๕.๓๐๗๙	.๕๙๑๗	๑.๔๗๑๘
การบริหาร	นโยบายทหารเร่ /พ	๑๖	๕.๖๖๙๖	๕.๑๕๒๘	.๕๘๑๖	๑.๖๖๘๑
$\frac{\sum \bar{X}}{n} = ๕.๐๘๕๕$					$N = ๒๕๗$	

ตาราง ๑๕ แสดงค่าอันดับความยากง่าย ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความแปรปรวน (s^2) ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) และความคลาดเคลื่อนของการวัด (SE_{meas}) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งสร้างขึ้นจากชาว ๑๖ ฉบับ

ประเภทเนื้อเรื่อง	เรื่อง	อันดับความยาก	$\bar{X}$	s^2	r_{tt}	SE_{meas}
การเมือง	ส.ส. โตเงินวัด /ท	๑	๔.๖๓๒๖	๔.๔๔๒๓	.๔๘๘๑	๑.๕๐๖๓
การเมือง	รัฐบาลยี่มม่อ ส.ป.ท. /ส	๒	๕.๑๗๙๔	๔.๑๑๕๑	.๔๓๖๘	๑.๕๒๑๘
การบริหาร	ขายยูนีฟากษา /พ	๓	๕.๔๘๗๕	๓.๘๖๔๒	.๔๑๘๐	๑.๕๑๙๔
เศรษฐกิจ	บุญและรัฐบาล /พ	๔	๕.๕๓๘๓	๔.๘๑๐๘	.๔๕๐๐	๑.๔๘๖๘
เศรษฐกิจ	เรื่องของเหมืองแร่ /ค	๕	๕.๕๘๕๘	๔.๘๐๓๖	.๔๕๑๐	๑.๔๘๔๕
การศึกษา	วิทยาลัยเอกชนา /พ	๖	๕.๖๐๘๑	๔.๖๓๖๘	.๔๒๐๘	๑.๔๙๐๒
การเกษตร	รวมกลุ่มชาวสวน /ท	๗	๕.๖๔๔๘	๕.๐๐๘๖	.๔๖๕๗	๑.๔๗๒๒
กรณีพิพาท	จีนแดงกลาวหา /ส	๘	๕.๖๔๘๘	๔.๗๑๑๐	.๔๓๕๐	๑.๔๘๔๗
สงคราม	ปากีสถานตะวันออก /ส	๙	๕.๗๒๖๕	๔.๗๐๗๖	.๔๓๓๕	๑.๔๘๑๘
การเมือง	ประชาธิปไตยอัปเปหิ /พ	๑๐	๕.๗๓๐๖	๕.๗๔๓๖	.๖๔๑๐	๑.๔๔๐๗
การบริหาร	รถไฟไทย /ค	๑๑	๕.๘๐๘๑	๕.๓๒๓๗	.๖๐๒๘	๑.๕๕๓๘
สาธารณสุข	มหรักราวีวิทยา /ท	๑๒	๕.๘๑๒๒	๔.๘๓๔๔	.๕๕๖๒	๑.๔๗๐๖
อาชญากรรม	พบวิธขึ้นสินค้า /ท	๑๓	๕.๘๘๙๗	๕.๘๘๘๘	.๖๕๑๑	๑.๔๒๘๒
เศรษฐกิจ	ราคาน้ำมัน /ค	๑๔	๖.๐๓๗๕	๕.๔๓๒๓	.๖๓๒๓	๑.๔๒๖๐
เศรษฐกิจ	ไทยเปลี่ยนนโยบาย /พ	๑๕	๖.๒๘๙๗	๓.๕๖๓๒	.๓๔๘๘	๑.๔๔๒๑
การเมือง	สงขลาออก /ส	๑๖	๖.๓๗๑๘	๔.๙๓๑๑	.๕๘๐๑	๑.๔๒๑๖
$\frac{\sum \bar{X}}{n} = ๕.๖๕๖๓$					$N = ๒๔๕$	

๒. ผลการวิเคราะห์ภาษาในกลุ่มตัวอย่างชาว และบทบรรณาธิการ

การศึกษาระยะภาษาชาว และบทบรรณาธิการ ตามระเบียบวิธี ในเกณฑ์การวิเคราะห์ภาษาซึ่งกล่าวไว้แล้วในข้อ ๓ บทที่ ๒ และได้เจแน้มปริมาณ ปรับหน่วยปริมาตรให้เป็นคำร้อยละ ได้แยกเสนอผลการวิเคราะห์ไว้เป็น ๖ ตาราง คือ ตาราง ๑๖, ๑๗ และ ๑๘ สำหรับบทบรรณาธิการ และตาราง ๑๙, ๒๐ และ ๒๑ สำหรับชาว เป็นลำดับไป

การจัดเรียงอันดับคะแนนแสดงปริมาณคำร้อยละขององค์ประกอบทางภาษาในตาราง ๑๖ - ๑๘ ได้จัดเรียงตามอันดับของตัวเกณฑ์ หรือตามอันดับความยาก จากผลการวิเคราะห์ในข้อ ๑.

ตาราง ๑๖ และ ๑๘ แสดงรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ภาษา ตามลักษณะทางความหมายของภาษาในบทบรรณาธิการและชาว ตามลำดับ

ตาราง ๑๗ และ ๑๙ แสดงรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ภาษาในทางโครงสร้าง สำหรับบทบรรณาธิการและชาว ตามลำดับ และได้สรุปอันดับปริมาตรจากตาราง ๑๖ - ๑๘ ไว้ในตาราง ๒๐ ส่วนตาราง ๒๑ แสดงผลรวมของปริมาณองค์ประกอบภาษา จัดเป็นหมวดสำคัญ ๆ ๖ หมวด ซึ่งได้จากการรวมองค์ประกอบชนิดต่าง ๆ จากตาราง ๑๖, ๑๗, ๑๘ และ ๒๐ ดังนี้คือ

ก. กานาม - รูปธรรม คากรียารูปธรรม และคากรียาอกรรณยอย - รูปธรรม รวมกันเป็นหมวดคำรูปธรรม

ข. กานาม - นามจรรย คากรียา - นามธรรม และคากรียาอกรรณยอย - นามธรรมรวมกันเป็น หมวดกานาจรรย

ค. คำศัพท์บัญญัติ และกาสะแลง รวมเป็นหมวดคำแปลก

ง. กาหน้ากรียา คำหลังกรียา และกรียากลุ่มพิเศษ รวมเป็นหมวดคากรียาช่วย

จ. คากรียาอกรรณยอย - รูปธรรม คากรียาอกรรณยอย - นามจรรย และคากรียาวิเศษณ์ รวมกันเป็นหมวดคำขยาย

ฉ. คำเชื่อมรวมกับคำบุพบท เป็นหมวดคำเชื่อมต่อ

ตาราง ๑๖ แสดงการย่อยของค่าแอม - รูปธรรม (C) คำนาม - นามธรรม (Ab) กาศัพทบัญญัติ (T) คำสะแลง (Sl) คำกริยารูปธรรม (V_c) คำกริยานามธรรม (V_g) คำกริยาอาการย่อย - รูปธรรม (H_c) คำกริยาอาการย่อย - นามธรรม (H_g) และค่าสหสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ กับเกณฑ์ระดับความยากง่ายของบทบรรณาธิการ

อันดับความยาก	C	Ab	T	Sl	V _c	V _g	H _c	H _g
๑	๒.๗๔	๑๖.๗๑	๔.๔๓	—	๖.๐๓	๕.๘๖	๒.๗๔	๔.๔๓
๒	๕.๑๘	๗.๘๗	๘.๒๐	.๓๓	๓.๒๘	๑๒.๗๔	—	๑.๔๗
๓	๓.๗๗	๑๐.๖๑	๑๕.๐๗	—	๒.๔๐	๑๑.๓๐	—	๑.๐๓
๔	๔.๒๕	๑๔.๕๓	๒.๖๔	.๓๓	๔.๕๕	๑๑.๓๕	๐.๓๓	๔.๒๕
๕	๕.๐๓	๕.๑๗	๖.๘๐	.๓๐	๕.๕๒	๑๐.๖๕	๒.๐๓	๓.๒๕
๖	๒.๗๘	๑๑.๑๐	๑๐.๕๕	—	๔.๔๔	๕.๑๖	๐.๒๘	๑.๖๗
๗	๑๔.๓๘	๕.๔๘	๑๐.๒๗	—	๒.๓๕	๖.๕๑	๐.๖๘	๓.๔๒
๘	๘.๗๑	๑๑.๗๑	๓.๐๐	—	๓.๕๐	๑๒.๕๑	๐.๓๐	๓.๕๐
๙	๕.๗๘	๘.๘๑	๓.๐๓	.๒๗	๗.๔๓	๑๑.๐๑	๐.๕๕	๓.๐๓
๑๐	๕.๒๗	๗.๕๔	๓.๑๘	—	๖.๕๕	๑๐.๑๔	๐.๘๗	๓.๗๗
๑๑	๑๐.๘๒	๑๐.๔๘	๒.๕๕	—	๘.๒๐	๗.๘๗	๐.๓๒	๐.๖๕
๑๒	๘.๓๕	๗.๔๕	๔.๓๒	.๘๖	๔.๖๑	๕.๒๒	๒.๕๕	๑.๘๘
๑๓	๕.๕๓	๑๔.๐๔	๔.๑๑	—	๓.๗๗	๘.๒๒	๑.๕๑	๑.๕๐
๑๔	๘.๕๑	๑๐.๒๓	๒.๕๗	.๓๓	๗.๕๒	๑๐.๕๖	๑.๓๒	—
๑๕	๘.๓๓	๑๐.๘๗	๑๑.๒๓	—	๓.๕๕	๗.๖๑	๐.๗๓	๑.๕๕
๑๖	๕.๕๖	๑๐.๕๔	๑.๔๗	.๒๕	๘.๓๓	๕.๓๑	๑.๖๓	๒.๕๕
X	๗.๖๒	๑๐.๕๗	๕.๕๒	๐.๑๖	๕.๒๘	๑๐.๓๔	๐.๕๘	๒.๕๕

จากการเฉลี่ยที่ลักษณะบทบรรณาธิการว่ามี คำกริยา-รูปธรรม และคำนาม-นามธรรม มากกว่า คำนาม-รูปธรรม และคำกริยา-รูปธรรม คำศัพท์บัญญัติ มีมากกว่า คำกริยา-รูปธรรมเล็กน้อย คำสะแลงเฉลี่ยแล้วจะพบเพียง ๑๖ คำ ในบทบรรณาธิการ ๑๐,๐๐๐ คำ แยกที่สุดที่ในตาราง

ตาราง ๑๓ แสดงการยอดของค่าสรรพนาม (Pro) ค่าลักษณะนาม (N_c) คำนวณกริยา (น.ก.)
 คำนวณกริยา (ล.ก.) กริยาคุณศัพท์ (ช) คำวิเศษณ์ ($\odot$) กำเชื่อม (+)
 คำนวณพท (pp) คำนวณจากนวน (Δ) คำนวณเวลา (ℓ) คำนวณค่าตนค ($\nearrow$)
 และกาลงท้าย ($\downarrow$) ของบทประณาธิการ

อันคัม ความ ยาก	Pro	N_c	น.ก.	ล.ก.	ช	$\odot$	+	pp	Δ	ℓ	$\nearrow$	$\downarrow$
๑	๑.๓๓	๑.๓๓	๔.๐๕	๕.๙๕	๒.๑๘	๓.๕๖	๑๓.๙๐	๘.๔๘	๒.๙๔	.๘๒	๓.๐๒	—
๒	๑.๕๓	๒.๖๒	๙.๒๑	๒.๕๕	๒.๒๘	๕.๕๘	๒๐.๐๐	๖.๘๘	๓.๖๑	.๓๓	๒.๒๔	.๖๕
๓	๒.๕๐	๑.๙๑	๑๐.๕๖	๒.๙๔	๓.๙๓	๑.๐๓	๑๙.๘๑	๙.๘๙	๓.๐๔	๑.๐๓	๓.๐๘	.๓๔
๔	๓.๓๐	๒.๖๔	๑๑.๒๒	๖.๒๓	๓.๓๐	๔.๒๙	๑๐.๕๖	๔.๕๐	๒.๖๔	—	๒.๕๓	—
๕	๑.๕๘	๔.๑๔	๘.๕๘	๕.๐๓	๓.๘๕	๕.๐๓	๑๖.๘๖	๖.๕๑	๒.๕๖	—	๒.๓๓	—
๖	๑.๕๔	๔.๑๓	๘.๘๘	๓.๖๑	๓.๖๑	๕.๐๐	๑๓.๖๐	๑๐.๐๐	๕.๐๐	๑.๑๑	๓.๐๕	—
๗	—	๓.๕๒	๓.๕๒	๖.๑๖	๑.๐๒	๒.๙๓	๒๐.๕๔	๘.๕๖	๔.๘๖	๑.๙๑	๒.๙๓	.๖๘
๘	๑.๘๐	๑.๕๐	๙.๒๐	๖.๖๑	๑.๒๐	๔.๘๐	๑๖.๒๑	๑๐.๒๑	๒.๑๐	.๓๐	๓.๓๐	.๓๐
๙	๓.๓๐	๑.๕๓	๑๐.๑๕	๕.๒๓	๒.๒๐	๕.๒๓	๑๔.๒๙	๘.๒๖	๑.๕๒	—	๑.๕๒	.๕๕
๑๐	๒.๐๓	๑.๙๔	๑๒.๙๕	๖.๖๓	๒.๕๐	๕.๒๕	๑๓.๖๖	๖.๓๘	๒.๖๑	๑.๑๖	๒.๖๑	.๕๘
๑๑	๒.๒๙	๓.๒๘	๘.๒๐	๖.๒๒	๒.๖๒	๓.๖๐	๑๓.๔๔	๑๑.๔๙	๓.๒๘	—	๓.๖๐	.๖๕
๑๒	๒.๘๘	๓.๙๔	๘.๓๕	๔.๘๘	๓.๙๔	๒.๘๘	๑๒.๖๘	๙.๙๘	๓.๙๘	๑.๑๕	๓.๑๓	.๕๓
๑๓	.๓๔	๓.๔๓	๙.๕๓	๓.๙๓	๓.๔๓	๑.๙๑	๑๔.๑๓	๔.๕๔	๔.๑๑	.๓๔	๒.๐๖	.๓๔
๑๔	๘.๓๑	๒.๓๑	๑๑.๘๘	๕.๒๘	๓.๖๓	๒.๓๑	๑๖.๑๓	๙.๕๒	๓.๖๓	๑.๓๒	๑.๐๐	—
๑๕	๑.๘๑	๒.๕๔	๑๑.๒๓	๕.๘๐	๒.๑๓	๒.๑๓	๑๒.๓๒	๑๑.๒๓	๓.๒๖	.๓๖	๒.๕๐	—
๑๖	๒.๙๐	๕.๘๘	๙.๘๘	๕.๘๘	๒.๙๐	๓.๙๖	๑๒.๒๖	๔.๕๖	๓.๑๔	.๒๕	๑.๕๖	.๙๓
X	๒.๓๓	๒.๕๐	๔.๐๓	๕.๑๘	๒.๙๘	๔.๒๕	๑๔.๕๓	๘.๙๒	๓.๖๑	๐.๖๒	๒.๖๒	๐.๓๔

จากตารางนี้ ได้ลักษณะบทประณาธิการว่า มีกำเชื่อมมากที่สุด มีกำนุกริยา และกำพท
 และกำชกัณณ ๑ ร่องลงม และในบางโอกาสก็จะในบางกำออกเวลา และกำลงพทในบทประณาธิการ

ตาราง ๑๘ แสดงการร้อยละของค่านาม - รูปธรรม (C) ค่านาม - นามธรรม (Ab) คำศัพท์
บัญญัติ (T) คำสะแลง (Sl) คำกริยารูปธรรม (V_c) คำกริยานามธรรม (V_g)
คำกริยาอาการมยอย - รูปธรรม (M_c) คำกริยาอาการมยอย - นามธรรม (M_g)
ของชาว

อันดับ ความยาก	C	Ab	T	Sl	V_c	V_g	M_c	M_g
๑	๓.๖๐	๑๖.๐๕	๓.๓๘	๑.๑๒	๖.๔๓	๘.๓๓	๐.๘๕	๓.๖๖
๒	๑๓.๔๑	๕.๔๕	๖.๐๘	—	๓.๓๑	๑๕.๕๐	—	๒.๑๓
๓	๑๓.๐๕	๖.๓๓	๕.๑๖	—	๓.๐๘	๕.๓๐	๐.๖๔	๑.๖๑
๔	๘.๕๕	๑๒.๐๐	๕.๐๐	.๓๓	๖.๕๕	๑๐.๕๕	๐.๓๓	๑.๕๓
๕	๑๐.๔๘	๑๓.๑๓	๕.๓๕	—	๓.๓๘	๕.๒๘	๐.๓๐	๑.๒๐
๖	๑๑.๕๖	๑๐.๘๘	๓.๑๕	.๓๕	๕.๕๒	๑๑.๕๖	๑.๐๒	๑.๓๐
๗	๑๕.๖๐	๖.๓๐	๕.๕๓	๑.๔๐	๕.๔๓	๘.๐๓	—	๓.๓๔
๘	๑๘.๓๓	๕.๒๕	๕.๑๕	๐.๓๕	๑๐.๕๕	๓.๐๖	๐.๓๐	๐.๓๐
๙	๑๕.๓๕	๕.๓๖	๓.๓๓	—	๕.๘๖	๑๒.๓๕	๑.๕๕	๐.๓๕
๑๐	๑๑.๐๓	๕.๐๐	๕.๒๓	๑.๒๓	๖.๓๖	๕.๕๓	๑.๕๕	๒.๑๕
๑๑	๑๐.๐๐	๓.๖๐	๓.๖๓	๒.๕๒	๕.๑๕	๑๐.๐๐	๒.๕๒	๒.๕๒
๑๒	๑๑.๕๕	๕.๘๕	๓.๓๓	.๓๑	๓.๘๒	๕.๓๕	๑.๑๕	๓.๓๖
๑๓	๒๓.๖๒	๕.๕๓	—	.๖๕	๑๓.๕๕	๓.๘๘	.๖๕	๑.๓๐
๑๔	๑๕.๔๓	๖.๖๘	๕.๒๒	.๓๐	๓.๓๕	๑๒.๓๒	.๓๕	๓.๕๒
๑๕	๑๘.๓๑	๑๓.๑๕	๑.๑๐	—	๕.๕๒	๕.๑๓	๒.๕๓	๐.๓๓
๑๖	๑๕.๕๖	๖.๕๓	๐.๓๓	—	๑๑.๘๕	๕.๕๒	—	๑.๓๒
$\bar{X}$	๑๓.๘๓	๘.๘๓	๕.๕๓	๐.๖๓	๘.๓๒	๕.๑๖	๐.๕๐	๑.๕๕

จากการเฉลี่ยแสดงลักษณะชาววา มีค่านามชนิดรูปธรรมมากกว่าชนิดนามธรรม และมีคำกริยา
ชนิดนามธรรมมากกว่าชนิดรูปธรรม มีคำขึ้นรอง ๆ ลงไป และมีคำสะแลงน้อยที่สุดตามตารางนี้

ตาราง ๑๔ แสดงการยละของศาสตร์พนาม (Pro) คาลักษณะนาม (N_c) คานักกรียา (น.ก.)
 คาลักกรียา (ล.ก.) กรียากลุ่มพิเศษ (ข) คาวีเศณ (๑) ค้ำเชื่อม (+)
 คานพพ (pp) คานอกจำนวน (X) คานอกเวลา (C) คานอกกำหนด (↗)
 คาลงทาย (↓) ของชาว

อันดับ ความ ยาก	Pro	N _c	น.ก.	ล.ก.	ข	๑	+	pp	X	C	↗	↓
๑	๑.๔๑	๔.๐๐	๑๐.๔๔	๔.๗๔	๒.๕๓	๑.๔๑	๑๕.๒๑	๕.๖๓	๓.๑๐	.๒๘	๒.๔	-
๒	๑.๒๑	๒.๔๓	๔.๐๐	๒.๗๐	๒.๐๐	๒.๑๓	๑๔.๖๓	๕.๔๔	๒.๑๓	.๖๐	.๖๐	-
๓	๓.๒๒	๒.๖๐	๔.๐๓	๓.๔๐	๒.๒๕	๓.๕๔	๑๔.๔๑	๖.๗๓	๑.๒๔	-	๖.๕๖	๐.๕๖
๔	๑.๓๓	๓.๐๐	๔.๐๐	๓.๖๗	๒.๖๗	๐.๖๗	๑๓.๐๐	๑๐.๖๗	๕.๖๗	๐.๖๗	๐.๖๗	-
๕	-	๓.๔๔	๔.๔๔	๕.๓๔	๒.๑๐	๒.๔๔	๔.๖๔	๔.๔๔	๗.๑๔	๒.๗๐	๑.๕๐	-
๖	๑.๓๖	๑.๗๐	๗.๑๔	๕.๗๔	๔.๔๒	๐.๖๔	๔.๔๐	๔.๕๐	๔.๐๔	-	๒.๓๔	๐.๓๔
๗	๑.๔๐	๔.๒๐	๗.๔๐	๕.๐๑	๒.๕๐	๓.๐๖	๑๓.๐๔	๖.๔๐	๒.๒๒	๐.๔๓	๓.๓๔	-
๘	๑.๐๖	๒.๑๒	๖.๗๑	๓.๔๔	๑.๗๖	๑.๗๖	๑๓.๔๒	๑๓.๔๒	๒.๑๒	๐.๗๐	๐.๗๐	.๗๐
๙	๑.๔๗	๓.๓๗	๔.๕๐	๔.๔๖	๑.๔๐	๔.๔๐	๑๓.๔๕	๔.๖๑	๔.๕๐	๑.๕๐	๒.๖๒	-
๑๐	๕.๔๔	๑.๕๓	๗.๐๔	๓.๗๐	๔.๐๐	๒.๕๐	๑๔.๑๐	๔.๓๐	๔.๔๒	๐.๓๐	๐.๔๒	๐.๓๐
๑๑	๑.๒๑	๖.๔๖	๗.๓๐	๒.๗๒	๒.๗๒	๓.๔๓	๑๓.๔๓	๖.๔๐	๕.๔๕	๒.๗๒	๒.๑๒	๐.๗๑
๑๒	๑.๗๔	๓.๔๐	๔.๑๑	๓.๕๐	๑.๔๔	๒.๐๒	๑๗.๗๐	๔.๔๐	๓.๑๔	๑.๔๔	๑.๑๖	๐.๒๔
๑๓	.๖๕	๑.๔๔	๔.๔๔	๓.๔๔	๓.๒๔	๑.๖๓	๑๖.๑๔	๔.๗๔	๕.๕๐	.๓๒	๔.๕๓	๐.๓๒
๑๔	.๓๕	๒.๑๑	๔.๕๐	๖.๗๐	๑.๐๕	๒.๑๑	๑๖.๒๐	๔.๔๐	๑.๔๐	๑.๔๐	๑.๗๗	-
๑๕	.๓๗	๓.๖๖	๖.๒๓	๒.๔๓	๑.๔๓	๒.๒๐	๑๔.๒๔	๔.๑๖	๕.๔๖	๑.๔๓	.๗๓	-
๑๖	๐.๔๔	๖.๒๕	๔.๔๔	๑.๖๔	๓.๒๔	๕.๒๖	๑๔.๑๔	๔.๔๔	๓.๖๒	๑.๔๓	๓.๐๐	๐.๖๕
X	๑.๔๐	๓.๑๔	๗.๕๓	๔.๓๗	๒.๔๔	๒.๔๔	๑๔.๒๔	๔.๔๑	๔.๔๔	๑.๒๕	๒.๐๔	๐.๒๔

จากกาเฉลยของตารางแสดงลักษณะของชาววาบิก้า เข้มมากที่สุด มีค้ำอกจำนวนรองลงมา
 ักำพพไม่บ่อยกว่าค้ำอกจำนวนนัก และมีค้ำลงทายนอยที่สุด

ตาราง ๒๐ แสดงอันควมปรึการใ้การกาเฉลี่ยของค่าบิณฑาง ๆ จากตาราง ๑๖ - ๑๘ และ
แสดงพิสัย (Range) กัดชีกค่ากัศสูงสุด - ค่าสุด ของการปรากฏของค่าบิณฑาง ๆ

บพรรกการ			ชาว		
ประเภทค่า	% เฉลี่ย	พิสัย	ประเภทค่า	% เฉลี่ย	พิสัย
๑ ค่าเชื่อม	๑๕.๕๒	๒๐.๔๔-๑๐.๕๖	ค่าเชื่อม	๑๔.๒๔	๑๕.๑๐-๘.๖๘
๒ คำนาม-นามธรรม	๑๐.๕๑	๑๖.๗๑- ๕.๔๘	คานาม-รูปธรรม	๑๓.๘๓	๒๓.๖๒-๗.๖๐
๓ คำกริยา-นามธรรม	๑๐.๓๕	๑๒.๕๑- ๖.๕๑	คำกริยา-นามธรรม	๕.๑๖	๑๕.๕๐-๓.๘๘
๔ คำพจนานุกรม	๕.๐๗	๑๒.๗๕- ๓.๔๒	คานาม-นามธรรม	๘.๘๓	๑๖.๐๕-๕.๐๐
๕ คำบุพบท	๘.๗๒	๑๑.๔๓- ๖.๓๘	คำบุพบท	๘.๔๑	๑๓.๕๒-๕.๔๘
๖ คำนาม-รูปธรรม	๗.๖๒	๑๔.๓๘- ๒.๗๔	คำกริยา-รูปธรรม	๘.๓๒	๑๓.๕๘-๕.๘๖
๗ คำศัพท์บัญญัติ	๕.๕๒	๑๕.๐๗- ๑.๔๓	คำพจนานุกรม	๗.๖๓	๑๐.๕๘-๕.๕๐
๘ คำกริยา-รูปธรรม	๕.๒๕	๘.๓๓- ๒.๔๐	คำศัพท์บัญญัติ	๕.๕๓	๕.๑๕-๐
๙ คำหลักกริยา	๕.๑๘	๖.๖๗- ๒.๗๔	คำหลักกริยา	๕.๓๑	๑๕.๕๐-๑.๖๔
๑๐ คำกริยาวิเศษณ์	๕.๒๕	๕.๕๘- ๑.๐๓	คำบอกจำนวน	๓.๘๔	๗.๑๕-๑.๒๕
๑๑ คำบอกจำนวน	๓.๖๑	๗.๗๕- ๑.๕๒	คำลักษณนาม	๓.๑๘	๖.๒๕-๑.๕๓
๑๒ คำลักษณนาม	๒.๕๐	๕.๘๘- ๑.๓๓	คำกริยาวิเศษณ์	๒.๕๕	๕.๘๖-๐.๖๗
๑๓ คำกริยาคุณศัพท์	๒.๗๕	๓.๘๕- ๑.๐๒	คำกริยาคุณศัพท์	๒.๕๘	๕.๕๒-๑.๕๕
๑๔ คำบอกกำหนด	๒.๖๒	๓.๖๐- ๑.๐๐	คำบอกกำหนด	๒.๐๕	๕.๕๓-๐.๖๐
๑๕ คำกริยากรรมยอย - นามธรรม	๒.๕๕	๕.๕๓- ๐.๖๕	คำกริยากรรมยอย - นามธรรม	๑.๕๕	๓.๗๖-๐.๗๐
๑๖ คำสรรพนาม	๒.๓๓	๘.๓๑- ๐	คำสรรพนาม	๑.๕๐	๕.๘๕-๐
๑๗ คำกริยากรรมยอย - รูปธรรม	๐.๕๘	๒.๗๕- ๐	คำบอกเวลา	๑.๒๕	๕.๕๓-๐
๑๘ คำบอกเวลา	๐.๖๒	๑.๗๑- ๐	คำกริยากรรมยอย-รูปธรรม	๐.๕๐	๒.๗๒-๐
๑๙ คำสละ	๐.๓๕	๐.๗๓- ๐	คำสละ	๐.๖๗	๒.๕๒-๐
๒๐ คำสละ	๐.๑๖	๐.๘๖- ๐	คำสละ	๐.๒๕	๐.๕๖-๐

จากตาราง ๒๐ จะเห็นว่า ลักษณะการปรากฏของค่าทั้ง ๒๐ ชนิด นี้กับชั้นปริมาณไม่แตกต่างกันมากนัก ทั้งนี้อาจอนุมานได้ว่าในการใช้เงินขาว และแบบรรพการ ผู้เขียนจะเลือกใช้เกณฑ์อยู่ในวงสัณที่จำกัดในขอบเขตหนึ่ง ขอบเขตจำกัดนี้ขาวเป็นประการหนึ่งของ ผู้เขียน หรือขอบเขตจากแบบแผนของการใช้เงินขาว หรือจากแบบแผนของแบบรรพการผู้แต่งแต่ละกรณี

เมื่อพิจารณาพิสัย (Range) หรือช่วงกว้างของการปรากฏของถ้อยคำที่ใดก็ตาม ปรากฏในขาว ตามแบบรรพการ พิสัยสูงสุด คือ ๑๕.๐๒ ในกรณีการตรวจขาวในช่วงความถี่สูงด้วยบางชุดค่า ฉบับพิมพ์ คำถาม - รูปธรรม มากที่สุด จะมี คำถาม - รูปธรรม เทกกว่า ฉบับพิมพ์ คำถาม - รูปธรรม นอกเหนือจาก ๑๖ คำ ใน ๑๐๐ คำ พิสัยของคำชนิดอื่น ที่รองลงไป คือ คำเลี้ยงกรยา (๑๓.๕๔) คำถาม - เหนอธรรม (๑๒.๐๕) คำกริยา - เหนอธรรม (๑๐.๖๑) คำเชื่อม (๑๐.๕๖) คำสันธาน (๘.๕๕) ตามลำดับ และคำสันธานพิสัยต่ำสุดคือ คำสะแลง (๖.๑๑) และคำลงท้าย (๐.๖๕)

และเมื่อพิจารณาพิสัยของถ้อยคำในแบบรรพการ พบว่า คำศัพท์ที่มีพิสัยสูงสุด (๑๓.๖๐) รองลงมาคือ คำถาม - รูปธรรม (๑๑.๖๔) คำถาม - เหนอธรรม (๑๑.๕๓) คำเชื่อม (๘.๕๕) ตามกริยา (๘.๓๓) คำสรรพนาม (๖.๕๖) คำกริยา - เหนอธรรม (๖.๕๐) ตามลำดับ และคำชนิดที่มีพิสัยต่ำสุดของแบบรรพการ คือ คำสะแลง (๐.๖๑) และคำลงท้าย (๐.๕๓)

ตาราง ๒ แสดงการย่อยของค่ามาตรฐาน $[\bar{A}b \ V_g \ M_g]$ ค่ามาตรฐาน $[\bar{C} \ V_c \ M_c]$ ค่าเฉลี่ย $[\bar{T} \ S_L]$ ค่ารักษาพยาบาล $[\bar{U}.n., \bar{L}.n.]$ ค่าขยาย $[\bar{M}_g \ M_c \ (1)]$ และค่าเพิ่มค่า $[\bar{pp} \ +]$

ลำดับ ความ ยาก	แบบประกันการ						ชาว					
	$\bar{A}b \ V_g \ M_g$	$\bar{C} \ V_c \ M_c$	$\bar{T} \ S_L$	$\bar{U}.n., \bar{L}.n.$	$\bar{M}_g \ M_c \ (1)$	$\bar{pp} \ +$	$\bar{A}b \ V_g \ M_g$	$\bar{C} \ V_c \ M_c$	$\bar{T} \ S_L$	$\bar{U}.n., \bar{L}.n.$	$\bar{M}_g \ M_c \ (1)$	$\bar{pp} \ +$
๑	๓๑.๐๐	๑๑.๕๑	๔.๕๓	๑๖.๔๕	๑๐.๓๓	๒๒.๑๕	๒๕.๕๕	๑๔.๕๒	๕.๕๐	๑๔.๓๐	๕.๕๒	๒๐.๔๔
๒	๒๒.๖๓	๑๒.๕๖	๔.๕๓	๑๑.๔๕	๓.๕๕	๒๖.๔๔	๒๓.๐๔	๒๐.๓๒	๖.๐๕	๑๖.๓๐	๔.๒๖	๒๐.๑๑
๓	๒๒.๕๔	๖.๑๓	๑๕.๐๓	๑๓.๕๓	๒.๐๖	๒๕.๖๔	๑๔.๐๕	๒๕.๔๒	๕.๑๖	๑๕.๑๔	๕.๔๕	๒๑.๔๔
๔	๓๐.๓๓	๕.๕๓	๒.๕๓	๒๐.๔๕	๔.๕๐	๒๐.๕๖	๒๕.๕๒	๑๖.๓๑	๕.๓๓	๑๕.๓๔	๒.๕๓	๒๓.๖๓
๕	๒๓.๐๓	๑๒.๕๔	๓.๑๐	๑๓.๕๖	๑๐.๓๑	๒๓.๓๓	๒๓.๖๕	๑๔.๕๓	๕.๓๔	๑๖.๕๓	๔.๕๔	๑๓.๖๖
๖	๓๑.๕๓	๓.๕๐	๑๐.๕๕	๑๖.๑๑	๖.๕๕	๒๓.๖๐	๒๓.๑๔	๒๒.๑๐	๓.๔๔	๑๓.๓๔	๓.๓๐	๑๔.๔๐
๗	๑๕.๕๑	๑๓.๕๕	๑๐.๒๓	๑๐.๖๐	๖.๕๓	๒๕.๑๐	๑๔.๑๑	๒๕.๐๓	๖.๕๓	๑๕.๓๑	๖.๕๐	๑๕.๕๕
๘	๒๕.๕๒	๑๒.๕๑	๓.๐๐	๑๕.๐๑	๕.๐๐	๒๖.๕๒	๑๒.๐๐	๓๐.๐๒	๕.๕๕	๑๒.๓๕	๓.๑๖	๒๖.๕๕
๙	๒๒.๕๕	๑๓.๓๖	๓.๓๐	๑๓.๖๒	๔.๔๑	๒๓.๕๕	๒๒.๕๕	๒๑.๓๐	๓.๓๓	๑๑.๒๖	๓.๐๓	๒๒.๕๖
๑๐	๒๓.๕๕	๑๓.๐๔	๓.๑๔	๒๒.๓๒	๕.๕๖	๒๐.๐๐	๑๕.๕๔	๑๕.๓๓	๖.๕๖	๑๕.๓๔	๖.๑๕	๒๓.๔๐
๑๑	๑๕.๐๐	๑๕.๓๔	๒.๕๕	๑๓.๐๒	๕.๕๓	๒๕.๕๑	๒๐.๖๒	๑๓.๕๓	๖.๐๕	๑๒.๓๔	๔.๓๓	๒๐.๓๓
๑๒	๑๕.๕๕	๑๕.๕๕	๕.๑๔	๑๖.๕๔	๔.๓๕	๒๐.๕๖	๑๕.๕๐	๒๐.๕๖	๕.๐๔	๑๓.๐๕	๖.๕๓	๒๓.๖๐
๑๓	๒๕.๖๖	๑๕.๔๑	๕.๑๑	๑๕.๓๓	๕.๕๒	๒๕.๓๖	๕.๓๑	๓๓.๕๖	๐.๖๕	๑๐.๕๓	๓.๔๔	๒๕.๕๒
๑๔	๒๐.๓๔	๑๔.๑๕	๓.๓๐	๒๐.๓๔	๓.๖๓	๒๕.๐๔	๑๕.๐๐	๒๒.๕๒	๕.๕๒	๑๖.๒๕	๕.๕๔	๒๕.๐๐
๑๕	๑๕.๕๓	๑๒.๐๕	๑๑.๒๓	๑๕.๒๐	๒.๑๔	๒๓.๕๕	๑๕.๐๕	๓๐.๔๐	๑.๑๐	๑๐.๕๕	๕.๕๖	๒๓.๕๕
๑๖	๒๒.๓๐	๑๕.๑๒	๑.๓๒	๑๖.๕๒	๓.๖๐	๒๓.๕๒	๑๓.๔๑	๒๓.๓๐	๐.๓๒	๑๓.๓๖	๖.๕๓	๒๓.๐๓
X	๒๓.๕๓	๑๓.๔๑	๖.๐๔	๑๖.๕๓	๓.๐๓	๒๕.๓๐	๑๕.๖๓	๒๓.๑๓	๕.๐๔	๑๕.๓๖	๕.๕๕	๒๒.๖๔

จากการเฉลี่ยของปริมาณค่าทุกกลุ่ม พบว่า นอกจากหมวดค่ารูปธรรม ปริมาณค่าในเกณฑ์อื่น ๆ
ในตารางนี้โดยทั่วไปมีค่าในแบบประกันการ ทุกกลุ่มค่า

๓. ความสัมพันธ์ระหว่างเกณฑ์ระดับความยากง่ายกับองค์ประกอบของภาษา

ผลการคำนวณทางสถิติศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณองค์ประกอบทางภาษา ความผลการวิเคราะห์ในข้อ ๒ กับคะแนนเกณฑ์ระดับความยากง่ายของภาษา ความผลการวิเคราะห์ในข้อ ๑ โดยนำข้อมูลจากปริมาณค่าทุกชนิดในตาราง ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐ และ ๒๑ แยกเป็นแต่ละชนิด มาหาสหสัมพันธ์กับคะแนนเกณฑ์ ได้ค่าสหสัมพันธ์ ๕๒ ตัว ได้แยกแสดงค่าสหสัมพันธ์ออกเป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทสหสัมพันธ์เป็นบวก มี ๓๐ ตัว และค่าสหสัมพันธ์เป็นลบ มี ๒๒ ตัว ดังแสดงไว้ในตาราง ๒๒

ตาราง ๒๒ เปรียบเทียบและแสดงการสัทสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของภาษา กับเกณฑ์ระดับ
ความยากง่ายของหนังสือพิมพ์รายวัน

คำสัทสัมพันธ์เป็นบวก			คำสัทสัมพันธ์เป็นลบ		
ลักษณะองค์ประกอบ	รูปบรรณา ธิการ	ชาว	ลักษณะองค์ประกอบ	รูปบรรณา ธิการ	ชาว
าานาม — รูปธรรม	.๔๓๘๘ *	.๓๕๕๓	คานาม — นามธรรม	.๑๔๙๙	.๔๐๕๔
คากรียา — รูปธรรม	.๔๓๓๘	.๔๓๖๕	คากรียา — นามธรรม	.๔๔๘๑	.๔๖๒๘
กรียาอักษรพยอ — นามธรรม	.๓๓๒๕	.๓๖๘๘	กรียาอักษรพยอ — นามธรรม	.๓๘๕๖	.๑๐๑๕
การปรรวมทั้งหมด	.๖๕๕๕ *	.๕๒๐๓ *	คานามธรรมทั้งหมด	.๕๔๕๕ *	.๖๒๓๓ *
กาสะแลง	.๐๕๒๓	.๒๑๖๒	คาศัพทบัญญัติ	.๓๔๒๘	.๕๘๖๒ *
			คาแปลทั้งหมด	.๓๓๓๘	.๕๔๕๖ *
คาลักษณะนาม	.๒๒๖๖	.๐๙๐๘			
คาบพมท	.๒๔๓๖	.๐๕๕๕			
คาบอกจาแวน	.๒๖๔๘	.๒๒๓๖			
คาบอกเวลา	.๐๕๘๖	.๕๔๖๓ *			
คาลงทาย	.๒๑๔๘	.๓๒๖๘			
คาสรรพนาม	.๒๔๓๒		คาสรรพนาม		.๓๓๙๓
คานากรียา	.๐๓๖๖		คานากรียา		.๓๓๖๔
ก่าหลังกรียา	.๑๕๕๔		คาลังกรียา		.๕๑๖๑ *
กรียากลุ่มพิเศษ	.๐๓๕๕		กรียากลุ่มพิเศษ		.๐๔๘๓
คากรียาวยทั้งหมด	.๑๓๖๕		คากรียาวยทั้งหมด		.๖๔๔๐ **
กาวิเศษณ์		.๒๕๑๓	คาวิเศษณ์	.๓๑๓๖	
กาขยายทั้งหมด		.๔๓๖๕	คาขยายทั้งหมด	.๓๓๐๕	
กาเชื่อม		.๓๓๖๕	คาเชื่อม	.๓๖๔๖	
กาเชื่อมทั้งหมด		.๕๑๑๕ *	คาเชื่อมทั้งหมด	.๑๐๑๕	
คาบอกกำหนด			คาบอกกำหนด	.๒๘๕๓	

๕๕ มีัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๑

* มีัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๒ แสดงให้เห็นว่า มีคำ ๔ ชนิด มีค่าสหสัมพันธ์เป็นลบ กับทั้งตัวเกณฑ์ของบทบรรณาธิการและชาว กือ กานาม - นามธรรม คำกริยา - นามธรรม กริยากรรมย่อย - นามธรรม และคำศัพท์บัญญัติ คำ ๔ ชนิดนี้จัดเป็นคำยากของภาษาหนังสือพิมพ์

ส่วนคำชนิดที่มีค่าสหสัมพันธ์เป็นบวกกับทั้งตัวเกณฑ์ของบทบรรณาธิการและชาว กือ ๕ ชนิด กือ กานาม - รูปธรรม คำกริยา - รูปธรรม คำกริยากรรมย่อย - รูปธรรม คำอักษณนาม คำบอกจำนวน คำพบพบ คำสะแดง คำบอกเวลา และคำลงท้าย คำ ๕ ชนิดนี้จัดเป็นคำง่ายของภาษาหนังสือพิมพ์

และคำอีก ๗ ชนิด ที่เหลือมีลักษณะความสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์แตกต่างกัน กือ คำกรรพนาม คำหน้ากริยา คำหลังกริยา และกริยากรรมพิเศษ มีค่าสหสัมพันธ์กับ บรรณาธิการเป็นบวก แต่มีค่าสหสัมพันธ์เป็นลบกับบทบรรณาธิการ แลสหสัมพันธ์ในทางบวกกับชาว กือ คำ ๗ ชนิดหลังนี้มีลักษณะแปรผันไปตามรูปแบบของภาษา นำสังเกตว่าคำเชื่อมซึ่งปรากฏมากที่สุด (๒๐.๕๔ %) มีความสัมพันธ์ในทางลบกับบทบรรณาธิการ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็นคำยากเมื่อปรากฏในบทบรรณาธิการ น่าจะเกิดจากลักษณะภายในบางอย่างของบทบรรณาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งน่าจะเกิดจากการผูกประโยคแบบสังกรประโยค ซึ่งทำให้ประโยคยาวและอ่านเข้าใจยาก ถ้าเชื่อมประโยคจึงเป็นตัวเพิ่มความยากของภาษาในบทบรรณาธิการ และค่าสหสัมพันธ์ของคำเชื่อมกับบทบรรณาธิการจึงเป็นลบ

และเมื่อเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์สหสัมพันธ์ พบว่าค่าสหสัมพันธ์สูงสุดกือ ค่าสหสัมพันธ์ของหมวดคำรูปธรรม (.๖๕๔๔) ของบทบรรณาธิการ และค่าสหสัมพันธ์ต่ำสุด กือค่าสหสัมพันธ์ของกริยากรรมพิเศษ (.๐๓๕๕) ของบทบรรณาธิการ

ค่าสหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ มีเพียง ๓ คำ กือค่าสหสัมพันธ์ของหมวดคำรูปธรรมของบทบรรณาธิการ หมวดคำกริยาช่วย และหมวดคำนามธรรมของชาว กือ เบี่ยงตามอันดับปริมาณ

ค่าสหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติถึงระดับ .๐๕ มี ๗ คำ กือ ค่าสหสัมพันธ์ของคำศัพท์บัญญัติของชาว กือ คำแปลทั้งหมดชาว กือ คำบอกเวลาของชาว กือ กานาม-รูปธรรมของบทบรรณาธิการ หมวดคำรูปธรรมของชาว กือ คำหลังกริยาของชาว กือ และหมวดคำเชื่อมของชาว กือ

ส่วนค่าสหสัมพันธ์ ๔๒ คำ นอกจากนี้ไม่มีนัยสำคัญในทางสถิติ

๔. การสร้างสมการพยากรณ์ตามระดับความยากง่ายของชาวและบทบรรณาธิการ

เมื่อทราบค่าสหสัมพันธ์ขององค์ประกอบของภาษานิตต่าง ๆ ที่มีต่อเกณฑ์ระดับความยากง่ายดังกล่าวแล้วในผลการวิเคราะห์ข้อมูล ข้อ ๓ ในขั้นนี้ เป็นขั้นใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งหมด โดยนำข้อมูลเหล่านั้นมาคำนวณสร้างสมการพยากรณ์ตามระดับความยากง่ายของชาวและบทบรรณาธิการ มีขั้นตอนของการดำเนินการดังนี้

- ๔.๑ การเลือกองค์ประกอบทางภาษาเพื่อใช้เป็นตัวพยากรณ์
- ๔.๒ การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ที่เลือกในข้อ ก.
- ๔.๓ การหาน้ำหนักของตัวพยากรณ์ส่งผลต่อตัว เกณฑ์
- ๔.๔ การสร้างสมการพยากรณ์

ในขั้นนี้จะแสดงรายละเอียดของการดำเนินการตามขั้นดังกล่าวตามลำดับ คือ

๔.๑ การเลือกองค์ประกอบทางภาษาเพื่อใช้เป็นตัวพยากรณ์

เกณฑ์ในการ เลือกตัวพยากรณ์ของการวิจัยนี้ มีดังนี้คือ

๑. จำนวนตัวพยากรณ์ของแต่ละรายการ ไม่เกิน ๕ ตัว เพื่อสะดวกแก่ผู้ที่จะนำสมการไปใช้ การจากัดจำนวนตัวพยากรณ์ และการลดจำนวนตัวพยากรณ์ เป็นเจตนารมณ์สำคัญที่สุดของการวิจัยความอ่าน (Macgintie, 1970 : 134)

๒. ตัวพยากรณ์ทุกตัวต้องไม่สัมพันธ์กับเกณฑ์ระดับความยากง่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือเลือกมาจากหมวดคำซึ่งสัมพันธ์กับเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. ตัวพยากรณ์ต้องมีลักษณะเป็นเอกเทศ คือ ไม่ได้เป็นผลมาจากการรวมกันของตัวพยากรณ์อื่น ๆ ในกรณีของการวิจัยนี้ จะต้องไปเลือกตัวพยากรณ์จากหมวดคำต่าง ๆ ทั้ง ๒ หมวดนั้น

๔. ตัวพยากรณ์แต่ละตัวในชุดเดียวกันต้องมีลักษณะ เป็นเอกพันธ์ คือ มีอำนาจในการทำนายความยากหรือความง่ายอย่างใดอย่างหนึ่ง เพียงอย่างเดียว นั่นคือ ค่าสหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์แต่ละชุดอาจ เป็นบวกหรือลบ อย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น

เพื่อหาเกณฑ์ไปพิจารณาใช้เลือกตัวพยากรณ์ ไคม์ดังนี้

ก. ตัวพยากรณ์สำหรับบทพยากรณ์ มี ๕ ตัว คือ

๑. คานาม - รูปธรรม ($r = .5384^*$)
๒. คากรียา - รูปธรรม ($r = .4338$)
๓. คากรียากรรมมย - รูปธรรม ($r = .3329$)
๔. คาบอกจนวน ($r = .2648$)
๕. คาสรรพนาม ($r = .2472$)

จะเห็นว่าในระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง ๕ ตัวนี้เพียง คานาม - รูปธรรม หนักเฉียวเท่านั้น ที่สัมพันธ์กับเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงได้พิจารณาเลือกตัวพยากรณ์อื่น ๆ ด้วยจนครบ ๕ ตัว ตามข้อจำกัด แม้ว่าจะหาให้ความสะดวกที่จะนำไปใช้น้อยลงก็ตาม

ข. ตัวพยากรณ์สำหรับชาว มี ๔ ตัว คือ

๑. คานาม - นามธรรม ($r = -.4054$)
๒. คากรียา - นามธรรม ($r = -.4528$)
๓. ศาสตร์พหุบัญญัติ ($r = -.5852^*$)
๔. ศาหลังกรียา ($r = -.5161^*$)

ตัวพยากรณ์ของชาว มีคุณภาพต่ำกว่าตัวพยากรณ์ เพราะตัวพยากรณ์ศาสตร์พหุบัญญัติ และ ศาหลังกรียา มีสหสัมพันธ์กับเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะฉะนั้นจึงพิจารณาเลือกตัวพยากรณ์รอง ๆ ลงไปอีกเพียง ๒ ตัว

๔.๒ การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์

การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ในที่นี้ คือการคำนวณหาความสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์แต่ละชุดนั่นเอง ผลการคำนวณได้แสดงไว้แล้วในตาราง ๕๓

ตาราง ๒๓ ค่าสหสัมพันธ์ภายในขององค์ประกอบทางภาษา ซึ่งใช้เป็นตัวพยากรณ์ และค่าสหสัมพันธ์ขององค์ประกอบนั้น ๆ สัมพันธ์กับเกณฑ์ระดับความยากง่าย

ก. บทบรรณาธิการ

ตัวพยากรณ์	ค่านาม - รูปธรรม		ค่ากริยา - ค่ากริยาอาการ รูปธรรม		ค่าออกจนวน
ตัว เกณฑ์	* .๕๓๘๔	.๒๔๙๒	.๔๓๓๘	.๓๓๒๙	.๒๖๔๘
ค่านาม - รูปธรรม	-	-.๑๑๔๐	-.๐๐๖๐	-.๐๕๘๐	.๒๙๔๐
ค่าสรพนาม		-	.๕๑๔๐	-.๐๑๑๐	-.๑๐๖๐
ค่ากริยา - รูปธรรม			-	.๒๓๑๐	.๕๐๔
ค่ากริยาอาการมอย-รูปธรรม				-	.๓๒๓
ค่าออกจนวน					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕

ข. ข่าว

ตัวพยากรณ์	ค่านาม-นามธรรม	ค่าบัญญัติศัพท์	ค่ากริยา-นามธรรม	ค่าหลังกริยา
ตัว เกณฑ์	-.๔๐๕๔	-.๕๘๕๒	-.๔๕๒๘	-.๕๑๖๑*
ค่านาม - นามธรรม	-	.๐๑๔๐	.๐๕๔๐	.๑๙๔๐
ค่าศัพท์บัญญัติ		-	.๐๕๑๐	.๓๘๘๐
ค่ากริยา - นามธรรม			-	.๖๘๘
ค่าหลังกริยา				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕

๔.๓ การหาหน้าหนักของตัวพยากรณ์ทั้งสองผลต่อ เกณฑ์

ค่าสหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์กับตัว เกณฑ์ ระดับความยากง่ายตามที่แสดงไว้ในตาราง ๒๒ นั้น ทำให้เกิดความยากแก่การ β ซึ่งเรียกว่า β นักเศรษฐศาสตร์ได้เสนอแนะวิธีการของตัวพยากรณ์ เพื่อหาความ การแปรผันร่วมกันของเกณฑ์ กับตัวพยากรณ์ เพื่อตรวจสอบน้ำหนักของตัวพยากรณ์แต่ละชุดที่ส่งผลต่อเกณฑ์ ว่ามี มากน้อยต่างกันเพียงไร จึงใช้วิธีวิเคราะห์แบบ คูลิตเติล (The Doolittle - Solution Operation) ได้ค่าสถิติออกมาทั้งแสดงในตาราง ๒๔

ตาราง ๒๔ แสดงค่าสถิติต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างสมการพยากรณ์

ตัวพยากรณ์	พหุบรรณาธิการ		ตัวพยากรณ์	ชาว	
	β	b		β	b
ค่านาม - รูปธรรม	.๖๖๖๐	.๐๕๘๗	ค่านาม - นามธรรม	-.๓๗๑๐	-.๐๔๒๖
ค่าสรรพนาม	.๐๒๐๐	.๐๐๓๒	ค่าศัพท์บัญญัติ	-.๕๔๗๐	-.๐๘๕๓
ค่ากริยา - รูปธรรม	.๕๓๘๐	.๐.๖๔	ค่ากริยา - นามธรรม	-.๔๔๕๐	-.๐๕๘๘
ค่ากริยาอาการมอย - รูปธรรม	.๓๘๒๐	.๑๒๘๕	ค่าหลังกริยา	.๐๘๘๐	.๐๒๔๔
คานอกวามาน	-.๒๘๑๐	-.๐๕๘๘			
A		.๒๘๗๕	A		๖.๘๐๑๖
R		.๘๐๘	R		.๘๐๕
SE _{est}		.๑๖๘๖	SE _{est}		๒๔๑๐
F		๓.๖๘๑*	F		๓.๖๘๘*

* ใช้ค่าวิกฤตที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๔ ค่าสถิติของการพยากรณ์ อธิบายได้ดังนี้ คือ

ค่าน้ำหนัก เบต้า (β - Weight) หมายถึงน้ำหนักคะแนนในรูปของคะแนนมาตรฐาน ของตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์แบบปรกติซึ่งคงตัวกับ

ค่าน้ำหนักคะแนน (b - Score Weight) มีความหมายเช่นเดียวกับ β แต่ต่างกัน ที่อยู่ในรูปของคะแนนดิบ

ค่าคงที่ (A) คำนวณได้จากค่าของ (b) การสร้างสมการพยากรณ์ในการวิจัยนี้ ใช้ปริมาณร้อยละของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปของคะแนนดิบ จึงต้องคำนวณค่าคงที่ เพื่อใช้ในการ สร้างสูตรตาย

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เป็นค่าที่วัด เพื่อบ่งชี้ว่าความสัมพันธ์ของ ผล การทำนาย

ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนาย (SE_{est}) เป็นค่าที่บ่งชี้ความคลาดเคลื่อน จากการพยากรณ์ค่า เกณฑ์

ค่า F - test เป็นค่าสำหรับทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่า (R)

๔.๔ การสร้างสมการพยากรณ์

จากตาราง ๒๔ จะเห็นว่าน้ำหนักของตัวพยากรณ์ส่งผลต่อเกณฑ์ระดับความยากง่ายต่างกัน ดังนี้

ก. บทบรรณาธิการ

เมื่อพิจารณาน้ำหนักตัวพยากรณ์จะเห็นว่า ค่าน้ำหนัก เบต้า ที่ส่งผลต่อเกณฑ์ ใช้จัดอันดับ ค่าที่ส่งผลจากมากไปหาน้อย ได้แก่ค่าน้ำหนัก เบต้าของค่านาม - รูปธรรมเป็นอันดับแรก ถัดมาเป็น คากรียา - รูปธรรม คากรียาอกรรมย่อย - รูปธรรม คาสรรพนาม และต่ำสุด และเป็นลบ คือ คามอกจนวน

จากค่าน้ำหนักคะแนนของตัวพยากรณ์ และค่าคงที่ สามารถนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$\hat{X}' = 0.0587C + 0.0764V_C + 0.1285M_C + 0.0032Pro - 0.0594X + 4.2975$$

เมื่อ $\hat{X}'$	แทน	คะแนนแสดงระดับความยากง่ายของบทบรรณาธิการ
C	แทน	% กานาม – รูปธรรม
V_C	แทน	% คำกริยา – รูปธรรม
M_C	แทน	% คำกริยาอาการน้อย – รูปธรรม
Pro	แทน	% คำสรรพนาม
X	แทน	% กาบอจนวน

๒. ขาว

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักตัวพยากรณ์ จะเห็นว่าค่าน้ำหนักของตัวพยากรณ์ ๓ ตัว เป็นลบ ซึ่งสอดคล้องกับคุณภาพของตัวพยากรณ์ ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์ในทางลบกับเกณฑ์ระดับความยากง่ายอยู่แถว

เมื่อจัดอันดับค่าน้ำหนักตัวพยากรณ์ที่ส่งผลต่อเกณฑ์ จะเรียงลำดับได้ดังนี้ น้ำหนักเบาคำของกาศัพท์บัญญัติเป็นอันดับแรก ถัดมาเป็นคำกริยา – นามธรรม คานาม – นามธรรม และกาหลังกริยาส่งผลเป็นบวก

จากค่าน้ำหนักคะแนนของตัวพยากรณ์ และค่าคงที่ สามารถนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$\tilde{X} = 0.0244(\text{ล.ก.}) - 0.0589V_G - 0.0893T - 0.0426Ab + 6.9016$$

เมื่อ $\tilde{X}$	แทน	คะแนนแสดงระดับความยากง่ายของชาว
ล.ก.	แทน	% คาทลิ่งกริยา
V_G	แทน	% กากกริยา - นามธรรม
T	แทน	% กาศัพทบัญญัติ
Ab	แทน	% กานาม - นามธรรม

เมื่อหาสูตรทั้งสองนี้ไปใช้โดยแทนค่าต่าง ๆ ลงในสูตรกำหนดโดยหลักดังกล่าวแล้วหา
ตามหลักนั้นมาเทียบกับเกณฑ์แสดงระดับความยากง่ายข้างล่างนี้ ก็จะหาการะดับออกมาได้ใน
ระดับใดระดับหนึ่ง ไป ๑๖ ระดับ ตามตารางแสดงเกณฑ์ระดับความยากง่ายของการวิจัยนี้

	บทบรรณาธิการ	อันที่ความ	ขาว	
	คะแนน	ยาก	คะแนน	
 ยาก ระดับปานกลาง ๕.๐๘๕๕ จุดกลางคะแนน ง่าย	๔.๖๓๐๓	๑	๔.๖๓๒๖	 ยาก ระดับปานกลาง ๕.๖๕๖๓ จุดกลางคะแนน ง่าย
	๔.๗๔๓๑	๒	๕.๐๗๕๕	
	๔.๗๖๒๖	๓	๕.๔๔๓๔	
	๕.๗๖๖๕	๔	๕.๕๓๔๗	
	๕.๘๘๔๔	๕	๕.๕๘๔๔	
	๕.๘๖๔๕	๖	๕.๖๐๔๑	
	๕.๘๘๖๑	๗	๕.๖๔๔๔	
	๕.๑๑๖๓	๘	๕.๖๘๔๔	
	๕.๑๓๖๐	๙	๕.๗๖๖๕	
	๕.๑๓๒๔	๑๐	๕.๗๓๐๖	
	๕.๑๘๒๓	๑๑	๕.๘๐๔๑	
	๕.๒๔๔๐	๑๒	๕.๘๑๒๓	
	๕.๓๔๒๔	๑๓	๕.๘๘๔๗	
	๕.๓๔๒๓	๑๔	๖.๐๗๒๕	
	๕.๔๓๔๗	๑๕	๖.๑๕๔๗	
	๕.๖๖๔๒	๑๖	๖.๓๗๑๔	

ในกรณีที่ความคล้คล้จากการแทนค่าในสูตรมากกว่าค่าคะแนนสูงสุดและค่าสุดของตารางนี้
ยวแสดงว่า ข้อเขียนนั้นง่ายหรือยากเกินไปกว่าเกณฑ์มาตรฐานของการวิจัยนี้

๕. ตัวอย่างการใช้สมการพหุคูณ หยากรณธ์ ระดับความยากง่ายของชาวและบทบรรณาธิการ

ต่อไปนี้จะแสดงตัวอย่างการใช้สมการพหุคูณ ที่ได้จากการวิจัยนี้กำหนดค่าระดับคะแนน แสดงระดับความยากง่ายของข้อความตัวอย่าง โดยดำเนินการดังนี้ คือ

- ก. ขั้นแรก นับจำนวนคำในข้อความทั้งหมด
- ข. นับจำนวนตัวพหุคูณแต่ละชนิด แล้วทำให้เป็นจำนวนร้อยละ
- ค. นำผลลัพธ์จากข้อ ก. ไปเทียบค่าในตารางเกณฑ์บอกอันดับ (หน้า ๕๕)

จากตัวอย่าง ชาว ก. และ ข. คือ

ชาว ก. จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๑๔ (ความยาว ๑๐๐ คำ)

นายวิมล วิมลาลัย ส.ส. นครราชสีมา คัดค้าน การเลือกตั้ง ส.ส. ด้วยวิธีแบ่งเขต
ว่าใช้วิธีรวมเขตแบบเดิมจะเป็นการ ลิดรอนศักดิ์ศรีและความแข็งแกร่งของผู้แทนได้ดีกว่า

นายวิมล กล่าว คาดหมาย ว่า การที่จะให้มีการเลือกตั้ง ส.ส. แบบแบ่งเขต คงจะเป็นแผน
ของพรรค สปท. ต้องการ ให้ ส.ส. บวกเขตเล็ก ๆ เพื่อจะได้ง่ายขายขาดลง ถ้า ส.ส. มา
จากทั้งจังหวัดพวกนี้ไม่คอย ยอม ง่าย ๆ

"การเลือกตั้งแบ่งเขตจะ ทำลาย ความสามัคคีของคนในท้องถิ่น คนที่ได้เป็นผู้แทนก็จะคิดว่า
เป็นผู้แทนของตำบลนั้น ถ้าเงื่อนไข ไม่ได้เป็นผู้แทนทั้งจังหวัด

ชาว ข. จากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ ฉบับวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔ (ความยาว ๑๐๐ คำ)

ผู้สื่อข่าวพิเศษ "ไทยรัฐ" รายงานว่าในระหว่างที่ โสภ าร ะกัษบชนวรเร็วสายใต้ชนวน
แจ้งกลาวนั้นได้สังเกตพบว่าประตูของส่วนบนชนวนเร็วทุกโบกทั้งหัวและท้ายรวมโบกละ ๒ ห้องนั้น
ถูกล็อคประตูปิดอยู่ตลอดเวลา ซึ่ง สร้าง ความเคืองใจให้แก่บรรดาผู้โดยสารทั้งชาย - หญิง
โดยเฉพาะภิกษุสงฆ์และภิกษุณีเป็นอย่างยิ่ง เพราะตลอดระยะเวลาที่ใช้เวลาเดินทางไกล และใช้เวลานานหลาย
ชั่วโมงนั้น บนชนวนเร็วไม่มีห้องส้วม ว่างไว้ ให้ผู้โดยสารใช้เป็นห้องส้วมเลย ไม่ว่าหนักหรือ
เบา จากปากคำของเบ้าคนหนึ่งที่เชชนวนเร็วเดินทางขึ้นช่อง ระหว่างกรุงเทพฯ - นครใหญ่เป็น
ประจำ

ในชั้นแรก นับจำนวนศัพท์ยากรณ์ในข่าว ก. และ ข. ได้จำนวนคำต่าง ๆ ดังนี้
ข่าว ก.

คำนาม - นามธรรม ได้แก่คำต่าง ๆ คือ : "การเลือกตั้ง" (๔ คำ) "การให้สุญน์"
 "กักตัก" "ความแข็งแรง" "ผู้แทน" (๔ คำ) "แผน" "เขต" "จังหวัด" (๒ คำ) "ความ
 ลามกัณ" "ห้องที่" "ตำบล" "อำเภอ" รวม ๒๐ คำ

คำศัพท์บัญญัติ ได้แก่ : "ส.ส." (๒ คำ) "วิธีแบ่งเขต" (๔ คำ) "วิธีรวมเขต"

รวม ๑๑ คำ

คำกริยา - นามธรรม ได้แก่คำ : "คาทนาย" "มี" "ยอม" "ทาลาย" "กิด" รวม
 ๕ คำ (ไปพบคำหลังกริยา)

ข่าว ข.

คำนาม - นามธรรม ได้แก่ : "ความเคลื่อนไหว" "ระยะทาง" "เวลา" รวม ๔ คำ

คำศัพท์บัญญัติ ได้แก่ : "กิกนุสงฆ์" ๑ คำ

คำกริยานามธรรม ได้แก่ : "สังเกต" "สร้าง" ๒ คำ

(ไปพบคำหลังกริยา)

ในชั้นต่อมาคือเปลี่ยนปริมาณของคำแต่ละชนิดให้เป็นจำนวนร้อยละ คือ

	ข่าว ก.	ข่าว ข.
% คำนาม - นามธรรม	A_b ๒๐ %	๔ %
% คำศัพท์บัญญัติ	T ๑๑ %	๑ %
% คำกริยา - นามธรรม	V_g ๕ %	๒ %
คำหลังกริยา	ล.ก. ๐	๐

สมการพยากรณ์ความง่ายของข่าว

$$\tilde{X} = 0.0244 \text{ ล.ก.} - 0.0589 V_g - 0.0893 T - 0.0246 A_b + 6.9016$$

แทนค่าในสมการได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{คะแนนความยากง่ายของข่าว ก.} &= 0.0246 (0) - 0.0225 (2) - 0.0253 (99) \\
 &\quad - 0.0226 (20) + 6.5006 \\
 &= - 2.0224 + 6.5006 \\
 &= 4.4782
 \end{aligned}$$

เมื่อเทียบอันดับความยากจากเกณฑ์ ความยากของข่าว ก. อยู่ในอันดับ ๒

$$\begin{aligned}
 \text{คะแนนความยากง่ายของข่าว ข.} &= 0.0246 (0) - 0.0225 (2) - 0.0253 (9) \\
 &\quad - 0.0226 (6) + 6.5006 \\
 &= - 0.3455 + 6.5006 \\
 &= 6.1551
 \end{aligned}$$

เมื่อเทียบอันดับความยากจากเกณฑ์ ความยากของข่าว ข. อยู่ในอันดับ ๑๖

นั่นคือ ข่าว ก. ยากกว่าข่าว ข. อยู่ ๑๔ อันดับ และอนุมานได้ว่า ข่าว ก. เป็นวัสดุการอ่านที่ยากเกินไปสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ และข่าว ข. เป็นวัสดุการอ่านที่ง่ายเกินไปสำหรับนักเรียนชั้นนี้เช่นกัน

ถ้าต้องการทราบการระดับความยากง่ายของบทบรรณาธิการ ก็หาเป็นการโดยแนววิธีเดียวกันกับการหาการระดับความยากง่ายของข่าวเช่นกัน กล่าวคือ เริ่มต้นด้วยการนับจำนวนคำทั้งหมดในข้อความ ซึ่งต้องการจำนวนคำพยากรณ์สำหรับบทบรรณาธิการในแต่ละชนิด คือ คำนำ - รูปธรรม คำกริยา-รูปธรรม คำกริยา - รูปธรรม คำสรรพนาม และคำบอกจำนวน จากนั้นแบ่งตัวเลขจำนวนเหล่านั้นให้ เป็นจำนวนร้อยละ แล้วไปหาในสมการพยากรณ์ สำหรับบทบรรณาธิการ (ดูหน้า ๕๓) เมื่อได้ผลลัพธ์จากคำนวณแล้ว นำไปเทียบหาอันดับความยาก จากตารางในหน้า ๕๕ ก็จะทราบระดับความยากง่ายของบทบรรณาธิการนั้น ๆ เช่นเดียวกัน

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาลักษณะของภาษาในข่าวและบทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์รายวันในแง่ที่เกี่ยวกับความอ่าน (Readability) โดยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของคำ และลักษณะความหมายของคำประเภทต่าง ๆ ว่าคำชนิดใดในลักษณะความหมายประเภทใดมีอิทธิพลต่อระดับความยากง่ายของภาษาข่าว หรือภาษาบทบรรณาธิการมากที่สุด คำชนิดใดในลักษณะความหมายประเภทใดมีอิทธิพลน้อยลงไป และระหว่างภาษาข่าวกับภาษาบทบรรณาธิการ จะได้รับอิทธิพลเหมือนกันหรือไม่ นอกจากนี้ยังมุ่งที่จะสร้างสูตรพยากรณ์ระดับความยากง่าย (Readability Formulas) ขึ้นเพื่อใช้พยากรณ์ระดับความยากง่ายของภาษาข่าวและภาษาบทบรรณาธิการอีกด้วย

งานวิจัยนี้กระทำกับกลุ่มตัวอย่างภาษาข่าว และบทบรรณาธิการจากหนังสือพิมพ์รายวันสี่ชื่อ จำนวน ๑๖๕ ฉบับ โดยสุ่มตัวอย่างมา จำนวน ๓๖ ฉบับ เพื่อวิเคราะห์ลักษณะความหมาย และชนิดของคำ และเพื่อสร้างเกณฑ์ระดับความยากง่ายของภาษา การจัดอันดับความยากง่ายของภาษาในการสร้างเกณฑ์ของงานวิจัยนี้ ใช้คะแนนที่ได้จากการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งกระทำกับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๗ ในปีการศึกษา ๒๕๑๖ เป็นนักเรียนส่วนภูมิภาค ๘๙ คน นักเรียนเทศบาล ๓๕ คน นักศึกษามัธยมศึกษา ๓ จำนวน ๑๖๕ คน รวม ๒๘๙ คน

๓

การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้แบ่งออกได้เป็น ๒ ลักษณะ คือ

- ก. การวิเคราะห์ลักษณะความหมายและโครงสร้างของคำในกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาปริมาณและคุณลักษณะขององค์ประกอบต่าง ๆ ของภาษา
- ข. การสร้างแบบทดสอบ และทดสอบนักเรียนเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการสร้างเกณฑ์ระดับความยากง่ายของภาษา

การเก็บรวบรวมข้อมูลใน ข้อ ก. ผู้วิจัยใช้วิธีสำรวจและสนทนาวางข้อความจากหนังสือพิมพ์รายวัน ๔ ชื่อ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ พิมพ์ไทย และสยามรัฐ ได้หนังสือพิมพ์รายวันที่เป็นแนวประชากร รวม ๑๖ ฉบับ และได้นำตัวอย่างของความเห็นที่นำมาใช้สร้างเครื่องมือวิจัยจำนวน ๓๒ ฉบับ โดยสุ่มตัวอย่างเฉพาะจากคอลัมน์ข่าวและบทบรรณาธิการ ฉบับละ ๓๐๐ คำ จากนั้นได้ดำเนินการวิเคราะห์ภาษาในข้อความกลุ่มตัวอย่างในองค์ลักษณะ คือ วิเคราะห์ลักษณะความหมายของภาษา และวิเคราะห์ลักษณะในทางโครงสร้างของภาษา โดยใช้ระเบียบวิธีทางภาษาศาสตร์เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์

ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลใน ข้อ ข. ดำเนินการโดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากข้อความในกลุ่มตัวอย่างตาม ข้อ ก. การสร้างแบบทดสอบใช้วิธี โคลบ ผลิตปรนัยชนิด ๕ ตัวเลือก ได้แบบทดสอบทั้งหมด ๓๒ ฉบับ ๆ ละ ๑๐ ข้อ แยกเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจากข่าว ๑๖ ฉบับ จากบทบรรณาธิการ ๑๖ ฉบับ ในการดำเนินการทดสอบให้เวลาทำแบบทดสอบละ ๑ ชั่วโมง

คุณภาพของแบบทดสอบ เ็นดังนี้ คือ

ก. แบบทดสอบที่สร้างจากบทบรรณาธิการ ซึ่งเป็นเนื้อเรื่องประเภทต่าง ๆ ดังนี้ คือ

๑. การบริหารและการเมือง ๖ ฉบับ

มีค่าความยากมาตรฐานเฉลี่ยของแต่ละฉบับเท่ากับ ๑๒.๒๑, ๑๒.๒๒, ๑๒.๒๔, ๑๒.๒๕, ๑๒.๓๐ และ ๑๒.๖๑ โดยมีค่าความเชื่อมั่น ๐.๖๑๕๗, ๐.๕๘๑๗, ๐.๖๕๕๘, ๐.๕๘๑๖, ๐.๕๖๑๒ และ ๐.๕๕๕๕ ตามลำดับ

๒. การเศรษฐกิจ ๔ ฉบับ

มีค่าความยากมาตรฐานเฉลี่ยของแต่ละฉบับเท่ากับ ๑๒.๒๔, ๑๒.๒๕, ๑๒.๓๖ และ ๑๒.๓๖ โดยมีค่าความเชื่อมั่น ๐.๓๖๓๗, ๐.๓๖๓๐, ๐.๕๗๓๒ และ ๐.๕๖๕๐ ตามลำดับ

๓. การสงครามและการพิพาท ๒ ฉบับ

มีค่าความยากมาตรฐานเฉลี่ยของแต่ละฉบับเท่ากับ ๑๒.๒๒ และ ๑๒.๒๓ โดยมีค่าความเชื่อมั่น ๐.๔๔๒๒ และ ๐.๕๔๓๐

๔. การเกษตร ๑ ฅับ มีค่าความยากมาตรฐานเฉลี่ย ๑๒.๔๔ มีค่าความเชื่อมั่น

๐.๔๗๑๖

๕. การศึกษา ๑ ฅับ มีค่าความยากมาตรฐานเฉลี่ย ๑๒.๓๘ และมีค่าความ

เชื่อมั่น ๐.๖๐๓๖

๖. การสาธารณสุข ๑ ฅับ มีค่าความยากมาตรฐานเฉลี่ย ๑๒.๒๖ และมีค่า

ความเชื่อมั่น ๐.๗๓๓๒

๗. เรื่องอาชญากรรม ๑ ฅับ มีค่าความยากมาตรฐานเฉลี่ย ๑๒.๒๖ และมีค่า

ความเชื่อมั่น ๐.๕๕๑๐

ข. แบบทดสอบที่สร้างจากชาว ซึ่งเป็นเนื้อเรื่องประเภทต่าง ๆ ดังนี้ คือ

๑. การเมืองและการบริหาร ๖ ฅับ มีค่าความยากมาตรฐานเฉลี่ยของแต่ละ ฅับเท่ากับ ๑๑.๐๕, ๑๑.๑๒, ๑๑.๔๒, ๑๑.๕๕, ๑๒.๑๔ และ ๑๒.๓๓ โดยมีค่าความเชื่อมั่น ๐.๕๕๐๑, ๐.๖๐๒๕, ๐.๖๔๑๐, ๐.๔๙๔๐, ๐.๔๓๖๕ และ ๐.๔๔๔๑ ตามลำดับ

๒. การเศรษฐกิจ ๔ ฅับ มีค่าความยากมาตรฐานเฉลี่ยของแต่ละฅับเท่ากับ ๑๑.๕๐, ๑๑.๖๓, ๑๑.๗๖ และ ๑๑.๙๗ โดยมีค่าความเชื่อมั่น ๐.๕๔๐๔, ๐.๕๔๑๐, ๐.๓๔๓๔ และ ๐.๕๔๖๐ ตามลำดับ

๓. การสังคมและกริทธิพิพาท ๒ ฅับ มีค่าความยากมาตรฐานเฉลี่ยของแต่ละ ฅับเท่ากับ ๑๑.๑๒ และ ๑๑.๓๘ โดยมีค่าความเชื่อมั่น ๐.๕๓๕๐ และ ๐.๕๓๓๕ ตามลำดับ

๔. การเกษตร ๑ ฅับ มีค่าความยากมาตรฐานเฉลี่ยเท่ากับ ๑๑.๔๐ และมีค่าความเชื่อมั่น ๐.๕๖๕๓

๕. การศึกษา ๑ ฅับ มีค่าความยากมาตรฐานเฉลี่ย ๑๑.๕๓ และมีค่าความเชื่อมั่น ๐.๕๒๐๕

๖. การสาธารณสุข ๑ ฅับ มีค่าความยากมาตรฐานเฉลี่ย ๑๑.๖๐ และมีค่าความเชื่อมั่น ๐.๕๕๖๒

๗. เรื่องอาชญากรรม ๑ ฅับ มีค่าความยากมาตรฐานเฉลี่ย ๑๑.๕๖ และมีค่าความเชื่อมั่น ๐.๖๕๑๑

④

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ คือ

ก. ข้อมูลที่เป็นข้อความภาษา

การวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อความภาษาใช้วิธีการวิเคราะห์ภาษาศาสตร์เป็นวิธีทางภาษาศาสตร์ โดยดำเนินการตามแนววิธีวิเคราะห์ของวิทยานิพนธ์ เรื่อง Inter - Sentence Relations in Modern Conversational Thai (วิจิตร ภาณุพงศ์ ๒๕๖๓) สำหรับการวิเคราะห์ภาษาในทางโครงสร้าง ส่วนการวิเคราะห์ลักษณะความหมายของภาษา ผู้วิจัยได้ศึกษาเกณฑ์การวิเคราะห์จากบรรดาเอกสารตำราสาขาวิชา การวิจัยความอ่าน (Readability Research) ทั้งที่เป็นเอกสารตำราภาษาอังกฤษ และเอกสารตำราภาษาไทยที่เป็นหลักอันพึงยึดถือได้ แล้วสรุปกำหนดเป็นเกณฑ์หลักซึ่งนำมาใช้ในการวิเคราะห์รวมไปกับการวิเคราะห์ภาษาในทางโครงสร้าง

ข. ข้อมูลที่เป็นตัวเลข

การวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นตัวเลข ใช้วิธีการทางสถิติและคำนวณเพื่อหาสิ่งต่อไปนี้

๑. คะแนนเฉลี่ย
๒. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๓. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
๔. ค่าความคลาดเคลื่อนของการวัด
๕. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบรรมก และแบบพหุคูณ
๖. เบตาเวร
๗. สกอร์เทร
๘. สมการพยากรณ์
๙. ความคลาดเคลื่อนของการทำนาย
๑๐. ทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์พหุคูณ

⑤

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยทำให้ทราบสิ่งต่อไปนี้

๑. หลักวิธี โคลซ์ (Cloze Procedure) เมื่อนำมาดัดแปลงให้เป็นปรนัยสำหรับสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เป็นวิธีที่ใช้ได้ดี สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๗ และนักศึกษามัธยมศึกษาในชั้นระดับ ๓ กล่าวคือแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งสร้างขึ้นตามวิธีดังกล่าว สำหรับงานวิจัยนี้ ทั้งหมด ๑๒ ฉบับ ทุกฉบับมีความเชื่อมั่นสูง มีนัยสำคัญทางสถิติถึงระดับ .๐๑.

๒. เมื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ที่สร้างขึ้นจากข่าวและบทบรรณาธิการ โดยหลักวิธี โคลซ์ ผสมปรนัย กับแบบทดสอบมาตรฐานของวิชาภาษาไทยชั้น ป. ๗ ของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน ๓ ฉบับ คือ ฉบับความหมายคำ / ก ฉบับภาษาไทยอ่าน / ก และฉบับภาษา / ก พบว่า คะแนนจากแบบทดสอบโดยวิธี โคลซ์ ทั้งแบบทดสอบจากข่าวและบทบรรณาธิการ มีความสัมพันธ์กับคะแนนของแบบทดสอบมาตรฐานทั้ง ๓ ฉบับ การสัมพันธ์ทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ถึงระดับ .๐๑ เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ พบว่าแบบทดสอบจากข่าวมีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบมาตรฐานแตกต่างไปจากแบบทดสอบจากบทบรรณาธิการ กล่าวคือแบบทดสอบจากข่าวมีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบภาษา / ก สูงสุด ($r = 0.5139$) รองลงไปฉบับภาษาไทยอ่าน / ก ($r = 0.5821$) และสุดท้ายฉบับความหมายคำ / ก ($r = 0.4563$) ในทางกลับกันแบบทดสอบจากบทบรรณาธิการกลับมีความสัมพันธ์กับฉบับความหมายคำ / ก สูงสุด ($r = 0.5813$) ถัดมาฉบับภาษาไทยอ่าน / ก ($r = 0.4957$) และอันดับท้ายฉบับภาษา / ก ($r = 0.4910$)

๓. ผลการวิเคราะห์ค่ามาจากถาวรวิจัยพบว่า

ก. ในบทบรรณาธิการ เมื่อพิจารณาจากปริมาณเฉลี่ยของผลการวิเคราะห์ภาษาตามลักษณะความหมาย คำที่ปรากฏมากที่สุด คือ คำกริยา - นามธรรม (๑๑.๓๔ %) รองลงมาคือ คำนาม - นามธรรม (๑๑.๕๑ %) ที่ปรากฏน้อยที่สุดคือ คำสระแดง (๐.๑๖ %)

และเมื่อพิจารณาจากปริมาณเฉลี่ยของผลการวิเคราะห์ภาษาในทางโครงสร้าง คำที่ปรากฏมากที่สุดคือ คำเชื่อม (๑๕.๔๖ %) รองลงมาคือคำหน้ากริยา (๕.๐๙ %) คำบุพบท (๔.๗๖ %) ส่วนที่ปรากฏน้อยที่สุด คำลงท้าย (๐.๓๔ %)

ข. ในแถว เมื่อพิจารณาจากปริมาณเฉลี่ยของผลการวิเคราะห์ภาษาตามลักษณะความหมาย คำที่ปรากฏมากที่สุด คือ คำนาม - รูปธรรม (๓๑.๘๓ %) รองลงมาคือ คำกริยา - นามธรรม (๕.๑๖ %) ที่ปรากฏน้อยที่สุด คือ คำสะแลง (๐.๖๗ %)

เมื่อพิจารณาจากปริมาณเฉลี่ยของผลการวิเคราะห์ภาษาในทางโครงสร้าง คำที่ปรากฏมากที่สุด คือ คำเชื่อม (๔.๒๔ %) รองลงมาคือคำนำตกจำแนก (๔.๘๕ %) คำบุพบท (๔.๔๑ %) ที่ปรากฏน้อยที่สุด คือ คำลงท้าย (๐.๒๔ %)

ค. เมื่อพิจารณาจากหนังสือพิมพ์รายวันไทยล้วนรวม ทั้งในข่าวและบทบรรณาธิการ พบว่า ถ้าจัดอันดับปริมาณเฉลี่ยของคำชนิดต่าง ๆ เทียบกับ จะพบว่าแบ่งคำออกได้เป็น ๓ กลุ่ม คือ

๑. กลุ่มคำสามัญ ปริมาณสูงที่ ได้แก่ คำเชื่อม และคำบุพบท รวม ๒ ชนิด เรียงตามลำดับปริมาณเฉลี่ย คำกลุ่มนี้จะปรากฏที่ปรากฏสม่ำเสมอ ไม่เปลี่ยนแปลงปริมาณจากบทถึงเมื่อปรากฏในข่าวหรือในบทบรรณาธิการ

๒. กลุ่มคำที่เพิ่มปริมาณมากขึ้นเมื่อปรากฏในบทบรรณาธิการ ได้แก่ คำนาม - นามธรรม คำกริยา - นามธรรม คำหน้ากริยา คำศัพท์บัญญัติ คำเชิงกริยา คำกริยาวิเศษณ์ คำนำตกจำแนก คำกริยาอกรรพย - นามธรรม คำสรรพนาม คำกริยาอกรรพย - รูปธรรม และคำลงท้าย รวม ๑๒ ชนิด คำเหล่านี้ในข่าวจะลดปริมาณลง

๓. กลุ่มคำที่เพิ่มปริมาณมากขึ้นเมื่อปรากฏในข่าว ได้แก่ คำ ๖ ชนิด คือ คำนาม - รูปธรรม คำกริยา - รูปธรรม คำบอกความหมาย คำลักษณะนาม คำบอกเวลา และ คำสะแลง คำเหล่านี้ในบทบรรณาธิการจะปรากฏว่าลดปริมาณลง

ง. ในบางกรณี คำ ๕ ชนิดต่อไปนี้คือ คำสรรพนาม คำกริยาอกรรพย - รูปธรรม คำบอกเวลา คำสะแลง และคำลงท้าย จะไม่ปรากฏทั้งในข่าวและบทบรรณาธิการ และเฉพาะคำศัพท์บัญญัติบางครั้งก็ไม่ปรากฏในข่าว

จ. เมื่อพิจารณาการปรากฏของกลุ่มคำต่าง ๆ เปรียบเทียบกับระหว่างข่าวกับบทบรรณาธิการ โดยใช้ปริมาณเฉลี่ย พบว่า กลุ่มคำที่ปรากฏน้อยที่สุด ๓ คำแรกทั้งในข่าวและบทบรรณาธิการ คือ คำแปลก และคำขยาย และจะปรากฏคำรูปธรรมมากที่สุดทั้งในข่าว และจะปรากฏลดลงเห็นได้ชัดในบทบรรณาธิการ

ฉ. เมื่อพิจารณาจุดชี้จำกัดของการปรากฏของค่าชนิดต่าง ๆ พบว่า ค่าที่ปรากฏ
 จำนวน - รูปธรรม ใบขาวปรากฏต่ำสุดสุด (๒๓.๖๒ %) รองลงมาเป็นค่าเฉลี่ยในแบบรรถกการ
 (๒๐.๕๔ %) และเมื่อพิจารณาถึงผลทางของชี้จำกัดสูงสุดและชี้จำกัดต่ำสุดของการปรากฏหรือพิสัย
 (Range) ของการปรากฏ พบว่า จำนวน - รูปธรรมใบขาวมีพิสัยสูงสุด (๑๖.๐๒ %) รองลงมา
 คือ ค่าหลังกริยาในขาว (๑๓.๕๔ %) ถัดมากคือ ค่าพิสัยในแบบรรถกการ (๑๓.๖๐ %) และ
 พิสัยต่ำสุด คือ ค่าคงท้าย (๐.๖๔ %)

๔. จากการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเกณฑ์ ความยากง่ายขององค์ประกอบของภาษา
 ๒๒ ประเภท พบว่า

ก. ทั้งแบบรรถกการและขาว บ่งบอกประกอบของภาษา ๑๕ ประเภท มีความ
 สัมพันธ์ทางบวกกับเกณฑ์ และอีก ๑๑ ชนิดมีความสัมพันธ์ทางลบกับเกณฑ์

ข. กลุ่มค่าต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับเกณฑ์ข้างมีนัยสำคัญทางสถิติถึงระดับ .๐๑
 ๓ กลุ่ม คือ การุปรกรรมของแบบรรถกการ ($r = .6599$) ค่ากริยาช่วย ($r = -.6440$) และ
 จำนวนธรรม ($r = -.6233$) ของขาว

ค. ค่าประเภทที่มีความสัมพันธ์กับเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติถึงระดับ .๐๕ มี
 ๗ ประเภท คือ ค่าพิสัยของขาว ($r = -.5852$) ค่าแปลอกถึงมาของขาว ($r = -.5456$)
 ค่าบอกเวลาของขาว ($r = 0.5413$) จำนวน - รูปธรรมของแบบรรถกการ ($r = 0.5384$)
 การุปรกรรมทั้งมาของขาว ($r = 0.5207$) ค่าหลังกริยาของขาว ($r = -.5161$) และ
 ค่าใช้ข้อทั้งหมดของขาว ($r = 0.5119$)

ง. ค่าสหสัมพันธ์ ๔๒ ค่าบอกจากที่เล่าวในข้อ ข. และข้อ ค. ไม่ใช่นัยสำคัญทางสถิติ

จ. เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ที่องค์ประกอบของภาษาทั้งของขาว และ
 แบบรรถกการ สัมพันธ์กับเกณฑ์ความยากง่าย พบว่า

๑. องค์ประกอบของภาษา ๖ ชนิด มีความสัมพันธ์เป็นลบ ทั้งกับเกณฑ์
 ระดับความยากง่ายของขาวและแบบรรถกการ คือ จำนวน - นามธรรม ค่ากริยา - นามธรรม
 กริยากรรมย่อย - นามธรรม ค่าพิสัยของขาว ค่านามธรรมทั้งหมด และค่าแปลอกถึงมา
 ค่าเหล่านี้
 เป็นค่ายากของภาษาทั้งสี่ที่พิจารณานี้

๒. องค์ประกอบของภาษา ๓ ชนิด มีค่าสหสัมพันธ์เป็นบวก ทั้งกับเกณฑ์
ระดับความยากง่ายของข่าวและบทบรรณาธิการ คือ คำนาม - รูปธรรม คำกริยา-รูปธรรม คำกริยา
อาการยอ - รูปธรรม คำรูปธรรมทั้งหมด คำลักษณะนาม คำมากกว่ายอ คำบุพบท คำสระแสง
คำบอกเวลา "และกลางท้าย คำทั้ง ๓ นี้มีค่าสหสัมพันธ์กับเกณฑ์ความยากง่ายของภาษาหนึ่งคือศัพท์รายวัน

๓. องค์ประกอบอีก ๓ ชนิด มีลักษณะความสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์แตกต่างกัน
คือ คำสรรพนาม คำหน้ากริยา คำหลังกริยา กริยาคุณศัพท์ และคำกริยาช่วยทั้งหมด รวม ๕
ชนิด มีสหสัมพันธ์ในทางบวกกับบทบรรณาธิการและมีสหสัมพันธ์เป็นลบกับข่าว ในทางกลับกันคำวิเศษณ์
คำขยายทั้งหมด คำเชื่อม คำบอกกำหนด และกลุ่มคำเชื่อมทั้งหมด อีก ๔ ชนิด มีสหสัมพันธ์ใน
ทางบวกกับข่าว และมีสหสัมพันธ์เป็นลบกับบทบรรณาธิการ

๔. ปริมาณคำรูปธรรม และคำนามธรรม มีความสัมพันธ์กันทางลบ ($r = -.6059$
ในข่าว และ $r = -.5558$) ในบทบรรณาธิการ) ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และผลการวิจัยใน ข้อ ๔ ข.
และค. ที่ว่า คำรูปธรรมทุกชนิด มีความสัมพันธ์กับเกณฑ์ระดับความยากง่าย ก็เป็นผลที่สอดคล้องกับ
สมมุติฐานที่ตั้งไว้อีกเช่นกัน

๕. ผลการสร้างสเกลการพยากรณ์

ผลที่ได้จากการดำเนินการสร้างสเกลการพยากรณ์ คือ

สำหรับบทบรรณาธิการ

- ก. ตัวพยากรณ์ ๕ ตัว สำหรับใช้พยากรณ์ระดับความยากง่ายของบทบรรณาธิการ
คือ คำนาม - รูปธรรม คำกริยา - รูปธรรม คำกริยาอาการยอ - รูปธรรม คำสรรพนาม และ
คำบอกจำนวน เรียงตามลำดับการนำหาค่าคะแนนในตัวพยากรณ์เหล่านี้ซึ่งสอดคล้องกับ
- ข. ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวพยากรณ์ในข้อ ก.
- ค. ค่าสหสัมพันธ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ทั้ง ๕ $R = .8040$
- ง. สูตรพยากรณ์ระดับคะแนนความยากง่ายของบทบรรณาธิการคือ

$$\bar{X} = 0.0587 C + 0.0764 V_c + 0.1285 M_c + 0.0032 Pro - 0.0594 Y + 4.2975$$

เมื่อ $\tilde{X}$ แทน คะแนน แสดงระดับความยากง่ายของบทรรถธิการ

C แทน % คำถาม - รูปธรรม

V_c แทน % คำกริยา - รูปธรรม

M_c แทน % คำกริยากรรณพย - รูปธรรม

Pro แทน % การพรรณนา

X แทน / กำบอกจำนวน

สำหรับข่าว

ก. ตัวพยากรณ์ ๔ ตัว คือ คำศัพท์บัญญัติ คำกริยานามธรรม คำถาม - นามธรรม และคำหลังกริยา เรียงตามลำดับที่น้ำหนักคะแนนที่ตัวพยากรณ์ทั้ง ๔ ให้ผลต่อเกณฑ์

ข. คำนวณน้ำหนักคะแนนในตัว ก.

ค. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ ทั้ง ๔ $R = .8050$

ง. สูตรพยากรณ์ ระดับคะแนนแสดงความยากง่ายของข่าว คือ

$$\tilde{X} = 0.0244(\text{ล.ก.}) - 0.0529V_g - 0.0893T - 0.0426Ab + 6.9016$$

เมื่อ X แทน % จะแทนแสดงระดับความยากง่ายของข่าว

ล.ก. แทน % คำหลังกริยา

V_g แทน % คำกริยา - นามธรรม

T แทน % คำศัพท์บัญญัติ

Ab แทน % คำถาม - นามธรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องที่มีลักษณะ เดียวกันกับงานวิจัยนี้ในโอกาสต่อไปดังนี้ คือ

๑. การสร้างแบบทดสอบโดยใช้วิธีโกลา

ก. การสร้างแบบทดสอบโดยวิธี Cloze Procedure แบ่งประเภทตามแนวของการวิจัยนั้น ควรจะให้การทดลองศึกษากับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ป.๔ - ป.๕ - ๖ หรือระดับมัธยมศึกษา เพื่อตรวจให้พบว่าวิธีการนี้เหมาะสมกับระดับชั้นใดมากที่สุด

ข. เทคนิควิธีในการหาคัดคำออกจากข้อความเพื่อสร้างแบบทดสอบ Cloze ควรจะได้นำการทดลองศึกษามากของการสุ่มตัดคำแบบอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น เก็บงานวิจัยได้คำกริยาหลักออกเป็นจำนวน ๓๐ % ของข้อความ ควรจะมีการค้นคว้าวิจัยว่า ถ้าตัดคำกริยาอื่น ๆ เช่น คำนำทาง คำสรรพนาม คำบุพบท ออก เป็น ๑๔ %, ๒๐ %, ๓๕ % หรืออื่น ๆ จะส่งผลทำให้ความเข้าใจข้อความเพียงตรงของแบบทดสอบเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่

ค. จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการทดสอบ ควรจะน้อยที่สุดเท่าใดในการหาคัด เพื่อสร้างเกณฑ์ระดับความยากง่าย สำหรับการวิจัยที่ใช้แบบทดสอบชนิดนี้ ผู้วิจัยได้ชี้แจงถึงเหตุผลว่า เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนจนถึง ๒๐๐ คนแล้ว ถ้าคะแนนเฉลี่ยข้อได้สร้างเกณฑ์เกือบจะไม่เปลี่ยนแปลง ควรจะมีการวิจัยเพื่อตรวจสอบปริมาณในเรื่องนี้ว่าปัจจัยใดมากที่สุดที่เหมาะสมแก่ใจ ทั้งนี้เพื่อเป็นการประหยัดแรงงาน และเวลา เพราะถ้าจำกัดทางด้านจำนวนนักเรียนของสละพวกที่จะเพิ่มจำนวนแบบทดสอบให้มากขึ้น ซึ่งการทำเช่นนี้ย่อมทำให้เกณฑ์ระดับที่ได้เป็นเกณฑ์ฐานการรวมกลุ่มลักษณะภาษาที่เป็นข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

๒. ลักษณะวัสดุที่ใช้ในการวิจัย

ควรจะมีการวิจัยความอ่าน (Readability) กับวัสดุสื่อสารมวลชนชนิดอื่น ๆ ที่นักเรียนอ่าน เช่น วิทยุกระจายเสียง คัมภีร์ หนังสือการ์ตูน นวนิยาย วาไรตี้ ขยายวงออกไปอีกในกรณีที่น่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องคือ วิจัยซ้ำกับข่าวและบทความวิชาการ เช่น เกี่ยวกับการวิจัยนี้ควรเพิ่มปริมาณกลุ่ม หรืออย่างข้อมูลภาษาให้มากขึ้น กว้างงานวิจัยนี้ การหาวิธีหาคัดอย่างใดก็ได้ลักษณะข้อมูลที่มีขอบเขตกว้างขวางกว่างานวิจัยนี้ ขอเสนอว่าควรเลือกเก็บวิจัยสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงสิ่งเดียวจะทำให้ขยายกลุ่มตัวอย่างได้ครอบคลุมลักษณะภาษากว้างขวางกว่างานวิจัยนี้

๓. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบของภาษา

ควรจะมีการวิเคราะห์องค์ประกอบของภาษา ในลักษณะอื่น ๆ นอกเหนือไปจากการวิเคราะห์ด้วยคำ อาทิเช่น การวิเคราะห์หน่วยหรือของจำนวนพยางค์ วลี อนุประโยค ประโยค

อนุเจต หรือหน่วยวิเคราะห์ในวิชาภาษาศาสตร์อื่น ๆ ว่ามีความเกี่ยวข้องกับความสะดวกของ
ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ นอกเหนือไปจากบทบรรณาธิการและข่าวอย่างใด ในแง่สนใจสนใจ
เป็นต้น

๔. การสร้างแผนการขยายการ ควรเริ่มจากการจัดองค์ประกอบของภาษาคุณลักษณะเป็นตัว
ขยายการ แล้วค่อย ๆ ลดจากการใช้ตัวขยายการมากที่สุดลงมาเรื่อย ๆ จนถึง ๓ จุดซึ่งผลจากการ
ใช้ตัวขยายการน้อยที่สุด ที่ทำให้เราได้สัมผัสกับลักษณะที่ปรากฏมีอย่างสำคัญทางปฏิบัติ วิธีนี้อาจได้ตัวขยายการ
แตกต่างไปจากการวิจัยนี้ ซึ่งอาจจะได้ผลการพิจารณาที่ประสิทธิภาพดีกว่า แผนการขยายการที่ได้จาก
งานวิจัยนี้

๕. การขยายขอบเขต จุดมุ่งหมายการวัดความอ่าน (Readability) ของวัสดุ
สื่อการบรรยายไปในลักษณะอื่น ๆ มีดังนี้ เช่น วิจัยเพื่อตรวจสอบความน่าสนใจในการเสนอเนื้อหา
(Human Interest) ตรวจสอบ การวิจัยเพื่อสร้างบัญชีถ้อยคำ (Words list)
สำหรับนักเขียนในระดับชั้นเรียนต่าง ๆ หรือวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องที่เข้าใจภาษาที่ลักษณะ
เป็นแบบเป็นแผน (Seriousness, formality in style of writing) โดยจะทำการ
จัดทำรายการการ ประกาศของทางราชการ หรือราชการอื่น ฯลฯ เป็นต้น.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กุหลาบ มัลลิกะมาส "การสอนวรรณคดี" เอกสารพิเศษการศึกษาคู่มือครูวิชาภาษาไทย เล่ม ๓
กรมการฝึกหัดครู โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๑๒, ๔๒๐ หน้า.
- เกษม ศิริสัมพันธ์ "เครื่องสื่อสารมวลชน" คู่มือครูภาษาไทย เล่ม ๒ เอกสารพิเศษการศึกษ
กรมการฝึกหัดครู โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๐๘, ๑๒๐ หน้า.
- จันทอ บุญบรรพต "การใช้วิถีชีวิตประเมินความสามารถในการอ่าน" วารสารคุรุศาสตร์
สิงหาคม ๖ : ๑๒ - ๒๒, ๒๕๑๕.
- จารโน แกลโกศล วิเคราะห์เนื้อหาตามการศึกษาของหนังสือพิมพ์รายวันของไทย วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๒, ๑๐๒ หน้า.
- ชวาล แพรรักษ์กุล อังคภา ถันศิริรัตนานนท์ และ สมบูรณ์ ชิตพงษ์ รายงานความก้าวหน้า
ของโครงการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ โรงพิมพ์คุรุสภา
๒๕๑๓, ๒๕๕ หน้า.
- ฐะปะนีย์ นาคற்றพ คู่มือครูประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น วิชาภาษาไทย เล่ม ๒ กรมวิชาการ
โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๐๘, ๑๗๐ หน้า.
- นราธิป พงศ์ประพันธ์, พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่น "สื่อสารมวลชนคืออะไร" สัมมนาการ
สื่อสารมวลชน ครั้งที่ ๑ โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๐๗, ๒๑๔ หน้า.
- บรรจบ พันธุเมธา ลักษณะภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ๒๕๑๔, ๓๐๘ หน้า.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. "ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการสอนวิชาภาษาไทย" คู่มือ
ครูภาษาไทย ชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๗,
๕๕ หน้า.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. "เครื่องมือสื่อสารมวลชนกับการศึกษา" สัมมนาการสื่อสาร
มวลชนครั้งที่ ๑ โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๐๗, ๒๑๔ หน้า.
- ประจักษ์ สุกประเสริฐ การสำรวจการรับรู้วิฤกษ์วายุเสี่ยงของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐, ๑๑๒ หน้า.

- เปลื้อง ณ นคร "วิชาการพัฒน่วิชาการร้อยแก้ว" คำบรรยายภาษาไทยชั้นสูงของชุมนุมภาษาไทย
ของคุรุสภา คุรุสภา ๒๕๑๑, ๘๖๕ หน้า.
- เดชะ โปษกฤษณะ คำบรรยายวิชาภาษาไทยเรื่อง "หลักการเขียน" คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕๑๑, ๒๐๕ หน้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรขั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๐๒, ๒๕ หน้า.
- สำเริงวรรณกิจ, หลวง แนะนำการเขียนเรียงความ พิมพ์ครั้งที่ ๒ กาหนดา ๒๕๐๒, ๒๕๕ หน้า.
- ✓ Barelson, Bernard, Content Analysis in Communication Research, Free
Press Publishers, Illinois, 1952, 220 pp.
- Bloom, Benjamin S., Handbook on Formative and Summative Evaluation of
Student Learning, New York, McGraw - Hill, 1971, 923 pp. tables
- Bormuth J. R. "Comparable Cloze and Multiple - choice Comprehension Test -
Scores" Journal of Reading, 1967, 10, 291 - 299 pp.
- ✓ Chall, Jeanne S., Readability an Appraisal of Research and Application,
Ohio State University, Ohio, 1958, 202 pp.
- Flesch, Rudolf, The Art of Clear Thinking, New York, Harper, 1951,
212 pp.
- Gillford J. R., Fundamental Statistics in Psychology and Education,
McGraw - Hill, New York, 1956, 597 pp
- Gunning, Robert The Technique of Clear Writing, McGraw - Hill Book
Company, New York 1968, 329 pp.
- Johnson, Roh Ivan, Schalckamp, Maric and Garrison, Lloyd A., Communica-
tion Handling Ideas Effectively, Prentice Hall, New York, 1956,
361 pp.
- ✓ Klare, George R. The Measurement of Readability, Iowa State University
Press Iowa, 1963, 328 pp.
- Lambuth, David, The Golden Book on Writing, The Viking Press, New York,
1964, 81 pp.
- Macgintie, H., Walter, "Learning Language and Cognition Language Compre-
hension in Education," Psychology of the Educational Process,
McGraw - Hill Book Company, New York, 1970, 643 pp.
- Morris A. C., College English, Harcourt, Brace, New York, 1964, 944 pp.

- McCrmon J. M , Writing With a Purpose, Houghton Mifflin, 1950,
628 pp.
- McNemar, Q., Psychological Statistics, 3rd ed New York, Wiley, 1962,
451 pp
- Meed, Margaret, "Some Cultural Approach of Communication Problem,"
Mass Communication, Urbana, University of Illinois Press, 1949,
320 pp.
- Perrin P. C., The Perrin - Smith Handbook of Current English, Chicago,
Xcott, Foresman, 1959, 591 pp.
- Peter C , Van Voorhis W. R., Statistical Procedures and Their Mathema-
tical Base, 1 st ed , New York and London, McGraw - Hill Book
Company Inc., 1940, 331 pp.
- Richardson M W. and Kuder C. F., "The Calculation of Test Reliability
Coefficients Based Upon the Method of Relational Equipvalence,"
Journal of Educational Psychology, No. 30 681 - 687, 1939.
- Sapire, Edward, "Communication" Encyclopedia of Social Science, Vol
3 - 4, 1959 p. 78
- Vichin Panuphong, Inter - Sentence in Relations in Modern Conversational
Thai, ed. by Udom Warotamasikhadit, Bangkok, The Siam Society,
1969, 269 pp.
- Walker, Hellen M., Statistical Inference, Henry Holt and Company,
New York 1953, 510 pp.

ภาคผนวก ก.

บัญชีรายชื่อหนังสือศัพท์เฉพาะวิชา (Technical Terms)

กมล ชูทรัพย์ และวิทยา ศรีเครือวัลย์ พจนานุกรมศัพท์พลาสิม แพทย์ไทย ๒๕๑๓, ๔๕๐ หน้า.
กรรมการบัณฑิตยสภาวิชาการศึกษา, คณะ กระทรวงศึกษาธิการ ประมวลศัพท์บัญญัติ วิชาการศึกษา
โรงเรียนวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ๒๕๐๔, ๔๔ หน้า.

วรุณ สุภาพ คำวิชาการทางวิศวกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๐๒, ๑๐๒ หน้า.

เจริญ ไชยชนะ พจนานุกรมคำภาษาธรรม และศัพท์บัญญัติภาษาไทย เขมบรรณกิจ ๒๕๐๐,
๒๕๐ หน้า.

เจริญ ศุวรรณสุข พจนานุกรมศัพท์อุตสาหกรรม เขมบรรณกิจ ๒๕๐๔, ๔๒๐ หน้า.
ชวน วรราชโททัย และสว่าง เจริญผล พจนานุกรมเครื่องมือวัดตัวนำไฟฟ้าประเทศไทย กรมประมง
๒๕๔๔, ๔๐๗ หน้า.

เลโอ ส่วนานนท์ พจนานุกรมจิตวิทยา โอเคเอเสโรว์ ๒๕๑๒, ๓๔๕ หน้า.

กิม ประจัญพฤษี และอิสระ สุวรรณผล พจนานุกรมการบริหาร มานกนิสาร, ประภาสเมกาสร์
คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงพิมพ์สมาคมสังคมนักสตร์ ๒๕๐๔, ๒๔๗ หน้า.

บุญทรง สราวุธ พจนานุกรมช่างกล เขมบรรณกิจ ๒๕๐๔, ๓๔๒ หน้า.

ประมง, กรม พจนานุกรมเครื่องมือทางการประมงของประเทศไทย เพื่อสำรวจแหล่งประมง
๒๕๑๒, ๓๑๕ หน้า.

ประสาธ หักกิดา สารานุกรมสังคมศึกษา อักษรเจริญทัศน์ ๒๕๐๗, ๔๑๒ หน้า.

ประสิทธิ์ แวนศิริ พจนานุกรมกฎหมาย โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ ๒๕๐๔, ๓๒๒ หน้า.

ปราโมทย์ จีแปร์ดี พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ เขมบรรณกิจ ๒๕๑๑, ๕๐๔ หน้า.

ฝ่ายวิชาการแพทยศึกษา และคณะแพทย์แห่งวชิรสาร พจนานุกรมศัพท์แพทย์ แพทย์ศึกษา ๒๕๐๕,
๑๐๒๑ หน้า.

บุญ วัดยะเพชร และวัฒนา พิณนิเทศศาสตร์ พจนานุกรมภูมิศาสตร์ โรงพิมพ์สมาคมสังกตศาสตร์
แห่งประเทศไทย ๒๕๑๓, ๒๗๖ หน้า.

ยศ ปรัตยากุล พจนานุกรมการช่าง เขมมบรรณกิจ ๒๕๐๐, ๒๕๖ หน้า.

ราชบัณฑิตยสถาน พจนานุกรมศัพท์ภูมิศาสตร์และศัพท์ป่าไม้ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ราชบัณฑิตยสถาน
๒๕๐๔ ๓๔ หน้า.

ราชบัณฑิตยสถาน ประมวลศัพท์บัญญัติภาษาไทยเกี่ยวกับ ปรตญา วิชวิทยา แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์
สถิติ และอุตสาหกรรม พิมพ์และจัดพิมพ์โดยสำนักงานการพิมพ์ของ เจริญ ไชยชนะ
เขมมบรรณกิจ ๒๕๐๑, ๒๕๑ หน้า.

วารี พงษ์เวช พจนานุกรมอังกฤษ ไทยว่าด้วยเศรษฐศาสตร์การธนาคาร และธุรกิจ โรงพิมพ์
๒๕๐๗, ๔๒๐ หน้า.

วิทยา ศรีเกรววัลย์ พจนานุกรมศัพท์ทางศิลปะ แพร่พิทยา ๒๕๐๒, ๔๑๔ หน้า

วิทยาการศาสตร์, สมาคม สารานุกรมวิทยาศาสตร์ สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรม
ราชูปถัมภ์ ๒๕๐๔, ๒๕๐ หน้า.

วิชาชนเกษตรกรรม, หลวง พจนานุกรมช่าง แพร่พิทยา ๒๕๐๐, ๒๒๔ หน้า.

กิลป์ พี่ระศรี กิลป์องเกราะ พจนานุกรมศัพท์ศิลปะของชาวตะวันตก ราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๐๐,
๑๔๔ หน้า.

สงวน อ้นอง และคณะ สารานุกรมวรรณคดี แพร่พิทยา ๒๕๐๗, ๔๖๐ หน้า

สมพร เทพพิทยา ศัพท์เศรษฐกิจและการค้า สำนักพิมพ์ก้าวหน้า ๒๕๐๗, ๑๔๔ หน้า.

สุมาร พินคิต, ชน พจนานุกรมกฎหมาย โรงพิมพ์เทียน ๒๕๐๕, ๔๑๖ หน้า.

สังข์ หัสนิเทศ พจนานุกรมศัพท์การเมือง แพร่พิทยา ๒๕๐๑, ๔๕๖ หน้า.

สุชีพ มุขญานุกาญ พจนานุกรมศัพท์พระพุทธศาสนา เขมมบรรณกิจ ๒๕๐๔, ๔๗๖ หน้า.

สุทิน สัมปัตตะวนิช พจนานุกรมศัพท์วิทยาศาสตร์ แพร่พิทยา ๒๕๐๗, ๔๑๖ หน้า

ภาคผนวก ข.

ถ้อยคำ สำนวน ภาษาปาก (Vulgate) ในหนังสือพิมพ์รายวันกลุ่มตัวอย่าง

ในภาคผนวกนี้ อักษรย่อ ม.ก., ก.พ. และ มี.ค. ให้หมายถึงเดือน มกราคม กุมภาพันธ์ และมีนาคม (๒๕๑๔) ตามลำดับ และอักษรย่อ /ท. /ค. /พ. /ส. หมายถึง หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ เดลินิวส์ พิมพ์ไทย และสยามรัฐ ตามลำดับ

ก. ในบทบรรณาธิการ

ฤดูกาลแห่งการเตรียมการเลือกตั้ง... กำลัง กร๊อกกราย ไปยังวงจรที่เกี่ยวข้อง ๓๓ มี.ค./ส.
อย่างเข้มข้น

มีใช้ การมานั่งไวยวาย กล่าวหาอเมริกัน ๕ ม.ค./ค.

แท็กซี่บนถนนจะต้อง แกชรา ต่อไป ๓๑ มี.ค./ค.

อเมริกาคำลัง เป็นคอ โซเวียตรุดเขียน้อยลงทุกที ๑๕ มี.ค./ส.

ถาปนโยบาย... รัฐบาลจะ เอา อยางไรกันแน ๖ มี.ค./พ.

ข. ในข่าว

ส.ส. ฝ่ายค้าน โถ่ กรณีเงินจัดสรรบูรณะวัด ๑๔ มี.ค./ท.

...กลายเป็น งู หาเสียงอย่างที่เคยปรากฏ

ใน งู พัฒนาจังหวัดขณะนี้ ๑๔ มี.ค./ท.

ห้องส่วนบนขบวนรถ... ถูก ล็อก ประชุมอยู่ตลอดเวลา ๒๑ ก.พ./ท.

...แล้ว จัดการล็อกกลอนประตู จากภายนอก ๒๑ ก.พ./ท.

วิทยาลัยเอกชน รอง "รามคำแหง" แ่ง น.ศ. ๓๑ ม.ค./พ.

กระดาม... ประสบกับปัญหายุ่งยาก เพราะ เจอ ขึ้นเชิง

พอลาเขา อย่างจัง ๓ ก.พ./ค.

ขณะนี้สถานการณ์กำลัง ย่าเย ๓ ก.พ./ค.

ผวก. เผย กดรากามาก ๑๑ ม.ค./ท.

บรรดาชาวสวนตกเป็น เบี้ยล่าง พอคาคนกลาง ๑๑ ม.ค./ท.

คำขวัญ "ไทยทำ - ไทยใช้" แถ เศรษฐกิจ ๑๑ ม.ค./ท.

วิบูลย์รัฐ เปิดโปง ทหารสหรัฐเขาสาว ๑๕ ก.พ./ส.

สมเกียรติ กับ นิวัติ เป็น หัวเรือใหญ่ ดัดดอรวมมือ

กับ นายสุจินต์ วิ่งเต้น ให้มีการเซ็นหนังสือ ๓๐ มี.ค./พ.

...ที่ นายชวน ทำไปนั้นก็เพราะต้องการจะ "ตั้ง" ๓๐ มี.ค./พ.

นายชวน...เคยประนามพรรคประชาธิปัตย์ว่าเป็น "ช่อง" ๓๐ มี.ค./พ.

...ชักชวนให้เล่นไฟสามใบในสนามรถ โคเสี่ย กันเป็นหนี้ ๒๗ มี.ค./ค.

นักเลงการพนัน...เพี้ยนหลอกหลวงผู้โดยสาร ๒๗ มี.ค./ค.

มร. เสนีย์ เกอร์น...ยินดีที่จะให้ประเทศไทยกู้ได้ อย่างไม้อื่น ๒๗ มี.ค./ค.

ประชาชนอายุ ๓๕ - ๖๔ ปี ต้อง พบชีวิต ... เนื่องจากเป็น คอมมูรี ๒๗ มี.ค./ค.

คอมมูรีที่ กลับมานอก ในจำนวนนี้ร้อยละ ๕๐ เป็นโรคมะเร็ง ๔ ม.ค./ท.

ชาวอังกฤษ... อาจต้องถูกมะเร็งที่ปอด เล่นงาน ทาย ๔ ม.ค./ท.

หามหญิงที่ยังไม่แต่งงาน และ แต่ง เมื่อแก่คุมกำเนิด ๔ ม.ค./ท.

ภาคผนวก ค.

แบบทดสอบ Cloze ผสปรนัย ๑๖ ชุด
ซึ่งสร้างจากบทบรรยาย

1. 1. 1. 1. 1.

2. 2. 2. 2. 2.

3. 3. 3. 3. 3.

4. 4. 4. 4. 4.

5. 5. 5. 5. 5.

6. 6. 6. 6. 6.

7. 7. 7. 7. 7.

8. 8. 8. 8. 8.

9. 9. 9. 9. 9.

10. 10. 10. 10. 10.

11. 11. 11. 11. 11.

12. 12. 12. 12. 12.

13. 13. 13. 13. 13.

14. 14. 14. 14. 14.

15. 15. 15. 15. 15.

/๑๘/มีค./ค./

ปัญหาของรัฐ

ในเมื่อเมืองไทยมีพลเมืองส่วนใหญ่ถึงร้อยละ ๘๐ เป็นเกษตรกร แต่การจำหน่ายผลผลิตของเกษตรกรในลักษณะที่ ๑ คือกักกันมาหลายปีนั้น ฐานะของคนส่วนใหญ่ของประเทศจึงทรุดหนัก ปัญหานี้เป็นปัญหาระดับชาติที่รัฐบาลของรัฐจะ ๒ เป็นเรื่องสำคัญเร่งด่วนที่สุดประชาชนจึง ๓ มาคร่ำครวญที่เนิ่นช้า จากรัฐบาลในเรื่องนี้ และรัฐบาลที่ผลากก็ชอบที่จะ ๔ คลุ่ตาแก่คนในโอกาสนี้

ได้มีการ เร่งเร้ากันอย่างหนักที่จะให้รัฐบาล ๕ ความจริงของปัญหานี้แล้วลงมือแก้ไข ทั้งปัญหาเฉพาะหน้า และแผนการในระยะยาว แต่ผลที่ปรากฏอย่าง ๖ ก็ยังอยู่ยังไม่มีการตัดสินใจลงมือแก้ไขอะไรอย่างจริงจัง ยังคงดำเนินการ ๗ ไปตามแผนงบประมาณประจำอย่างปกติ ความล่าช้า ๘ ต่อการแก้ปัญหาสำคัญดังกล่าวนี้เป็นการ เสี่ยงต่อความเสียหายที่จะเกิดตามมาอย่างร้ายแรงที่สุด ความมั่นคงทาง เศรษฐกิจของประเทศนั้นเป็นต้นรากของความมั่นคงอันทั้งมวล ถ้าปล่อยให้เสียหายทรุดหนักอาจ ๙ จนไม่ฟื้นแก้ไข ไม่มีใครเข้าใจว่าการที่รัฐบาล ๑๐ ในปัญหานี้ มีเหตุผลอะไร

ได้เคยกล่าวกันมาหลายครั้งแล้วว่า รายรับของรัฐบาลจะไ้และนามา ๑๑ ประเทศนั้น ส่วนใหญ่เก็บได้จากภาษีอากรจากการส่งสินค้าเข้าประเทศ และการที่ประเทศจะ ๑๒ สินค้าเข้าประเทศในอัตราที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ นั้นต้องอาศัยเงินตราต่างประเทศเป็นทุน ซึ่งส่วนใหญ่ได้มาจากการส่งสินค้าการ เกษตรออกไปขายต่างประเทศ และเมื่อเกษตรกร อันเป็นพลเมืองส่วนใหญ่ของประเทศมีฐานะคั่งครั่งตัวอยู่ได้ พลังซื้อหรือความต้องการของตลาดเมืองไทยจะ ๑๓ ไปเรื่อย ๆ ได้ เราเคยกล่าวชัดเจนามาหลายสิบครั้งถ้าชาวนามีปัญหารัฐจะทรุดลงแล้ว กำลังซื้อของประเทศจะ ๑๔ หนัก และจะทำให้การซื้อขายทั่ว ๆ ไปร่วงลง เป็นผลให้รัฐบาลเก็บภาษีอากรได้น้อยลงด้วย ความสำคัญในเรื่องนี้ ๑๕ การ แก้ไขทันที และที่รัฐบาลยังมีไ้หาอะไรจริงจัง อาจมีความเข้าใจเขาก็ไ้ว่า คนในรัฐบาลคงจะไ้มีความสามารถพอ

ชื่อ..... เพศ

☐ ชาย
☐ หญิง

อายุ.....ปี

เลขที่.....

/๑๘/มี.ค./๕๐/

การตรวจวินิจฉัยโรคภัยไข้เจ็บ

๑. ก. ท้าวชาย	ข. แขนงแขน	ค. ชูก้น	ง. เจรจา	จ. กัดกัน
๒. ก. กล้วยไม้	ข. กล้วยไม้	ค. หวงมา	ง. ถัดมา	จ. หางไม้
๓. ก. วรรณคดี	ข. หาดเสียง	ค. เจรจา	ง. ถัดกัน	จ. วรรณคดี
๔. ก. เป็ดเมฆ	ข. ปลอกกล้วย	ค. เต็มข้าง	ง. ร้องเรียน	จ. สดงาม
๕. ก. ศรีย	ข. ระวาง	ค. ว่าง	ง. เต็ม	จ. ว่าง
๖. ก. หาดเสียง	ข. ลงกระแสน	ค. ปกปิด	ง. ไขว่คว้า	จ. ไขว่คว้า
๗. ก. กล้วย	ข. หักกล้วย	ค. ทำลาย	ง. แป้ง	จ. ทำลาย
๘. ก. ถังวัด	ข. ระมัดระวัง	ค. รักษา	ง. ปีกเบื่อน	จ. ระวัง
๙. ก. แขนงแขน	ข. ขยับขยาย	ค. ว่าง	ง. เสนอผล	จ. ขวัก
๑๐. ก. วรรณคดี	ข. หักกล้วย	ค. หวงมา	ง. ถัดมา	จ. หางไม้
๑๑. ก. กล้วยไม้	ข. กล้วยไม้	ค. หวงมา	ง. ถัดมา	จ. หางไม้
๑๒. ก. กล้วยไม้	ข. กล้วยไม้	ค. หวงมา	ง. ถัดมา	จ. หางไม้
๑๓. ก. กล้วยไม้	ข. กล้วยไม้	ค. หวงมา	ง. ถัดมา	จ. หางไม้
๑๔. ก. กล้วยไม้	ข. กล้วยไม้	ค. หวงมา	ง. ถัดมา	จ. หางไม้
๑๕. ก. กล้วยไม้	ข. กล้วยไม้	ค. หวงมา	ง. ถัดมา	จ. หางไม้

การเจรจาควางสหรัฐกับโซเวียต

สหรัฐอเมริกากับโซเวียตรุสเซียเริ่ม (๑) กันต่อไปอีกเพื่อจำกัดอาวุธร้ายแรง อันหมายถึงจรวดขีปนาวุธพิสัยไกลและไฮโดรเจน/ การเจรจาที่กล่าวนี้เริ่มมาแต่เดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๖๕ ที่เฮลซิงกิ นครหลวงของฟินแลนด์ แล้วจึง (๒) ที่เวียนนา นครหลวงของออสเตรีย ในกลางปีที่แล้ว/ ในปลายปี ค.ศ. ๑๙๗๐ ก็กลับไป (๓) กันต่อที่เฮลซิงกิแล้วกลับเริ่มต่อไปอีกที่ เวียนนา/ เมื่อวันจันทร์ที่แล้ว เทาที่รัฐมนตรีต่างประเทศอเมริกัน คือ นายวิลเลียมส์ โรเบอร์ต (๔) เมื่อเร็ว ๆ นี้ การเจรยยังไม่ได้ผลคือหนอะไร/ ฝ่ายอเมริกันเพียงแต่ (๕) ว่า การเจรยจะเป็นผลเท่านั้น/

เมื่อเริ่มเจรยกันต่อไปอีกในวันจันทร์ที่แล้ว การเจรย (๖) เป็นความลับ อย่างกวดขัน อยู่ตามเดิม/ อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่อเมริกันได้แสดงความพอใจว่าสองฝ่ายกำลังจะสามารถ (๗) พื้นฐานเพื่อตกลงกันได้/ และไม่มีเรื่องอะไรที่เป็นปัญหาค้างกันอย่างรุนแรง/ ทั้ง นายเยอราค สปิซ ผู้แทนของสหรัฐอเมริกาและ นายวราดีเมียร์ เชมิโยนอฟ ผู้แทนของโซเวียตรุสเซีย (๘) ปากคำมาก/ และทุกครั้งไม่เคยยอมเปิดเผยอะไรที่จะทำให้อีกฝ่ายหนึ่ง ปัญหาที่เจรยกันนั้น ก็ (๙) ออกเป็นประเด็นและมีประเด็นไหนที่ตกลงกัน/ ประเด็นไหนที่ตกลงกันไม่ได้ หรือว่า (๑๐) กันไบบางแล้วหรือไม่/ เทาที่การเจรยที่กล่าวนี้เป็นการเจรยเพื่อ (๑๑) ทั้งอาวุธจรวดขีปนาวุธและไฮโดรเจนที่โซทั้งในทางรุกและทางรับ/ เมื่อวันจันทร์นี้มีรายงานจากเวียนนาว่า ฝ่ายอเมริกันรบเราเอาคำตอบจากโซเวียตรุสเซียว่า ฝ่ายนั้นจะเลิกตกลงกัน (๑๒) เฉพาะอาวุธ ในทางรุกเท่านั้น หรือจะให้จำกัดอาวุธในทางรับด้วย/ ประเภทแรก (๑๓) จรวดที่จะใช้โจมตี ฝ่ายตรงข้าม/ และประเภทหลัง (๑๔) ในการป้องกันตนเอง/

เทาที่ปรากฏตามรายงานของผู้เชี่ยวชาญในหลายประเทศ สหรัฐอเมริกากำลัง (๑๕) โซเวียตรุสเซียลงทุกทีในคานอาวุธจรวดและอาวุธปรมาณู/

๔๐.....

เลขที่.....

/๒๒/ก.พ./ส./

ทำเกินกว่าเหตุ

๑. ก. มัญญา	ข. เวียกรวง	ค. มีคาสั่ง	ง. ตกเดือน	จ. ยินยอม
๒. ก. ยินยอม	ข. ชัดคว้าง	ค. กลัวโทษ	ง. คัดค้าน	จ. สนิบสนุน
๓. ก. แฉลง	ข. ปราศรัย	ค. ขอร้อง	ง. ฟ้องร้อง	จ. ลงมติ
๔. ก. เกิน	ข. แรง	ค. จุกัน	ง. เมา	จ. อาย
๕. ก. ก่อเหตุ	ข. ชุมนุม	ค. เกิดเหตุ	ง. ฟ้องร้อง	จ. วุ่นวาย
๖. ก. กักตัว	ข. ทัดต่อ	ค. จับกุม	ง. คุ่มครอง	จ. แต่งตั้ง
๗. ก. คัดค้าน	ข. ขอร้อง	ค. ฟ้องร้อง	ง. ลงมติ	จ. อภิปราย
๘. ก. ปฏิบัติการ	ข. กระทำการ	ค. ฟ้องร้อง	ง. อภิปราย	จ. คัดค้าน
๙. ก. ปฏิบัติ	ข. ออก	ค. เปลี่ยน	ง. ประกาศ	จ. คาสั่ง
๑๐. ก. ปกป้อง	ข. เปลี่ยน	ค. รักษา	ง. ตรวจ	จ. หยุดยั้ง
๑๑. ก. เกี่ยวกั้ม	ข. ชัดแย้ง	ค. รับกันกับ	ง. ผูกพัน	จ. ขอบด้วย
๑๒. ก. ละเมิด	ข. แข็งขัน	ค. สนิบสนุน	ง. ประท้วง	จ. ปกป้อง
๑๓. ก. ยินยอม	ข. หมายคาาม	ค. สื่อแสดง	ง. ปฏิเสธ	จ. ประกั
๑๔. ก. ตรวจสอบ	ข. ความคุม	ค. คุ่มครอง	ง. ป้องกัน	จ. เชื้อพั้ง
๑๕. ก. ปฏิเสธ	ข. ยึดถือ	ค. ปกป้อง	ง. ละเมิด	จ. ปกป้อง

หาเกินกว่าเหตุ

กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด _____ ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดา เป็นคดีสมาชิกสภาผู้แทน
๑๖ คน ที่ไปเปิดการชุมนุมที่บึงฉลวย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยอาศัยอำนาจจากกฎอัยการศึก และกล่าวหาว่า
สมาชิกสภาผู้แทน เหล่านั้น _____ เจ้าพนักงานไม่ให้การชุมนุม สาเหตุนี้ได้มานปลายต่อไปโดย
สภาผู้แทนใด _____ ในการประชุม เมื่อวันที่ ๑๔ เดือนนี้ไม่ให้เจ้าพนักงานนำตัวสมาชิกสภาผู้แทน
ไปพัก เป็นเหตุต้องหาไปสอบสวนในระหว่างสมัยประชุมนี้

การใช้อำนาจของสภานิติบัญญัติดังกล่าวออกจะเป็นการใช้อำนาจที่ _____ ว่าเหตุ เพราะ
การรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๔ สมาชิกสภาผู้แทนได้รับความคุ้มครองอยู่แล้ว เพราะในตอนที่ _____
ขึ้นนี้ อยู่ในระหว่างสมัยประชุมสามัญ เจ้าพนักงานย่อมจะไม่มีอำนาจ _____ สมาชิกสภาผู้แทน
เพื่อทำการสอบสวน การที่สภาผู้แทน _____ ไปเช่นนั้นเป็นการลงมติที่ไม่สมควรแก่เหตุ และแสดง
ให้เห็นว่าสภาผู้แทน _____ แบบกระต่ายตื่นตูม ไม่รู้จักใช้อำนาจของตนให้เหมาะสม ควรขอเท็จจริง

การกระทำของสมาชิกสภาผู้แทนจำนวนดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการละเมิดกฎหมายของบ้านเมือง
เพราะอยู่ในระหว่าง _____ กฎอัยการศึก เจ้าหน้าที่ทางทหารย่อมจะมีอำนาจเด็ดขาดในอันที่จะ
_____ สถานการณ์ของบ้านเมือง เพราะฉะนั้นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด และ
ผู้บัญชาการกองทัพบกทั้งสอง เป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ _____ ด้วยบทกฎหมายทุกประการ แต่การ
กระทำของสมาชิกสภาผู้แทนทั้ง ๑๖ คน นั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายและพยายามที่จะใช้อิทธิพลแห่งการเป็น
สมาชิกสภาผู้แทน _____ คาสั่งของเจ้าพนักงาน การที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนนั้น ก็ได้ _____
ว่าจะต้องเป็นสมาชิกเห็นกฎหมายก็หาไม่ วิธีที่ชอบนั้นสมาชิกสภาผู้แทนควรจะ _____ กฎหมาย
บ้านเมืองยิ่งกว่าผู้อื่น เพราะถือว่าเป็นผู้สร้างกฎหมาย หากกฎหมายจะถูก _____ ด้วยตัวเอง
เช่นนั้นแล้ว จะให้ผู้อื่นยึดถือหรือเชื่อฟังกฎหมายได้อย่างไรกัน.

พลังสุดท้าย

ปัญหาต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจมิได้ (๑) แต่ในความรู้สึกอย่างเดียว ความรุนแรงของมันปรากฏชัดขึ้นเป็นอันมากในอัตราการก่อตัวที่สูงพอที่จะทำให้เกิดความรู้สึกขัดแย้ง/ เรา (๒) มา
นานแล้วว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป/ ภัยทางเศรษฐกิจมีความรุนแรง (๓) กับภัยสงคราม การ
ต่อสู้ภัยดังกล่าวนี้ (๔) กำลังทหารแต่ละกองเป็นพลังสุดท้ายอันมาจากการร่วมมือร่วมใจของคน
ทุกฝ่ายและทุก ๆ คน/ ถึงเวลาแล้วที่จะต้อง (๕) พลังนี้ขึ้น/

การร่วมมือร่วมใจของคนทุกฝ่ายที่จะให้พลังขั้นสุดท้าย (๖) ขึ้นนั้น จำเป็นอย่างยิ่ง
ที่จะต้องอาศัยการผลักดันชักนำโดยเฉพาะ เป็นพิเศษด้วยการเสียสละเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม
อย่างจริงจัง/ และกลุ่มคนที่จะสามารถ (๗) ภาระหน้าที่นี้ได้ดีไม่เห็นมีใคร เหมาะสมเท่ารัฐบาล/
เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่จะทำได้ (๘) โดยทันทีได้ จึงจำเป็นต้องริเริ่มทำอย่างจริงจังเป็นขั้น ๆ ไป/
มีความเคลื่อนไหวทรูทหน้าไม่ (๙) ด้วยกำลังใจอันเข้มแข็งต่อเนื่องกัน/ เมื่อพลังสุดท้ายอันเป็น
ความร่วมมือจากประชาชนทั้งประเทศ (๑๐) การแก้ปัญหาเศรษฐกิจก็จะเริ่มเป็นผลได้/

การแก้ปัญหาเศรษฐกิจด้วยความร่วมมือกันทั้งชาติ นั้นมิใช่การมานั่ง (๑๑) ว่าอเมริกัน
ส่งข้ามาแย่งขายในตลาดเอเชีย/ เพราะการกระทำนั้น ๆ (๑๒) การต่อสู้เพื่อความอยู่รอด
ทางเศรษฐกิจของคนอเมริกันเหมือนกัน ความเป็นมิตรจึงไม่มีความหมายอะไร/ เมื่อเป็นเช่นนั้น
จึงทำให้ต้อง (๑๓) ว่าจะไปขอให้ใครมาเสียสละเพื่อประโยชน์ของชาติไทยนั้นไม่ได้/ คนไทย
ต่างหากจะต้องลุกขึ้นสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้น แล้วช่วยกัน (๑๔) ให้เศรษฐกิจของไทยเราขึ้น
กับตัวของเราเองให้มากขึ้น/ (๑๕) ให้หนักมากยิ่งขึ้นด้วยสมองของคนไทยเราเองให้มากขึ้น/
พลังสุดท้ายดังกล่าวจึงจะช่วยให้ไทยอยู่รอดได้/.

ชื่อ..... เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง อายุ.....ปี เลขที่.....

/๕/ม.ค./ค.

คลังสัททาย

๑. ก. เกิดขึ้น	ข. วัชร	ค. คลุมเครือ	ง. ก่อทวน	จ. ญกซาค
๒. ก. อดทน	ข. สงสัย	ค. ฐัก	ง. หวัง	จ. เรียบร้อย
๓. ก. ละม้ายแมน	ข. เหมือน ๆ	ค. อัคราเคียว	ง. ลักษณะเคียว	จ. คล้ายคลึง
๔. ก. ปราศจาก	ข. นิยม	ค. เชิดชู	ง. ไม่ใช่	จ. สนิสนุน
๕. ก. จัดหา	ข. สร้าง	ค. โฆษณา	ง. เสนอ	จ. เรียบร้อย
๖. ก. เสียสละ	ข. ผลักดัน	ค. ยุติธรรม	ง. งดงาม	จ. บังเกิด
๗. ก. วัชร	ข. กระทำ	ค. สะสาง	ง. คอสู	จ. ชัดแจ้ง
๘. ก. เจริญ	ข. ถูกต้อง	ค. เขารูป	ง. สวยงาม	จ. สำเร็จ
๙. ก. ชักของ	ข. หยุกเฉย	ค. ฉาบฉวย	ง. แชนซ่า	จ. กระชั้นชิด
๑๐. ก. รวมตัว	ข. รุกหน้า	ค. ประกอบกัน	ง. เกิดขึ้น	จ. จับกลุ่ม
๑๑. ก. เคียวเขี้ยว	ข. กลาวหา	ค. ระอาใจ	ง. อัจฉา	จ. นิินหา
๑๒. ก. ยับยั้ง	ข. เสริม	ค. เป็น	ง. ปกปิด	จ. ยกเว้น
๑๓. ก. คาค	ข. หวัง	ค. ราวพัน	ง. คิก	จ. เกรียม
๑๔. ก. แก่ปัญหา	ข. สามัคคี	ค. เสียสละ	ง. วิเริ่ม	จ. เรียบร้อย
๑๕. ก. เล่าเรียน	ข. ทางาน	ค. เรียบร้อย	ง. โฆษณา	จ. ส่งเสริม

ชื่อ..... เพศ ชาย อายุ.....ปี เลขที่.....
 หญิง

/๕/มีค./ค./

ประโยชน์เปลี่ยน

๑. ก. คัดค้าน	ข. ปฏิเสธ	ค. ลืม	ง. ขาด	จ. รอ
๒. ก. พรรณณา	ข. กล่าวถึง	ค. ตีเทียบ	ง. คัดสิน	จ. ประเมิน
๓. ก. คาคะเน	ข. ตรวจตรา	ค. สอดสวน	ง. ขอมรับ	จ. ค้นคว้า
๔. ก. ค้นหา	ข. สร้างสรรค์	ค. คัดเลือก	ง. คาคะเน	จ. กระทั่ง
๕. ก. แก้ไข	ข. ปรับปรุง	ค. สอดค้น	ง. เสาะแสวง	จ. สืบสวน
๖. ก. เพิ่มเติม	ข. ชี้แจง	ค. อนุมัติ	ง. คัดเลือก	จ. มารับ
๗. ก. วางแผน	ข. เสร็จ	ค. ลงมือ	ง. เริ่มต้น	จ. อนุมัติ
๘. ก. ดูแล	ข. รักษา	ค. ป้องกัน	ง. คุ้มครอง	จ. ควบคุม
๙. ก. อนุมัติ	ข. สอดสวน	ค. เปรียบการ	ง. ค้นคว้า	จ. คัดเลือก
๑๐. ก. คุ	ข. มอง	ค. เห็น	ง. แม่	จ. อย่าง
๑๑. ก. ติ	ข. ท่วง	ค. คุ	ง. เห็น	จ. มอง
๑๒. ก. ทรูหรา	ข. เข้าเกณฑ์	ค. พุ่มเพื่อย	ง. ชี้อของ	จ. ไม่ขัด
๑๓. ก. ก้ากวม	ข. แบ่งแยก	ค. กระพ	ง. ปรับปรุง	จ. ไข้วาย
๑๔. ก. เข้าเกณฑ์	ข. แบ่งแยก	ค. เห็นชอบ	ง. ปรับปรุง	จ. พ่วงถึง
๑๕. ก. ผ่านมติ	ข. อนุมัติ	ค. เสนอ	ง. อ้าง	จ. ลอง

/๕/มีค./ค./

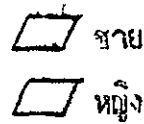
ประ โยชนันปลาย

ในแผนพัฒนาทาง เศรษฐกิจของประเทศนั้นมีโครงการหลายโครงการที่มีการริเริ่มทำขึ้น แต่ (๑) การทำให้เกิดประโยชน์ในบั้นปลาย เป็นเหตุให้การลงทุนในโครงการนั้นกลายเป็นของไร้ค่า/ เราได้เร่งเร้าให้รัฐบาลหาการประเมินผลโครงการต่าง ๆ มาหลายครั้งแต่ยังไม่มีการลงมือทำอะไรจริงจัง/ เราจึงนำมา (๒) ซ้ำอีก/ และจะทำเรื่อย ๆ ไป/

ก่อนอื่นก็จะต้อง (๓) กันถึงความจริงในการดำเนินงานตามโครงการต่าง ๆ ดังนี้คือ/ ขั้นการเริ่มโครงการโดยมากมัก เศรษฐศาสตร์เกี่ยวข้องอยู่มากที่จะ (๔) ข้อมูลเพื่อกะประมาณว่าอนาคตของสังคมจะเป็นอย่างไร/ และควรต้องทำอะไรในปัจจุบัน พร้อมกันนั้นก็ (๕) หาความคุ้มค่าที่จะทำโครงการนั้น/ และ เมื่อโครงการได้รับการอนุมัติให้ทำได้แล้ว คนที่ (๖) งานต่อไปคือวิศวกร/ เมืองต่าง ๆ (๗) เรียบร้อยแล้ว คนกลุ่มที่สามที่มาทำงานสำคัญ ต่อไปคือการทำให้เกิดประโยชน์ต่อไปในบั้นปลาย อันเป็นเรื่องสำคัญของการดำเนินโครงการพัฒนาเศรษฐกิจทั่วไป/ แล้ว (๘) ประโยชน์นี้ให้คงทนยาวนาน เท่าที่จะทำได้/ ให้เป็นผลคุ้มค่าตามแผนที่คนกลุ่มแรก (๙) ไว้/

(๑๐) ตัวอย่าง เรื่องการสร้างเขื่อน ทำอ่างเก็บน้ำก็เห็นชัด/ มองดูอย่างผิวเผินจะ (๑๑) ว่าเป็นการดำเนินโครงการที่เลอะเทอะมาก/ ความเป็นไปได้ของโครงการหลายโครงการ (๑๒) จนกระทั่งทำให้เกิดความคิดว่า เป็นโครงการเพื่อหาทางออกให้กับโรงงานปูนซีเมนต์มากกว่าประโยชน์จริง ๆ ของเศรษฐกิจ/ มีคนเคยคิดว่าโครงการชลประทานเมืองไทย (๑๓) ไปในลักษณะลุ่มหลง คล้าย ๆ คนเลี้ยงนกเขาหรือคลังกล้วยไม้/ และอย่างไรก็ตามที่คณะรัฐมนตรีผ่านมติ (๑๔) ไปด้วยทั้งหมดนั้น ก็เพราะความคิดที่ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องทางเทคนิคที่จะต้องเสี่ยง เชื่อมั่นวิชาการเรื่อยไป/ และที่ (๑๕) กันพราเปรือเสมอ ๆ ก็คือ ถ้าเป็นโครงการที่ไม่ดี สถาบันการเงินต่างประเทศคงไม่ยอมให้กู้เงิน/ เศรษฐกิจของชาติไทยเราจึงไปขึ้นอยู่กับความโง่ความฉลาดของฝรั่งไม่กี่คน/

ชื่อ..... เพศ

อายุ.....ปี เลขที่.....

/๑๓/ก.พ./๕๕/

เว็บบทนามิโครกเจ้าดาว

๑. ก. รอดแรม	ข. อพยพ	ค. รุกเข้	ง. ถอยร่น	จ. มุกมัน
๒. ก. รุกขาน	ข. จันทาน	ค. เจมคติ	ง. ถอดกาน	จ. บัวยุ
๓. ก. สรุปล	ข. อภิธาน	ค. เจริญ	ง. ปกไค	จ. ตรวจตรา
๔. ก. คาคะเน	ข. วิเคราะห์	ค. จัณเฑ	ง. แก่งสย	จ. แฉงการ
๕. ก. สุนเสีย	ข. บารุง	ค. บิดไค	ง. ซอมแซม	จ. ละหัง
๖. ก. ปรักษา	ข. พมปะ	ค. ร่มมัย	ง. ตกกลง	จ. ประชุม
๗. ก. สรว	ข. บิด	ค. ซอม	ง. รัค	จ. ซยาย
๘. ก. ซยาย	ข. ลัง	ค. เจริญ	ง. เหม	จ. ลก
๙. ก. ถอยจาก	ข. มุกจาก	ค. เข้ามก	ง. คั่นม	จ. จกมวิ
๑๐. ก. กล้า	ข. ปรักษ	ค. เลอ	ง. ปรักฏ	จ. แสง
๑๑. ก. ถอนตัว	ข. อพยพ	ค. เริ่มพัน	ง. ลาดตระเวน	จ. โหมมก
๑๒. ก. ป้องกัน	ข. กวาก้าง	ค. พังระเบิด	ง. บิดกัน	จ. ซอมแซม
๑๓. ก. ตรวจตรา	ข. ลาดตระเวน	ค. เปลี่ยนแปลง	ง. ส้าวจระยะ	จ. พังระเบิด
๑๔. ก. ล้างเก็บ	ข. พลังพล	ค. กวเนินไป	ง. เปลี่ยนแปลง	จ. ฝึกจาก
๑๕. ก. คาคะเน	ข. เรอไค	ค. เกาไค	ง. สงสย	จ. วจน

/๑๓/ก.พ./ส./

เวียดนามไต่รถเขาลาว

รายงานข่าวจากไซ่ง่อนว่า ทหารเวียดนามใต้ที่ (๑) มาในภาคใต้ของลาวแต่ต้นสัปดาห์
ยังรุกต่อไป คอมมิวนิสต์ (๒) ไม่รุนแรงอะไร/ เนื่องจากทางเวียดนามใต้และสหรัฐอเมริกา
ยัง (๓) ขาดการรุกรนครั้งนี้อยู่ จึงไม่ปรากฏรายละเอียดอะไรมากนัก/ นอกจากนี้มีรายงานข่าว
ทำนอง (๔) ว่า ทหารเวียดนามไต่รถเข้ามาในลาวราว ๑๐ กิโลเมตรเท่านั้น/ (๕) เมือง
เซโปนที่ทหารเวียดนามเหนือยึดไว้เป็นฐานทัพ มาตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๖๒ ภายหลังที่นานาประเทศ
(๖) กันที่เห็นว่า ทำข้อตกลงรับประกันความเป็นกลางของลาว เพียงเล็กน้อย/ นอกจากนี้บางข่าว
ก็ว่าทหารเวียดนามใต้ (๗) เส้นทางโฮจิมินห์ และถนนซอยที่แยกจากเส้นทางใหญ่ได้อีกหลายสาย/
การที่เวียดนามใต้ (๘) กำลังตั้ง ๒๐,๐๐๐ คน เข้าไปในลาวโดยมีทหารอเมริกันภาคพื้นดินอีก
ตั้งหมื่น และกำลังทางอากาศสนับสนุนอย่างเข้มแข็ง/ กับการที่เวียดนามใต้ส่งทหารอีกเกือบ
๒๐,๐๐๐ คน (๙) ในภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของเขมร ในเวลาใกล้เคียงกัน/
ตลอดจนการที่ทางการอเมริกันและเวียดนามใต้ปกปิดข่าวความเคลื่อนไหวในขั้นเตรียมการเป็นเวลา
ถึงสัปดาห์ (๑๐) ว่าปฏิบัติการครั้งนี้มีความสำคัญมาก และกว้างขวางมาก/ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เมื่อทหารอเมริกันและเวียดนามใต้ได้ (๑๑) จากบริเวณมณฑลตะวันออกเฉียงเหนือของเวียดนาม
เหนือของเวียดนามใต้ และฐานทัพที่เคห์ซาน ไปตั้งกว่าปีมาแล้ว/

ในระยะ ๒ - ๓ เดือนมานี้ สหรัฐได้ระดม (๑๒) เส้นทางโฮจิมินห์อย่างหนักหน่วง
ที่สุด/ เท่าที่มีข่าวบางกระแสนั้น บางวันเครื่องบินอเมริกัน (๑๓) เส้นทางนั้นถึง ๔๐๐ หรือ
๕๐๐ เที่ยวบิน/ เท่าที่การโจมตีทางอากาศ (๑๔) อย่างรุนแรงขนาดนั้น ยังมีการรุกรนทางพื้นดิน
ตามมาในขณะนี้ ทำให้ (๑๕) ว่า ฝ่ายอเมริกันและพันธมิตรในเวียดนามใต้ระแคะระคาย หรือ
รู้ว่าเวียดนามเหนือส่งคนและอาวุธลงเวียดนามใต้ เขมร และลาวอย่างหนาแน่นใหญ่/.

ชื่อ.....

เลขที่.....

/๑๗/มิค./ส./

รายการการ เลือกตั้ง

๑. ก. รวมเพศ	ข. เลือกตั้ง	ค. มาตรการ	ง. แบ่งเขต	จ. การ เมือง
๒. ก. คำหนึ	ข. คิคเลือก	ค. คัดค้าน	ง. วิจารณ	จ. เคลื่อนไหว
๓. ก. ดีเคียน	ข. สรรเสริญ	ค. เพ่งเล็ง	ง. วิจารณ	จ. คำหนึ
๔. ก. คัดค้าน	ข. พิจารณา	ค. โต้แย้ง	ง. ส้ารวจ	จ. สรป
๕. ก. ลอง	ข. งค	ค. เล็ก	ง. ไข	จ. เปลี่ยน
๖. ก. พุค	ข. บุติ	ค. ตกลง	ง. รั้ง	จ. พอใจ
๗. ก. คัดสิน	ข. ยกเวน	ค. ขจัด	ง. เลือก	จ. เปลี่ยน
๘. ก. สม่ักร	ข. สัมับสนุน	ค. รั้งเลือก	ง. คัดค้าน	จ. ลงบ้ตร
๙. ก. คัดค้าน	ข. สัมับสนุน	ค. คำเนิน	ง. เลือกตั้ง	จ. ส้ารวจ
๑๐. ก. สอสมวน	ข. ตรวจสอบ	ค. คัดลอก	ง. ไปรั้ง	จ. ปรับปรุง
๑๑. ก. แจ้ง	ข. รายงาน	ค. รั้งแจก	ง. ขอร้อง	จ. เร่งรัด
๑๒. ก. ขี้แจ้ง	ข. วิจารณ	ค. คิคค้าน	ง. ขอเสนอ	จ. พิจารณา
๑๓. ก. แยก	ข. คำนวณ	ค. บวกลบ	ง. ขี้คว่า	จ. พิมพ์
๑๔. ก. คัดสิน	ข. คำนวณ	ค. เลือก	ง. ขี้	จ. เหมา
๑๕. ก. ลดลง	ข. แพง	ค. เปลี่ยน	ง. เปลือง	จ. น้อยลง

มาตรการการเลือกตั้ง

ขณะนี้ ฤดูกาลแห่งการเตรียมการ ๑ ครั้งต่อไปในต้นปี ๒๕๑๒ กำลังกริ๊งกรายไปยัง
วงการที่เกี่ยวข้องของการอย่างเหมาะสม พรรคการเมืองทุกพรรค นักการเมืองทุกคน และหน่วย
ราชการที่เกี่ยวข้องโดยตรง คือกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เริ่ม ๒ ขึ้นแล้ว

มาตรการ เพื่อความบริสุทธิ์ยุติธรรมทางราชการดูเหมือนจะเป็นเรื่องที่ได้รับการ ๓

ที่สุด

พรรคสหประชาไทยชาวเสียงสมาชิกเพื่อ ๔ วิธีการเลือกตั้งว่า ระหว่างวิธีการรวมเขต
อย่างเค็มกับวิธีแบ่งเขตนั้น อย่างใดจะดีที่สุด ขณะที่กรรมการปกครองแสดงความปรารถนาจะ ๕
วิธีแบ่งเขต เพื่อความประหยัดและยุติธรรม จากบันทึกเป็นที่ ๖ กันไปทั้งกันทั้งสนับสนุน
ทั้งนักการเมือง ทั้งสื่อมวลชน ตามพรรคเห็นว่าดี ซึ่งขณะนี้ยังไปเป็นที่ยึดว่า ทางราชการจะ ๗
วิธีใด

ความคารวของกรมการปกครอง เกี่ยวกับการจะแก้ไขกฎหมายเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล
และสมาชิกสภาจังหวัด ในด้านคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง และวันเวลาการเลือกตั้งให้พร้อมกับการ
การเลือกตั้งสมาชิกสภาแทน เพื่อความสะดวกของประชาชนที่จะได้ ๘ กรรการเดียวทุกสภา
ก็เป็นที่ยึดกันอยู่ไม่น้อย และยังไปทราบถึงการตัดสินใจของกระทรวงมหาดไทยอีกเช่นเดียวกัน

ยังมีมาตรการ เพื่อความบริสุทธิ์ยุติธรรมที่ทางราชการกำลัง ๙ อยู่ในระยะนี้ อีก
เรื่องหนึ่ง นั่นคือ การขอความร่วมมือจากประชาชนให้ ๑๐ สาเนาะเขียนบ้านว่ามีรายการใด
ที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนไม่ตรงกับความเป็นจริง เช่น ตายหรือย้ายออกย้ายเข้าแล้ว ยังไม่ได้ปรากฏ
หลักฐานโดยชัดแจ้ง ตลอดจน วัน เดือน ปีเกิด หรือชื่อ ชื่อสกุลบกพร่องอย่างไร ขอให้ ๑๑
นายทะเบียนได้ภายในเดือนพฤษภาคมนี้ ก็นับเป็นเรื่องที่ควรจะได้ให้ความร่วมมือแก่ทางราชการ
โดยทั่วกัน

เพื่อความบริสุทธิ์ยุติธรรมในการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตยจริง ๆ เราใคร ๑๒
มาตรการขึ้นเป็นหลักฐานอีกสองประการ ดังนี้

ประการแรก บัตรลงคะแนนเลือกตั้งที่เคยมีปัญหาทั้ง เลขไทยและเลขอารบิก ๑๓ อยู่
ในกรอบเดียวกันนั้น น่าจะพิมพ์แยกชุดกันโดยเด็ดขาด เป็นเลขไทยชุดหนึ่ง เลขอารบิกชุดหนึ่ง ในหมู่
คะแนนเสียงเลือกตั้ง ๑๔ เอาชุดใดก็ได้ตามความสามารถที่จะอ่านเลขนั้น ๆ เชื่อว่า
ถ้าพิมพ์จะ ๑๕ ก็ไม่เท่าไรนัก หรือมิฉะนั้นก็พิมพ์ตัว เลขไทยและอารบิกอยู่คนละหน้าแต่ให้ตรงกัน.

ข้อ.....

เลขที่....

/๔/มีค./พ./

สินค้าไทย

๑. ก. มังคัม	ข. เร่งรัด	ค. ชักชวน	ง. แนะนำ	จ. ชี้แจง
๒. ก. ใฝ่ใจ	ข. สนับสนุน	ค. ช่วยเหลือ	ง. ซื่อซาย	จ. ผลិត
๓. ก. โฆษณา	ข. ผลิต	ค. จาหนาย	ง. ลงทุน	จ. บริการ
๔. ก. เหมาะสม	ข. ก้าวหน้า	ค. แจ่มใส	ง. กระตือรือร้น	จ. เรียบร้อย
๕. ก. เหมือน	ข. แปลก	ค. ค้นเคย	ง. ชินชา	จ. ตรง
๖. ก. ประชาชน	ข. ห้างร้าน	ค. พอคำ	ง. ตรงมา	จ. ชุมชน
๗. ก. ร่วมมือ	ข. แกร่งแย่ง	ค. ผูกขาด	ง. แข่งขัน	จ. แบ่งพวก
๘. ก. โฆษณา	ข. เลียนแบบ	ค. ผลิต	ง. สนใจ	จ. จาหนาย
๙. ก. เล็ก	ข. ขยาย	ค. หยุค	ง. แยก	จ. เริ่ม
๑๐. ก. ไซ้	ข. ขาย	ค. ผลิต	ง. วิจัย	จ. พิสูจน์
๑๑. ก. เชน	ข. วาด	ค. ประกอบ	ง. เขี่ยน	จ. ซอน
๑๒. ก. จาหนาย	ข. ลงทุน	ค. เลียนแบบ	ง. ประกอบ	จ. ซื่อซาย
๑๓. ก. ช่วย	ข. ชักจูง	ค. มังคัม	ง. ซอยม	จ. จ้าง
๑๔. ก. บอก	ข. ยินดี	ค. เรียง	ง. คู่เอา	จ. ยมยง
๑๕. ก. กรวจ	ข. เลือก	ค. ยินดี	ง. ทรวม	จ. ยกย่อง

สินค้าไทย

มีการค้นคว้าเพื่อ ๑ ให้คนไทยได้ใช้สินค้าต่าง ๆ ซึ่งผลิตขึ้นในประเทศไทยโดยวิธีต่าง ๆ กัน ซึ่งแนวความคิดริเริ่มอันนี้เป็นแนวทางที่ควรแก่การ ๒ เพราะว่าถ้าหากคนไทยสามารถช่วยกันใช้สินค้าซึ่ง ๓ ได้ในประเทศไทยมากขึ้น ความจำเป็นที่จะต้องสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศก็น้อยลงไป ซึ่งอย่างน้อยก็ลงจะช่วยให้การขาดดุลการค้าของไทย ๔ ขึ้นมาบ้าง

ปัญหาของเรื่องนี้อยู่ที่ว่าเราจะหาข้อใดกันจึงจะได้ผลดี และง่ายในทางปฏิบัติ พร้อมทั้ง ๕ กับเจตนาเดิมของแนวทางนี้ด้วย

เพราะว่าระบบการผลิตสินค้าทางอุตสาหกรรมของสมัยนั้น มีได้ตรงไป ๖ อย่างในสมัยก่อน หากแต่มีการผลิตข้ามประเทศ หรือ ๗ กันผลิตและดำเนินการทางด้านการตลาดระหว่างประเทศ รวมทั้งมีการจ้างโรงงานอื่นให้ ๘ ตามสูตรและของสินค้าของตน อันเป็นผลมาจากการที่ขณะนี้ประเทศต่าง ๆ มีการติดต่อใกล้ชิดกันมากกว่าเดิม

ยางรถยนต์ซึ่งตั้งทำการผลิตขึ้นในประเทศหลายโรงงาน ล้วนแต่มีชื่อการค้าหรือสินค้าเดิมซึ่ง ๙ กิจกรรมมาลงทุนในประเทศไทยไม่มียางรถยนต์ชื่อไทยสักชื่อเดียว คนไทยซึ่งอยากจะได้ ๑๐ สินค้าไทย จำเป็นจะต้องเหินห่างหาควาบริบูรณ์ว่ายางรถยนต์ ชื่อต่างประเทศนั้นมีชื่อไหนบ้างซึ่งผลิตในประเทศไทย ชื่อประเทศไหนผลิตบ้าง อัน ๑๑ ไว้วางสินค้านั้นหาอ่านได้ยาก บางครั้งอาจจะไม่มีก็ได้

รถยนต์ซึ่ง ๑๒ ในประเทศไทยจะเรียกว่าผลิตในประเทศใดกันดีหรือไม่ ประชาชนก็ยังสงสัย แต่โรงงานเหล่านั้นก็ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลมาแล้ว

ยังมีสินค้าอีกหลายอย่างซึ่งมีชื่อสินค้าเป็นภาษาต่างประเทศ แต่ได้เข้ามา ๑๓ โรงงานในประเทศไทยทำการผลิตสินค้านั้น ๆ ขึ้นมาตามสูตรของเขาและจากหน้ามือไปชื่อเดิมของเขาไปเมื่อสินค้านั้น ๆ ได้ผลิตขึ้นในประเทศ ก็ควรจะ ๑๔ ได้ว่าเป็นสินค้าไทย แต่ประชาชนจะ ๑๕ ได้อย่างไร.

๗. ชื่อ.....

เลขที่.....

/๒๕/ม.ค./๗./

นักศึกษาเดินขบวน

๑. ก. บำบัด	ข. เปลี่ยน	ค. เสนอ	ง. แสวง	จ. สบง
๒. ก. รั้ง	ข. ออกแรง	ค. ริเริ่ม	ง. รวมสรุป	จ. ล้มเลิก
๓. ก. ร่วมมือ	ข. ชี้แจง	ค. เร่งรัด	ง. ท่วงที	จ. สอดสวน
๔. ก. ประชุม	ข. ไต่ถาม	ค. เดินขบวน	ง. อภิปราย	จ. ปาฐกถา
๕. ก. อภิปราย	ข. สัมมนา	ค. ประชุม	ง. เดินขบวน	จ. ลงมติ
๖. ก. ประชุม	ข. เดินขบวน	ค. ก่อเรื่อง	ง. อภิปราย	จ. ก้าวร้าว
๗. ก. เดินขบวน	ข. แข่งขัน	ค. ก่อเหตุ	ง. จดจล	จ. แกร้าว
๘. ก. สัมมนา	ข. ประชุม	ค. อภิปราย	ง. เดินขบวน	จ. ประท้วง
๙. ก. ร้องทุกข์	ข. สัมมนา	ค. วางแผน	ง. ประท้วง	จ. เดินขบวน
๑๐. ก. วิทก	ข. ประจักษ์	ค. หวัง	ง. สลดใจ	จ. สงสัย
๑๑. ก. หางาน	ข. เดินขบวน	ค. คัดสินใจ	ง. ประท้วง	จ. ต่อต้าน
๑๒. ก. ตรงข้าม	ข. คู่เคียง	ค. ปะปน	ง. แฉ	จ. แทรก
๑๓. ก. เดินขบวน	ข. ประท้วง	ค. ก่อเหตุ	ง. อภิปราย	จ. ร้องทุกข์
๑๔. ก. ชี้อา	ข. ยืนยัน	ค. เคื่อน	ง. ชูเชิญ	จ. สัมมนา
๑๕. ก. วางใจ	ข. สำรวจ	ค. ทักท้วง	ง. สำนึก	จ. สงสัย

นักศึกษาเงินขมวน

ประเทศไทยมีการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งตามปกติแล้วประชาชนในระบบ
การปกครองประชาธิปไตยนี้ ย่อมสามารถจะ _____ ความต้องการของตน หรือขอความเห็นใจ
จากสังคมด้วยการเงินขมวนได้ โดยถือว่าการเงินขมวนเป็นเรื่องธรรมดา

ในประเทศไทยก็มีขบวนการเงินขมวนน้อยเหมือนกัน แต่ทุก ๆ ครั้งเป็นการเงินขมวนของ
นักศึกษา ซึ่ง _____ เงินขมวนด้วยความต้องการต่าง ๆ กันไป เช่น เงินขมวนเพื่อ _____
คอร์รัปชันภายในมหาวิทยาลัยของบางคน _____ เพื่อเร่งให้ออกกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิของนักศึกษา
บ้าง _____ เพื่อแสดงความพอใจหรือไม่พอใจการศึกษาในระบบใดบ้าง และที่เงินขมวนเพื่อ
ขอปริญญาบัตร

เหตุที่นักศึกษา _____ น้อย ๆ นั้น อาจจะเนื่องจากเหตุที่ว่า นักศึกษามองว่าถ้าหาก
ตนเงินขมวนแล้วตำรวจจะไม่จับแน่นอน และก็มีโอกาสอย่างน้อยที่จะถูกหาว่ามีส่วนเกี่ยวข้องให้ _____
ซึ่งถ้าหาก เป็นประชาชนกลุ่มอื่น หรืออาชีพอื่นที่ไม่แน่ว่าจะสามารถ _____ แสดงความต้องการ
ของตนได้ตลอดรอดฝั่ง

อย่างไรก็ตาม การที่ประชาชนกลุ่มหนึ่งคือพวกนักศึกษา ยังอยู่ในฐานะที่สามารถจะ _____
แสดงความต้องการของตนได้บ้างก็ยังแสดงว่าประชาชน ไม่หมดหวังเสียทีเดียว รากฐานของ
ประชาธิปไตย ซึ่งถือว่าอิมปิไตมาจากปวงชนยังมีเหลืออยู่ถึง _____ ว่าต่อไปข้างหน้าอาจจะ
งอกงามเจริญเติบโตขึ้น เป็นต้นประชาธิปไตยที่แท้จริงใจ

และหวังว่านักศึกษางานจะ _____ ได้ต่อไป ตราบใดที่การเงินขมวนนั้น ๆ ยังเต็มไปด้วย
ความรอบคอบและระมัดระวัง มีเหตุผลในการเงินขมวนที่สมควร และอย่างได้มีเจตนาอย่างอื่น _____
อยู่เบื้องหลังขอเรียกขานนั้น

ผลลัพธ์ในทางคืออย่างหนึ่งของการที่นักศึกษายังสามารถจะ _____ แสดงความต้องการ
ของตนได้ นั่น ก็คือการที่นักศึกษาเงินขมวนนั่นเอง ย่อมเป็นเครื่อง _____ ให้บุคคลในคณะรัฐบาล
ซึ่ง บางคนอาจจะสับสนไปว่าตน เองนั้นสำคัญเสีย เหลือเกินจะกระทำการใด ๆ ก็แต่ต้องไม่ได้ ยังจะต้อง
_____ อยู่เสมอว่าไม่มีใครที่วิเศษจนเกินไปจนกระทั่งทำอะไรถูกหมด ทุกอย่างจำเป็นอยู่เหมือนกัน
ที่จะต้องพึงระวังจากภายนอกบ้าง .

ข้อ.....

เลขที่.....

/๒๐/ก.พ./ท./

อุตสาหกรรมขนาดใหญ่

๑. ก. คัดใจ	ข. เตรียม	ค. ตกลง	ง. พิสูจน์	จ. ยินยอม
๒. ก. ยอมรับ	ข. ไม่ยอม	ค. ยืนยัน	ง. อนุญาต	จ. ทดลอง
๓. ก. รักษา	ข. ปฏิเสธ	ค. ผนวก	ง. ต่อรอง	จ. ป้องกัน
๔. ก. เรียบร้อย	ข. กล่าวหา	ค. ยืนยัน	ง. มั่นคง	จ. แนะนำ
๕. ก. เสียหาย	ข. ปรักปรำ	ค. กล่าวหา	ง. สงสัย	จ. ปฏิเสธ
๖. ก. ขอร้อง	ข. ชักชวน	ค. ช่วยเหลือ	ง. โต้แย้ง	จ. ต่อรอง
๗. ก. อนุญาต	ข. ยืนยัน	ค. แนะนำ	ง. คัดสินใจ	จ. มั่นคง
๘. ก. โฆษณา	ข. ผลิต	ค. ตกแต่ง	ง. ซื่อสัตย์	จ. ส่งออก
๙. ก. บริการ	ข. ซื่อสัตย์	ค. ใสสะอาด	ง. บริโภค	จ. จัดจ่าย
๑๐. ก. กลับไป	ข. ออกไป	ค. เข้ามา	ง. คืนมา	จ. สมทบ
๑๑. ก. ผูกขาด	ข. ถ้ายเห	ค. คัดเลือก	ง. ขายส่ง	จ. สั่งซื้อ
๑๒. ก. เลี้ยง	ข. สั่งซื้อ	ค. ขายส่ง	ง. คัดพันธุ์	จ. ห้าม
๑๓. ก. ผลิต	ข. บริโภค	ค. จัดจ่าย	ง. คัดพันธุ์	จ. สั่งซื้อ
๑๔. ก. แสงหา	ข. พิจารณา	ค. รอคอย	ง. ต่อรอง	จ. ไม่เห็น
๑๕. ก. โฆษณา	ข. ปลอมแปลง	ค. สั่งซื้อ	ง. ยักยอก	จ. ผูกขาด

อุตสาหกรรมขนาดใหญ่

ดูเหมือนจะเป็นชาวที่ ๑ กันแน่นอนแล้วว่า ทางกรจะไม่อนุญาตให้บริษัทในญี่ปุ่น
เข้ามาตั้งโรงงานผลิตถ้วยชามชั้นดี และ ๒ ให้บริษัทอเมริกันเข้ามาตั้งอุตสาหกรรมเลี้ยงไก่
ผลิตอาหารไก่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการ ๓ มีให้อุตสาหกรรมเล็ก ๆ ภายในประเทศของเราได้รับ
ความกระทบกระเทือน ทั้งนี้เป็นไปตามคา ๔ ของผู้ผลิตเครื่องถ้วยชามเคลือบและผู้เลี้ยงไก่
พันธุ์เนื้อซึ่งทำการนี้อยู่ก่อนแล้วในเมืองไทย

ซึ่งการตัดสินใจของรัฐบาลคราวนี้ คงจะไม่มีใคร ๕ ว่ารัฐบาลตัดสินใจผิด เพราะว่า
เป็นการตัดสินใจเพื่อ ๖ มีให้คนไทยบางส่วนได้รับความเดือดร้อน ในฐานะที่เป็นคนไทย
ด้วยกัน

ปัญหาต่อไปซึ่งรัฐบาลจะต้องชกคิด หลังจากที่ได้ ๗ ไปเช่นนี้แล้วก็คือ บัดนี้เป็นที่แน่ใจ
ได้แล้วว่า เมืองไทยนั้นมีวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาอยู่มากมาย เพียงพอและมีคุณค่า
ก็พอที่จะ ๘ เมื่อเครื่องปั้นดินเผาชั้นดีของโลกได้ และเมืองไทยก็มีช่องทางที่จะทำการ
เลี้ยงไก่พันธุ์เนื้อให้ประชาชนได้ ๙ กันทั่วประเทศรวมทั้งสามารถส่งออกไปขายต่างประเทศได้
ทั้งสองรายการนี้ย่อมสามารถจะได้เงินตราต่างประเทศ ๑๐ มากมาย ถ้าหากไม่มองผ่าน
เลยไปเสีย

ทุกวันนี้เราเองยังต้อง ๑๑ ถ้วยชามชั้นดีสำหรับใช้ในภัตตาคารและโรงแรมหรือในบ้าน
ผู้ซึ่งฐานะคืออีกเป็นจำนวนมีละมาก ๆ ซึ่งอุตสาหกรรมในประเทศยังไม่สามารถทำได้ และกิจการ
เลี้ยงไก่พันธุ์เนื้อ ซึ่งร้องกันว่า ๑๒ ได้แล้วนั้น ยังมีขายอยู่เพียงไม่กี่แห่งในกรุงเทพฯ สำหรับ
คนนั่งรถยนต์ไปซื้อหากิน ในตลาดสำหรับประชาชนไม่ขายเลย ประชาชนทั่วประเทศยังต้อง ๑๓
ไก่เนื้อเหนียวฉอม ๆ ต่อไป ซึ่งจะต้องบริโภคเช่นนี้ไปอีกก็อีกไม่ทราบได้ เรายัง ๑๔ ช่องทาง
ที่จะเลี้ยงไก่พันธุ์เนื้อไปได้อีกนาน ญี่ปุ่นก็จะ ๑๕ ถ้วยชามชั้นดีเข้ามาขายในเมืองไทย และ
เมืองอื่น ๆ ต่อไปโดยถ้วยชามจากเมืองไทยไม่มีช่องทางจะไปแย่งตลาดได้.

ชื่อ.....

เลขที่....

/๒๕/ม.ค./ท./

ยาพิษในอาหาร

๑. ก. บำรุง	ข. แสดง	ค. จาเป็น	ง. เป็นพิษ	จ. สำคัญ
๒. ก. ประทุ	ข. กลั่น	ค. ผลิต	ง. ประณ	จ. เคี้ยว
๓. ก. ซื่อซาย	ข. ตากแห้ง	ค. ส่งออก	ง. ใส่เกลือ	จ. รับประพา
๔. ก. รักษา	ข. ควบคุม	ค. ป้องกัน	ง. ทาตาย	จ. ขจัด
๕. ก. จาหน่าย	ข. ตากแห้ง	ค. ใส่เกลือ	ง. บริโภค	จ. ผสม
๖. ก. ผสมปน	ข. บริโภค	ค. ใส่เกลือ	ง. จาหน่าย	จ. ส่งออก
๗. ก. กวาดขับ	ข. ป้องกัน	ค. กวาดล้าง	ง. ประกัน	จ. ระมัดระ
๘. ก. กวาดล้าง	ข. ระมัดระวัง	ค. คัดค้าน	ง. กวาดขับ	จ. ปฏิเสธ
๙. ก. ลงมติ	ข. ปฏิเสธ	ค. สั่งการ	ง. ประกัน	จ. กลาว
๑๐. ก. ป้องกัน	ข. ควบคุม	ค. ระมัดระวัง	ง. ใช้จ่าย	จ. ศึกษา
๑๑. ก. เนะแนว	ข. เขากบี	ค. ปฏิเสธ	ง. ยุติธรรม	จ. ปลุกปั่น
๑๒. ก. ยกเว้น	ข. จูแล	ค. ป้องกัน	ง. กำหนด	จ. ยินยอม
๑๓. ก. พิสูจน์	ข. หักทวง	ค. ป้องกัน	ง. ควบคุม	จ. ประกัน
๑๔. ก. ทาตาย	ข. กวาดล้าง	ค. เลิกซื้อ	ง. บริโภค	จ. ตรวจสอบ
๑๕. ก. ขึ้นอยู่	ข. ผูกพัน	ค. ทาพิษ	ง. ตกอยู่	จ. ก่อคดี

ยาพิษในอาหาร

ในบรรดาอาหารที่วางขายทั่วไปตามท้องตลาดที่ ๑ ร่างกายของผู้บริโภคนั้น
 นวกจากน้ำมันพืชสำหรับประกอบอาหารบางชนิดที่ ๒ มาจากเมล็ดยางพาราแล้วยังมีอาหาร
 อื่น ๆ อีกหลายประเภท ในจำนวนอาหารหลายประเภทนี้ มีปลาเค็มซึ่งประชาชนนิยม ๓
 เป็นอันมากรวมอยู่ด้วย พอลูกบางคนไปมาแฉ่งบางชนิด เช่น คี.ดี.ที. ละลายน้ำเพื่อรับประทาน
 ตกแดง ๔ ปลาเน่าและแมลงวันค่อม ไม่มีปัญหาว่าเมื่อ ๕ ปลาเค็มนี้เข้าไปแล้ว
 คี.ดี.ที. ซึ่งเป็นยาฆ่าแมลง ซึ่งติดอยู่กับปลานั้นจะไม่เข้าไปสะสมอยู่ในร่างกายของผู้บริโภค
 และทางการสาธารณสุขของรัฐกลับหัน มาเล็งเห็นถึงแหล่งเชื้อโรคของเรามี ๖
 ปลาเค็มดังกล่าวจากชายแดนภาคใต้ของไทย สำหรับประเทศไทยเรานั้น รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงสาธารณสุขแถลงกับหนังสือพิมพ์ว่าได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ ๗ และคา เนียคส์แล้ว
 เราเห็นว่าไปว่าทางการกระทรวงสาธารณสุขของเราจะมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ ๘
 การใส่ยาพิษลงไปในอาหารอย่างไร ก็ยังเห็นว่าสวัสดิภาพของประชาชนไม่ได้รับการประกันอยู่
 เห็นเอง เพราะจากปากคำของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขนี้ ๙ ว่า
 เวลาที่กระทรวงสาธารณสุขมีเจ้าหน้าที่ในคานนี้ไม่เพียงพอ และในการแก้ไขปัญหานี้ ประชาชน
 จะต้อง ๑๐ ในเรื่องการบริโภคไม่พร้อม ๆ กันด้วย การกล่าวเช่นนั้น ๑๑ ให้
 ประชาชนขายตนเอง ด้วยการระมัดระวังในการซื้ออาหารที่มีพิษ ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้
 เพราะพระราชกฤษฎีกาซึ่ง ๑๒ ว่าสารชนิดใดบ้างที่ห้ามใส่ในอาหารอันเป็นข้อห้ามตาม
 พ.ร.บ. ความปลอดภัยและยาพิษ ประชาชนทั่วไปหาได้ทราบไหมและ แม้จะทราบก็ไม่อาจ
๑๓ ได้ เพราะไม่ใช่เป็นนักเคมีทุกคน เพราะฉะนั้นจึงมีอยู่เพียงหนทางเดียว คือ
 ต้อง ๑๔ ซื้อปลาเค็ม ซึ่งคาเนียคส์จะ ๑๕ กับผู้ขายปลาเค็มอย่าง
 แน่เนน .

/๓๑/มค./๓๐/

แท็กซี่เกา

เป็นที่สังเกตเห็นได้ชัดมากเหลือเกินว่า รถยนต์แท็กซี่ในเมืองหลวงทุกวันนี้ _____
เป็นส่วนมาก จาบนกักรอยละ ๗๕ เป็นรถยนต์ซึ่ง _____ ๒ _____ รับผู้โดยสารมาเร็วกว่า ๕ ปี
ไกร ๆ ก็รู้ว่าการเกาของรถยนต์แท็กซี่ดังกล่าว _____ ๓ _____ แก่สาขาวางเซนต์โฮตอนหนทางทั่วไป
เป็นปัญหาสังคมที่จะต้อง _____ ๔ _____

กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดูแล _____ ๕ _____ อย่างสิ้นเชิงในเรื่องแท็กซี่ และในระยะเวลา
๓ ปี ที่ผ่านมานี้ ได้มีการพยายาม _____ ๖ _____ กฎหมาย และกฎกระทรวงในอันที่จะให้มีการจัดใน
เรื่องแท็กซี่ใหม่ ความล่าช้าในเรื่องนี้ _____ ๗ _____ อย่างเกี่ยวกับการล่าช้าของกฎหมายประกันสังคม
หรือกฎหมายควบคุมอาชีพของคนต่างด้าว กฎหมายเหล่านี้รัฐบาลหรือกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้เสนอจะ
_____ ๘ _____ ได้ภายในกำหนดที่นั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับความพอใจโดยเฉพาะของท่าน ตามประสา
ความจริงที่ว่า ท่านเป็นผู้ปกครองแผ่นดินไทยในขณะนี้ รถแท็กซี่เกา ๆ เหล่านี้จะ _____ ๙ _____ บนถนน
ต่อไป จนกระทั่งสักวันหนึ่งเกิดไปชนเอารถของท่านเข้า

เมื่อการออกกฎหมายในเรื่องการจัดแท็กซี่ _____ ๑๐ _____ อยู่ การปลดปล่อยรถยนต์แท็กซี่จึง
ทำได้ยาก เพราะนายทะเบียนของแท็กซี่ไม่ว่า การจัดตามกฎหมายใหม่ที่จะออกมาจะเป็นไปในรูปใด
ชาวลาหุที่สุดนายทะเบียนก็กำลังฟังกันอยู่อย่างไม่แน่ใจนั่นคือ ท่านว่าจะ _____ ๑๑ _____ รถแท็กซี่เมืองหลวง
จากเดิม ๘ พันคัน ไปเป็น ๑ หมื่น ๓ พัน ๕ ร้อยคัน แล้วให้จัดเป็นบริษัทหรือสหกรณ์ และโดย
เฉพาะใจตำรวจที่จะ _____ ๑๒ _____ นี้จะให้บริษัทหรือสหกรณ์ที่มีสมาชิกอยู่แล้วไปมากกว่า ๕ ร้อยคัน
หรือมีรถวิ่งอยู่แล้ว ๕ ร้อยคัน อีกทั้งยังจะ _____ ๑๓ _____ ให้แท็กซี่จอดเป็นที่ วิ่งหาคนโดยสารไม่ได้
เรื่องใหม่ ๆ ดังกล่าวนี้นี้ _____ ๑๔ _____ ความลังเลไม่แน่ใจให้แก่ท่านแท็กซี่อย่างหนัก ไม่เชื่อว่า
จะทำได้ และนี่เป็นอีกเหตุผลหนึ่ง ที่ทำให้แท็กซี่บนถนนจะต้อง _____ ๑๕ _____ ต่อไป ไม่มีใครกล้าลงทุน
เปลี่ยนรถใหม่

วินัย ใจเย็น และสตัย

เมื่อปลายสัปดาห์ที่แล้ว นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้บัญชาการทหารสูงสุดและคณะ ได้ใช้เวลา ๒ วัน ในการไป (๑) หน่วยงานปรามปรามผู้ก่อการร้ายในจังหวัดภาคใต้/ หลังจากที่ได้ (๒) อย่างเดียวกันนี้ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือมาแล้ว/ การเดินทางของนายกรัฐมนตรี ก็เพื่อ (๓) เจ้าหน้าที่ทั้งหลาย/ รวมทั้งรับทราบผลการปฏิบัติกับอุปสรรคข้อขัดข้อง เพื่อที่จะนำเอา มา (๔) หาทางแก้ไข/

ในเมื่อวัตถุประสงค์ของการเดินทาง เป็นเช่นนี้ บุคคลส่วนใหญ่ที่นายกรัฐมนตรีกี (๕) ก็คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล/ โอวาทที่นายกรัฐมนตรีกีได้ (๖) กับเจ้าหน้าที่เหล่านั้นต่างกรรม - ต่าง วาระ แต่มีสาระสำคัญนอกเหนือจากการเรียกร้องให้เจ้าหน้าที่มี "วินัย ใจเย็น และสตัย" ใน การปรามปรามผู้ก่อการร้ายก็คือ/ ขอให้เจ้าหน้าที่ทั้งหลาย (๗) ให้เป็นที่รักใคร่และไว้วางใจ ของราษฎรอย่างแท้จริง/ มีคุณธรรมและอย่าได้เบียดเบียน (๘) ราษฎร/

โอวาทประการหลังของนายกรัฐมนตรีกีซึ่ง เป็นท่านเอง เดียวกันกับข้อเรียกร้องและข้อเสนอแนะ ของราษฎรอันมีมาช้านานแล้วนี้ ก็เพื่อจะให้ราษฎร (๙) การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่/ อันเป็น วิธีแก้ปัญหามุ่งก่อการร้ายให้หมดไปโดยไม่ต้อง (๑๐) เงินงบประมาณและทรัพย์สิน/ แต่โดยข้อเท็จจริง นั้นเจ้าหน้าที่จะ (๑๑) คาแนะนาหรือไม่/ ถ้าหากนายกรัฐมนตรีกีได้มีโอกาสพบปะกับราษฎรอย่าง ใกล้ชิดมากกว่าการทักทายในแถวคอนกรีตแล้ว ก็จะมี (๑๒) ได้เป็นอย่างดี/

ในภาวะที่ประเทศชาติกำลัง (๑๓) กับวิกฤตการณ์ ทั้งทางด้านการเมือง คือ ปัญหา ผู้ก่อการร้าย ทางด้านเศรษฐกิจ คือความเดือดร้อนของชาวนาซึ่งล้วนเป็นปัญหาใหญ่ที่ต้อง (๑๔) ทั้งสติปัญญา และเงินทองในการแก้/ หนทางที่จะแก้ปัญหามุ่งประการแรกให้บรรลุผล เพื่อ (๑๕) เงินทองและสติปัญญา ไว้แก้ปัญหามุ่งประการที่สองก็คือ/ การกวาดล้างความประพฤติและวิธีปฏิบัติของ เจ้าหน้าที่รัฐบาลทั้งที่นายกรัฐมนตรีกีได้ให้โอวาทไว้ในประการหลังนั่นเอง/ .

ชื่อ..... เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง อายุ.....ปี เลขที่.....

/๓๐/มีค./ท./

วินัย ใจเย็น และสุภาพ

๑. ก. บัญชาการ	ข. ตรวจเยี่ยม	ค. ปรับปรุง	ง. จัดตั้ง	จ. ฝึกอบรม
๒. ก. สั่งการ	ข. เปลี่ยนแปลง	ค. ทำหน้าที่	ง. ประชุม	จ. ฝึกอบรม
๓. ก. กวดขัน	ข. กำชับ	ค. เยี่ยมเยียน	ง. ทหารเรือ	จ. เตรียมตัว
๔. ก. พิจารณา	ข. สอบสวน	ค. ตั้งเกณฑ์	ง. ออกกฎ	จ. คำนวณ
๕. ก. ตรวจพบ	ข. ใ้พบ	ค. ปรีกษา	ง. พิจารณา	จ. กวดขัน
๖. ก. ตาหนิ	ข. กล่าวโทษ	ค. ประจาน	ง. บังคับ	จ. ให้ไว้
๗. ก. ยอมตัว	ข. ลกตน	ค. ทำตัว	ง. ถ่อมตน	จ. ปรับใจ
๘. ก. ฆ่าฟัน	ข. คุกคร่า	ค. รั้งแก	ง. ช่มเหง	จ. ช่มชืน
๙. ก. เรียบกรอง	ข. เร่งเร้า	ค. ตรวจตรา	ง. สนับสนุน	จ. พอใจ
๑๐. ก. สิ้นเปลือง	ข. ตระเตรียม	ค. ทนรอ	ง. จัดสรร	จ. เบิกจ่าย
๑๑. ก. กลัวเกรง	ข. รับรอง	ค. เชื่อฟัง	ง. สนใจ	จ. พอใจ
๑๒. ก. ปราศรัย	ข. สั่งการ	ค. ปฏิบัติ	ง. รู้จัก	จ. ทราบ
๑๓. ก. ร่วมกัน	ข. ประสม	ค. ขัดแย้ง	ง. ตอรอง	จ. ขาดทุน
๑๔. ก. ปรับปรุง	ข. ส่งเสริม	ค. สะสาง	ง. อาศัย	จ. แบ่งแยก
๑๕. ก. เพิ่มเติม	ข. สงวน	ค. ใช้จ่าย	ง. ทุจริต	จ. ทุ่ทุเท

ชื่อ.....

เลขที่....

/๑๗/ก.พ./๒๕/

สังขารทศรานุ

๑. ก. บาดเจ็บ	ข. ถูกจับ	ค. เสียตัว	ง. ถูกฆ่า	จ. เจ็บป่วย
๒. ก. แผลก	ข. หาย	ค. ผัง	ง. ชำรุด	จ. หักพัง
๓. ก. ฟ้องร้อง	ข. เรียกร้อง	ค. เสนอ	ง. วัง เถน	จ. สอบสวน
๔. ก. แก้ว	ข. ผัง	ค. สอบถาม	ง. สอบสวน	จ. ออกปาก
๕. ก. บุ่งยาก	ข. บาดใจ	ค. สะเพื่อนใจ	ง. รุนแรง	จ. ชับซ้อน
๖. ก. แก้ว	ข. ระบุ	ค. เพิ่มเติม	ง. บอกลัก	จ. ถักคาน
๗. ก. ทารุ	ข. แกล้ง	ค. ขอยืม	ง. ปฏิเสธ	จ. ชัดขึ้น
๘. ก. รายงาน	ข. คาเกินการ	ค. ชี้แจง	ง. ตัดสินใจ	จ. แกล้ง
๙. ก. สอบสวน	ข. เสนอ	ค. รื้อ	ง. รับ	จ. ทา
๑๐. ก. กำหนด	ข. จากัด	ค. คุ่มครอง	ง. ความคุม	จ. ป้องกัน
๑๑. ก. กักขัง	ข. ลงโทษ	ค. สวรรภาพ	ง. เปียพยาน	จ. เข้าบัญชี
๑๒. ก. อ่อนวอน	ข. สวรรภาพ	ค. วังวอน	ง. ร้องทุกข์	จ. ขอร้อง
๑๓. ก. ยินดี	ข. อนาคต	ค. เวทนา	ง. สมเพช	จ. สงสัย
๑๔. ก. ตัดสินใจ	ข. ป้องกัน	ค. ความคุม	ง. สอบสวน	จ. คุ่มครอง
๑๕. ก. กลัวหา	ข. กลัวโทษ	ค. กัดขม	ง. บดบัง	จ. ทาลาย

1

กรณีราษฎร ๗ คน ชาวจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งมีอาชีพเป็นพ่อค้าขายเครื่องประดับสตรี

ในชั้นนี้ ในขณะที่ยังไปอาจ ๒ ลงไปไดวา ผู้เคราะห์ร้ายทั้ง ๗ ถูกฆ่าตายโดย

บ้านเมืองหม่อมแปะ มีรัฐธรรมนูญ มีกฎหมาย ๑๐ สิทธิเสรีภาพของราษฎร เมื่อมี

จะอย่างไรก็ตาม สำหรับกรณีที่เกิดขึ้นที่อำเภอหาดขามเป็นต้นมา ๑๓ หอรัษฎากรพิพัฒน์

ราชการในท้องที่นั้นได้ทราบเข้า จึงให้สั่งให้ดำเนินการ ๑๔ แม้จะเป็นเวลาหลังจากที่

ถ้ามีการตายเกิดขึ้นถึงเค้านั้นหนึ่งเกม ๆ เราเห็นว่าควรจะให้โชคความกระจ่างชัดโดยฉับ

ให้ชื่อเสียงของรัฐบาลถูก ๑๕ ลงไปอีก.

มี
ใบ.....

เลขที่.....

/๔/ม.ก./ส./

เปิดอภิปรายทั่วไป

๑. ก. เสนอ	ข. เปลี่ยน	ค. สรุป	ง. แดง	จ. กำหนด
๒. ก. ประกาศ	ข. คัดสิน	ค. ใส่ร้าย	ง. ลงมติ	จ. ฟ้องร้อง
๓. ก. ฟ้องร้อง	ข. ประกาศ	ค. ลงมติ	ง. ลงโทษ —	จ. กล่าวโทษ
๔. ก. เปลี่ยน	ข. กำหนด	ค. ยืนยัน	ง. สรุป	จ. แดง
๕. ก. เคยชิน	ข. ไกล่ลี้	ค. คั่นเคย	ง. เพียงพอ	จ. กล้าเสี่ยง
๖. ก. บัญญัติ	ข. ความคุม	ค. แดง	ง. เสนอ	จ. คอรอง
๗. ก. คัดค้าน	ข. พังพา	ค. ปฏิเสธ	ง. ช่วยเหลือ	จ. ระมัดระวัง
๘. ก. ร่วมกัน	ข. ออมหอม	ค. ไกล่เคียง	ง. ชัดแย้ง	จ. รุนแรง
๙. ก. ระวัง	ข. คัดค้าน	ค. แข็งขัน	ง. ฝ่าฝืน	จ. ประสงค์
๑๐. ก. กล่าวหา	ข. ฟ้องร้อง	ค. เรียกครอง	ง. คัดสิน	จ. ผัดผ่อน
๑๑. ก. ฟ้องร้อง	ข. ลงมติ	ค. ลงโทษ	ง. กล่าวโทษ	จ. ประกาศ
๑๒. ก. คุ้มครอง	ข. เพิ่มพูน	ค. ป้องกัน	ง. บริหาร	จ. ปฏิวัติ
๑๓. ก. ปฏิบัติ	ข. ปฏิวัติ	ค. บริหาร	ง. เพิ่มเติม	จ. บัญญัติ
๑๔. ก. ระมัดระวัง	ข. เตรียมการ	ค. ตรวจสอบ	ง. เพ่งเล็ง	จ. เข้าใจ
๑๕. ก. เพิ่มพูน	ข. คัดสิน	ค. ปฏิวัติ	ง. บริหาร	จ. พัฒนา

/๔/ม.ค./ส./

เปิดอภิปรายทั่วไป

พรรคประชาธิปัตย์ได้ ๑ เป้าหมายของการเสนอญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๒๖ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อ ๒ ไม่ไว้วางใจ พลเอกประภาส จารุเสถียร รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมาเป็นการ เสนอญัตติเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อ ๓ ไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะ

เหตุผลประการสำคัญที่ทำให้พรรคประชาธิปัตย์จำต้อง ๔ เป้าหมายของคณะ สืบเนื่องมาจากเหตุที่พรรคประชาธิปัตย์ไม่มีสมาชิก ๕ แก่การรับรองญัตตินี้ตามรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญขาดรายได้ ๖ เอาไว้ให้สมาชิกรับรองญัตตินี้ไปต่ำกว่าหนึ่งในห้าของ จำนวนสมาชิกรัฐสภา ประมาณ ๗๗ คน พรรคประชาธิปัตย์จึงจำเป็นต้อง ๗ เสิ่งสนับสนุนจาก ส.ส. พรรคอื่น ประกอบกับสมาชิกพรรคอื่นต่างมีความเห็น ๘ กับ พรรคประชาธิปัตย์ในประเด็นที่ว่าสมควรจะ เปิดการอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะ เมื่อพรรคประชาธิปัตย์ ๙ จะหาหน้าที่ของพรรคฝ่ายค้าน ในอันที่จะ เปิดอภิปรายทั่วไปให้ได้ นั้นก็เป็นการบังคับ พรรคประชาธิปัตย์ไม่ในตัวเอง ที่จะต้อง โอนอ่อนผ่อนตามเสียง ๑๐ ของสมาชิกพรรคอื่นด้วย

อย่างไรก็ดีการเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อ ๑๑ ไม่ไว้วางใจรัฐบาลทั้งคณะนี้เป็นการ ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญที่ให้อานาจรัฐสภาเอาไว้ เพื่อเป็นการจตุสดนาจฝ่ายบริหาร เพราะการที่ฝ่าย บริหารไม่สามารถที่จะ ๑๒ ราชการแผ่นดินให้บังเกิดความผาสุกแก่ปวงชนได้แล้ว สมาชิก รัฐสภาที่มีหน้าที่จะพิจารณาการบริหารของฝ่ายบริหารได้ และการพิจารณาที่เป็นธรรมนั้น จะต้อง ๑๓ ตามรัฐธรรมนูญ เพราะ เป็นการเปิดโอกาสให้ฝ่ายบริหารได้ชี้แจงแถลงถึง เหตุผลใน การบริหารประเทศให้ปวงชนได้รับทราบ อันจะเป็นแนวทางให้ประชาชนทั่วไปได้ ๑๔ สถานการณ์ของบ้านเมืองโดยกระจ่างชัด เพราะทุกวันนี้กล่าวได้ว่า รัฐบาล ๑๕ ราชการ แผ่นดินไปในลักษณะที่สร้างความเข้าใจผิดให้แก่ประชาชน.

ข้อ.....

เลขที่....

/๖/ม.ก./พ./

นโยบายหาบเร่

๑. ก. ประท้วง	ข. แดง	ค. ประนาม	ง. ปฏิเสธ	จ. ถาม
๒. ก. วุ่นวาย	ข. กัดขวาง	ค. แทรกแซง	ง. ชัดขวาง	จ. ลามคุม
๓. ก. ประท้วง	ข. ปฏิเสธ	ค. ประนาม	ง. ท้องการ	จ. ชูเชิญ
๔. ก. แดง	ข. ปรากฏ	ค. ปฏิเสธ	ง. ประท้วง	จ. ประนาม
๕. ก. ประนาม	ข. รังเกียจ	ค. เห็นใจ	ง. คู้หมิ่น	จ. สักเวช
๖. ก. ประนาม	ข. สักเวช	ค. ปฏิเสธ	ง. ประท้วง	จ. เห็นใจ
๗. ก. แดงแยก	ข. รวบรวม	ค. สัมพันธ์	ง. เหลื่อมล้ำ	จ. คายเกี่ยว
๘. ก. บงการ	ข. เสนอแนะ	ค. ปฏิเสธ	ง. ท้องการ	จ. บิดพลิ้ว
๙. ก. รักษา	ข. ก่อตั้ง	ค. รวบรวม	ง. แก้อไข	จ. ปรับปรุง
๑๐. ก. แทรกแซง	ข. สันนิษฐาน	ค. ช่วยเหลือ	ง. ชัดขวาง	จ. ต้านทาน
๑๑. ก. วุ่นวาย	ข. ชื้อขาย	ค. เดิน	ง. หยุต	จ. พักผ่อน
๑๒. ก. เวียงราย	ข. ตั้งขวาง	ค. ร้องขาย	ง. เวียงร้อง	จ. บริการ
๑๓. ก. ชัดขวาง	ข. เห็นใจ	ค. เกรงใจ	ง. เสียขาย	จ. บังจาว
๑๔. ก. สันนิษฐาน	ข. กัดขวาง	ค. แทรกแซง	ง. เวียงร้อง	จ. ปฏิเสธ
๑๕. ก. ตัดสินใจ	ข. แบ่งแยก	ค. เสนอแนะ	ง. แทรกแซง	จ. นำทาง

/๒/ม.ค./พ./

นโยบายห้ามเร่

มีข่าวว่าแผนราษฎรนายหนึ่งได้ตั้งกระทู้ต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อ ๑ นโยบายเกี่ยวกับห้ามเร่ ว่ารัฐบาลจะเอาอย่างไรกันแน่ ทุกวันนี้มีประชาชนตั้งห้ามเร่ ๒ ทางสาธารณะ และถูกจับกุมกันบ้าง ปล่อยให้ขายกันบ้างเรื่อยมา ดังนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้หนึ่งจึงตั้งกระทู้ถามเพื่อ ๓ าคตอบจากรัฐบาล - - - - -

จากรายละเอียดของกระทู้ถามซึ่ง ๔ ในชื่อนั้น ฟังก็เห็นว่าเจ้าของกระทู้มีเจตนาโน้มน้าวไปข้างเห็นอกเห็นใจบรรดาผู้ประกอบการห้ามเร่ ซึ่งสังคมทั่วไปต่างก็ ๕ อยู่ด้วยกันทั้งสิ้นในฐานะที่เป็นผู้ยากจนหาเช้ากินค่ำ ปัญหาจึงอยู่ว่าควรจะมี ๖ กันเพียงไหนเท่านั้น

ทางคานวณการทั่ว ๆ ไปนั้น ย่อมมีความเห็นหนักเบา ๗ กันออกไปเป็นสองพวก ทางฝ่ายที่มีรายได้โดยตรงจากกิจการห้ามเร่ ย่อม ๘ ที่จะให้ห้ามเร่มีอิสระมากที่สุด จะตั้งขายที่ไหน เวลาไหนก็อยากจะได้ทำได้ รวมทั้งการตั้งสินค้าลงมาขายบนผิวจราจรของถนนด้วย ซึ่งผู้พยายามหาอยู่เสมอ ๆ แต่ในทางตรงกันข้ามทางฝ่ายผู้มีหน้าที่ ๙ ระเบียบแบบแผนของสังคม เช่นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเทศบาล ก็จะต้องทำงานอย่างเป็นกลางให้เกิดผลแก่ชุมชนให้มากที่สุด จำเป็นต้อง ๑๐ การกระท้าวางอย่างของผู้วางห้ามเร่ เพื่อรักษาสีหน้าของประชาชนฝ่ายอื่นเอาไว้ เช่นคนเดินถนนซึ่งไม่สามารถ ๑๑ บนทางเท้าได้ เพราะห้ามเร่กีดขวาง หรือผู้ขับรถยนต์ซึ่งไม่สามารถใช้ทางได้เพราะว่ามีห้ามเร่ ๑๒ อยู่เป็นต้น รวมไปถึงการส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจไปมิให้เอกชนคนหนึ่งคนใดหรือกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพาะเข้าไปหาผลประโยชน์ โดยมี ๑๓ ความเห็นจากทางคานวณตรงกันข้ามกับห้ามเร่นี้ มาจากผู้ที่ใช้ทางเท้าหรือใช้ถนนโดยตรงซึ่งถูกห้ามเร่ ๑๔ อยู่

ในกรณีที่เกิดความเห็น ยกออกเป็นสองฝ่าย เช่นนี้ จะเป็นเรื่องยากสำหรับรัฐบาล หรือหัวหน้ารัฐบาลที่จะ ๑๕ ไปทางฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด.

ภาคผนวก ง.

แบบทดสอบ Cloze แบบปกรัณ ๑๖ ชุด
ซึ่งสร้างจากข่าว

ข้อ.....

เลขที่.....

/๑๔/มิถ. /๒๕/

ส.ส. ไต่เงินวัก

๑. ก. ทาลาย	ข. มั่นทอน	ค. กลายเป็น	ง. เบียดเบียน	จ. ส่งเสริม
๒. ก. ส่งคืน	ข. คึงเอา	ค. ส่งจ่าย	ง. สั้งคัก	จ. ไม่รับ
๓. ก. เสนอแนะ	ข. ให้สัมภาษณ์	ค. เจริญจากับ	ง. ร้องทุกข์	จ. สอดตาม
๔. ก. บริการ	ข. ทาบุญ	ค. จาหน่าย	ง. จัดสรร	จ. ส่งเจาะเห
๕. ก. สามัคคี	ข. สัจจวิติ	ค. รอบคอบ	ง. เรียบร้อย	จ. เป็นธรรม
๖. ก. เบียดเบียน	ข. มั่นทอน	ค. ส่งเสริม	ง. กลาย เป็น	จ. ยกเว้น
๗. ก. ใ้รับ	ข. ส่งเสริม	ค. สัมปสนุน	ง. จาหน่าย	จ. จัดสรร
๘. ก. สัมปสนุน	ข. ส่งเสริม	ค. คักค่าน	ง. เชิญชวน	จ. หาเสียง
๙. ก. เสนอแนะ	ค. จาคาหน่าย	ค. ทาทาย	ง. หาเสียง	จ. เชิญชวน
๑๐. ก. ท้องการ	ข. เรียบกร้อง	ค. ผูกมัด	ง. หาเสียง	จ. ก้าขาย
๑๑. ก. ขวัญข้อ	ข. ก้าขาย	ค. หาเสียง	ง. ยอม	จ. ก้าน
๑๒. ก. เชิญชู	ข. เพิ่มพูน	ค. กระจาย	ง. ทาลาย	จ. ปรับปรุง
๑๓. ก. แบ่งปัน	ข. สอดคล้อง	ค. ร่วมมือ	ง. เท้าเทียม	จ. ลกหลั่น
๑๔. ก. ซลุกซลัก	ข. ยุ่งยาก	ค. หมกเป็ลื่อง	ง. ขัมชวน	จ. สัมสน
๑๕. ก. ไซ้สิทธิ์	ข. ร่วมมือ	ค. เสียเวลา	ง. เสียเงิน	จ. หาเสียง

/๑๘/มีค./ท./

ส.ส. โศกเงินวัฑ

ส.ส. ฝ่ายค้านโตกภณเจ็บจัดสรรบรณะวัฑว่าจะ ๑ งบหาเสี้ยงของ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล
ไป ทั้งนี้เนื่องจากสานักงบประมาณ ๒ เงินจำนวน ๓๐ ล้าน ไปจัดสรรเอง

ทั้งนี้ นายชวรินทร์ สระคำ ส.ส. รอยเอ็ก สังกัดพรรคแนวประชาธิปไตย ๓ ผู้สื่อข่าว
ถึงเรื่องของเงินจัดสรรสำหรับบรณะวัฑทั่วประเทศ ว่าตามที่ไต่ต้งไว้ให้กรรมการศาสนาเข้าไป ๔
ให้แก่วัฑทั่วประเทศ ปรากฏว่าตอบทางฝ่ายสาักงบประมาณ ได้ต้งเองบนักกลับไปจัดสรรเอง

นายชวรินทร์ ชี้แจงต่อไปว่าโดยวิธีนี้จะเกิดความไม่ ๕ ขึ้นมา เพราะสานักงบประมาณ
เป็นทบวงการ เมืองอาจจะมีการจัดให้แก่ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล ๖ งบหาเสี้ยงฉกที่เคยปรากฏ
ในงบพันนาจังหวัดขณะนี้ ทั้งนี้เพราะว่าวัฑทั่วประเทศมีมากและบางจังหวัดจะไม่ ๗ งบ
หากจังหวัดนั้นไม่มี ส.ส. ฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล

ชวายอย

นายวิมพ์ วิมลมาลย์ ส.ส. นครราชสีมา ๘ การเลือกต้ง ส.ส. ค่ายวิธีแบ่งเขต
ว่าใช้วิธีรวมเขตแบบเดิมจะ เป็นการพิสูจน์ศักดิ์ศรีและความแข็งแกร่งของผู้แทนได้ดีกว่า

นายวิมพ์ กล่าว ๙ ว่า การที่จะให้มีการเลือกต้ง ส.ส. แบบแบ่งเขต คงจะเป็น
แผนของพรรค สปท. ๑๐ ให้ ส.ส. มาจากเขตเล็ก ๆ เพื่อจะไ้ช้ง่ายขายคล่อง ถ้า ส.ส.
มาจากทั้งจังหวัดพวกนี้ไม่ค่อย ๑๑ ง่าย ๆ

"การ เลือกต้งแบ่งเขต จะ ๑๒ ความสามัคคีของคนในท้องถิ่น คนที่ไ้เป็นผู้แทนก็จะ
กิดว่าเป็นผู้แทนของตามด้นเขาเถอนี้ ไม่ไ้เป็นผู้แทนทั้งจังหวัด แล้วการช่วยเหลือหรือเป็นปากเสี้ยง
ให้ประชาชนก็จะ ๑๓ กัน" นายวิมพ์ว่า ส่วนที่ว่าการเลือกต้งแบบรวมเขตทำให้การ เลือกต้ง
ซอม ๑๔ นั้น นายวิมพ์ อ้างว่าเมื่อเราจะเป็ประชาธิปไตยกันสักทีเพียง ๑๕ ค่าเลือกต้ง
ซอมมิดเดียว ไปเห็นนาจะต้องบะไร.

ชื่อ.....

เลขที่....

/๒๔/มีค./๕๖/

ระบบรัฐบาลยืมมือ ส.ป.ท. ยชวานา

๑. ก. ยุง	ข. ปันหัว	ค. ช่วย	ง. กคช	จ. แกไข
๒. ก. ลาออก	ข. ปฏิวัติ	ค. ไขหนี้	ง. ยึดทรัพย์	จ. เก็บภาษี
๓. ก. ยุง	ข. สมัคร	ค. รับผิดชอบ	ง. เลือกถึง	จ. ยืมมือ
๔. ก. ซอรอง	ข. ปราศรัย	ค. หาเสียง	ง. ถอรอง	จ. ขี้แจง
๕. ก. ชูเชิญ	ข. เสนอแนะ	ค. ปราศรัย	ง. บังคับ	จ. รวมมือ
๖. ก. ตัดลาถ	ข. ประมุข	ค. ปรับปรุง	ง. ช่วยพุง	จ. รับผิดชอบ
๗. ก. คอตัน	ข. เติบขวาน	ค. ซ้อขาย	ง. ถอรอง	จ. เร่งรัด
๘. ก. เร่งรีบ	ข. สันนิษน	ค. ยอมรับ	ง. รับผิดชอบ	จ. ผอนปน
๙. ก. บกปึก	ข. ประท้วง	ค. ยอมรับ	ง. ล้าง	จ. เปิดเผย
๑๐. ก. หลมฉก	ข. ยอมแพ้	ค. เฝียมหาย	ง. สงบเรื่อง	จ. ลาออก
๑๑. ก. ดูแล	ข. แกไข	ค. จ้มทอง	ง. ไขหนี้	จ. ปฏิวัติ
๑๒. ก. ประท้วง	ข. คอตัน	ค. รับผิดชอบ	ง. กล่าวถึง	จ. ปราศรัย
๑๓. ก. ยืมมือ	ข. หาเสียง	ค. เหวี่ยงตรา	ง. เลื่อนยศ	จ. ตำแหน่ง
๑๔. ก. เสนอ	ข. เรียง	ค. ประกาศ	ง. พิจารณา	จ. สื่อแสดง
๑๕. ก. เข้คชยาค	ข. กลัวแพ้	ค. คอตัน	ง. ประท้วง	จ. เลิกล้ม

/๒๔/มค./ส./

ระบรัฐบาลยืมมือ ส.ป.ท. ยชานา

ส.ส. ขอนแก่นว่ารัฐบาลหมกมุ่นอยู่ที่จะ ๑ ขวานาเลยยืมมือถูกพรรคเหี่ยวไปสาธ
โกลบอเมร์กันกรณี่ชายขาวไม่ออก แะให้รัฐบาล ๒ ก่อนที่ขวานาคตกเป็นคนล้มละลาย
ไม่เชื่อ จอมพลถนอม กับ พลเอกประภาส จะ ๓ ส.ส.

เขาวนั้น นายแคล้ว นรปติ ส.ส. ขอนแก่น พรรคแนวร่วมเสรีธุรกิจ - ไค ๔ แก
ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ กรณี่ที่มี ส.ส. ลูกพรรค ส.ป.ท. กลุ่มหนึ่งเหี่ยวไป ๕ กับขวานาย
ให้เกินขบวนต่อต้านอเมริกาและญี่ปุ่นที่แย่งตลาดไทยอันเป็นเหตุให้ราคาข้าว เปลือก เกิดความปั่นป่วน
ตกต่ำ นายแคล้ว นรปติ กล่าววว่ารัฐบาลชุด จอมพลถนอม คนชื้อกำลังหมกมุ่นอยู่ที่จะ ๖
ราคาข้าว จึงต้องหันเอาการ เมืองบาเลนกับขวานา ค่ายการยืมมือ ส.ส. ลูกพรรค ส.ป.ท.
เหี่ยวไปสาธโกลบว่า เหตุที่ราคาข้าวตกต่ำ เพราะฝีมือของอเมริกาและญี่ปุ่นที่ส่งขวามาตีตลาดข้าวไทย
และ ส.ส. ก็เลยเอาขวานาเป็นเกราะป้องกันอีกต่อ. จึง ชักชวนให้ขวานามา ๗ ในกรุงเทพฯ
เรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นนี้ รัฐบาลทอง ๘ รัฐบาลใหม่จะ ๙ ความผิดพลาดในการ
ดำเนินนโยบายหาตลาดข้าว เมื่อรัฐบาลรู้ตัวว่าไร้ฝีมือการจะบอกขอเท็จจริงให้ประชาชนทราบแล้ว
ก็ ๑๐ ไปเสีย ให้คนอื่นที่มือสะอาดเข้ามา ๑๑ กับบ้าง ก่อนที่ทุกอย่างจะสายเกินไป
ขวานาคองตกเป็นคนล้มละลาย

นายแคล้ว นรปติ ไค ๑๒ กรณี่ที่ขวานา จอมพลถนอม และ พลเอกประภาส
จะสมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. ในพระนครสมัยหนาวา ถ้าเป็นจริงต้องขอ ๑๓ ไค แต่ตนเอง
ไม่เชื่อต่อให้เอาทองมากองท่วมหัวก็ไปเชื่อว่าศาลทั้งสองวัง ๑๔ ตัวเองว่าเป็นนักประชาธิปไตย
จะกระโดดลงมาสักร ส.ส. ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่า ทั้งสอง ๑๕ การเลือกตั้ง โดยเฉพาะ
อย่างนี้แล้ว ส.ส. ในพระนครยังไม่ทันใหญ่ กานพขึ้นมาก็อยู่สทนากับประชาชนไม่ได้ ถ้าทั้งสอง
จะสมัครจริงตนเองในนามของพรรคฝ่ายค้านจะออกโรงช่วยหาเสียงให้.

ชื่อ.....

เลขที่.....

/๔/ม.ค./พ./

ยานุพิพากษานครศรีธรรมราช

๑. ก. สอดถาม	ข. สงสัย	ค. จาคะเน	ง. รายงาน	จ. เร่งรัด
๒. ก. ถูกปลด	ข. ย้าย	ค. วางแผน	ง. ทัดต่อ	จ. ติดตาม
๓. ก. สั้งปลด	ข. สงสัย	ค. สั้งย้าย	ง. เลื่อนชั้น	จ. สอดถาม
๔. ก. ให้พยาน	ข. ลดโทษ	ค. ติดตาม	ง. พิพากษา	จ. จากุ
๕. ก. ถูกเรียก	ข. ถูกเกณฑ์	ค. เนรเทศ	ง. รายงาน	จ. เข้ามอบ
๖. ก. มาสืบ	ข. มาช่วย	ค. วางแผน	ง. ทัดต่อ	จ. โอนย้าย
๗. ก. ไต่สวน	ข. ร้องเรียน	ค. สงสัย	ง. สัมภาษณ์	จ. ข้ำเดิม
๘. ก. กล่าวหา	ข. วิจารณ์	ค. ตาหนี	ง. เข้าพบ	จ. เรียกตัว
๙. ก. ใ้วางใจ	ข. นั้ถือ	ค. เลื่องลือ	ง. รับรอง	จ. นั้ใจ
๑๐. ก. ไต่สวน	ข. กล่าวหา	ค. วิจารณ์	ง. สอดถาม	จ. จาคะเน
๑๑. ก. ร้องเรียน	ข. ไต่สวน	ค. สงสัย	ง. สัมภาษณ์	จ. ตาหนี
๑๒. ก. ให้การ	ข. แนะนำ	ค. ตอบ	ง. ทักสิน	จ. วิจารณ์
๑๓. ก. บับ	ข. ทิ	ค. ผื่น	ง. โกง	จ. กันหา
๑๔. ก. เลียงรับ	ข. วางแผน	ค. ต่อรอง	ง. ทำหนี	จ. ยื่นยัน
๑๕. ก. ไต่สวน	ข. สอดสวน	ค. ติดตาม	ง. เลือกเน้น	จ. ตัดทอน

ฝ่ายผู้พิพากษาตรีธรรมราช

ผู้สื่อข่าว "พิมพ์ไทย" ประจำจังหวัดศรีธรรมราช ๑ มาว่า กระทรวงยุติธรรมได้
วิพากษ์ถึง นายยง ศรีนา ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดศรีธรรมราชและ นายชอบ คงสวัสดิ์
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยสั่งให้เตรียมตัว ๒ ไปนายาราชการที่จังหวัดพระนคร
โดยด่วน

โดยที่ นายยง ศรีนา ที่ถูก ๓ นี้เป็นผู้พิจารณาข้ออัยการ โจทก์ กิติระหวาง ร.ต.ท.
ระบิล นานากุล อดีตนายอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช จาเลย กับ นายสันต์ เอกมหาชัย
อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช โจทก์ แจ้งให้ดำเนินคดี และศาลได้ ๔ ยกฟ้อง
ไปแล้ว

เมื่อ นายยง ศรีนา ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ๕ กลับไปช่วยราชการที่ศาลอื่นครั้งนี้จึงทำให้
ประธานชวฉวางต่างวิพากษ์วิจารณ์กันเป็นการใหญ่ เพราะว่าทางกระทรวงยุติธรรมได้ให้ นายเริ่ม
ธรรมชัย ผู้พิพากษาศาลเด็ก ๖ ราชการแทนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

เกี่ยวกับการย้ายครั้งนี้ นายคงวน กนกวิจิตร ส.ส. สุราษฎร์ธานีได้บันทึกสื่อถึง หลวงจารุณ
เนติศาสตร์ รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม และนอกจากนี้ยัง ๗ จอมพลดอนม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการยุติธรรมว่าการกระทรวงยุติธรรมใช้อำนาจไม่ถูกต้อง

"พิมพ์ไทย" ได้ ๘ นายยง ศรีนา และสอบถามว่าถูกคำสั่งย้ายด่วนเพราะเหตุใด
นายยง ตอบว่า ตนเองก็ยังไม่ทราบเหตุผลว่าเรื่องอะไร และการปฏิบัติงานร่วมกับอธิบดีผู้พิพากษา
ศาลภาค ๔ และผู้พิพากษาพร้อมทั้งทนายความ ก็หากันจนเป็นที่ ๙ และเรียบเรียงข้อกล่าวหา
ก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าถูกย้ายเรื่องอะไร

จากนั้น "พิมพ์ไทย" ได้ ๑๐ ต่อไปว่า จะมีการตั้งกรรมการสอบสวนอะไรหรือไม่ และ
ตามที่ ส.ส. สุราษฎร์ธานีมีหนังสือ ๑๑ นายกรัฐมนตรีคาหนิ ร.ม.ต. ยุติธรรมเกี่ยวกับการ
สับเปลี่ยนกันนี้จะเนื่องมาจากการบีบบังคับคดีจริงหรือไม่ นายยง ๑๒ ว่าการตั้งกรรมการนั้น
ไม่ทราบได้ แต่สำหรับเรื่อง ๑๓ ทางคดีนั้น ไม่เป็นความจริง และ เป็นไปไม่ได้ไม่เกี่ยวกับ
เรื่องคดีนั้นแน่นอน แต่มันเป็นจังหวะเกี่ยวกับคำสั่งมาตอนหลังจากพิพากษาปล่อยตัว ร.ต.ท. ระบิล
นานากุล โดยมั่งเจ็ญ

อย่างไรก็ดี ชาวฉวางต่าง ๑๔ การย้ายผู้พิพากษาคดีครั้งนี้เป็นการใหญ่ เพราะต่างเกรงว่า
ร.ต.ท. ระบิล นานากุล ฟ้องนายสันต์ เอก มหาชัยไว้เนิ่นจะไม่ได้รับความเป็นธรรม เกี่ยวกับเรื่องนี้
"พิมพ์ไทย" จะ ๑๕ ขวามาเสนอต่อไป.

ชื่อ.....

เลขที่.....

/๕/มีค./พ./

บัญชี แะะร้จ้บาลกัฎมีนเินประะเทศ

๑. ก. ปราศรัย	ข. ทักท้วง	ค. ท่วงคัง	ง. โต้งแย้ง	จ. คัดค้าน
๒. ก. พักเภา	ข. ลงทุน	จ. จัดขึ้น	ง. คัดขาย	จ. บริการ
๓. ก. ยกเล็ก	ข. ค้าขาย	ค. บริการ	ง. ส่งเสริม	จ. ไว้วใจ
๔. ก. ป้องกัน	ข. แก้ไข	ค. ศึกษา	ง. สอบสวน	จ. จัดการ
๕. ก. คัดค้าน	ข. คัดค้าน	จ. จะใช้	ง. จะเลิก	จ. ตรวจสอบ
๖. ก. สะกั้กั้	ข. คัดค้าน	ค. คัดค้าน	ง. สั้งห้าม	จ. สัมผัส
๗. ก. ผูกมัด	ข. เข้แจงค	ค. ตรวจสอบ	ง. พ้องร้อง	จ. กวักชัน
๘. ก. ปกป้อง	ข. ลอบคุม	ค. ตรวจสอบ	ง. สอบสวน	จ. แสวงหา
๙. ก. ค้าขาย	ข. ลงทุน	ค. บริการ	ง. จดทะเบียน	จ. เสียภาษี
๑๐. ก. ล้มเลิก	ข. ซื่อขาย	ค. โยกย้าย	ง. ไถ่ถอน	จ. คาเนิน
๑๑. ก. แลกเปลี่ยน	จ. ใช้ขาย	ค. ยับยั้ง	ง. ความคุ้ม	จ. กวักชัน
๑๒. ก. บังคับ	ข. กวักชัน	ค. จะเสีย	ง. จะออก	จ. กู้ยืม
๑๓. ก. ไหมเภา	ข. เสนอแนะ	ค. เบิกเผย	ง. วิจารณ์	จ. สัมภาษณ์
๑๔. ก. ร้องเรียน	ข. อวดอ้าง	ค. อภิปราย	ง. สัมภาษณ์	จ. ประกาศ
๑๕. ก. คาคท้วง	จ. สนใจ	ค. ใฝ่ฝัน	ง. เยี่ยม	จ. พอใจ

บัญชี แะะรัฐบาลกัมมิโนประ เทศ

นายบัญชี โจรนเสถียร กรรมการรองผู้จัดการใหญ่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ได้กล่าว
... ในที่ประชุมสามัญของสมาคมบริการธุรกิจแห่งสหรัฐอเมริกาครั้งที่ ๒ ซึ่ง ... ณ
โรงแรมเซอราตัน เกี่ยวกับการพัฒนาตลาดเงินทุนของไทย มีใจความสรุปว่า

ในปัจจุบันตลาดเงินทุนของไทยอยู่ในขั้นเริ่มแรก รัฐบาลจะต้อง ... ตลาดภายในประเทศ
เพื่อรัฐบาลจะได้อาศัยกัมมิโน จากแหล่งเงินทุนในประเทศ แทนที่จะ ... ปัญหาการขาดแคลน
เงินทุนด้วยพันธบัตรหรือเพิ่มภาษี

สำหรับผู้ที่ ... เงินทุนดังกล่าวอีกฝ่ายหนึ่งได้แก่วิสาทกิจส่วนเอกชน ซึ่งไม่ควรเป็น
เอกชนเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่ควร เป็นบริษัทเปิดหรือบริษัทมหาชน

ประการที่สอง รัฐบาลต้องช่วย ... การพัฒนาตลาดซื้อขายแลกเปลี่ยนเงิน โดยดำเนินการ
ดังนี้

๑. ตั้งคณะกรรมการเพื่อร่างข้อบังคับต่าง ๆ ... ฐานะการเงิน และตรวจตรา
การปฏิบัติของบริษัทเปิดให้เป็นที่พอใจโดยเร็วเพื่อ ... ผลประโยชน์ของผู้ลงทุน

๒. กำหนดให้ วิสาหกิจ ที่ใหม่ จดทะเบียนจากรายได้อาจขึ้นหนึ่ง เช่น ๑๐ ล้านบาทขึ้นไป
ต้อง ... เป็นบริษัทเปิด

๓. รัฐบาลต้องพิจารณาตลาดภาษีให้แก่บริษัท ซึ่ง ... กิจการอยู่ไปปัจจุบัน และยินดี
จะเปลี่ยนรูปแบบบริษัทเปิด

ประการที่สาม รัฐบาลควรใช้อำนาจออกกฎหมายที่จะช่วยให้รัฐบาลออกพันธบัตรต่าง ๆ
เพื่อ ... ในการพัฒนาท้องถิ่นและของรัฐบาล การออกพันธบัตรนี้ถึงแม้ว่ารัฐบาล ...
พันธบัตรอยู่แล้ว แต่เป็นพันธบัตร "สารพัด" มากกว่า ไม่ได้ออกเพื่อโครงการใดโครงการหนึ่ง

สหรัฐ - ญี่ปุ่นกำลังโรงงานรถยนต์

ทั้งนี้เป็นการ ... ของ นายยศ มุนนาค ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเมื่อเช้านี้
โดยมีรายละเอียดว่า นอกจากบริษัทฮอนด้าของสหรัฐที่ มร. เฮโรฟอร์ด ที่ ๒ ได้ ... อย่าง
เปิดเผยว่าจะมาลงทุนตั้ง โรงงานผลิตรถยนต์ส่วนประกอบรถยนต์ขึ้นในประเทศไทยแล้ว ยังมีบริษัทนิสสัน
เคอโซแห่งประเทศญี่ปุ่น ก็ ... และเตรียมที่จะมาลงทุนตั้ง โรงงานประเภทเดียวกันในประเทศไทย

ชื่อ.....

เลขที่.....

/๑๖/มิ.ค./

เรียงของ เหมืองแร่

๑. ก. ยกเลิก	ข. พิจารณา	ค. ถัดกัน	ง. ยับยั้ง	จ. เรียงรอง
๒. ก. บริการ	ข. ปริมาณ	ค. เสีย	ง. ประเมิน	จ. งบดุลย์
๓. ก. พิจารณา	ข. เสนอ	ค. แกไข	ง. ปรับปรุง	จ. จัดการ
๔. ก. แบ่ง	ข. แยก	ค. กัน	ง. ตั้ง	จ. ท่าง
๕. ก. สอบสวน	ข. คัดจ้าง	ค. พิจารณา	ง. ออกได้	จ. ปรับปรุง
๖. ก. ละเลย	ข. ยับยั้ง	ค. สืบสวน	ง. เพิ่มเติม	จ. หัก
๗. ก. บรรทุก	ข. หีบห่อ	ค. บรรจุ	ง. เก็บ	จ. ทุน
๘. ก. กักตุน	ข. ขนส่ง	ค. หีบห่อ	ง. ตรวจตรา	จ. สูญเสีย
๙. ก. ตัดสิน	ข. ตักเตือน	ค. ร้องเรียน	ง. พิจารณา	จ. ปรับปรุง
๑๐. ก. ชี้แจง	ข. อภิปราย	ค. เสนอแนะ	ง. ร้องเรียน	จ. เพิ่มเติม
๑๑. ก. เสนอ	ข. เสนอแนะ	ค. สอบสวน	ง. ร้องเรียน	จ. ทักท้วง
๑๒. ก. เกินคุลย์	ข. ใ้จคุลย์	ค. ขาดคุลย์	ง. ลำช้า	จ. บกพร่อง
๑๓. ก. สรุป	ข. แจ้ง	ค. วัฒน	ง. อภิปราย	จ. เตือน
๑๔. ก. คำนวณ	ข. ประเมิน	ค. ท่างาน	ง. เก็บ	จ. ชวาระ
๑๕. ก. ทรงตัว	ข. เพิ่มขึ้น	ค. พะยอยออก	ง. เปลี่ยนแปลง	จ. ลดลง

เรื่องของ เมืองแร

คณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมเมืองแร ซึ่งมี นายพจน์ สารสิน ร.ม.ต. กระทรวง
พัฒนาการแห่งชาติเป็นประธานกรรมการ ได้ ๑ ขอเสนอจากการประชุมเมืองแรที่ให้
รัฐบาลพิจารณาระบบภาษีในอุตสาหกรรมเมืองแร โดยให้แยกระบบภาษีเมืองแรออกมาเป็นต่างหาก
จาก พ.ร.บ. ประมวลรัษฎากร ภาษีทุกประเภทที่ผู้ประกอบการทำเมืองแรต้อง ๒ ให้
แกหน่วยราชการหลายหน่วยให้มารวบรวม เป็นที่เดียวกันเพื่อให้สะดวกในการเสีย

ในปัญหาข้อเสนอนี้ที่ประชุมได้ ๓ แล้วเห็นว่าสิ่งต้องแก้ไข ๒ ประการ คือ
(๑) ปรับปรุงเรื่องภาษี (๒) ความสะดวกในการเสียภาษี จึงมีมติ ๔ คณะอนุกรรมการ
ประกอบด้วย กรมทรัพยากรธรณี กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง กลุ่มสมาคมเมืองแร ไปพิจารณา
ศึกษารายละเอียดวิธีการแก้ไข

นอกจากนี้ที่ประชุมได้ ๕ ขอเสนอของกลุ่มสมาคมเมืองแรที่ขอให้รัฐบาลวางมาตรการ
ในการส่งเสริมการขนส่งสินค้าเสียงแร่ออกไปนอกประเทศ เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของ
ผู้ประกอบการทำเมือง แร เพื่อให้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น ที่ประชุมได้ ๖ ปัญหาการขนส่งแร่
ระดับของขนส่งทางรถไฟ การใช้จ่ายยังไม่พอ ปีหนึ่ง ๗ ไร่เพียง ๓ เดือนเท่านั้น เฉพาะปี
๒๕๑๓ ขนทางรถไฟได้เพียง ๒๕๐,๐๐๐ ตัน ๓๐,๐๐๐ ตัน ขนทางรถยนต์ ต้อง ๘ หลายพวก
ก่อนจะลงเรือ ส่งออกไม่สะดวก ที่ประชุมได้ ๙ แล้วการขนส่งแร่ส่งออก ต้องแก้ไขทุกจุด

บทลงท้าย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ๑๐ มีมติทางงบประมาณของไทยขาดดุลทุกปี
แม้ในสหัสวรรษงบประมาณสุดท้ายที่ใกล้สิ้น ๑๑ ตลอดจน กี่ขาดดุลกว่าหมื่นล้านเหมือนกัน การมี
งบประมาณ ๑๒ นั้นมีผลน้อยมาก เพราะจะทำให้เกิดความขวนขวาย อันจะนำผลทำให้
การขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นไปได้ ใกล้เคียงกับ ๑๓ ในตอนท้ายว่า ตัวเลขการเก็บภาษีระยะ
๓ เดือน ของปีงบประมาณ ๒๕๑๔ ยังไม่ไปถึงมือ เพียงแต่ได้ข่าวว่ามีหลายกรม ๑๔ ได้
น้อยกว่ากำหนด ลักษณะดังกล่าวนี้เป็นธรรมชาติของต้นปีงบประมาณ รายได้จะ ๑๕ อีก
ระยะหนึ่งในเดือนมีนาคมอันเป็นเดือนเก็บภาษีเงินได้ แล้วลดลงไปเล็กน้อย แต่ก็จะพรวดพลาด
ขึ้นมาอีกในระยะ ๓ - ๔ เดือน ก่อนจะสิ้นปีงบประมาณ.

ชื่อ.....

เลขที่.....

/๓๑/ม.ค./พ./

วิทยาลัยเอกชนรอง

๑. ก. กลาวหา	ข. ประท้วง	ค. ขอร้อง	ง. ร้องทุกข์	จ. ร้องเรียน
๒. ก. สงบอยู่	ข. คารองอยู่	ค. คาเงินการ	ง. สอบรวม	จ. รัสมักร
๓. ก. ส่งต่อ	ข. ทามทาม	ค. ทิจาก	ง. นาเสนอ	จ. ปฏิเสธ
๔. ก. เหมือนกัน	ข. ได้เปรียบ	ค. ค้อยกว่า	ง. ส่งเสริม	จ. อุดหนุน
๕. ก. ยกยอ	ข. จาแนก	ค. ได้รับ	ง. เนื้อแผ่	จ. เผยแพร่
๖. ก. สิ้นเปลือง	ข. เหมือนกัน	ค. ยุ่งยาก	ง. ค้อยกว่า	จ. คีกว่า
๗. ก. กำหนด	ข. วางแบบ	ค. ยกเว้น	ง. แก้ไข	จ. ทดลอง
๘. ก. ยินยอม	ข. ยกเว้น	ค. ยกเลิก	ง. อนุมัติ	จ. ร้องเรียน
๙. ก. ล้มเลิก	ข. โยกย้าย	ค. ปรับปรุง	ง. ช่วยเหลือ	จ. เปลี่ยนแปลง
๑๐. ก. ยอมรับ	ข. ชี้แจง	ค. ยกเลิก	ง. ได้รับ	จ. รับรู้
๑๑. ก. ยกยอ	ข. เชิดชู	ค. รับรอง	ง. ผ่อนผัน	จ. ยกเลิก
๑๒. ก. จักแจง	ข. อนุมัติ	ค. มั่งคั่ง	ง. ยกเว้น	จ. ผ่อนผัน
๑๓. ก. อธิษฐาน	ข. โกรธเคือง	ค. สลดใจ	ง. แอบอ้าง	จ. อ้างว่า
๑๔. ก. สอบรวม	ข. ยับยั้ง	ค. ติดตาม	ง. ทักท้วง	จ. คัดค้าน
๑๕. ก. สอน	ข. ธุรกิจ	ค. บริหาร	ง. แข่งขัน	จ. รัสมักร

/๓๑/ม.ก./๓./

วิทยาลัย เอกชนร้อง "รามาแห่งแยง" ม.ป.

ผู้อำนวยการวิทยาลัย เอกชน ๕ แห่งไปกรุงเทพฯ ทาหนังสือ ๑ นายกรัฐมนตรี
อ้างความเดือดร้อนที่จะเกิดขึ้น หากเมื่อมีการ เปิดมหาวิทยาลัยรามคาแห่งทั้งนี้ เพราะจะมีผลทำให้
วิทยาลัยเอกชนเหล่านี้ไม่สามารถ ๒ ได้ หนังสือร้องเรียนดังกล่าวได้ถูก ๓ จอมพลดอนม
กิตติขจร เป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยมีรายละเอียดดังนี้

มหาวิทยาลัยรามคาแห่ง ซึ่งจะเปิดการสอนภายในปีการศึกษา ๕๕๔ นี้ ๔ วิทยาลัย
เอกชนหลายประการ ก่อ เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐ ๕ ประโยชน์ต่อเนืองกัน และ ประสิทธิภาพ
ประสานปฏิกิริยาได้ทันที มีฐานะการเงิน ๖ เพราะได้รับเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน
และรายได้อื่น ๆ ๗ คุณสมบัติผู้มีสิทธิเข้าศึกษาอย่างกว้างขวางไปเฉพาะผู้สำเร็จ มศ. ๕
เท่านั้น แต่รวมผู้สำเร็จ มศ. ๓ ที่เมืองข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ชั้นตรีขึ้นไป ไม่ต้องสอบคัดเลือก
๘ ให้ได้รับปริญญา ถึงขั้นเอก และอนุปริญญา จำเล่าเรียนถูกกว่า และรับนักศึกษาไม่จำกัด

เมื่อเป็นเช่นนี้ บรรดาผู้อำนวยการวิทยาลัยเอกชนจึงมีความเห็นว่า จะได้รับความกระทบกระเทือน
จะอาจถึงต้อง ๙ กิจกรรม จึงให้ เสนอขอความช่วยเหลือจากรัฐบาล ให้ ๑๐ สิทธิ
บางประการ เพื่อความอยู่รอดของวิทยาลัยเอกชน ซึ่งสรุปความต้องการ ได้คือ

ขอให้รัฐบาล ๑๑ มาตรการการศึกษาของวิทยาลัยเอกชนโดยเร็ว เพื่อให้วิทยาลัย
สามารถให้อนุปริญญาและปริญญาอื่น ๆ แก่บัณฑิต เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นของนักศึกษาและบุคคล
ทั่วไป ขอให้รัฐบาล ๑๒ ให้วิทยาลัยเอกชนขยายหลักสูตรเป็น ๔ ปี และมีสิทธิไปปริญญาดและ
อนุปริญญาแก่บัณฑิตได้ ในข้อนี้ วิทยาลัยเอกชน ๑๓ เพราะนักศึกษาวางจะลาออกไปสมัคร
เข้ามหาวิทยาลัยรามคาแห่ง ซึ่งมีหลักประกันมากกว่า

ขอให้รัฐบาล ๑๔ อย่าให้มหาวิทยาลัยรามคาแห่ง เปิดการสอนวิชาบริหารธุรกิจ และ
วิชาที่เกี่ยวกับวิชาอื่น เพราะว่ามีวิทยาลัยเอกชนทั้งหมดดำเนินการ ๑๕ เป็น "หลักใหญ่"
อยู่แล้ว หากมีการสอนเท่ากับเป็นการแข่งขัน ขอให้วิทยาลัยเอกชนรับนักศึกษาเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัย
รามคาแห่ง.

/๑๑/ม.ค./๖./

รวมกล่มชาวสวนคัตป็นกลาง ผวก. แยกจระดามาก

ผู้วราชการจังหวัดแยกการช่วยเหลือ ๑ ชาวสวนผลไม้ ว่าจะต้อง ๒ คนกลางออกไป เพราะบรรดาชาวสวนคัตเป็นเมี่ยงกลางพอกาคนกลางมาก จำริงต้งสตรกษชาวสวนขึ้น

หังนี้จากการ ๓ นายประพจน์ เรชะรจิ ผู้วราชการจังหวัดนครปฐม จังหวัดซึ่งเป็นแหล่งผลิตผลไม้ทั้งองุ่น ส้ม มะพร้าว น้ำหวานมากจนมีข้อเสียง นายประพจน์ ๔ ว่าขณะนั้นนี้ว่าการทำสวนผลไม้ในจังหวัดนี้มากขึ้น และบารายได้มาสู่จังหวัดไมบอย

อย่างไรก็ตามปัญหาสำคัญของชาวสวนขณะนี้คือด้านตลาด ซึ่งเมื่อนานผลไม้ออกมาแล้ว บรรดาคนกลาง ๕ และบางรายส่งไปถึงตลาดแล้วยังไม่ได้รับเงิน ทางส่งเสริมจะต้อง ๖ ชาวสวนขึ้นมาในรูปของสหกรณ์ ซึ่งกาลัง ๗ หาข้อมูลอยู่

นายประพจน์กล่าวว่า ลู่ทางของจังหวัดนครปฐม ๘ จังหวัดอีกก็คือการขนส่งไกลตลาดกลางกรุงเทพฯ ประการหนึ่ง กับอีกประการหนึ่งคุณภาพของผลไม้ทั้งส้มและองุ่นดีมาก ซึ่ง ๙ ชาวสวนจะหันมาปลูกผลไม้เหล่านี้มากขึ้น อันเป็นการหารายได้มากขึ้นกวย

รื้อฟื้นคาวชวัญ "ไทยทา - ไทยไช" แก่เศรษฐกิจ หาทางแก่ตลาดชาวไทย

นายยศ อินทรโกบาลย์สุต ส.ศ. นครราชสีมา รองประธานกรรมาธิการชุดเศรษฐกิจของพรรคสหประชาไทย ๑๐ ไททราบว่ เนื่องจากขณะนีสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศกาลังอยู่ในภาวะที่ ๑๑ ชาวนาชายชาวไมออก ตลาดชาวไทยในต่างประเทศ ๑๒ และมีปัญหาอื่น ๆ อีกหลายประการ ดังนั้นกรรมาธิการชุดเศรษฐกิจของพรรคจึงดาทาง ๑๓ กันถึงเรื่องนี้ เพื่อเสนอความเห็นส่งไปให้รัฐบาลทราบ

หัวข้อที่จะหารือนั้น ๑๔ ได้คั้งนี้ คือ จะมีวิธีอย่างไร เพื่อให้สหรัฐเกิดความเห็นใจไมส่งข้าวมาแย่งตลาดชาวของเรา หากสหรัฐไมยอมเห็นใจจะมีมาตรการอย่างไร ๑๕ หังนี้เนื่องจากสถานการณ์ของชาวเกิดความไบแน่นอนขึ้น เพราะหลายประเทศผลิตข้าวได้.

ข้อ.....

เลขที่...

/๑๑/ม.ค./๒๕/

รวมกลุ่มชาวสวน

๑. ก. สงเคราะห์	ข. ปรับปรุง	ค. ยกย่อง	ง. ส่งเสริม	จ. เสริมสร้าง
๒. ก. เข้มงวด	ข. ตัดปัญหา	ค. ขับไล่	ง. กวดขัน	จ. ถ้ายเท
๓. ก. สืบสวน	ข. ร้องทุกข์	ค. ขอร้อง	ง. ชักชวน	จ. พบกับ
๔. ก. เปิดเผย	ข. รบรอง	ค. ยกย่อง	ง. โต้เถียง	จ. เข้าใจ
๕. ก. คอราคา	ข. ขายเชื้อ	ค. กจราคา	ง. เสียเปรียบ	จ. ชี้อราคา
๖. ก. จัดหมู่	ข. รวบรวม	ค. รวบรวม	ง. ยกย่อง	จ. จัดสรร
๗. ก. สังเกต	ข. ประกาศ	ค. ชัยชัย	ง. พิจารณา	จ. ต่อรอง
๘. ก. เหมือน	ข. ดีกว่า	ค. แข็งแรงกว่า	ง. ชักขวาง	จ. แก้เหเหกว่า
๙. ก. ทำให้	ข. นับว่า	ค. บ่่ากลัว	ง. สงสัย	จ. เชื่อว่า
๑๐. ก. ร้องทุกข์	ข. ร้องเรียน	ค. ได้แจ้ง	ง. เผยแพร่	จ. โฆษา
๑๑. ก. ต้นตัว	ข. บ่่าวิตก	ค. คับแค้น	ง. เละทะ	จ. ถดถอย
๑๒. ก. ขยายตัว	ข. ลอยตัว	ค. มีกาไร	ง. ถูกแย่ง	จ. ซาคุน
๑๓. ก. หาวื้อ	ข. สอดถาม	ค. คั่นหา	ง. ชี้แจง	จ. ทบหา
๑๔. ก. วิจารย์	ข. พิจารณา	ค. สังเกต	ง. สรุป	จ. เคา
๑๕. ก. กวดขัน	ข. ตัดปัญหา	ค. ถ้ายเท	ง. ส่งเสริม	จ. คาเบิการ

ชื่อ.....

เลขที่....

/๑๕/ก.พ./๕๖/

จับแ่งกลาวหาสรุคความคนจับ

๑. ก. กอรอง	ข. เสนอแนะ	ค. ปฏิเสธ	ง. ความ	จ. บังคับ
๒. ก. ชินชา	ข. หนึ่งเฉย	ค. สัมบูรณ์	ง. ข้อยุณ	จ. ผนวน
๓. ก. ยุติ	ข. สงมศึก	ค. เผยแพร่	ง. ขยาย	จ. คอบโต้
๔. ก. สัมบูรณ์	ข. คอบโต้	ค. ตำนทาน	ง. ตรวจกร	จ. โจมตี
๕. ก. ป้องกัน	ข. ตำนทาน	ค. สัมบูรณ์	ง. คอบโต้	จ. สะกักกัน
๖. ก. ปฏิเสธ	ข. หนึ่งเฉย	ค. รอบคอบ	ง. ผูกัก	จ. ยึดมั่น
๗. ก. วิจามน์	ข. พิจารณา	ค. คอบโต้	ง. คอบแทน	จ. ยกเลิก
๘. ก. ปกปิด	ข. ใดเสนอ	ค. ปฏิเสธ	ง. ใดแย้ง	จ. เสนอแนะ
๙. ก. คอต้าน	ข. โจมตี	ค. ร่วมกับ	ง. กวาดล้าง	จ. หลบหนี
๑๐. ก. อ้างว่า	ข. รู้กับ	ค. ยิงหึ่ง	ง. หลอกลวง	จ. ปิดปาก
๑๑. ก. ห้องเพียว	ข. คูนาน	ค. เรขาย	ง. เกินทาง	จ. ฉ่ำสัต์
๑๒. ก. นิยม	ข. สนิใจ	ค. ใฝ่ฝัน	ง. สืบหวัง	จ. เข้ามา
๑๓. ก. กลาวหา	ข. ปฏิเสธ	ค. แดลงว่า	ง. เรียกชัก	จ. ลงโทษ
๑๔. ก. ลงโทษ	ข. ป้องกัน	ค. ยงหา	ง. ใฝ่ฝัน	จ. มุ่งหวัง
๑๕. ก. ลาดตระเวน	ข. หึ่งระเบิด	ค. โจมตี	ง. ไม้ไ้ส่ง	จ. ปิดล้อม

/๑๕/ก.พ./ส./

จีนแดง กล่าวหาสหรัฐคุกคามคนจีน

ในวันเดียวกัน วิทยุปักกิ่งของจีนคอมมิวนิสต์ ๑ ว่าประชาชนชาวจีนไม่ ๒ ต่อการกระทำของสหรัฐและเวียดนามใต้ในลาว เพราะคุกคามจะเป็นอันตรายต่อจีนคอมมิวนิสต์อย่างรุนแรง การกระทำของสหรัฐ และ เวียดนามใต้เป็นการ ๓ สงครามในอินโดจีน และชาวจีน - - - - จะ ๔ ประชาชนทั้ง เวียดนาม เขมรและลาวในอินโดจีนอย่าง เด็ด

ที่กรุงวอชิงตัน เมื่อวันศุกร์ โฆษกกระทรวงการต่างประเทศและโฆษกประจำทำเนียบประธานาธิบดีอเมริกันแถลงว่า เทาท์สหรัฐอเมริกาค้นหาทางอากาศของตน ๕ การรุกอย่างมีขอบเขตของทหาร เวียดนามใต้ในภาคใต้ของลาวนั้น เป็นการกระทำที่ไม่มีเจตนาจะคุกคามและยั่วโทสะจีนคอมมิวนิสต์แต่ประการใด โฆษกย่ำว่าสหรัฐยัง ๖ อยู่ในนโยบายที่จะไม่ส่งหน่วยรบภาคพื้นดินและไปรักษาทางทหาร เข้ามาร่วมปฏิบัติการกับทหาร เวียดนามใต้ในลาวอยู่ตามเดิม ในขณะที่เดียวกันก็พร้อมที่จะ ๗ ขอเสนอแนะจากประเทศอื่นที่จะให้เปิดประชุมเพื่อหาทางหาให้สันติภาพกลับคืนมาสู่อินโดจีน

วิทยุสหรัฐ เปิดโปงทหารสหรัฐเข้าลาว

บริษัทกระจายเสียงอเมริกัน ๒ แห่ง ๘ รายงาน ว่ามีทหารอเมริกันเข้าปฏิบัติการอยู่ในภาคใต้ของลาว ๙ ทหาร เวียดนามใต้อยู่ โดย ๑๐ นักบินประจำเฮลิคอปเตอร์ดำเสียงทหารนอกแถวสี่ตัวของตน ว่ามีทหารอเมริกันในกองรบพิเศษที่เรียกว่าเบเรตต์เขียว ๑๑ จากเวียดนามใต้เข้ามาในลาวโดยเฮลิคอปเตอร์ และทหารอเมริกันอีกจำนวนหนึ่ง ๑๒ ในลาวแต่งเครื่องแบบทหาร และถือเครื่องหมายทหารเวียดนามใต้ที่ชัดเจน ทางทหารทหารอเมริกัน ๑๓ หน่วยลาดตระเวนหาข่าวของฝ่ายอเมริกันเคยเข้ามาปฏิบัติงานในลาวมาหลายปีแล้ว และ ๑๔ เซนนอย แต่ก็ไม่คิดว่าทหารที่กล่าวแล้วเป็นหน่วยรบ สหรัฐอเมริกา ๑๕ ทหารหน่วยรบภาคพื้นดิน เข้าในลาวและก็จะไม่ส่งด้วย.

๔
ขอ.....

เลขที่.....

/๔/๓๐.๖๕./

ปากีสถานตะวันออกเกิดวิกฤตการณ์

๑. ก. จลาจล	ข. ต่อต้าน	ค. พลุกพล่าน	ง. เจ็บชวมน	จ. ก่อการร้าย
๒. ก. เปลี่ยน	ข. เลื่อน	ค. ระวัง	ง. เพิกถอน	จ. ยึดเยื้อ
๓. ก. มั่งคั่ง	ข. คัดสิน	ค. เรียบร้อย	ง. วังแก่น	จ. ร้องเรียน
๔. ก. คัดสิน	ข. มั่งคั่ง	ค. วังแก่น	ง. เรียบร้อย	จ. ร้องเรียน
๕. ก. ชะงัก	ข. เงินทุน	ค. โกรธเคือง	ง. ยกเลิก	จ. เสียหาย
๖. ก. มั่งคั่ง	ค. เรียบร้อย	ค. พิจารณา	ง. ชูเชื้อ	จ. รั้งความ
๗. ก. เปลี่ยน	ข. เลื่อน	ค. ระวัง	ง. ถอน	จ. ยึดเยื้อ
๘. ก. กักกัน	ข. หนุนหลัง	ค. สัมผัส	ง. คัดค้าน	จ. ช่วยเหลือ
๙. ก. ขอร้อง	ข. ร้องเรียน	ค. ทรยศ	ง. ต่อต้าน	จ. ตักเตือน
๑๐. ก. ทรยศ	ข. มั่งคั่ง	ค. ร้องเรียน	ง. เรียบร้อย	จ. ตักเตือน
๑๑. ก. คาเป็น	ข. สะสาง	ค. ทรยศ	ง. ความคุม	จ. เตรียมการ
๑๒. ก. ประชุม	ข. เลื่อนกัก	ค. ประทศ	ง. ต่อต้าน	จ. พมปะ
๑๓. ก. เสียชีวิต	ข. รอคอย	ค. หมกตัว	ง. พ่ายแพ้	จ. ปลอดภัย
๑๔. ก. น้อยลง	ข. คงที่	ค. แกะตัว	ง. เพิ่มขึ้น	จ. มากมาย
๑๕. ก. รอคอย	ข. ปลอดภัย	ค. เสียชีวิต	ง. หมกตัว	จ. พ่ายแพ้

/๔/มิถ./ส./

ปากีสถานตะวันออก เกิดวิกฤตการณ์

รายงานข่าวจากปากีสถานตะวันออกว่า เมื่อวันอังคาร ประชาชนในกั๊กกา เมืองหลวง
ของปากีสถานส่วนนั้นและในที่อื่น ๆ จำนวน ๑ เป็นการใหญ่ประท้วงประธานาธิบดียาฮ์ยาน
ในกรณีที่สอง ๒ กำหนดเปิดประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญในวันพรุ่งนี้โดยไม่กำหนด ชักมรยิบ
เราะห์มาน หัวหน้าพรรคอวามิลีก ซึ่งเป็นฝ่ายระบอบการเลือกตั้ง เมื่อต้นเดือนธันวาคม ๓ ให้
ประชาชนหาเช่นนั้น และยัง ๔ ให้หยุดงานประท้วงด้วย เป็นเหตุให้โรงงาน และร้านค้ากับ
กิจการต่าง ๆ ๕ หมด หัวหน้าพรรคอวามิลีกจะ ๖ ให้ประชาชนหยุดงานทั่วทั้ง
ปากีสถานตะวันออกด้วย

ประธานาธิบดียาฮ์ยานแถลงว่าที่ ๗ กำหนดเปิดประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ ณ
เมืองกั๊กกาออกไปไม่มีกำหนดนั้น ก็เพื่อให้หัวหน้าพรรคอวามิลีกกับหัวหน้าพรรคประชาชนในปากีสถานตะวันตก
ปรองดองกันได้ ในเรื่องที่ฝ่ายหลัง ๘ ชักมรยิบรเราะห์มานจะให้ปากีสถานตะวันออกมีสิทธิ
ปกครองตนเอง

อินทรีรา ๙ ประชาชนให้เลือกตั้งโดยสงบ

ในอินเดีย เมื่อวันพุธ นางอินทรีรา กานธี นายกรัฐมนตรีอินเดียได้ ๑๐ ให้ประชาชน
ในประเทศนั้นตั้งอยู่ในความสงบระหว่างมีการเลือกตั้ง การเลือกตั้งเริ่มมาแต่วันที่ ๑ เดือนนี้และ
จะ ๑๑ ติดต่อกันไปจนถึงวันที่ ๑๐ เดือนเดียวกัน

ที่เมืองอัลลีการ์ เมื่อวันพุธ อินกูกับมุสลิม ๑๒ กันอีก ทำให้มีผู้เสียชีวิตไปอีก ๑
ส่วน ที่กั๊กกาในเบงกอลตะวันตก มีผู้ ๑๓ อีก ๒ คน เพราะการปะทะกันระหว่างประชาชน
กับตำรวจ ที่เมืองอัลลีการ์ในรัฐอุตพรประเทศนั้นมียาเสียชีวิต ๑๔ เป็น ๔ รายแล้ว จนถึง
วันพุธที่แล้ว ส่วนผู้ที่ ๑๕ เพราะเหตุร้ายระหว่างการเลือกตั้งในอินเดียครั้งนี้ อย่างน้อยมี
จำนวนถึง ๒๕ ราย และบาดเจ็บอีกนับร้อยราย.

ชื่อ.....

เลขที่.....

/๓๐/มิค./พ./

ประชาธิปไตย อปเปหิ ๓ สมาชิก

๑. ก. รั้วเข้า	ข. หาเสียง	ค. ออกจาก	ง. แพ้คดี	จ. เล็กกลม
๒. ก. ปาฐกถา	ข. กล่าวถึง	ค. ตกเตียง	ง. ปราศรัย	จ. ทามทาม
๓. ก. เล่นตัว	ข. รอคอย	ค. ก่อทวน	ง. วังแทน	จ. แจ้งความ
๔. ก. ประนาม	ข. คดโกง	ค. ร้องทุกข์	ง. ปลุกปั่น	จ. นิินทา
๕. ก. สูญไป	ข. ออกมา	ค. ออกไป	ง. ลาออก	จ. พ่ายแพ้
๖. ก. รับรอง	ข. ลงรอบ	ค. คล้ายกลิ้ง	ง. รุนแรง	จ. แดกต่าง
๗. ก. เสนอตน	ข. ทาไป	ค. สนใจ	ง. ปฏิเสธ	จ. หาเสียง
๘. ก. ชักชวน	ข. เห็นว่า	ค. เร่งรัด	ง. สนับสนุน	จ. กล้าเกรง
๙. ก. แพ้คดี	ข. คดโกง	ค. ลงมติ	ง. เล็กเล็ก	จ. ก่อทวน
๑๐. ก. ลงโทษ	ข. ถูกปรับ	ค. กักขัง	ง. สวรรภาพ	จ. ชักเตือน
๑๑. ก. ต้องการ	ข. นับถือ	ค. สักดิ์	ง. มุขา	จ. สรรเสริญ
๑๒. ก. จงน	ข. งุนง	ค. แปลก	ง. นากลัว	จ. บกพร่อง
๑๓. ก. ยกเลิก	ข. ผ่อนผัน	ค. ลดหย่อน	ง. หักทวง	จ. ยืนยัน
๑๔. ก. คัดคุก	ข. แพ้คดี	ค. อยู่ต่อ	ง. ถูกปรับ	จ. ลบชื่อ
๑๕. ก. ยกเลิก	ข. ยืนยัน	ค. ผ่อนผัน	ง. ลดหย่อน	จ. คัดค้าน

พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๓ สมาชิกท่ว่นวาย

"ลบชื่อ" ขวน กิตติศรีวรพันธุ์, สมเกียรติ สุกโกวิท, นิวัติ สีขาว ๑ พรรค
"พระราชบัญญัติ"

กับผู้น้อยขาว หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ๒ เหตุผลที่จะต้อง
"ลบชื่อ" สมาชิกทั้ง ๓ นาย ว่า "สำหรับสมเกียรติ กับ นิวัติ เป็นเหตุเรื่อใหญ่ คิดควรรวมเมื่อกับ
นายสุจินต์ ๓ ให้มีการเขียนหนังสือกล่าวหา โดยเฉพาะ นายสมเกียรติ นอกจาก ๔ พรรค
อย่างรุนแรงแล้ว ยังผ่านยื่นหนังสือถึงผู้ว่าราชการอีกเป็นครั้งที่สองซึ่งนับว่ามีความผิดหนักมาก"
ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช กล่าวว่า จากการลงมติของที่ประชุมมีความเห็นเป็น "เอกฉันท์" ให้
นายสมเกียรติ กับ นายนิวัติ ๕ จากพรรคอย่างเด็ดขาด

แต่สำหรับ นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์กล่าวว่า ที่ประชุมมีความเห็น
๖ กับ บางคนเห็นว่าที่ นายชวน ๗ นั้น ก็เพราะต้องการจะ "ดั่ง" แต่ก็มีความเห็น
อีกฝ่ายหนึ่ง ๘ นายชวน เป็นผู้ก่อความวุ่นวายในพรรค ทั้งยังเคยประนามพรรคประชาธิปัตย์
ว่าเป็น "ของ" ฉะนั้นเมื่อ ๙ กันแล้ว จึงให้ "ลบชื่อ" นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ ออกจาก
ความเป็นสมาชิกอีกเช่นกัน "ส่วน นายพระพงศ์ เห็นว่า เป็นผู้ที่มีธุระเท่านั้นและ ร.อ. เชนก ก็
เช่นกัน คือเป็นผู้ตามเขาไปด้วย จึงเพียงให้ ๑๐ และภาคทัณฑ์" หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์
กล่าว

"เรา ๑๑ คุณภาพมากกว่าปริมาณ ฉะนั้นการกระทำของเราในวันนี้ อาจจะเป็นการ
รุนแรง แต่เราก่อนมานานแล้ว ทั้งนี้ เพราะเรากลัวจะเป็นเผด็จการ พรรคของเรา ๑๒
ตรงที่ว่า เขามาง่าย แต่ออกไปยาก" อย่างไรก็ตาม หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ๑๓ ระบียบ
ของพรรคว่า แม้คณะกรรมการกลางจะมี "มติ" ไปแล้วก็ตาม แต่จะมี "ผล" มั้คงได้ต่อเมื่อจะ
มีการเรียกประชุมสมาชิกพรรคของสภาผู้แทน "ลบชื่อ" สังกัดอยู่ เพื่อให้มีการ "ลงมติ" อีกที่
ว่าสมควรจะให้สมาชิกเหล่านี้ ๑๔ หรือไปโดยจิตจะแนจาก ๒ ใน ๓ ของที่ประชุม หาก
สองในสามของที่ประชุม ๑๕ ตาม "มติ" ของคณะกรรมการกลางก็เป็นอันว่า นายสมเกียรติ
นายชวน และ นายนิวัติ จะต้องออกจากพรรคไป.

ข้อ.....

เลขที่.....

/๒๓/มีค./ค./

รถไฟไทย

๑. ก. สาราภพ	ข. ให้สัมภาษณ์	ค. แลงการท์	ง. ยินยอม	จ. ลงนาม
๒. ก. ให้การ	ข. ตัดประกาศ	ค. ปฏิเสธ	ง. โต้แย้ง	จ. ยอมรับ
๓. ก. อ่านวย	ข. สอดคล้อง	ค. เพียงพอ	ง. ทบทาน	จ. จำเป็น
๔. ก. เสริมสัน	ข. เกิดขึ้น	ค. บทพร่อง	ง. ลงนาม	จ. จำเป็น
๕. ก. วางแผน	ข. ปรับปรุง	ค. คุ้มครอง	ง. แก้อไข	จ. ช่วยเหลือ
๖. ก. หลอกลวง	ข. ควบคุม แปลง	ค. วิถีไกล	ง. เปลี่ยน เปลี่ยน	จ. เปลี่ยน
๗. ก. คุ้มกัน	ข. สนับสนุน	ค. เสียหาย	ง. ร้องเรียน	จ. เรียกร้อง
๘. ก. สอบถาม	ข. สำรวจ	ค. ให้การ	ง. ร้องเรียน	ค. สอบสวน
๙. ก. แจกจ่าย	ข. ช่วยเหลือ	ค. ให้กู้	ง. ถ้าไทย	จ. สิ้นเชื่อ
๑๐. ก. นักแนะ	ค. ให้สัมภาษณ์	ค. ประการ	ง. สอบถาม	จ. จัดเวลา
๑๑. ข. ยินดี	ข. เห็นใจ	ค. กีดกัน	ง. สงสาร	จ. สิ้นใจ
๑๒. ก. รวย	ข. น้อย	ค. สูง	ง. ก็	จ. มาก
๑๓. ก. เคยชิน	ข. ไค่ฉาน	ค. เพ่งเล็ง	ง. เข้มงวด	จ. ประสบ
๑๔. ก. ทดแทน	ข. เก่งกำไร	ค. ขวาระคืน	ง. เผื่อเรียก	จ. อดภาณี
๑๕. ก. อดทน อดทน	ข. ใจร้าย	ค. สนับสนุน	ง. สิ้นใจ	จ. ยกเว้น

/๒๓/มีค./ค./

รถไฟไทย

นายอนะ รมยานนท์ ผู้ว่าการการรถไฟแห่งประเทศไทย ๑ เมื่อเช้าวันที่ ๒๕ มีค. นี้ ๒ ว่าการบริการที่ให้แก่ประชาชนโดยสาร ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมากระทั่ง ปัจจุบันนี้ยังไม่ดีพอ อันเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น จำนวนหัวรถจักร และตู้รถโดยสาร มีน้อยไม่ ๓ กับประชากรของประเทศ ที่เพิ่มขึ้นปีละประมาณ ๑ ล้านคน ซึ่งปัญหาต่าง ๆ ที่ ๔ นี้ นายอนะ ผู้ซึ่งมารับหน้าผู้ว่าการการรถไฟตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ เดือนที่แล้ว ขอเวลาอีกประมาณ ๓ เดือนข้างหน้า จะปรับปรุงซ่อมรถรางต่าง ๆ ให้ดีขึ้นเป็นลำดับ

อีกปัญหาหนึ่งที่ว่า การการรถไฟแสดงความหนักใจ ที่จะต้องรีบหาทางแก้ไข ได้แก่ระยะนี้ ในขบวนโดยสารสายใต้มีก๊องเลงการพะนันประเภทเล่นไฟสามใบ เทียว ๕ ผู้โดยสารด้วยการชักชวนให้เล่นไฟสามใบในขบวนรถไฟ ได้เสียกันเป็นหมื่นเป็นแสนบาท มีผู้ ๖ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของการรถไฟ ซึ่งขณะนี้อาศัย ๗ และหาทางปราบปรามให้หมดสิ้นต่อไปแล้ว เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน

ในคำบรรยายของการรถไฟครั้งหลังสุด ในปี ๒๕๑๓ มีรายได้สุทธิ ๕๕ ล้าน ๖ แสน ๖ หมื่นบาท เกือบกว่าปี ๒๕๑๒ ประมาณเท่าตัว

๕ ไม้อ้น

มร. เฮนรี เคอร์น ประธานธนาคารเอกซ์พอร์ตและอิมพอร์ตแห่งสหรัฐอเมริกา เจ้าหนี้รายใหญ่ของประเทศไทย รองจากธนาคารโลก ๑๐ ผู้สื่อข่าวเมื่อเวลา ๑๑ น. วันพฤหัสบดี ที่โรงแรมเอราวัณ เปิดเผยแก่ผู้สื่อข่าวว่า ๑๑ ที่จะให้ประเทศไทยกู้ไปอย่างอื่น ไม่ว่า จะเป็นการกู้ของรัฐบาล เอกชน ทั้งนี้เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่มีดุลการชำระเงินดี ฐานะ เศรษฐกิจและสินเชื่อ ๑๒ ที่สุดในโลก ถึงแม้ว่าไทยจะ ๑๓ ภาวะฉุกเฉินทางเศรษฐกิจ อยู่บ้าง ก็คิดว่ามิได้เป็นเรื่องหนักหนาอะไรนัก การให้กู้นั้นก็เพื่อให้ความช่วยเหลือในการ ๑๔ ในระยะยาว มร. เคอร์น กล่าวด้วยว่า การให้กู้แบบไม้อ้นซึ่งตั้งใจที่จะให้ประเทศไทยนั้น มิได้ หมายความว่า ทุก ๆ ประเทศจะ ๑๕ การปฏิบัติเหมือนกันหมด เพียงบางประเทศที่ธนาคาร พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วเท่านั้น จึงจะได้รับสิทธิดังกล่าว.

ชื่อ.....

เลขที่.....

/๘/ม.ค./๖๖/

บทวิเคราะห์ความหมาย เทากับตายด้วยโรคระบาด

๑. ก. พบว่า	ข. จาคว่า	ค. ชีวิต	ง. บุหรี่	จ. ตัวเลข
๒. ก. โรงพยาบาล	ข. ถูกจับ	ค. เสียชีวิต	ง. ทาผิด	จ. ติดโรค
๓. ก. ลงแดง	ข. ตาย	ค. ถูกจับ	ง. ติดโรค	จ. ทาผิด
๔. ก. รักษา	ข. กินยา	ค. เลิกสูบ	ง. สูบจึก	จ. ออกพบ
๕. ก. ถูกจับ	ข. ตาย	ค. ลงแดง	ง. ทาผิด	จ. ติดโรค
๖. ก. ต่อต้าน	ข. ผักผ่อน	ค. ส่งเสริม	ง. รักษา	จ. ละทิ้ง
๗. ก. รับรอง	ข. คาคะเน	ค. สนับสนุน	ง. ไต่แย่ง	จ. ลงมติ
๘. ก. ร้องเรียน	ข. พ้องร้อง	ค. สืบสวน	ง. สอดถาม	จ. แกล้ง
๙. ก. คดโกง	ข. เก็บมา	ค. ปฏิเสธ	ง. ผัดผ่อน	จ. บิดพลิ้ว
๑๐. ก. ผสมผสาน	ข. ระกาย เคื่อง	ค. กระทบกระทั่ง	ง. เกิดอันตราย	จ. กระตุบเพื่อ
๑๑. ก. สโมสร	ข. คุณภาเนติ	ค. ร่วมรส	ง. หย่าร้าง	จ. ทาตลอด
๑๒. ก. ยกเลิก	ข. ยกเว้น	ค. กำหนด	ง. เฉลย	จ. ลำคัม
๑๓. ก. ร่วมรส	ข. หย่าร้าง	ค. มีลูก	ง. คุณภาเนติ	จ. ทาตลอด
๑๔. ก. ให้เหตุผล	ข. สนับสนุน	ค. รับรอง	ง. ส่งสัย	จ. คาคะเน
๑๕. ก. ทำตลอด	ข. กำลังทอง	ค. หย่าร้าง	ง. ร่วมรส	จ. คุณภาเนติ

/๘/ม.ค./๗./

บทวิเคราะห์ชีวิตมนุษย์ เทียบกับตายด้วยโรกระบาด

วิทยาลัยแพทยศาสตร์รอยัลในอังกฤษ รวมตัวเลขจากการสำรวจ ๑ ในประเทศนั้น ประชาชนอายุ ๓๕ - ๖๔ ปี ต้องจบชีวิตไปปีละ ๒๓,๕๐๐ คน เนื่องจากเป็นคอมุหรี

คอมุหรีที่ ๒ ในจำนวนนี้ ร้อยละ ๕๐ เป็นโรคมะเร็งที่ปอด รายงานเรื่อง "การสูบบุหรี่และสุขภาพในปัจจุบัน" ของวิทยาลัยรอยัลกล่าวว่า คอมุหรี ๓ เป็น ๒ เท่า ของ ผู้ไม่สูบ และผู้ที่ ๔ คิดต่อกัน ๕ ปี มักตายก่อนอายุ ๖๕ ปี สาเหตุ ๕ ที่สำคัญนอกจาก มะเร็งที่ปอดแล้ว ก็มีโรคหลอดเลือดหัวใจตีบเรื้อรัง โรคเส้นเลือดแดงสู่หัวใจตีบตัน และโรคหัวใจ

"ถ้าหากชาวอังกฤษ ๖ นิยสูบบุหรี่ไม่ได้จากปีไปจนถึงปี ๒๕๒๓ อาจต้องถูกระเบิด ที่ปอดเลงงานตายกันปีละ ๔๕,๐๐๐ ถึง ๕๕,๐๐๐ คน รายงาน ๗ และ เสริมว่าการสูบบุหรี่ ได้ทำลายชีวิตมนุษย์ไปมากมายใหญ่หลวงเท่า ๆ กับการระบาดของโรคไขกระดูก อหิวาต์ และ วัณโรค เมื่อสมัยก่อน

ลอร์ด โรเซนแฮม ประธานวิทยาลัยรอยัล ๘ ในรายงานว่าทางการควรมีส่วนร่วมพฤติกรรม ความมีหน้ามีตาในการคาบบุหรี่ติดปากของคนอังกฤษโดยด่วน "โปรดมองไปถึงการรณรงค์ หน้า ภาษีสบหรี่ นั้นข้าง ๙ ใดอย่างง่ายตาย แต่ควรอยู่ละหรือที่พบว่ามันทำให้ ๑๐ ต่อสุขภาพอนามัย อย่างร้ายกาจ"

ห้ามหญิงที่ยังไม่แต่งงาน และแดงเมื่อแก่ ๑๑

นายแพทย์ อี.จี. วิลเลียม สตินวี เวชแห่งโรงพยาบาลหญิง ในเมืองบัลติมอร์สหรัฐอเมริกา ๑๒ ขอรหัสของกษัตริย์คาเน็ค ก่อที่ประชุมสโมสรสตรีนักธุรกิจ เมื่อวันอังคาร ว่าคู่สมรสใหม่ ซึ่งมิอายุมาก หรือในรายที่ฝ่ายหญิงมีอายุตั้งแต่ ๓๐ ปีขึ้นไป ไม่ควรจะมี ๑๓ เมื่อแต่งงานใหม่ ๆ

เขา ๑๔ ว่าเมื่ออายุของเจ้าสาวยิ่งมากขึ้น ความสามารถในการมีลูกก็ยิ่งลดลง และโอกาสที่จะมีโรคแทรกในระหว่าง ๑๕ และการคลอดลูกก็จะยิ่งมากขึ้นเป็นเงาตามตัว.

ชื่อ.....

เลขที่.....

/๒๑/ก.พ./ท./

ทบทวนวิชาภาษาไทย

๑. ก. ส่งของ	ข. ขนส่ง	ค. โดยสาร	ง. สื่อข่าว	จ. ส่งข่าว
๒. ก. สร้าง	ข. เพิ่ม	ค. ป้องกัน	ง. คุ่มกัน	จ. ขจัด
๓. ก. สะอาด	ข. ว่าง	ค. สारอง	ง. บริการ	จ. เหมาะสม
๔. ก. ห่องเหี่ยว	ข. ข่ายของ	ค. ถ่ายทุกข์	ง. ค้างคาว	จ. เดินทาง
๕. ก. ร่ายงาน	ข. คัดเคื่อง	ค. เป็ดเผาะ	ง. ยอมรับ	จ. ตาหนี
๖. ก. ยิยอม	ข. ไซส์ทีวี	ค. รับเคราะห์	ง. ลักลอบ	จ. ขออนุญาต
๗. ก. พิมพ์	ค. แสดง	ค. ประกาศ	ง. บกปิด	จ. ย้ายถิ่น
๘. ก. ถ่ายทุกข์	ข. ดังน้ำ	ค. แฉว่า	ค. บรรจุ	จ. แกะเห็บ
๙. ก. ว่าง	ข. มิน่า	ค. ปิดไค้	ง. สะอาด	จ. บริการ
๑๐. ก. สะอาด	ข. ชัดพัน	ค. เต็มใจ	ง. ขออนุญาต	จ. หลบลง
๑๑. ก. ไซส์ทีวี	ข. ลักลอบ	ค. รถไฟ	ง. เข้าสาม	จ. ขออนุญาต
๑๒. ก. ลักลอบ	ข. เป็ดห่อ	ค. เฒ่า	ง. ทะยอยชน	จ. ขออนุญาต
๑๓. ก. ทะยอยชน	ข. ตรวจคน	ค. จับกุม	ง. ป้องกัน	จ. ไซส์ทีวี
๑๔. ก. หยุก	ข. รอยลึก	ค. ออกจาก	ง. จวนถึง	จ. สัมภาษ
๑๕. ก. คนเอง	ข. บอกว่า	ค. จำว่า	ง. รับคำ	จ. แอมคัน

พบวิชชนสืบกาเถิบ ยึดห้องสามรถไฟเป็นโกดังเก็บของ
คนโดยสาร เค็ดรอนไซห้องสามไม้ไค

ผู้สื่อข่าวพิเศษ "ไทยรัฐ" รายงานว่าในระหว่างที่ ๑ มากับขบวนรถเร็วสายใต้ขบวน
 ดังกล่าวนั้นได้สังเกตเห็นพบว่าระตห้องสามบนขบวนรถเร็วทุกโบกี้ทั้งหัวและท้ายรวมโบกี้ละ ๒ ห้องนั้น
 ถูกล็อกประตูโดยตลอดเวลา ซึ่ง ๒ ความเค็ดรอนให้แถบรราคาผู้โดยสารทั้งชาย - หญิง
 โดย เฉพาะภิกษุสงฆ์และคนชราเป็นอย่งยิ่ง เพราะตลอดระยะทางไกลและใช้เวลานานนับหลาย
 ชั่วโมงนั้น บนขบวนรถเร็วไม่มีห้องสาม ๓ ให้ผู้โดยสารใช้เป็นที่พักพิงทุกขัเลย ไปว่าหากหรือ
 เบา จากปากคาของแม่ค้าหนึ่งที่ไซขบวนรถเร็ว ๔ ขึ้นลง ระหว่างกรุงเพพ - หาดใหญ่
 เป็นประจำ เค็ดละ ๒ ครั้ง เป็นอย่งน้อย ได้ ๕ กับผู้สื่อข่าวพิเศษ "ไทยรัฐ" ว่า
 ห้องสามบนขบวนรถเร็วทุกห้อง เต็มไปด้วยหอดสินค้าหนีภาษี ซึ่งบรรดาพ่อค้า ๖ นาไปบรรจุ
 ไว้เต็มทุกห้องสามของขบวนรถเร็วนั้น แล้วจัดการลือคกลอนประ ตจากท้ายนอก ๗ อักษรคำว่า
 "ไม่วาง" ไว้เช่นนั้นตลอดระยะทาง ตั้งแต่สถานีหาดใหญ่อับเป็นต้นทางที่สินค้าหนีภาษีเหล่านี้ถูกนา
 ขึ้น ๘ ไว้ในห้องสามจนกระทั่งถึงสถานีบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี นั้นแต่ละห้องสามบนขบวนรถเร็ว
 นี้จึงจะ ๙ ทั้งนี้เพราะจะมีการถ่ายของหนีภาษีจากห้องสามของขบวนรถเร็ว ๑๐ ที่สถานี
 บ้านโป่ง

พฤติการณ์ของพวก ๑๑ ขนสินค้าหนีทางขบวนรถเร็วเช่นนี้ดังนี้คือ ก่อนที่ขบวนรถจะถึง
 สถานีบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เจ้าของสินค้าหนีภาษีเหล่านั้นจะเริ่ม ๑๒ สีน้าวากห้องสาม
 ออกมากองไว้ที่ชานหัวบันไดรถไฟแต่ละหลัง พอขบวนรถถึงสถานีบ้านโป่งสินค้าหนีภาษีเหล่านั้น
 ก็จะถูก ๑๓ ลงไปพักเฑี ครั้นพอขบวนรถ ๑๔ สถานีบ้านโป่งก็จะเริ่มมีการตรวจค้ของ
 หนีภาษีกับบรรดาผู้โดยสาร โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรก็ประจำขบวนรถนั้น ซึ่งแม่ค้าสาวผู้นั้น ๑๕
 เบ้าการคน "พอเป็นพิธิเท่านั้นเองแหละละ"

ขอ.....

เลขที่.....

/๓/ก.พ./๓๐/

ราคาน้ำมัน

๑. ก. รายงาน	ให้สัมภาษณ์	ค. ตอบโต้	ง. ชักตาม	จ. รับมติ
๒. ก. คึกคัก	ข. เก่งกาไ	ขึ้นราคา	ง. สนับสนุน	จ. จัดการ
๓. ก. สนับสนุน	ข. ยึดถือ	ค. ติดตาม	ง. ส่งเสริม	จ. ปักหม
๔. ก. เทียบ	ข. เสนอ	ค. สนับสนุน	ง. ปกป้อง	จ. มากเพิ่ม
๕. ก. ประหยัด	ข. แยกภาระ	ค. เก็บออม	ง. ลดภาษี	จ. มั่งไ
๖. ก. วางแผน	ข. ส่งเสริม	ค. พอใจได้	ง. รับรู้	จ. เคาได้
๗. ก. เปลี่ยนแปร	ข. ลดราคา	ขึ้นราคา	ง. ลดตลาด	จ. ลดภาษี
๘. ก. เปรียบเทียบ	ข. ชมเชย	ค. คัดค้าน	ง. ชื่นใจ	จ. เสนอแนะ
๙. ก. แรงงาน	ข. ชารุค	ค. คั่งค้าง	ง. ขาดทุน	จ. จำหน่าย
๑๐. ก. ประสบ	ข. คอรอง	ค. ไว้งเชิง	ง. เล่นแ่ง	จ. ทดลอง
๑๑. ก. ส่งเสริม	ข. สนับสนุน	ค. ขึ้นราคา	ง. ร้องทุกข์	จ. เพิ่มภาษี
๑๒. ก. กัดค้าน	ข. ชัดแย้ง	ค. หมดสิทธิ	ง. ปฏิเสธ	จ. เข้าร่วม
๑๓. ก. ปฏิเสธ	ข. เสนอขาย	ค. ขาดทุน	ง. คัดค้าน	จ. ร้องทุกข์
๑๔. ก. มั่งไ	ข. ขายส่ง	ค. ไข้ประจา	ง. ส่งจอง	จ. เรียกร่อง
๑๕. ก. ขึ้นราคา	ลดราคา	ค. ขึ้นภาษี	ง. ถูกเงิน	จ. เวนคืน

ราคาน้ำมัน

พล.ท. พงษ์ นุชนกนันท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ๑ ผู้สื่อข่าวเมื่อ
ตอนเช้าวันจันทร์ที่กระทรวงฯ เปิดเผยราคาสุมบริษัทโรงกลั่นและผู้จัดหาหน้ำมันในประเทศไทย
ยังมีได้เสนอขอ ๒ ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศไทยแต่อย่างใด แต่กระนั้นก็เปิดเผยให้ทราบ
กว่า เจาหนาทของกระทรวงที่ ๓ ชาวเรืออยู่เป็นประจำมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการ
กลั่นนำมันไว้ในมืออยู่ควย เหมือนกัน เตรียมไว้ ๔ ถ้าเลิกกับฝ่ายโรงกลั่น เพื่อพิจารณาหาวิธี
ทางที่ลัดสุด มีไหมระชาชนของ ๕ ราคาน้ำมันมากเกินไป

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวด้วยว่า แม้จนถึงขณะนี้ยังไม่สามารถจะ
๖ หาราคาคาน้ำมันในประเทศไทยจะเพิ่มขึ้นไปกี่เปอร์เซ็นต์ เมื่อน้ำมันดิบโลก ๗
อย่างไรก็ตามหากน้ำมันดิบโลกขึ้นราคาพอจะประมวลได้อย่างแน่นอนว่า รัฐบาลคงจะอนุมัติให้
ขึ้นราคาคาน้ำมันอย่างแน่นอน

โรงงานกระดาษไทย

รัฐมนตรีพรม ๘ เรื่องการปฏิบัติงานของโรงงานกระดาษไทย ที่มางปะอิน อ. เป็น
โรงงานของรัฐบาล ว่าขณะนี้สถานการณ์กำลังแย่ มีค่าที่จะต้อง ๙ ถอดวันลงทุกที แม้
กระดาษโลกยังขึ้นราคาอยู่อย่างไม่หยุดยั้ง แต่กระดาษที่รัฐบาลผลิตกำลัง ๑๐ กับปัญหาขายไม่ออก
เพราะเจอรับเชิงของกลุมพ่อค้าเขาอย่างจัง โดยประมวลเหตุการณ์ให้ทราบว่าก่อนจะสิ้นปี ๒๕๑๓
บรรดาพ่อค้ากระดาษได้เปิดการประชุมกัน ๑๑ จากกระดาษตามสถานการณ์กระดาษของโลก
ในการประชุมคราวนั้นผู้แทนโรงงานกระดาษไทย ๑๒ ในการประชุมขายและรับจัดการขึ้นราคา
ไว้ แต่ปรากฏว่าในการขายกันนั้น บรรดาพ่อค้ายัง ๑๓ ในราคาเกาอยู่ อ้างว่าเป็นสินค้า
ที่ลุดกล้า ๑๔ ไว้แต่เดิม กระดาษรัฐบาลจึงขายไม่ออก เหลืออยู่ในสต็อกมากมาย กระทรวง
อุตสาหกรรมถึงต้องประกาศ ๑๕ มาเหลือเท่าเดิม โดยเชื่อว่าจะสามารถรักษาสถานการณ์
ไว้ได้.

ชื่อ.....

เลขที่.....

/๒/ก.พ./พ./

ไทยเปลี่ยนนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมส่งออก

๑. ก. คำหนี	ข. เป็ดแฉะ	ค. กอบโต	ง. คาคกะเน	จ. ไม่ไวใจ
๒. ก. มายัง	ข. มาแต่	ค. ไปสู่	ง. ไปยัง	จ. สู้ง
๓. ก. เป็ดประชุม	ข. หาเสียง	ค. โฆษก	ง. ขยายกิจการ	จ. ฉบับราย
๔. ก. จกทะเบีย	ข. เลียภาษี	ค. ส่งออก	ง. กำเนินไป	จ. ลครรกา
๕. ก. แผงซั้บ	ข. ลครรกา	ค. เกิดขึ้น	ง. จำหน่าย	จ. จกทะเบียน
๖. ก. กาขาย	ข. จำหน่าย	ค. โฆษก	ง. ลครรกา	จ. ขยายทั่ว
๗. ก. คำหนีว่า	ข. ถ่านว่า	ค. แสดงว่า	ง. คาคาว่า	จ. แข้งว่า
๘. ก. เพิ่งขึ้น	ข. ตกคำคง	ค. แผงซั้บ	ง. ไ้แกงซั้บ	จ. กงตัวคง
๙. ก. สั้บเข้า	ข. ประกัน	ค. ลครรกา	ง. การหา	จ. เลียสละ
๑๐. ก. เสบอ	ข. กาน	ค. ละทิ้ง	ง. เลิก	จ. ไ้เกหา
๑๑. ก. ขยายเหลือ	ข. เวนกิน	ค. บั้กับ	ง. กวจซั้บ	จ. ความกุ่ม
๑๒. ก. ยลิต	ข. ขาคะทุ	ค. ทองการ	ง. เลียสละ	จ. ปลุท
๑๓. ก. จำหน่าย	ข. รับใช้	ค. กาบคุม	ง. ประกัน	จ. ส่งเสริม
๑๔. ก. ถักกาน	ข. ฝ่าฝืน	ค. ชั้ดแย้ง	ง. เห็นชอบ	จ. ปฏิเสธ
๑๕. ก. พิมพ์	ข. วาง	ค. ลอก	ง. อาน	จ. จักหา

ไทย เปลี่ยนนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมส่งออก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ๑ ว่า ประเทศไทยจะเปลี่ยนนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการมุ่งผลิตวัตถุดิบเส้นด้ายเข้า ๒ การส่งเสริมเพื่อการส่งออก

การปราศรัยเนื่องในโอกาส ๓ ของคณะกรรมการว่าด้วยอุตสาหกรรม และทรัพยากรธรรมชาติสมัยที่ ๒๓ ของ พ.ท. พงษ์ ปุณณกันต์ รมท. ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เมื่อเช้าวันที่ ๒๕ ม.ค. นี้ ณ ศาลาสันติธรรม ต่อเนื่องมีใจความว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยนั้นได้ ๔ อย่างน่าพอใจ มีอุตสาหกรรมหลายประเทศ ๕ ใหม่ และที่สำคัญนั้นคือมีการ ๖ ในอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมัน อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมส่วนประกอบรถยนต์ เครื่องปั้นดินเผา และอุตสาหกรรมผลไม้กระป๋อง

ส่วนอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เคมีจากน้ำมัน แผ่นเหล็กชุบก็มุกด้วยไฟฟ้า และเยื่อกระดาษจากจุบโปเป็นต้นจะเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ สำหรับประเทศไทยใน ๓ - ๔ ปี ข้างหน้า

เสนอนายก รมท. ส่งเสริมพืชไรซ์ดเชยรายโคข้าว

รายงานข่าวจากกระทรวงเศรษฐกิจ ๗ เนื่องจากการแข่งขันกันการค้าข้าวในตลาดโลกมากขึ้นทุกวัน ราคาข้าวก็ ๘ เป็นลางับ ประเทศไทย ซึ่งเคยอาศัยข้าวเป็นสินค้าข้าวออกที่สำคัญตลอดมานั้น ก็ ๙ ผลิตอย่างอื่นส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ เพื่อชดเชยกับรายได้จากข้าวที่ตกแ่งไป กระทรวงเศรษฐกิจจึงได้ ๑๐ หลักการใหญ่ ๆ ๓ ประการ ต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาส่งเสริมการผลิตพืชไร่ให้มากขึ้น จะได้ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ หลักการ ๓ ประการคือ

๑. ให้รัฐบาล ๑๑ ค่าเงินบาท แก่ชาวไร่ เพื่อปลูกพืชอย่างอื่นที่ตลาดโลก ๑๒ เช่น ถั่วเหลือง ถั่วเขียว มันสำปะหลัง ถั่วลิสง เป็นต้น

๒. วิธีให้พันธุ์พืชหรือเครื่องนื้อทุนแรง ยามาแผลง เป็นต้น ช่วยเหลือชาวไร่ในการผลิต

๓. ให้รัฐบาล ๑๓ ผลิตผลจากชาวไร่ไปราคาประกัน

หาก ครม. ๑๔ กับหลักการใดหลักการหนึ่งใน ๓ ประการนี้แล้ว กระทรวงเศรษฐกิจจะ ๑๕ โครงการละเอียดในการช่วยเหลือให้พิจารณาต่อไป แต่อย่างไรก็ตามทั้งกล่าวนี้นี้จะต้องได้รับการร่วมมือจากหน่วยราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย กระทรวงเศรษฐกิจ เพียงแต่เกี่ยวข้องกับเรื่องตลาดเท่านั้น.

ข้อ.....

เลขที่.....

/๕/ก.พ./๕๐/

ส่งตรวจออกจากร ๑๕ เมษายน

๑. ก. ใจง่าย	ข. ใจหาย	ค. พิจารณา	ง. ใจเย็น	จ. ใจร้าย
๒. ก. วิจัย	ข. ใจแข็ง	ค. พิจารณา	ง. สวรรค์	จ. ตรวจสอบ
๓. ก. พิเศษ	ข. ยกเว้น	ค. ลาออก	ง. เพิ่มขึ้น	จ. แต่งตั้ง
๔. ก. เสียหาย	ข. ว่างเกิน	ค. สัมบูรณ์	ง. เป้าหมาย	จ. กระตือรือร้น
๕. ก. วิจัย	ข. สอบสวน	ค. ให้สัมภาษณ์	ง. สอบถาม	จ. อวดอ้าง
๖. ก. ใจร้าย	ข. อนุมัติ	ค. ใจเย็น	ง. พิจารณา	จ. วิจัย
๗. ก. เลื่อน	ข. ยกย้าย	ค. ยกเว้น	ง. เติบโต	จ. ลาออก
๘. ก. ชมเชย	ข. กล่าวหา	ค. ชาติเกิด	ง. เสียหาย	จ. ตีเถียง
๙. ก. แยกทาง	ข. ห่างจาก	ค. แยกตัว	ง. สอดคล้อง	จ. เห็นอกเห็นใจ
๑๐. ก. ควบคุม	ข. วิจารณ์	ค. มีมติ	ง. หลีกเลี่ยง	จ. ปรับปรุง
๑๑. ก. ร้องทุกข์	ข. อวดอ้าง	ค. วิจารณ์	ง. รับรอง	จ. เปิดเผย
๑๒. ก. ปลด	ข. ย้าย	ค. ถอนตัว	ง. โฉนด	จ. แต่งตั้ง
๑๓. ก. ขึ้นขอบ	ข. ระวังภัย	ค. ใจเย็น	ง. ทัศน	จ. สาส์มใจ
๑๔. ก. ชมเชย	ข. ต่อต้าน	ค. วิจัย	ง. เติบโต	จ. เยาะเย้ย
๑๕. ก. ขัดขวาง	ข. ทุจริต	ค. เว้นขาด	ง. เกียรติยศ	จ. ว่างเกิน

ลงาลาออกจาก ๑๒ คาแห่ง ว่าเพื่อสนองนโยบายของ

พลตำรวจตรี สง่ากิตติขจร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เปิดเผยแก่อุสอชา
เมื่อเช้านี้ ว่า ๑ โบลาลออกจากคาแห่งกรรมการองค์การรัฐวิสาหกิจ และกรรมการใน
ทวายนางของรัฐบาลรวม ๑๒ คาแห่ง

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงต่างประเทศ ๒ เหตุผลยับโบลาลอกว่าเพื่อสนองนโยบาย
ของ จอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีให้ข้าราชการถือความสัตย์ สำหรับคาแห่งที่ขอ ๓
ทั้ง ๑๒ คาแห่งนั้นได้ค่าเบี้ยประชุมประมาณปีละ ๑๓๒,๐๐๐ บาท "ณัฒ ๔" โล่ย แต่ขอ
กระทำเพื่อกวามถูกต้องของการปฏิบัติหน้าราชการ" พลตำรวจตรีสง่า กิตติขจรกล่าว

ลกพรรค สปท. ๖๐ คน ออกหนังสือพิเศษชมเชย พล.ต.ท. สง่า

จอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ๕ ุสอชาหลังจากที่สภายุคพักการประชุม
ตอบเพียงวานว่า

การที่ พลตำรวจตรีสง่า กิตติขจร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี ๖ โบลาลออกจากคาแห่ง เลขาธิการคณะรัฐมนตรีนั้น โบลานี้ได้ทราบเพียงว่า
พลตำรวจตรีสง่า กิตติขจร จะขอ ๗ จากคาแห่งกรรมการพัฒนาภาคต่าง ๆ เท่านั้น คาแห่ง
เลขาธิการคณะรัฐมนตรียังไมมีการพูดกัน

นายกรัฐมนตรี ๘ การที่รัฐมนตรีจะลาออกจากคาแห่งต่าง ๆ นี้เป็นเรื้องของเจ้าตัว
ะคิดกับเอง ไม่อเป็นแบบปฏิบัติเพราะโละแต่ละคาแห่ง ๘ กันไมเหมือนกัน บางแห่งก็
แก่งตั้งโดยคาแห่ง ซึ่ง ๑๐ โบล่าอาทิหารรัฐมนตรีกลาโหมก็ตองเป็นประธานองคค์การอาหาร
สำเร็จรูป ที่จริงแล้วไมอยากเป็นเลเยแก่คค์เลียงกฎหมายไปได้

อนึ่ง นายสุสน ชัยสมจิตร ส.ส. ขอนแก่นสังกัดพรรค ส.ป.ท. ๑๑ แก่อุสอชา
ว่าการที่ พลตำรวจตรีสง่า กิตติขจร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศแถลงว่าจะ ๑๒
จากคาแห่งอื่น โดยจะเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการต่างประเทศ เพียงคาแห่งเดีวนั้น การกระทำ
ของ พลตำรวจตรีสง่า กิตติขจร เป็นที่ ๑๓ ของ ส.ส. สังกัดพรรค ส.ป.ท. เป็นอย่งยิ่ง
จึงได้มี ส.ส. กว่า ๖๐ นาย รวมกันหาหนังสือ ๑๔ รัฐมนตรีช่วยต่างประเทศที่ตัดสินใจลาออก
จากคาแห่งต่าง ๆ โดยถือว่าการปฏิบัติครั้งนี้ เป็นแนวทางอันดีที่จะไมให้ใหญ่ในวงราชการไป
๑๕ กับการค้า ซึ่งที่ประชุมพรรค ส.ป.ท. ได้พูดกันถึงเรื้องนี้อยู่เสมอ เพียงจะมีรัฐมนตรี
ช่วยว่าการต่างประเทศปฏิบัติได้ จึงตองชมเชยกับเป็นพิเศษ